

**PROFESSIONELE BACHELOR IN HET ONDERWIJS
SECUNDAIRE ONDERWIJS**

Bachelorproef

De integratie optimaliseren van een sporter met een verstandelijke beperking die overstapt van een G-sportclub naar een reguliere sportclub in Limburg.

Onderzoek naar de noodzaak aan een gestructureerd stappenplan.

Promotor
Evelien Huysmans

Michaël Maes
LO & BR
Academiejaar 2016-2017

1 **Woord vooraf**

Deze Bachelorproef is het sluitstuk van mijn vierjarige opleiding Bachelor secundair onderwijs met als keuzevakken Lichamelijke Opvoeding en Bewegingsrecreatie. Via dit onderzoek wil ik mijn zelfstandig en bekwaam werken aantonen. Voor dit onderzoek kon ik op verschillende personen steunen. Zonder hun steun en hulp had deze Bachelorproef een andere, minder diepgaande, uitkomst gekregen.

Graag wil ik mijn promotor Evelien Huysmans bedanken. Zij heeft mij doorheen het onderzoek meermaals uitstekend begeleid en ondersteund. Naast het zelfstandige werk, stond mevrouw Huysmans klaar voor raad en daad. Via deze weg wil ik haar bedanken voor het vertrouwen, de ondersteuning en de kansen die ze mij heeft gegeven.

Daarnaast wil ik alle leden van de verschillende sportclubs bedanken. Ze hebben me toegelaten in hun leefwereld en me vertrouwd. Meer specifiek wil ik Kris Cuppens, basketbalcoach KBBC Zolder, bedanken. Hij heeft me meermaals de juiste richting getoond. Zonder de vrijwillige medewerking van deze personen had ik nooit een degelijk onderzoek kunnen uitvoeren.

Ook wil ik Ronny Wasiak, verantwoordelijke G-sport Limburg, bedanken voor de sturende medewerking. Door zijn aanpak kon ik gericht en vlotter contact maken met de verschillende verantwoordelijke van de sportclubs.

Een aantal collega's van mijn mama zou ik willen bedanken. Kris Cuppens, Kris Daeman en Leon Moris voor hun expertise in de G-sport, Nederlandse taal en ICT-vaardigheden. Zonder hun medewerking had dit onderzoek een minder kwalitatief eindresultaat.

Mijn oma en opa voor het uitlenen van hun opnamemateriaal en het overzetten van de interviews. Mijn papa voor de medewerking en tips. Mijn mama voor de kennismaking, ondersteuning, verdieping en uitwerking van het onderzoek.

Tot slot wil ik mijn familiale kring bedanken. Zij hebben mij de kans gegeven om mezelf te ontwikkelen met deze opleiding. Doorheen dit proces zijn ze geduldig en begripvol gebleven. Op elk moment stond er wel een helpende hand klaar om me door de moeilijke momenten te helpen. Daar ben ik ze erg dankbaar voor.

Inhoud

1	Woord vooraf.....	2
2	Inleiding.....	5
3	Integratie bij verstandelijk beperkte sporters.....	7
3.1	Verstandelijke beperking	7
3.1.1	Wat is een verstandelijke beperking?	7
3.1.2	Definitie subcategorie verstandelijke beperking.....	9
3.2	Integratie	10
3.2.1	De waarde van integratie	10
3.2.2	Ondersteunende onderzoeken integratie.....	12
3.2.3	Hoe organiseren we de integratie?.....	14
3.2.4	Definitie subcategorie integratie	15
4	Methodologische kader	16
4.1	Onderzoeksopzet	16
4.2	Dataverzameling	16
4.2.1	Contacten verzamelen	16
4.2.2	Opstellen interviews	17
4.2.3	Afname vragenlijsten.....	18
4.3	Data-analyse	19
4.3.1	Matrixtabel	19
4.4	Methodologische kwaliteit.....	20
4.4.1	Betrouwbaarheid	20
4.4.2	Transparantie	21
4.4.3	Validiteit	21
5	Resultaten	22
5.1	Belang van integratie.....	22
5.2	Obstakels	28
6	Conclusie	34
6.1	Individuele sporten	34
6.2	Groepssporten	39
6.3	Checklist stappenplan	44
7	Literatuurlijst.....	46
7.1	Audiovisuele bronnen.....	46
7.2	Mondelinge bronnen.....	47
8	Bijlagen	49
8.1	Vragenlijsten:	49
8.1.1	Vragenlijst G-sporter	49
	Nieuwe club.....	50
	Langere termijn	51
8.1.2	Vragenlijst Medespelers	53
8.1.3	Vragenlijst Ouders.....	56
8.1.4	Vragenlijst Trainer	59
8.2	Gesprek Ronny Wasiak.....	61
8.3	Gesprek Ludo Winters, medewerker SVS Limburg.....	63
8.4	Mailing sportclubs	68

8.5	Interviews.....	70
8.5.1	Gert.....	70
8.5.2	Hans.....	87
8.5.3	Jef.....	103
8.5.4	Joeri.....	146
8.5.5	Jos.....	162
8.5.6	Leen.....	199
8.5.7	Ralf.....	219
8.5.8	Rik.....	236
8.5.9	Tom.....	245
8.6	Sfeerfoto's Speciale Olympics Lommel.....	263
8.7	Matrixtabellen:.....	266
8.8	Stappenplannen.....	276

2 Inleiding

Momenteel zit ik in mijn laatste jaar van de Bachelor opleiding Lichamelijke Opvoeding en Bewegingsrecreatie. In dit laatste jaar krijgen we de kans om een Bachelorproef op te stellen naargelang onze interesse.

Bij de start van dit project wist ik niet goed hoe dit aan te pakken. Het duurde even voordat ik een interessant onderwerp kon vinden. Ik bekeek de lijst met mogelijke bachelorproeven. Deze waren allemaal erg boeiend, maar ik vond er weinig voeling mee.

Ik sprak erover met mijn mama. Zij vertelde me over een collega van haar, Kris Cuppens. Hij is al meer dan 10 jaar basketbaltrainer van de G-ploeg van Zolder. Na een gesprek met Kris Cuppens besloot ik om mijn Bachelorproef in de omgeving van de G-sport te organiseren. Hij liet me kennismaken met al zijn ervaringen die hij had meegemaakt in de G-basketbal. Na een aantal minder succesvolle proefonderzoeken, kwam ik bij mijn uiteindelijk onderzoek terecht.

Kris vertelde me over enkele G-sporters die de kans kregen tot integratie naar een reguliere sportclub. Na deze informatie besloot ik om mijn Bachelorproef rond deze integratie te organiseren.

Ik koos ervoor om dit niet te beperken tot de G-basketbal. Ook sporters van andere sporttakken hebben meegewerkt aan dit onderzoek. Uiteindelijk heb ik gekozen voor 6 traditionele sporten. Zowel individuele als ploegsporten.

Daarna zocht ik contact met Ronny Wasiak. Hij is verantwoordelijk voor de G-sport in Limburg. Via hem ontving ik de contactgegevens van de verantwoordelijke van de sportclubs. Op deze manier kwam ik erg vlot bij de geïntegreerde G-sporters terecht.

Het onderzoek bestaat uit vier delen. Het eerste gedeelte omvat de het theoretische kader. Hier worden de verschillende G-sporters en hun sport gedefinieerd. Dit gebeurt ook voor de integratie. Het tweede gedeelte omvat het methodologische kader. In dit gedeelte wordt de werkwijze van het onderzoek voorgesteld en beoordeeld. Het derde gedeelte omvat de resultaten en conclusie van het onderzoek. Het vierde gedeelte bevat de bijlage. Hier kan u de integrale vragenlijsten en interviews, matrixtabellen en concluderende stappenplannen vinden.

Het onderzoek zal zich op het vlak van de integratie plaatsvinden. Op welke manier kan, de integratie van een G-sporter met een verstandelijke beperking naar een reguliere sportclub, het efficiënts plaatsvinden. Na het onderzoeken van de verschillende integraties zullen er twee stappenplannen bekomen worden. Eén voor de individuele sporttakken en één voor de groepssporten. Deze kan gehanteerd worden voor toekomstige integraties van G-sporters met een verstandelijke beperking. Mijn doel zal bereikt worden indien het stappenplan meermaals gebruikt zal worden door verschillende sportclubs in verschillende sporttakken.

Hopelijk krijgt u via dit onderzoek een duidelijk beeld van de integratie van G-sporters met een verstandelijke beperking, die de overstap naar een reguliere sportclub hebben gezet.

3 Integratie bij verstandelijk beperkte sporters

3.1 Verstandelijke beperking

3.1.1 Wat is een verstandelijke beperking?

Een verstandelijke beperking is een ontwikkelingsstoornis. (Steunpunt Handicap & Arbeid) Hierdoor verloopt de verwerking van informatie bij mensen met een verstandelijke beperking trager dan bij leeftijdsgenoten. De meeste personen met een verstandelijke beperking bereiken niet hetzelfde niveau als hun leeftijdsgenoten zonder verstandelijke beperking. De beperking kan zowel genetische als niet-genetische van oorsprong zijn.

Er wordt gesproken over een verstandelijke beperking wanneer het IQ (intelligentie coëfficiënt) lager is dan 70. Bij 75% van de personen met een verstandelijke beperking liggen hun IQ-waardes tussen de 50 en de 70. In dat geval is er sprake van een licht verstandelijke beperking.

Personen met een licht verstandelijke beperking hebben dus een IQ tussen de 50 en de 70. Hun beperking kan op verschillende manieren opgemerkt worden. Bijvoorbeeld op het vlak van zelfredzaamheid, communicatie, snelheid van ontwikkeling en sociale omgang.

Een verstandelijke beperking wordt ook wel eens een mentale handicap genoemd.

Verschillende onderzoekers (van Nieuwenhuijzen & Elias, 2006; Bijman, Lamberix et al, 2010; Stoeten, 2011; Zoon, 2012; Dekker, 2014) stellen dat er drie aspecten besproken worden. De eerste twee aspecten, namelijk de oorzaak van de beperking en bijkomende problematieken in verband met de beperking, gaan we in dit onderzoek niet uitdiepen. Het derde aspect, met name de kenmerken van een licht verstandelijke beperking, zullen we wel uitvoerig behandelen.

In het onderzoek van van Nieuwenhuijzen en Elias wordt gesteld dat, naast een beperkt sociaal aanpassingsvermogen en een beneden gemiddeld IQ, tal van andere beperkingen kunnen samengaan met de licht verstandelijke beperking. Daarnaast kunnen ze ook invloeden op elkaar uitspelen. Indien u meer informatie wenst, kan u deze terugvinden via de link. Deze is te vinden in de literatuurlijst.

Het gevoerde onderzoek toont aan dat de informatieverwerking, bij personen met een licht verstandelijke beperking, langzamer verloopt dan bij leeftijdsgenoten. Daarnaast kunnen ze minder informatie opslaan. Dit heeft invloed op de ontwikkeling van de persoon. Er kan gesproken worden over een vertraagde ontwikkeling. Deze vertraagde ontwikkeling komt tot uiting in de organisatie

en focus van de persoon. Daarnaast heeft de persoon moeite om zijn impulsen onder controle te houden.

Deze uitingen hebben invloed op de identiteit van de persoon. Zo hebben ze moeite met het selecteren van informatie. Ze weten niet welke informatie wel en welke informatie niet op te nemen. Daarnaast hebben ze moeite met communicatie. Hun woordenschat is beperkt waardoor ze zich niet juist of niet volledig kunnen uiten. Bovendien kunnen ze hun gevoelens niet juist plaatsen. Dat zorgt ervoor dat ze zouden willen ventileren, maar hier niet de juiste woorden voor vinden. Ze kunnen zichzelf niet voldoende uitdrukken omdat ze enerzijds hun gevoelens niet juist kunnen plaatsen en anderzijds moeite hebben met het vinden van de juiste woorden.

Omwille van hun vertraagde ontwikkeling, is de metacognitie minder ontwikkeld. Dit houdt in dat personen met een licht verstandelijke beperking moeilijk hun eigen kennis, vaardigheden en leerproces kunnen voorstellen. Ze hebben moeite met het oproepen en analyseren van en het reflecteren over ontvangen informatie

Daarnaast hebben ze moeite met zelfsturing. Het is voor hen moeilijk om hun gedrag te sturen naargelang de situatie. Ook hebben personen met een licht verstandelijke beperking moeite met empathie. Het voorstellen hoe een ander zich voelt is erg moeilijk. Ongepast gedrag is hier een direct gevolg van. Wanneer het gebrek aan zelfsturing en het gebrek aan empathie samen komen, reageren mensen met een beperking impulsief. Dit kan leiden tot een zogenaamde crisis. De persoon weet geen blijf met zichzelf en hij weigert, tijdelijk, alle informatie op te nemen.

In de sociale omgang van personen met een licht verstandelijke beperking, vinden eveneens knelpunten. Ze nemen informatie erg letterlijk en ze handelen naargelang de letterlijk uitgesproken informatie.

Op het vlak van uiterlijk is een licht verstandelijke beperking niet of nauwelijks op te merken. Hierdoor worden deze mensen vaak hoger ingeschat dan hun eigenlijke niveau. Dit geeft een onjuist verwachtingspatroon. Op termijn leidt dit tot frustratie en mislukervaringen. Dit heeft als gevolg dat ze zichzelf hoger inschatten dan hun mogelijkheden toelaten. Het creëert een te hoge ambitie. Het herhaaldelijk mislukken geeft hen een negatief zelfbeeld. Ze hebben weinig zelfvertrouwen. Dit proces kan meermaals herhaald worden zodat de persoon in een vicieuze cirkel kan terechtkomen.

3.1.2 Definitie subcategorie verstandelijke beperking

Voor mijn Bachelorproef zal ik de verschillende beperkingen koppelen en onder één definitie samenvatten. De sporters die betrokken zijn bij mijn onderzoek hebben een licht of matig verstandelijke beperking. Dit zijn personen met een IQ tussen 35 en 70.

Uiteraard zijn alle mensen verschillend. Ook sporters verschillen qua niveau, achtergrond, karakter en beperking. Sommigen hebben, naast de lichte of matige beperking, een aantal stoornissen die de ontwikkeling of omgang bemoeilijken. Bijvoorbeeld ADHD, gedragsstoornis of een lichamelijke beperking. Deze stoornissen zorgen voor een extra uitdaging voor de sporters. In het eindresultaat wordt geen rekening gehouden met deze extra uitdagingen. Ik heb getracht een algemeen eindresultaat te bekomen. Deze is voor iedere sporter van toepassing. Een meer individueel resultaat wordt niet onderzocht. Ik creëer hiermee een duidelijke afbakening in het onderzoek.

De sporters die ik onderzocht heb komen uit verschillende sporttakken. Ik onderzocht badminton, karate, atletiek en zwemmen als individuele sporten. Voor de groepssporten nam ik voetbal en basketbal onder de loep. Er werd een onderscheid gemaakt tussen individuele- en groepssporten, het onderzoek zal dus voor beiden een andere uitkomst geven. Ik heb beide categorieën parallel onderzocht, dat zorgt er uiteraard ook voor dat de eindresultaten overeenkomsten kennen.

3.2 Integratie

3.2.1 De waarde van integratie

3.2.1.1 Nood aan integratie?

Verschillende onderzoekers (van Gennep, 1997; Trappenburg, 2009; Bredewold, 2014) hebben de nood naar integratie van mensen onderzocht. Het isoleren van mensen, of bepaalde groepen van mensen, is verkeerd. Dit heeft in de geschiedenis meermaals plaatsgevonden. De gevolgen ervan zijn onderzocht en erkend. Mensen op een eiland zetten moet ten aller tijden vermeden worden. Dit is ook het geval bij personen met een beperking. Zij hebben evenveel rechten als een persoon zonder beperking. Om alle basisrechten te bekomen is integratie voor personen met een beperking nodig. We bekijken het langs beide kanten:

- Langs de ene kant is het duidelijk. Gelijkheid is een basisrecht voor elke burger in België. Personen met een beperking moeten evenveel kansen krijgen als personen zonder beperking. Ze moeten zelf kunnen bepalen over de inrichting van hun leven. Personen met een beperking hebben dus recht op sociale, maar ook op individuele emancipatie. Daarnaast is het hebben van eigen verantwoordelijkheden en plichten een kenmerk van een autonoom persoon. De omgeving, van de personen met een beperking, moet voorwaarden scheppen waardoor participatie en emancipatie in onze maatschappij mogelijk wordt gemaakt. Al deze voorwaarden kunnen voltooid worden in een reguliere sportclub.
- Langs de andere kant is er nog een stevige groeimarge voor personen zonder beperking. De meeste personen zonder beperking voelen zich niet vertrouwt in de omgang met personen met een beperking. Ze weten niet goed op welke manier en op welk niveau ze moeten communiceren. Dit is niet abnormaal. Een groot gedeelte van de personen zonder beperking komen niet of nauwelijks in contact met personen met beperking. De kloof tussen beide is te groot. Communicatie en participatie zijn de sleutel tot emancipatie. De verschillen en gelijkenissen van elkaar ervaren is nodig om elkaar beter en dieper te leren kennen. Dit hele proces kan voltooid worden in een reguliere sportclub.

De integratie van een persoon met beperking zorgt voor een doorbraak langs beide kanten. Beide weten beter hoe ze met elkaar om moeten gaan. Ze kennen elkaar beter en kunnen elkaar sneller doorgronden.

Verschillende onderzoekers (van Gennep, 1997; Trappenburg, 2009; Bredewold, 2014) hebben het samenwonen tussen personen met en personen zonder beperking in dezelfde woonwijk onderzocht. Er werden twee woonwijken opgericht waar beide met elkaar samenleven. In totaal

werden er 100 interviews afgenomen. 75 van buurtbewoners met en zonder beperking en 25 van zorgprofessionals die in de woonwijk werken. De overige bewoners vulden een schriftelijk enquête in. In de wijk zijn er enkele ontmoetingsplaatsen waar ze elkaar beter kunnen leren kennen. (Eetcafé uitgebaat door personen met beperking, klusproject en een woonwijkboerderij waar personen met en zonder beperking kunnen samenwerken)

Wat blijkt uit de enquêtes. 65-69% van de buurtbewoners hadden geen of nauwelijks contact met personen met of zonder beperking. De verklaringen:

- De beperking was te groot: De personen met beperking durfden geen contact maken met personen zonder beperking.
- Wederzijdse vooroordelen: Ontstaan van twee werelden.

30-35% van de buurtbewoners hadden licht of oppervlakkig contact met personen met of zonder beperking. Dit waren vooral personen die ervaring (vergelijkbare familiesituatie, werk of zelf kwetsbaar) hadden in de omgang met elkaar. De meest wederkerende situatie:

- Personen groeten elkaar in het openbaar: Spontaan op publieke ruimtes. Korte gesprekken die snel afgebroken konden worden.

Deze spontane en vluchtige vorm van communicatie, blijkt wel de ideale kennismaking. Het vormt een brug tussen beide groepen. De personen met beperking zien dit kleine gebaar als erkenning van levend persoon. Toch wordt dit contact eerder gezien als liefdadigheid vanuit de persoon zonder beperking. Het contact blijft kort, vluchtig en redelijk onpersoonlijk.

Uiteindelijk is het mogelijk gebleken dat personen met en zonder beperking te laten kunnen samenwonen in éénzelfde woonwijk. Het draagt bij tot erkenning voor alle buurtbewoners. Voorwaarde is dat de buurtbewoners degelijk ondersteund worden door professionals zodat diepere integratie mogelijk wordt. Indien er door de professionals wordt uitgegaan van wederkerigheid of liefdadigheid zal het project niet slagen.

3.2.1.2 Voordelen van integratie

Personen met een beperking kunnen een plaats bekomen binnen het geheel van de club. Dit kan een eerste stap zijn richting een autonome levenswijze. De sporter krijgt de kans om door te groeien in de sport omdat ze op een hoger of sneller niveau mogen meesporten. Daarnaast kan hij communiceren en leren omgaan met personen zonder beperking. De persoon met beperking kan een hele evolutie maken. Deze geleerde competenties kan hij ook buiten de sportclub toepassen. Op deze manier gebruikt hij de sportclub als springplank naar de maatschappij.

Voor personen zonder beperking gelden deze competenties eigenlijk ook. Zeker op het vlak van de sociale competenties. Hij leert omgaan en communiceren met andere personen. Hij leert beperkingen te aanvaarden en kan verder kijken dan de beperking. Hij kan andere personen sneller en dieper doorgronden en heeft meer oog voor hun gevoelens. Hij leert personen kansen te geven, of net niet te geven. Deze sociale surplus kan hij dan weer gebruiken als competentie in de hedendaagse maatschappij. Integratie heeft dus tal van voordelen.

Het begrip empowerment is hiervoor noodzakelijk. Het is de sleutel tot integratie en participatie. Dit is een proces waarbij beide factoren zich versterken. Beide factoren beseffen dat ze elkaar kunnen versterken en verbeteren. Hiervoor moeten ze eerst hun eigen situatie begrijpen om daarna elkaar te verbeteren. Bij een geslaagd proces leidt dit tot integratie en participatie.

Verschillende onderzoekers (Cevaal & Schleyper, 2008; Van Regenmortel, 2009; Kröber & Schuurman, 2011) hebben de voor- en nadelen van integratie onderzocht. Het onderzoek is voornamelijk gebaseerd op de integratie van personen, met beperking, in een woonwijk. Het grootste voordeel blijkt hun actieve deelname aan de maatschappij. Personen met beperking worden gestimuleerd om deel te nemen aan het dagelijkse leven. Ze krijgen de kans. In het onderzoek wordt gesteld dat personen met een beperking zelfstandig kunnen leven tussen personen zonder beperking. Dit wordt mogelijk gemaakt omdat begeleiding dichtbij is. Deze begeleiding richt zich meestal tot het verbeteren van de sociale weerbaarheid. Ze voelen zich veiliger in de wijk.

3.2.2 Ondersteunende onderzoeken integratie

Verschillende onderzoekers (Seeman, 1996; Lunsky & Benson, 2001; Holt-Lunstad, 2010; Smith & Layton, 2010; Kröber, Verdonschot & Schuurman, 2013) hebben onderzoek gevoerd naar integratie. De verschillende onderzoeken van verschillende soorten integratie (allochtonen, verstandelijk beperkten, fysiek beperkte, psychische beperkte ...) bieden elk, deels, een antwoord op mijn onderzoeksvraag. In mijn onderzoek komt enkel de integratie van personen met een verstandelijke beperking aan bod.

Op wereldniveau is er sprake van eensgezindheid. In 2006 is een verdrag ondertekend waarbij de rechten van personen met een beperking ten alle tijden verkregen moeten worden. Een bevordering van de mensenrechten, voor personen met een beperking, bleek nodig. Momenteel zijn personen met een beperking financieel zwakker dan personen zonder beperking in Europa. Dit is negatief voor de integratie/inclusie vanwege de sociale relaties onderling. Personen met een beperking blijven vaker thuis, hebben minder sociaal contact en spenderen meer tijd in televisie en

computer. Daarnaast is het financieel bijzonder moeilijk om vervoer, sportclub of vakantie te organiseren. Dit alles heeft een impact op hun welzijn en mogelijkheden.

Personen met positieve sociale banden leven mentaal en fysiek gezonder én langer. Daarnaast wordt aangehaald dat personen met een beperking relaties intiemmer voorstellen dan bedoeld door personen in de omgeving. Dit heeft als gevolg dat erg positieve sociale relaties, van de persoon met een beperking, niet zo intensief blijken in de ogen van de persoon zonder beperking. Het beeld van de persoon met beperking op de sociale relatie kan dus verschillen met het beeld van de persoon zonder beperking.

De onderzoekers (Cyrulnik, 2000; Rubin, 2003; Driessens & Van Regenmortel, 2006; Van Regenmortel, 2009) hebben de veerkracht van personen onderzocht. De veerkracht kan vergeleken worden met een positieve kijk op het leven. Deze veerkracht is sterk afhankelijk van de steunende relaties van de persoon. Dit heeft ook invloed op het gevoel dat men controle heeft over het eigen leven.

Personen die erg veerkrachtig zijn, nemen geen slachtofferrol op. Het weigeren van het opnemen van deze rol, is een belangrijk aspect van die veerkracht. Deze rol wordt geregeld door de maatschappij opgelegd aan personen met een beperking. De personen met een verstandelijke beperking in mijn onderzoek hebben allemaal kennisgemaakt met deze veralgemening. Ze hebben geweigerd om toe te geven aan deze slachtofferrol omwille van hun integratieproces in een sportclub. Dit geldt ook voor personen die een poging gedaan hebben om deze integratie tot een goed einde te brengen.

Het weigeren van de slachtofferrol zorgt voor de opstart van een positief zelfbeeld. Dit is erg belangrijk voor het zelfrespect van de persoon met een verstandelijke beperking. Deze vorm van veerkracht komt uit zichzelf. De veerkracht zal afnemen indien de omgeving geen interesse, of gebrek aan waardering, laat blijken. Dit wordt ook wel eens de "tweede klap" genoemd. Op deze momenten moet de persoon met een verstandelijke beperking reageren. De manier van reageren bepaald de veerkracht.

De omgeving heeft dus een erg belangrijke taak in het stimuleren van de veerkracht van de persoon met een verstandelijke beperking. Als er kansen en mogelijkheden worden aangeboden, zal dit leiden tot een positief zelfbeeld, zelfrespect en een duidelijke en evenwaardige betekenisverwerving.

Daarnaast bekijken we het verdrag van de Verenigde Naties. In dit verdrag worden de rechten van personen met een beperking verdedigd. De onderzoekers (Schalock & Sorrée, 2006) voerden

onderzoek naar de kwaliteit van het bestaan. Dit onderzoek is gebaseerd op gesprekken die de voorbije twintig jaar afgenomen werden.

Een kwalitatief bestaan heeft een subjectief karakter. Het is afhankelijk van de ervaringen, verwachtingen en noden van individuen. Dit is een belangrijk aspect dat terugkomt in mijn onderzoek.

Verschillende personen zullen ondervraagd en geïnterviewd worden. Verschillende verhalen en zichten op integratie zullen aangehaald en beoordeeld worden. Er moet rekening gehouden worden dat de antwoorden op de vragen individueel zijn. Wat voor de één een juiste manier van integratie blijkt, zal voor de andere niet zo zijn. Elk onderzocht integratieproces heeft een individueel verschillend en specifiek verloop gekend. Uiteindelijk kunnen we wel een gemeenschappelijk resultaat formuleren op elke integratie die onderzocht is. Telkens bleek de integratie, met steeds zijn eigenheid, geslaagd. Het proces naar een geslaagde integratie wordt daardoor vaak ondergeschikt aan het resultaat.

3.2.3 Hoe organiseren we de integratie?

Artikelen en studies, die specifiek gebaseerd zijn op mijn onderzoeksvraag, zijn veel moeilijker te vinden. Ze dienen namelijk te voldoen aan een aantal voorwaarden:

- Ten eerste is mijn onderzoeksvraag te vinden in de sportcultuur. De personen, die betrokken zijn bij mijn onderzoek, zijn allemaal aangesloten bij een erkende sportclub of sportfederatie.
- Bovendien hebben alle betrokken sporters een erg hoog niveau behaald in hun sport. Ze hebben stappen gezet en zijn nu specialist in hun sport.
- Tot slot selecteerde ik sporters op hun beperking. Enkel degenen met een lichte of matige verstandelijke beperking werden onderzocht. Personen met een lichamelijke beperking kwamen niet in aanmerking voor deelname aan het onderzoek of er werd geen rekening gehouden met de lichamelijke beperking.

Door deze drie voorwaarden te combineren is er een duidelijke afbakening van het onderzoek. Elke sporter die betrokken werd, voldoet uiteraard aan bovenstaande voorwaarden. G-sporters die in de toekomst een integratie in een reguliere sportclub beogen, en mijn onderzoek willen toepassen, moeten voldoen aan bovenstaande voorwaarden. Indien een G-sporter niet aan deze voorwaarden voldoet, blijft een integratie mogelijk. De integratie zal dan verschillen bevatten van deze ontwikkelde stappenplannen.

Verder vroeg ik me af op welke manier we de integratie van de G-sporter kunnen optimaliseren. Ik weidde een groot gedeelte van mijn onderzoek aan deze vraagstelling. Het stappenplan, dat later voorgesteld wordt, biedt een antwoord op deze vraag.

3.2.4 Definitie subcategorie integratie

Doorheen mijn Bachelorproef gebruik ik verschillende termen door elkaar. Met 'de overstap' of de 'overgang' wordt telkens de integratie van de G-sporter in een reguliere sportclub aangehaald. Doorheen de interviews gebruik ik meestal het woord overstap. Dit klinkt positiever dan overgang. Daarnaast is het eenvoudiger in gebruik dan integratie. De andere persoon weet sneller waar ik het over heb.

Alle G-sporters in mijn onderzoek hebben de integratie naar een reguliere sportclub gezet. Sommige van de G-sporters sporten niet meer in de G-ploeg, anderen wel. Nog anderen hebben in het verleden de overstap gemaakt, maar sporten nu niet meer in een reguliere sportclub. Deze situaties beïnvloeden mijn onderzoek niet. Ik heb mij niet toegespitst op de vorderingen na de integratie. Wat voor mijn onderzoek belangrijk is, zijn de gebeurtenissen voor en tijdens de integratie. Op die manier tracht ik het onderzoek duidelijk af te bakenen.

Uiteraard loopt de integratie van elke G-sporter anders. De start, ontwikkeling en het eindresultaat van elk integratieproces is individueel verschillend. Hiervoor kunnen we geen sluitende definitie formuleren.

Dit kan wel op het vlak van hun sport. Deze bundel ik in individuele sporten en groepssporten. Beide zullen overeenkomsten, maar ook verschillen bevatten qua stappen in de integratie. Uiteindelijk zal ik voor beide één stappenplan opmaken.

4 Methodologische kader

4.1 Onderzoeksopzet

De Bachelorproef onderzoekt de integratie van personen met een verstandelijke beperking in een reguliere sportclub. Na het onderzoeken van de integraties en ze te vergelijken, wil ik een stappenplan bekomen. Deze zullen G-sporters, met een vergelijkbaar profiel, en hun omgeving kunnen hanteren tijdens een (toekomstige) integratie.

Ik tracht een duidelijk houvast aan te bieden voor iedereen die betrokken is bij de integratie. Trainers, medespelers en de sporters zullen deze kunnen hanteren om zich efficiënter voor te bereiden op de integratie. Door middel van het stappenplan kunnen de betrokkenen zich een duidelijk beeld vormen bij de stand van zaken. Welke stappen zijn reeds afgelegd en welke moeten nog afgelegd worden. Het wordt visueel duidelijk hoe ver de sporters staan in de integratie. De reeds genomen stappen kunnen geëvalueerd worden om zo stappen in de toekomst te kunnen voorbereiden.

Is er nood aan zo'n stappenplan? Ja, de vraag is groot. Na persoonlijke contacten bij de deelnemende G-sportclubs, werd dit telkens aangehaald. Zij hebben veruit het meeste ervaring met deze materie en ze kijken erg uit naar het resultaat van mijn onderzoek. De G-sportclubs, die nog geen ervaring hebben met een integratieproces, kunnen het stappenplan als draaiboek gebruiken.

4.2 Dataverzameling

4.2.1 Contacten verzamelen

Voor het verzamelen van de data heb ik de praktische werkwijze gehanteerd. Ik zocht contact met verschillende verantwoordelijken uit de G-sport. Dit was het meest diepgaand met Ronny Wasiak, verantwoordelijke van de G-sport in Limburg. Via hem kreeg ik een overzichtelijk beeld op een aantal erg degelijk functionerende G-sportclubs.

De G-sportclubs hadden één duidelijke gelijkheid: ze hebben allemaal ervaring met de integratie van een G-sporter in een reguliere sportclub. Een draaiboek of stappenplan was niet aanwezig of aangehaald. Alles werd uitgevoerd naargelang het gevoel en de ervaringen van de betrokken personen.

Uiteindelijk heb ik contact genomen met acht G-sportclubs. Zes G-sportclubs, verspreid over traditionele sporttakken, besloten mee te werken met mijn onderzoek. De verantwoordelijke van de G-sportclub bracht me telkens in contact met de G-sporter en zijn omgeving. Via hem maakte ik contact met zijn ouders, trainer en medespelers.

4.2.2 Opstellen interviews

De volgende stap in het onderzoek was het afnemen van de interviews. Vooraf stelde ik een vragenlijst op in verband met de integratie van de G-sporter. Om deze vragenlijsten zo optimaal mogelijk op te stellen, schakelde ik verschillende personen in. Zij zorgden ervoor, omwille van hun ervaring in hun vakgebied, dat de vragenlijsten op maat van de G-sporters en hun omgeving werden opgesteld.

Vooraf formuleerde ik zelf een aantal vragen. Ik stelde de, in mijn ogen, belangrijkste vragen in verband met de integratie op. Daarna zocht ik contact met specialisten:

1. De eerste persoon die ik inschakelde was mijn mama, Veronique Heylen. Ze heeft ervaring in het begeleiden van jongeren met en zonder beperking. Ze gaf een aantal suggesties. Dit zorgde ervoor dat de vragenlijst een diepgaander geheel vormde.
2. De tweede persoon was een studente journalistiek. Uiteindelijk heb ik niet zoveel ervaring met het opstellen van interviews. Dat heeft Camille Meus wel. Over de vragen in de vragenlijst kon ze mij natuurlijk niet helpen. Over de opbouw van de vragen wel. Wanneer welke vraag stellen en waarom? Dat zijn aspecten waar ik niet diepgaand over nagedacht had. Camille deed dit wel. Ze koos ervoor om de vragen op te stellen naarmate de gebeurtenissen in de realiteit. Hierdoor verkrijgen we een soort van tijdlijn in de gebeurtenissen.
3. Daarna contacteerde ik Kris Cuppens. We bekeken de vragenlijst en analyseerde deze. Na een aantal wijzigingen werd de vragenlijst volledig.
4. Tot slot liet ik alles nalezen door Kris Daemen. Ze heeft een getuigschrift pedagogische bekwaamheid behaald en heeft als stokpaardje de taal Nederlands. Ze heeft de vragenlijsten nagelezen en de schrijffouten verbeterd.

De vragen heb ik daarna opgedeeld in vijf opeenvolgende thema's. Ik koos voor deze thema's omdat deze erg nauw aansluiten bij de integratiestappen die plaatsvonden in de realiteit. Ik koos voor de thema's:

- G-sportclub: Het startpunt voor de G-sporter. De eerste vragen zijn erg open. Er wordt gevraagd naar de eerste trainingen en hun gevoel in de G-sportclub. Op deze manier heb ik een beeld van de G-sportclub en de rol van de geïnterviewde. Hierdoor kon de geïnterviewde persoon op zijn/haar tempo kennis maken met de manier van bevragen.

- Overstap: Idem als integratie. Er wordt gevraagd naar de tijdlijn van de gebeurtenissen. Er zit een duidelijke lijn in de afbakening van de vragen. Opnieuw wordt er over feiten gesproken die al hebben plaatsgevonden. Hierdoor kan mijn beeld zich beter vormen en blijft de geïnterviewde in zijn comfortzone.
- Nieuwe ploeg: Hier wordt er vergeleken. Wat zijn de verschillen en gelijkenissen tussen beide sportclubs? Waar sport je het liefst? Beide clubs worden vergeleken. Voordelen en nadelen van beide clubs worden aangewezen, verantwoord en verdedigd.
- Reflectie: De geïnterviewde heeft vooral geantwoord door de hele situatie langs zijn kant voor te stellen. Ik heb een duidelijk beeld gevormd van de integratie en beide sportclubs. Tijdens het thema reflectie gaan we nadenken over de integratie. Er wordt naar verbeter- en aandachtspunten gevraagd. Tot slot wordt de geïnterviewde uitgedaagd om de integratie zelf te organiseren.
- Langere termijn: Er wordt gevraagd naar de toekomstplannen van de persoon in de sportclub. Wat zijn de einddoelen voor de geïnterviewde en de G-sporter. Op deze manier heb ik een beeld van de toekomstplannen van de geïnterviewde in de sportclub. De geïnterviewde denkt na over de progressie van de G-sporter en zijn rol daarbij.

De vragen zijn dus gevormd in thema's die in de realiteit hebben plaatsgevonden. Er is een duidelijk start -en eindpunt van het interview. Dit zorgt voor een overzichtelijk beeld voor beide. De interviewer en de geïnterviewde weten over welke periode er gesproken wordt.

4.2.3 Afname vragenlijsten

Na het kennismaken met de G-sporter konden afspraken voor de interviews ingepland worden. Meestal werden de interviews afgenomen in de sportclub. Het afnemen van de interviews duurde gemiddeld zo'n 45 minuten.

Tijdens het interview was de vragenlijst zichtbaar op mijn laptop. Hierdoor konden interviewer en geïnterviewde deze ten alle tijden raadplegen. Ik gebruikte tijdens de afname van het interview een videocamera. Ik filmde het interview zodat ik het achteraf kon uitschrijven. Door deze werkwijze creëerde ik een meer ontspannen sfeer. Het noteren van de antwoorden had hierdoor geen invloed op het vlotte karakter van het gesprek tijdens het interview.

Omwille van de privacy van de G-sporters heb ik besloten om hun echte namen niet te vermelden. Voor elke G-sporter koos ik zelf een pseudoniem. Iedereen ging akkoord met deze werkwijze. De namen van de trainers of verantwoordelijke van de club heb ik wel gebruikt, uiteraard met hun toestemming. De eerste reden waarom ik dit doe, is omwille van de publiciteit. De G-sportclubs en hun trainers verdienen het om in de spotlight te staan. Voor G-sporters die willen sporten, kan ik elke betrokken sportclub sterk aanraden. Ten tweede wil ik mezelf beschermen. Moest mijn

onderzoek enkel fictieve namen bevatten, zou het lijken op een fictief onderzoek. Nu is het meer tastbaar en kunnen de betrokken trainers of verantwoordelijke gecontacteerd worden.

Ik heb uiteindelijk niet iedereen kunnen/mogen interviewen. Eén G-sporter heb ik niet geïnterviewd vanwege zijn leeftijd. Het interview zou hem enkel in de war brengen. Bij twee G-sporters heb ik de ouders niet geïnterviewd. Dit op vraag van de G-sporter zelf. Hier heb ik alle respect voor. Tot slot kreeg ik niet de kans om van één G-sporter de medespelers te interviewen, zij zijn woonachtig in Oostende en hebben het erg druk met hun sportcarrière.

4.3 Data-analyse

In totaal heb ik 31 interviews afgenomen en uitgeschreven. Dit van negen G-sporters en hun omgeving. De werkwijze heb ik hierboven voorgesteld. Alle interviews werden getranscribeerd uitgeschreven van de gesproken opname. Daarnaast heb ik de emoties en mimiek van de geïnterviewde voorgesteld.

4.3.1 Matrixtabel

Voor de data-analyse gebruik ik een matrixtabel. Dit is een tabel waarbij de belangrijkste informatie omtrent de integratie visueel voorgesteld wordt. Hierdoor kan er erg vlot belangrijke informatie opgehaald worden. Van elke G-sporter zal er een matrixtabel opgemaakt worden. Vervolgens heb ik de matrixtabellen van de verschillende sporters naast elkaar gelegd en de overeenkomsten aangeduid.

4.4 Methodologische kwaliteit

Voor het opstellen van een degelijke vragenlijst zijn er een aantal aspecten van belang. Een vragenlijst kan geëvalueerd worden op basis van drie aspecten. Indien deze drie aspecten degelijk onderbouwd en uitgewerkt zijn, spreken we van een degelijke vragenlijst.

- Betrouwbaarheid
- Transparantie
- Validiteit

4.4.1 Betrouwbaarheid

De betrouwbaarheid van de vragenlijst (Van Landeghem, 2013). Is de vragenlijst voldoende nauwkeurig? Meet de vragenlijst hetgeen ik wil meten? Met andere woorden, is de vragenlijst objectief?

Met de betrouwbaarheid van de vragenlijst zit het wel goed omwille van volgende redenen:

- Zelfde resultaat na herhaalde afname: Tijdens de interviews stond de vragenlijst open op mijn laptop. Na elk antwoord van de geïnterviewde kon ik de volgende vraag bekijken. Dit zou elke andere interviewer correct kunnen volbrengen. Over de inhoud van de interviews zal weinig veranderen. Het grootste gedeelte gaat over feiten die plaatsgevonden hebben. Die zullen steeds gelijk blijven.
- Duidelijk geformuleerde vragen: De vragen die zijn afgenomen waren in de meeste gevallen duidelijk voor de geïnterviewde. De vragen werden afgenomen naargelang de gebeurtenissen. Er werden geen grote sprongen gemaakt. Hierdoor konden beiden (interviewer en geïnterviewde) een duidelijke structuur in het interview terugvinden. Indien de vraag voor de geïnterviewde niet volledig duidelijk was, herformuleerde de interviewer de vraag.
- Omgevingsfactoren: De interviews werden steeds op een rustige plaats afgenomen. Dikwijls voor een training of wedstrijd was er een mogelijkheid in de kantine van de sportclub. Na een training of een wedstrijd, was het daar vaak vrij hectisch en zocht ik een rustigere plaats op.
- De tijdsdruk: Er was geen tijdsdruk. De kortste interviews hebben ruim twintig minuten geduurd, de langste zo'n twee uur. Dit is afhankelijk van de situatie van de geïnterviewde. Uiteraard werd er voor elk interview voldoende tijd voorzien.
- Meerdere metingen: Ik heb voor iedere integratie telkens minimaal drie (meestal vier) betrokkenen geïnterviewd. Dat leidde tot drie metingen per interview. Telkens gaven de betrokkenen namelijk hun kijk op eenzelfde integratie.

4.4.2 Transparantie

Een vragenlijst dient transparant te zijn. Er is een duidelijke norm nodig en de geïnterviewde personen dienen op de hoogte gesteld te worden van de inhoud van de vragenlijst. Ik ben er mij van bewust dat de geïnterviewden vooraf slechts een beperkt beeld hadden van hoe de vragenlijst er zou uitzien. Toch ben ik ervan overtuigd dat mijn vragenlijst voldoende transparant is omwille van de volgende redenen:

- **Betrokken waren op de hoogte:** De geïnterviewde personen wisten vooraf waaraan ze gingen deelnemen. Ze wisten dat het interview over de integratie van de G-sporter zou gaan en hun rol daarbij.
- **Vrijwilligheid:** De betrokken hadden geen probleem met hun deelneming. Ik heb niemand verplicht of gedwongen om een interview te geven.
- **Feedback:** Naarmate ik meer interviews afnam, kon ik verder doorvragen. Daardoor kon ik meer feedback geven op de antwoorden en de situatie meestal beter en sneller begrijpen.

4.4.3 Validiteit

De validiteit van een vragenlijst (Van Landeghem, 2013) is een erg breed begrip: meet de vragenlijst wat ik wil meten? Zijn de vragen relevant? In mijn vragenlijst hadden sommige vragen slechts als doel de geïnterviewde meer op zijn gemak te stellen. Dat was een bewuste keuze. Moest ik de vragenlijst doelgerichter opgesteld hadden, zou mijn onderzoek ingeboet hebben aan betrouwbaarheid.

De vragenlijst lijkt me voldoende valide omwille van volgende redenen:

- **Het meet de integratie en zijn kenmerken:** De vragenlijst is uitgebreid. Het belangrijkste is het feit dat hij de integratie meet. Welke aspecten liepen goed, welke niet. Een kortere vragenlijst zou resulteren in een minder betrouwbaar onderzoek, een langere vragenlijst zou voor de geïnterviewde een te lange focus vragen.
- **Vragenlijst op niveau van geïnterviewde:** Voor de trainers en medespelers waren alle vragen in de vragenlijst op niveau. Ze wisten direct wat ik bedoelde. Voor sommige ouders en G-sporters waren enkele vragen in de vragenlijst te moeilijk. Op het moment dat ik dit merkte, herhaalde ik de vraag en indien nodig herformuleerde ik ze. Daarna wisten de geïnterviewde wat ik bedoelde. Dat vormde nooit een probleem.
- **Praktijkgericht:** De antwoorden op de vragen van de vragenlijsten waren voor de meesten, erg gemakkelijke vragen omdat er werd gevraagd naar feitelijkheden. Die praktijkgerichte aanpak maakte het voor beide partijen (interviewer en geïnterviewde) makkelijk om volgen.

5 Resultaten

De resultaten van mijn onderzoek heb ik getoetst aan twee criteria. Vooreerst was het van belang dat alle resultaten getoetst werden aan het M-decreet. Het decreet heeft veel raakvlakken met de belangen en obstakels van het integratieproces dat ik onderzoek. Vervolgens heb ik de resultaten van het onderzoek getoetst aan citaten van betrokkenen die ik bekwam tijdens de interviews.

5.1 Belang van integratie

Sedert 1 september 2015 is in het Vlaamse onderwijs het M-decreet van toepassing. Het M-decreet maakt het onderwijs inclusief. Mijn onderzoek gaat in zeker zin over het inclusief maken van reguliere sportclubs. Zodoende zijn er een aantal voordelen van het M-decreet die ik graag vergelijk met het traject van jongeren die de overstap maken van de G-sport naar een reguliere club zullen lopen. Ik staaf mijn vergelijking telkens met citaten die ik bekwam in de interviews met de betrokkenen.

- Een eerste voordeel is toegang tot regulier onderwijs. De sporters met een verstandelijke beperking krijgen toegang tot een reguliere sportclub. Ze kunnen leeftijdsgenoten zonder beperking leren kennen en contacten leggen. Zo kunnen ze zich meten en samenwerken met hen. Ze leren elkaar kennen en met elkaar omgaan. De verstandelijke G-sporters voelen zich geaccepteerd in de sportclub waardoor de stap naar acceptatie in de maatschappij kleiner wordt.

“Ik zag deze week een foto op Facebook. Een groepsfoto, waarschijnlijk om 2u 's nachts gemaakt, waarbij Jef en Jos tussen de andere ploegmaats stonden. Armen rond elkaars nek met een pint in de hand. Daar doe je het voor. Ze zijn geïntegreerd.”, glimlacht Kris Cuppens.

“Ik denk, als hij nooit de overstap gemaakt had, was zijn niveau nooit geweest als dat van nu. Op sociaal vlak was hij niet doorgroeid. Dan blijven ze in die wereld zitten. Nu kent hij beide werelden.”, vertelt een trainer van Gert.

De personen zonder beperking leren omgaan en communiceren met personen met beperking. Ze hebben de kans om hen beter te leren kennen en te begeleiden in hun sporttak. Op deze manier zijn ze intenser en diepgaander betrokken bij de sport. Het helpen begeleiden van de verstandelijke G-sporter zorgt voor een erg waardevolle competentie. Het vergroot het inlevingsvermogen van de persoon zonder beperking.

“Ik zag Jef de eerste keer op de kennismakingsdag. Hij was erg sociaal en kwam direct op me af om zich voor te stellen. Achteraf hoor je over zijn beperking. Dat was echt schrikken!”, glimlacht een medespeler van Jef en Jos.

“Ze moeten goed gecoacht, gestuurd en geholpen worden op het plein. Laat ze eerst aftasten. Daarna moet je niet zeggen wat ze moeten doen, maar kan je beter suggesties geven.”, vertelt een medespeler van Hans en Joeri.

- Een tweede voordeel van het M-decreet is dat het zorgt voor begeleiding op maat. Parallel met bijzondere leerlingen in het regulier onderwijs, mogen sporters met een verstandelijke beperking niet aan hun lot overgelaten worden. Zeker niet in de beginjaren van het proces. Ze zullen steeds begeleid moeten worden in het integratieproces. De eerste maanden van

de integratie is dit een intensief begeleidend proces. Op deze manier wordt de G-sporter beschermd en kan hij zich integreren.

“Ik moest hem van school gaan halen, doorrijden naar de training, naar de sportkinesist en terug naar school. Ik was overal aanwezig. Ik vertrok thuis om 17u en kwam ten vroegste om 21u30 terug.”, vertelt de mama van Tom.

Naarmate de G-sporter zich geïntegreerd heeft, kan de begeleiding afnemen. Het samen evalueren van de evolutie van de begeleiding zorgt voor een gevoel van autonomie. Dit gevoel zorgt voor zelfvertrouwen en verduidelijkt het bezit van verworven competenties. Dit hele gebeuren kan motivatie opwekken waardoor de G-sporter in een positieve vicieuze cirkel terecht komt.

“Ik moest doorbijten om bij de ploeg aan te sluiten. Dat is iets dat ik erg leuk vind. Hoe hoger het niveau, hoe beter. Achteraf kon ik de vruchten plukken.”, glimlacht Gert.

Het volledig stopzetten van de begeleiding blijft een moeilijk gegeven. Er zal altijd een begeleider/vertrouwenspersoon moeten toekijken op de integratie.

“Het blijft nodig dat er iemand (vertrouwenspersoon) over het muurtje meekijkt.”, vertelt Kris Cuppens.

- Een leerling met specifieke onderwijsbehoeften in de klas heeft geen invloed op het lesniveau in het inclusief onderwijs. Vergelijkbaar heeft de integratie van een G-sporter geen invloed op het niveau en de doelstellingen van de trainingen.

“ We hebben onze ambities nooit moeten aanpassen. Ik denk dat Joeri de beste conditie heeft van de hele ploeg en Hans heeft me voorbijgestoken in de topschuttersstand aller tijden.”, glimlacht een medespeler van Hans en Joeri.

Het feit dat de personen zonder beperking beseffen dat de G-sporter op hetzelfde niveau sport als zij, zou een motiverende factor kunnen zijn. Het feit dat de G-sporter hetzelfde niveau haalt met een beperking, zou kunnen leiden tot extra motivatie om zichzelf verder te ontwikkelen.

“Naarmate hij de andere spelers beter kende, begon hij hen te motiveren. Hij zei dan: “Kom op, kan je een gehandicapte niet volgen?!”, vertelt de trainer van Gert.

Op deze manier motiveerde Gert de andere sporters. In mijn onderzoek kwam naar boven dat G-sporters op sommige gebieden ook beter presteren dan personen zonder beperking. Tijdens de eerste trainingen van Leen in de reguliere club, gaf Kris Cuppens dezelfde oefenstof als in de G - ploeg. Dat zorgde ervoor dat Leen de beste van de ploeg was, zij had ervaring met de oefenstof.

“Er kwamen erg veel oefeningen van de G-trainingen terug. Voor mij waren die gemakkelijk, maar voor de andere spelers was dat een stuk moeilijker.”, glimlacht Leen.

- Alle kinderen in het inclusief onderwijs krijgen de mogelijkheid om zich te ontplooien. De vergelijking met G-sport is niet ver te zoeken. G-sporters die het integratieproces kunnen aanvagen, zullen beter gemotiveerd blijven in een reguliere club. Om optimaal te kunnen ontwikkelen, zijn ze het niveau van de G-werking ontgroeid en is een overstap aangewezen.

“ Het was goed dat hij tegen de trainer kon spelen, anders was hij zeker gestopt. De motivatie zou helemaal weg zijn en hij zou het plezier er niet meer van in zien.”, vertelt de papa van Gert.

De G-sporters ontwikkelen op het vlak van de sport. Ze worden behendiger, sneller en vaardiger omwille van het integratieproces.

“Hij loopt een stuk sneller als in het begin. Daar is hij echt op vooruitgegaan. In het begin waren wij sneller dan hem. Nu moeten we echt moeite doen om hem bij te houden.”, vertelt een medespeler van Ralf.

Ook naast de sport merken we dat G-sporters zich beter ontplooiën. Ze hebben minder moeite met nieuwe situaties, kunnen zich makkelijker handhaven in de maatschappij, kunnen beter andere personen aanspreken, geven plotse veranderingen sneller een plaats, hebben een positiever beeld van hun omgeving en durven andere mensen in vertrouwen nemen.

“ Ik probeerde perfect te zijn in de ogen van mijn trainer en medespelers. Dat draaide verkeerd uit. Dit zal ik nooit meer doen. Tijdens de overstap naar de nieuwe B-ploeg ben ik mezelf gebleven, amuseer ik me en maak ik nieuwe vrienden. Een duidelijke levensles achteraf gezien!”, glundert Jef.

“ Hij zit momenteel in het bijzonder onderwijs en is daar omringt met andere kinderen met een beperking. Ik wilde hem een beetje uit die omgeving nemen. Later gaan ze zich ook moeten aanpassen in het dagelijkse leven. Dan kunnen ze maar beter voorbereid zijn.”, vertellen de ouders van Rik.

“ Hij maakt makkelijker contact met andere mensen.”, vertellen de ouders van Rik.

“ Vorig jaar hebben we een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen hun u17 van Neeroeteren. We verloren met 6-4. Een jaar later hebben die jongens nog contact met elkaar via Facebook. Elke week krijgen ze reactie op elkaars resultaten.”, glimlacht Jos Slevén.

“ En hem soms wat verantwoordelijkheid geven. Als hij wat afgeleid wordt tijdens de training zet ik hem vooraan en moet hij de oefening voordoen. Dan wordt hij terug naar de realiteit gebracht en moet hij zich weer focussen.”, vertelt de trainer van Ralf.

“ Het zal een hele uitdaging worden om Valerie en Kris achter te laten. Na dit jaar heb ik meer het gevoel, dat het wel kan. Niet alles is negatief.”, vertelt Leen na het wegvallen van haar vertrouwenspersonen.

“ Mocht ik volgend seizoen problemen hebben, zal ik naar één van de ploegmaten gaan. Ik heb nu een band met hun. Ze zullen mij wel ondersteunen. Daarnaast kan ik nog altijd bij Kris en Valerie terecht, mocht het echt nodig zijn.”, vertelt Leen.

- Naast de vergelijking met het M-decreet, voeg ik graag nog enkele citaten toe die belang hebben bij het integratieproces, dit voor de volledigheid van het onderzoek.

“ Als het te traag, of niet zwaar genoeg is, zal hij dat altijd vertellen tegen mij of iemand anders. Als een tegenspeler zijn best niet doet, begint hij daarmee te discussiëren.”, vertelt

een trainer van Gert.

“ We hebben een half seizoen nodig gehad om aan te passen. De trainingen waren anders dan in de G-ploeg, het spel gaat sneller en de duels zijn feller. Na een half seizoen maakte ik mijn eerste doelpunt, toen was ik vertrokken.”, vertelt Hans.

“ Ze zijn erg snel gebeterd als sporters. Joeri en Hans begonnen met een kwartiertje te spelen, maar al snel konden we hen langer en langer laten spelen.”, vertelt een medespeler van Hans en Joeri.

“ De jongens komen hier niet alleen voor het voetbal. Ze komen met elkaar in contact, doen activiteiten als groep, drinken een pintje na de wedstrijd, ... Ze evolueren niet enkel op het voetbalveld, dat is voor die jongens van levensbelang.”, vertelt Jos Steven.

“ Er zijn jongens waar je normaal achter moet zitten. Omdat Hans en Joeri bij hen spelen, beseffen ze hun voorbeeldfunctie. Ze gedragen zich volwassener en verantwoordelijker in de ploeg en club vanwege Hans en Joeri. Dat is ook waardevol.”, vertelt Jos Steven.

“ Het is een echte uitlaatklep geworden.”, vertellen de ouders van Jef.

“ Hij had moeite met zijn positie in de groep. Hij komt van de G-ploeg waar hij de man is. Nu komt hij in een ploeg waar hij de minste is. Voor zijn vertrouwen en welbevinden was dat aanpassen.”, vertellen de ouders van Jef.

“ Hij moet zelf iemand in vertrouwen durven nemen, die het goed met hem voor heeft. Dat moet hij leren aanvoelen.”, vertellen de ouders van Jef.

“ Ik vertelde hen dat ze de meeste wedstrijden met 100 tegengoals zouden gaan verliezen. (Lacht) Expres legde ik de lat laag. Toch merk ik dat ze elke match progressie maken als ploeg. Dat was vooraf ook de doelstelling. Het tweede doel is om de G-sporters te integreren.”, glimlacht Kris Ballet.

“ Ik heb alle spelers verteld dat we met drie G-sporters zullen spelen. Ik heb ze niet verteld wie G-sporter was en wie niet. Na een tijdje komen ze het wel te weten. Dan is er een band met respect gecreëerd. Dat vind ik erg belangrijk.”, vertelt Kris Ballet.

“ Momenteel hoor ik na de wedstrijd dat de scores al dicht bij elkaar liggen. In plaats van teleurgesteld te zijn in de nederlaag, kijken ze naar hun vooruitgang. Er ontstaat hoop en vertrouwen. De druk van de wedstrijden is voor de G-sporters al moeilijk om mee om te gaan. Moeten ze dan ook nog eens boven zichzelf uit presteren? Dat is teveel gevraagd.”, vertelt Kris Ballet.

“ We organiseerden een trainingsdag in juni, voor het seizoen, waarbij alle spelers aanwezig waren die in deze ploeg zouden kunnen spelen. Daar hebben we de spelers de keuze gegeven, ofwel in de ploeg met G-sporters ofwel in de ploeg zonder G-sporters. Op deze manier wisten we welke spelers ervoor open stonden en welke spelers niet.”, vertelt Kris Ballet.

“ Ze moeten evenveel minuten en wedstrijden meespelen als de andere spelers. Ze moeten zich een deel van de ploeg voelen.”, vertelt Kris Ballet.

“ Kris stelde geen individuele doelen op. Het waren allemaal teamdoelstellingen. De G-sporters zijn niet anders als ons. Ze moeten evenveel hun best doen.”, vertelt een

medespeler van Jef en Jos.

“ Het praten met elkaar gaat wel een stuk vlotter. Ze begrijpen sneller wat we bedoelen en durven naar ons toe te komen met vragen. In het begin hielden ze wat afstand, wat normaal is, maar nu komen ze sneller naar ons toe.”, vertelt een medespeler van Jef en Jos.

“ Als je G-spelers in je ploeg opneemt, vertraag je de training en wedstrijd. Je moet niet bij nul beginnen, je moet nog een stapje terug gaan.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Ze zijn competitief genoeg om die druk te ervaren. Ik zeg niet dat ze die druk aankunnen, maar wel dat ze ervan mogen proeven. Dat ze mogen proberen om ermee om te gaan.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Bij licht verstandelijke beperkingen en autisme worden die beperkingen in het begin niet opgemerkt. Nadat ze onderzocht worden, komt er pas een stempel op. Dan worden ze in bijzondere scholen gestopt. Vanaf dan wordt er van alle kanten anders naar het kind gekeken.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Er is een vangnet indien de integratie niet lukt. Ze moeten beseffen dat het een vangnet is. Als ze bij de minste tegenslag terug naar de G-ploeg mogen, is het geen vangnet. Tijdens de moeilijke momenten moeten ze leren doorbijten. We vertellen hen dat ze niet terug kunnen keren naar de G-ploeg.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Wij zijn één club. De volwassengroepen, de jeugdgroepen en de G-groepen.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Ik zou vanuit hen beginnen kijken. Wat zijn hun sterke punten en deze dan gebruiken. Bij de vorige overstap moesten zij zich aanpassen aan ons systeem. Nu gaan wij ons aanpassen aan hun kwaliteiten.”, vertelt Gert Put.

“ Ze moeten de hele voorbereiding meemaken”, vertelt een medespeler van Jos en Jef.

“ Ik zou gewoon willen trainen en er niet teveel woorden aan vuil maken bij de kennismaking.”, vertelt Jos.

“ Het is wel fijn om de vordering op te merken. In het begin van het seizoen moest ik erg veel uitleg vragen. Nu is dat al veel minder en begrijp ik het soms sneller dan andere spelers.”, vertelt Leen trots.

“ Ik vind dat je dat beter kunt ondervinden, dan dat het vooraf gezegd wordt. Zo worden we soms gewaarschuwd over iets dat we, tot noch toe, nog niet hebben meegemaakt.”, vertellen medespelers van Leen over het mogelijke gedrag van Leen.

“ Uiteindelijk zijn we allemaal een beetje special!”, lachen medespelers van Leen.

“ Tijdens de unified-wedstrijden moest ik mij aanpassen, nu moeten zij zich aanpassen. Ik wil nog wel een beetje tegemoet komen, maar niet meer zoals toen.”, vertelt Valerie Gelykens.

“ Stel dat we haar een wedstrijd lieten zien, dan was ze gepanikeerd en zou ze het niet eens willen proberen. Ze heeft wel de tactiek opgeschreven voor één positie. Ik heb ze nagekeken en deze heeft ze ingestudeerd. Zij moet enkel die ene positie kennen. Dan lukt

het nog wel. De andere spelers moeten zich hier dan misschien wel op aanpassen.”, vertelt Valerie Geluykens.

“ We hebben nu gezien hoe het kan. In het vervolg zullen we sneller ingrijpen als we het gevoel hebben dat het beter kan.”, vertellen de ouders van Ralf.

“ Tegen de jongere atleten in de groep vertel ik niets over zijn beperking. Zij weten ten slotte toch niet wat de beperking inhoudt. Na een paar weken kan het woord autist wel eens gevallen zijn, maar dan hebben ze al een beeld van Ralf. Dan beseffen ze dat er veel autisten rondlopen. Daardoor stellen ze niet Ralf in vraag, maar eerder de term autist.”, vertelt Jos Maes.

“ Ik heb hem niet verplicht de overstap te maken, maar ik heb hem ook niet laten kiezen. Mocht hij na een tijdje vragen om terug naar de G-groep te mogen, dan maken we de overstap terug. Dat moet uiteraard van hen komen.”, vertelt Eric Bortels.

“ Mochten we de overstap op één dag gedaan hebben, dan werd dit een moeilijker verhaal.”, vertelt Eric Bortels.

“ Volgens mij moet het integratieproces zo snel mogelijk geprobeerd worden. Kinderen staan open voor elkaar, ze kijken niet naar de beperking. Dat is bij volwassenen anders.”, vertelt Eric Bortels.

“ Bij sommige vlakt hun beperking uit na de jaren, bij sommige niet. Ik denk dat we allemaal een vorm van ASS hebben, niet?”, glimlacht Eric Bortels.

“ Het is niet zo dat ik na de training nog een half uurtje bleef verder trainen.”, vertelt Tom.

“ In het begin van de overstap ervaarde ik het niveauverschil tussen beide sportclubs. Ik moest leren leven met verliezen want dat was iets dat ik niet gewoon was.”, vertelt Tom.

“ Voor het eerst kregen we positief nieuws over de activiteiten van onze zoon. Dit was onbetaalbaar!”, glimlachen de ouders van Tom.

5.2 Obstakels

Naast voordelen heeft het M-decreet ook nadelen. Ik vergelijk deze met mogelijk obstakels in het integratieproces (volgens Dehouter, Dekker, et al, 2015) De besproken obstakels heb ik gefilterd uit interviews met de verschillende onderzochte sportclubs.

- De leerkrachten en directie voelen zich zowel praktisch als theoretisch niet klaar voor deze overgang. Bestuursleden en vooral trainers van de verschillende onderzochte sportclubs haalden dit aspect ook aan. De trainers zijn specialisten in hun sporttak en zijn erg sterk in het overbrengen van competenties. Daarnaast hebben de meeste een jarenlange ervaring in het begeleiden van jongeren zonder beperking. Diezelfde ervaring met jongeren met een beperking hebben de meeste niet. De trainers willen zich graag verdiepen in de materie via bijscholingen of lezingen, maar de opleidingen zijn vaak niet op maat van het betreffende integratieproces.

“ Daarnaast moet je de trainers meer opleiden. Ikzelf probeer wat ik denk dat goed is. Kris Cuppens weet hoe hij moet reageren in alle verschillende situaties, hij heeft er achtergrond in. Ik heb dat niet. Ik zou graag via de bond bijscholingen volgen waarbij ik zulke zaken kan bijleren. Bijvoorbeeld gegeven door een psychiater of psycholoog ofzo. Een soort van draaiboek zou ook al erg handig kunnen zijn. Zo zou ikzelf ook meer feedback krijgen. Ik ben een basketbaltrainer. Ik kan het wel overbrengen naar de basketbaltraining, maar ik zou graag wat meer achtergrond vergaren.”, vertelt Kris Ballet.

“ Daarnaast is het zeker nuttig om met twee trainers, de trainingen te geven. Dit moet niet elke training zijn, maar af en toe is dit nuttig. Ik heb geen opleiding in het werken met mensen met een beperking. Op deze manier zou ik feedback kunnen krijgen en mezelf bijsturen.”, vertelt Gert Put.

“ Uiteindelijk zijn hier twee mensen die een achtergrond hebben in de omgang met personen met een beperking. Die twee moeten het verhaal doorbrengen aan de trainers. Zij moeten iedereen duidelijk maken dat die jongens dat waard zijn.”, vertelt Jos Sleven.

- Sommige leerlingen zullen niet het gemeenschappelijk curriculum kunnen volgen in het regulier lager onderwijs. Dit aspect zien we terugkomen op tactische vlak van de groepsgerichte sporttakken. Bij de individuele sporttakken is dit aspect veel minder van belang. Voor de groepsgerichte sporttakken is een begeleiding op niveau van de G-sporter nodig. Dit blijkt het moeilijkste aspect in het hele integratieproces. Meermaals herhalen en vertraagd inoefenen verbetert het tactische vermogen van de G-sporter, maar het zal toch altijd een moeilijk gegeven blijven.

“ De andere negen spelers moeten weten dat Hans en Joeri fouten zullen maken. Zeker op tactische vlak. Het aanvaarden van die fouten is erg belangrijk. Daarnaast moeten die negen spelers Hans en Joeri geregeld sturen. Hun eigen opdrachten mogen ze natuurlijk ook niet vergeten.”, vertelt Jos Sleven.

“ De medespelers kende mij nog niet zo goed en ik kende hun niet zo goed. Ze gebruikte tactieken die voor hun alledaags zijn, maar waar ik nog niets vanaf wist.”, vertelt Jef.

“ Eer dat Jef weet welke tactiek ze gebruiken, en waar hij moet lopen, zal de actie al voorbij zijn.”, lachen de ouders van Jef.

- Het Buitengewoon Onderwijs vreest voor pestgedrag ten opzichte van types 1 en 8 en stelt de begeleiding in vraag. De begeleiding van de G-sporters gebeurt door de trainer van de ploeg. Het kan voorkomen dat er andere personen (trainer/vertrouwenspersoon/bestuurder) betrokken zijn tijdens het integratieproces. Hier gaan we niet verder op in. Wel is er onderzocht wat de rol/plaats van de G-sporter in de groep is. Dit aspect staat bij de nadelen van het M-decreet. Tijdens mijn onderzoek was er geen sprake van pestgedrag.

“ Er zijn een aantal meisjes in de ploeg, die wat jonger zijn als hem, die zich direct aangesproken voelde bij hem. Dat klikte direct. Het is een beetje een speelse manier van plagerij die positief overkomt. Daar houd ik de touwtjes erg kort in handen zodat dat niet escaleert, maar hij is erg vlot geïntegreerd.”, vertelt Jos Maes.

Daarnaast vormt de rol van de G-sporter een obstakel in het integratieproces. Dit opnieuw enkel bij de groepsgerichte sporttakken. De G-sporters komen van de G-werking. In deze ploeg zijn ze beter dan de andere G-sporters. Er wordt van hen verwacht dat ze het verschil maken tijdens de wedstrijden. Tijdens het integratieproces verandert hun positie in de ploeg. Ze zijn omwille van hun spelniveau, - tempo of technische achtergrond niet meer de beste van ploeg, wel in tegendeel.

“ Ook hun rol in de ploeg was anders. In de G-ploeg waren ze de beste en steken ze er met kop en schouders bovenuit. Dit was in de nieuwe ploeg wel even anders.”, vertelt Kris Ballet.

“ Van de belangrijkste speler die het verschil moet maken, naar de speler die fouten mag maken en nog moet leren. Van veel speelminuten naar weinig minuten. Zij ervaren dat als: “Ik kan niet meer basketten!”. Dat beseffen ze pas als ze opnieuw een unificatiewedstrijd spelen. Dan zijn ze verbaast, ze beseffen niet wat er is veranderd. Daar komt hun progressie echt bovendien en beseffen ze waarom ze die tien keer de tegenstander niet hebben kunnen stoppen, maar de elfde keer wel.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Hij had moeite met zijn positie in de groep. Hij komt van de G-ploeg waar hij de man was. Nu komt hij in een ploeg waar hij de minste is. Voor zijn vertrouwen en welbevinden was dat aanpassen. Jef wilt overal de beste zijn. Dan gaat dat botsen.”, vertellen de ouders van Jef.

- Omdat de leerlingen toegelaten worden in het regulier onderwijs, zullen een aantal aanpassingen ingevoerd dienen te worden in de klas. Zo kan een laptop toegelaten worden in de klas, kunnen rekenmachines gebruikt worden, wordt het gebouw aangepast,... In de sport zijn deze aanpassingen niet noodzakelijk. Ze worden vaak niet doorgevoerd in de reguliere sportclub, in het belang van de G-sporters. Het is belangrijk dat ze zich niet anders voelen in de ploeg. We hebben wel gemerkt dat er op vlak van tactiek en het aanbieden van oefenstof aanpassingen gedaan kunnen worden.

“ Soms moesten we de uitleg een tweede keer geven, maar dat is niet ongewoon. De andere spelers waren erg jong en hadden de oefeningen ook nog niet gedaan. Zij hadden dus ook extra uitleg nodig. Daardoor viel hij niet op tijdens de trainingen.”, vertelt de trainer van Gert.

“ De training werd niet aangepast voor hen. In elke ploeg heb je wel betere en mindere spelers. De trainer legt de oefening uit, de betere spelers doen hem dan visueel voor en daarna weet iedereen wat de bedoeling van de oefening is.”, vertelt een medespeler van Joeri en Hans.

“ Coördinatieoefeningen zijn erg moeilijk voor kinderen met autisme. In het begin moet je de lessen van de nieuwe groep aanpassen zodat hij mee kan. Daarna kunnen we dat al eens proberen. Vanaf dan is het een beetje aftasten.”, vertelt Eric Bortels.

“ De oefenstof en de aanbiedingsvorm moesten aangepast worden. Het was een heuse klus voor de trainers. Het was nagenoeg één op één begeleiding. De manier van communiceren was vaak een struikelblok. Het moest veel gedetailleerder gebracht worden met erg veel geduld en structuur.”, vertellen de ouders van Tom.

- Daarnaast zijn er nog tal van interessante citaten voortgekomen uit de afgenomen interviews. Deze vormen allemaal obstakels bij het integratieproces en worden opgenomen voor de volledigheid van het onderzoek.

“ In laatste instantie denk je na over de omgang met de andere spelers. Stel dat dit echt niet losloopt. Hoe ga ik dit dan oplossen?”, licht Gert toe.

“ Toen ik de overstap zette, was ik een stuk jonger. Ik was nog een puber. Ik wist nog niet goed hoe en wat. Ik had wel eens moeite met dingen te plaatsen. Mocht ik de overstap opnieuw zetten, dan zou ik wachten tot ik wat ouder ben.”, vertelt Gert.

“ Bij het lagere niveau is het één op één begeleiding. Dan speelt één begeleider tegen één G-sporter. Als ze een hoger niveau halen, spelen ze al eens één op vier. Eén trainer of begeleider voor vier G-sporters.”, vertelt de trainer van Gert.

“ De trainers hebben dan een belangrijke taak. Als zij een verdraagzaam klimaat scheppen, kan dat ook lukken.”, vertelt de trainer van Gert.

“ Hij kwam de zaal binnen en ging hier tegen de muur zitten. Hij wilde niet rechtop staan, hij wilde niet meedoen, hij wilde enkel blijven zitten. Het was natuurlijk een hele nieuwe situatie voor hem.”, vertellen de ouders van Gert.

“ Je mag hun beperking natuurlijk niet vergeten, maar je mag er zeker niet teveel mee bezig zijn. De eerste stap moet wel gezet worden door de spelers zonder beperking.”, vertelt een medespeler van Joeri en Hans.

“ Ik denk dat het al belangrijk is dat ze weten wie de nieuwe spelers zijn en hoe ze behandeld moeten worden. Daarnaast moet de nieuwe ploeg ervoor openstaan. Geef ze vertrouwen, ook al maken ze fouten. Ze moeten goed gecoacht, gestuurd en geholpen worden op het plein.”, vertelt een medespeler van Hans en Joeri.

“ Bij mijn zonen is het simpel. Neem ze uit hun vertrouwde omgeving weg en je bent ze kwijt.”, vertellen de ouders van Joeri en Hans.

“ Joeri heeft een aantal jaar in Stokkem gespeeld. Hij kende daar een aantal jongens. Hij heeft het geprobeerd, maar hij vond zijn draai niet. De trainer heeft mij erg vaak gebeld en is zelfs hier thuis op bezoek geweest. Joeri bleef weigeren.”, vertellen de ouders van Joeri en Hans.

“ Een aantal jaar geleden waren de toetredingscriteria voor een buitengewone school erg breed. Momenteel zijn deze verstrengd door het M-decreet. Daardoor is het IQ in de voetbaloefeningen een stuk lager. Dat zie je aan het niveau. Ondertussen is de unified-

competitie weggevallen, net als de A-competitie van het G-voetbal. Dat betekent een tweede dreun voor het niveau van de competitie.”, vertelt Jos Sleven.

“ In onze club zijn er altijd vier personen aanwezig. Zij worden niet betaald. Ze halen de jongens op in Bree, Maasmechelen, ... Daarna brengen die vier personen hen terug naar huis. De begeleiders van de andere ploegen doen dat tijdens hun werkuren. Die jongens hebben veel spontane begeleiding nodig. Zij voelen op welke manier je voor de groep komt staan.”, vertelt Jos Sleven.

“ De mobiliteit van die jongens is een probleem. Daarnaast hebben ze allemaal een aparte aanpak nodig. Het financiële aspect is meestal ook niet simpel. Je hebt een hele ploeg nodig die in de inclusie wil meestappen. Zij moeten inzien dat die jongens dat waard zijn.”, vertelt Jos Sleven.

“ Toen ik de G verliet trainde ik geregeld met de kadetten mee. Het niveau was wat hoger. Ik kon er op eigen tempo aan wennen. Een jaar later werd ik te oud voor de kadetten en moest ik doorschuiven naar de junioren. Maar die waren er niet. “, vertelt Jef.

“ Ik had een beetje schrik voor de vooroordelen.”, vertelt Jef.

“ De nieuwe ploeg moet een aantal sterke jongens hebben die hem kunnen en durven aanvaarden. Op termijn zullen ze toch opmerken dat hij anders is.”, vertellen de ouders van Jef.

“ Voor de G-sporters maakt het eigenlijk niet uit in welke ploeg en in welke reeks ze spelen. Wel willen ze wedstrijden winnen, uiteraard. Soms zelfs meer dan andere spelers. Het is zeker zo dat, als er wedstrijden gewonnen moeten worden, de G-sporters dit persoonlijker gaan opvatten dan andere spelers. Ze moeten evenveel minuten en wedstrijden spelen als de andere spelers. Ze moeten zich een deel van de ploeg voelen.”, vertelt Kris Ballet.

“ Misschien hun haantjesgedrag op training. De andere G-basketter en Jef durven echt fel in de clinch te gaan. Achteraf zie je dan blauwe ogen of een gescheurde lip. Daar moeten we als ploeg misschien dichter opzitten. Hen duidelijk maken dat zo iets niet gepast is.”, vertelt een medespeler van Jef en Jos.

“ Andere coaches vragen aan me: “Hey Kris, zo G-sport, wat is dat? Hoe moet dat?”, dan kan ik ze enkel vertellen dat ze het moeten proberen, het moeten doen.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Je kan op sommige technische fouten eens iets door de vingers zien, maar niet op het gedrag.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Ze moeten ook beseffen dat ze op een hoger niveau zijn terechtgekomen en dat dat een stuk leergeld inhoud. Geregeld vertel ik mijn eigen voorbeeld aan hen en aan hun ouders. Ik was op 19 jaar professioneel basketballer in eerste klasse. Het eerste jaar heb ik alleen maar getraind. Ik mocht soms op de bank zitten en een minuut invallen als de wedstrijd al gespeeld was.”, vertelt Kris Cuppens.

“ Ik heb hem verteld dat hij dezelfde acties moet proberen te doen als in de G-club. Uiteindelijk zou dit wel een goed idee kunnen zijn, binnen de trainingen. Op een wedstrijd is elke situatie anders, je moet reageren op alle verschillende handelingen en acties.”, vertelt Gert Put.

“ Daarnaast was die overstap niet zo goed geregeld. Ze kwamen in het midden van het seizoen. Met de bedoeling om gewoon mee te trainen. We merkten direct dat ze iets konden, maar het niveau was nog wat hoog. Ze wilden direct mee kunnen en ze waren erg ongeduldig.”, vertelt een medespeler van Jef en Jos van de mislukte integratie.

“ Leen vertelde ons wel dat ze, zeker in het begin, niet mee kon praten met sommige onderwerpen. Dit omdat ze het niet kon volgen of niet kon begrijpen.”, vertellen de medespelers van Leen.

“ We organiseren geregeld een ploegactiviteit. Normaal is dit eens gaan schaatsen of naar de kermis gaan. Dit zijn activiteiten die te druk zijn voor Leen. We proberen dit seizoen rustige activiteiten te organiseren waarbij er voor Leen niet al te veel veranderd.”, vertellen de medespelers van Leen.

“ De looplijnen zijn moeilijk voor haar, maar ook voor ons. In het begin dacht ze dat wij deze vanbuiten kende, maar dat was niet zo. Dat heeft ze geleerd. Dat wij ook fouten maken.”, vertellen de medespelers van Leen.

“ Toen moest ik mij aanpassen, nu moeten zij zich aanpassen. Ik wil nog wel een beetje tegemoet komen, maar niet meer zoals in de unified-wedstrijden. Ze moeten beseffen dat zij de stap naar de ploeg zetten. Niet andersom.”, vertelt Valerie Geluykens.

“ In de ploeg ben ik een medespeler. In de unified-wedstrijden ben ik meer een partner. In de G-werking ben ik een collega trainster en tijdens de Special Olympics ben ik haar trainster. Dat zijn vier verschillende rollen en overkoepelend ben ik de vertrouwenspersoon.”, vertelt Valerie Geluykens.

“ Indien er problemen voorkomen, waarop gereageerd moet worden, kan dit best door de leider/trainer van de ploeg gebeuren. Dit gesprek moet rustig aangepakt worden. De G-sporter moet duidelijk begrijpen wat, hoe en waarom. Dit gesprek mag niet in groep gedaan worden. De G-sporter zal zich dan bedreigd voelen.”, vertelt Valerie Geluykens.

“ De reden waarom we niet naar een G-werking gegaan zijn is omdat die er bijna niet zijn. Wel in het turnen, het voetbal en het basketbal, maar niet in de atletiek. Mochten we naar Antwerpen of Nederlands gaan, dan zouden we er wel een paar vinden.”, vertellen de ouders van Ralf.

“ Meestal voelt hij zich sneller thuis als ik iemand in de club ken, maar dat is niet altijd zo. Het kan wel helpen, maar het is geen vaste regel.”, vertellen de ouders van Ralf.

“ Ralf moet soms, meermaals, een extra uitleg krijgen over bepaalde bewegingen. Dat heeft te maken met zijn beperking, dat weten we vooraf.”, vertelt Jos Maes.

“ Ik denk niet dat de trainer het belangrijkste aspect is in de overstap, maar de groep. Je kan als trainer zoveel moeite doen als je wil, maar als de groep je niet accepteert zal het niet lukken denk ik. In het begin staat hij daar met tegenzin, na een paar weken blijft hij weg.”, vertelt Jos Maes.

“ Tegen hen hebben we niet verteld over zijn beperking. Zij weten ten slotte toch niet wat het inhoudt. Na een paar weken kan het woord autist wel eens gevallen zijn, maar dan hebben ze al een beeld van Ralf. Dan beseffen ze dat er veel autisten rondlopen. Daardoor stellen ze niet Ralf in vraag, maar eerder de term autist.”, vertelt Jos Maes.

“ Ik zal hem nooit alleen zetten. Ik zet hem in een groep. Zo kan de rest nog steeds bijsturen indien nodig. Meestal check ik na de uitleg of hij het begrijpt.”, vertelt Jos Maes.

“ Er zijn bepaalde regels waar je je aan moet houden bij kinderen met autisme.”, vertelt Eric Bortels.

“ Ik was met iets bezig en vergat dat Maarten nog geen training had gegeven aan Rik. Rik kende Maarten niet. Hij klaagde de hele tijd dat hij buikpijn had en ermee wilde stoppen. Rik had geen buikpijn, het was een uitvlucht om van de nieuwe situatie te ontsnappen. Dat was mijn fout. Ik ging even later de zaal terug binnen en na een tijdje kwam Rik ook terug binnen.”, vertelt Eric Bortels.

“ Je kan ze niet aan hun lot overlaten. Bij sommige vlakt hun beperking uit na de jaren, bij sommige niet. Ik denk dat we allemaal een vorm van ASS hebben, niet?”, vertelt Eric Bortels.

“ Als ik hem zou afzetten en even ga winkelen bijvoorbeeld, zal hij de training niet afmaken.”, vertellen de ouders van Rik.

“ Ik was één van de eerste sporters die, in hun federatie, een overstap naar een reguliere sportclub kon gaan zetten. Ze hadden dus nog geen ervaring met een gelijkaardige overstap. We wisten niet wat er op ons af zou komen.”, vertelt Tom.

“ Ik kwam uit een soort van warm nest. De sfeer in de G-sportclub was erg gemoedelijk. Toen ik de overstap naar de reguliere sportclub zette, voelde de sfeer anders aan. Het was een koelere sfeer. In het begin was dat wel vervelend.”, vertelt Tom.

“ Zo schreeuwde de trainer eens: “Vertrek maar! Mijn training uit!” Wat de trainer niet beseftte was dat Tom echt weg was. Hij ging naar de kleedkamers, kleeedde zich snel om en was weg.”, lachen de ouders van Tom.

“ De clubs krijgen subsidies voor elke G-sporter in hun club, dit geld zou voor de jongeren met een beperking gebruikt moeten worden. Momenteel kopen de clubs nieuw trainingsmateriaal aan met deze subsidies. Materiaal dat voor iedere sporter gebruikt wordt, niet specifiek voor de G-sporter.”, vertellen de ouders van Tom.

6 Conclusie

Deze conclusie is het sluitstuk van mijn Bachelorproef. Als conclusie zal ik een stappenplan uitwerken voor toekomstige integratieprocessen. Dit kan als een soort van draaiboek dienen voor sporters met een verstandelijke beperking, maar ook voor de nieuwe ploeg en zijn omgeving. Het ultieme doel is om elke sporter met een verstandelijke beperking, zijn omgeving en de nieuwe ploeg zo optimaal mogelijk voor te bereiden op het komende integratieproces.

Door dit stappenplan is het integratieproces visueel zichtbaar. Betrokkenen kunnen het stappenplan ten alle tijden raadplegen om hun vooruitgang na te gaan. Er kan worden nagegaan in welke fase van het integratieproces de sporter zich bevindt. Een degelijke voorbereiding kan opgebouwd worden om daarna een reflecterende evaluatie uit te proberen.

Er zullen zeker en vast aanpassingen gebeuren in het stappenplan, dit in functie van individuele verschillen van de gebruikers. Zij dienen te beseffen dat ieder integratieproces uniek is. Het zal dus telkens een andere uitkomst/uitwerking vereisen.

Bij het stappenplan is er geen rekening gehouden met het karakter en bijkomende stoornissen van de sporter met een verstandelijke beperking. Deze karakters en stoornissen zijn enorm uiteenlopend. Ik heb hier geen rekening mee gehouden omdat deze verschillend zijn. De verschillende zouden kunnen leiden tot een onbetrouwbaar/onjuist plan.

6.1 Individuele sporten

Stap 1: Specialist

Om een integratieproces te kunnen uitvoeren, moet de G-sporter een hoog niveau behalen in de G-ploeg. De G-sporter moet bij de beste sporters van zijn leeftijdscategorie behoren. Het behalen van een hoog niveau is absoluut een minimale vereiste. De G-trainer heeft een duidelijk beeld op de ontwikkelingen van de G-sporter en dient op de hoogte te zijn van het niveau in de reguliere sportclubs. Enkel dan is een vergelijking mogelijk. De G-trainer kan op die voorwaarde nagaan of de G-sporter klaar is voor een integratieproces.

Het begrip 'niveau van de sporter' omvat verschillende aspecten. De G-sporter moet een hoog spelniveau, een degelijke techniek en een beginnend tactische vermogen ontwikkeld hebben. Daarnaast moet hij zich op sociaal-relatieel vlak voldoende ontwikkeld hebben om degelijk te kunnen deelnemen aan sport in een reguliere ploeg.

De leeftijd van de G-sporter is erg belangrijk. De oudere G-sporters moeten specialisten zijn in hun sporttak. Ze moeten de technieken en het spelniveau van de sport onder de knie hebben. Voor jongere G-sporters ligt dit gedeeltelijk anders. Qua technieken en tactieken moeten ze over een degelijke basis beschikken, maar de snelheid van ontwikkeling moet ook voldoende hoog zijn. Het aanleren van nieuwe competenties in het reguliere circuit verloopt vlotter dan in het G-circuit. De G-sporter moet deze versnelling aankunnen indien het integratieproces wil slagen.

Stap 2: Zoektocht geschikte reguliere ploeg

Na het behalen van een hoog niveau moet er gekeken worden naar een reguliere ploeg. Om de slaagkansen van het integratieproces te verhogen moet dit proces zo subtiel mogelijk verlopen. Indien mogelijk blijft de sporter in dezelfde accommodatie en omstandigheden sporten. Belangrijk is het niveauverschil tussen beide ploegen, G-ploeg en reguliere ploeg. Dit niveauverschil mag niet te verschillend zijn.

De G-sporter moet qua welbevinden en veiligheid zich thuis blijven voelen. Sporten op niveau en succeservaringen bewerkstelligen dit gevoel. De zoektocht naar een geschikte reguliere ploeg is een erg moeilijke opgave. De trainer van de reguliere ploeg moet bereid zijn om de G-sporter een kans te geven tot optimale ontwikkeling. Daarnaast moet de G-sporter geaccepteerd worden door de andere sporters in de reguliere ploeg. Hij moet op dezelfde manier behandeld worden. Hier wordt later in de conclusie meer aandacht aan besteed.

Stap 3: Kennismaking G-trainer en reguliere trainer

Na het vinden van een geschikte reguliere ploeg, gaan beide trainers kennismaken. Ze stellen hun ploeg voor aan elkaar. Dit kan het best door middel van een training of wedstrijd bij te wonen. Samen moeten ze nagaan wat de verschillen (qua niveau: snelheid, techniek, tactiek,...) tussen beide ploegen inhouden. Daarna zal het niveau en karakter van de G-sporter vergeleken worden met het niveau en karakter van de reguliere ploeg. Er wordt nagegaan of een samenwerking mogelijk blijkt.

De G-trainer zal zijn G-sporter voorstellen aan de reguliere trainer. Indien de G-sporter nog niet voldoende ontwikkeld is om een integratieproces aan te vatten, kan hier vermoedelijk wel aan gewerkt worden. Beide trainers kunnen de tekortkomingen van de G-sporter benoemen. Op deze manier kan de G-trainer aan de minpunten van de G-sporter werken in de G-ploeg. De G-sporter kan klaargestoomd worden in zijn veilige omgeving, waardoor het welbevinden en de veiligheid nauwelijks worden aangepast.

Indien nodig kan een soort van test uitgevoerd worden. Deze test meet het niveau van de G-sporter. Hierdoor kunnen beide trainers eenvoudiger vergelijkingen maken tussen G-sporter en reguliere ploeg. Deze test wordt opgesteld door de reguliere trainer. Hij heeft het meest een correct zicht op het niveau van de reguliere ploeg. Hij weet wat de G-sporter nodig heeft om te kunnen slagen in zijn reguliere ploeg.

Stap 4: Mentale voorbereiding G-sporter

Dit is een erg individuele stap. Elke G-sporter is anders qua niveau, leeftijd, IQ, karakter, mentaliteit,... Tijdens deze stap wordt de G-sporter voorbereid op het integratieproces. Dit kan een erg uitgebreide voorbereiding zijn waarbij de G-sporter het integratieproces volledig beseft. In tegenstelling tot deze manier kan het ook zijn dat de G-sporter niet tot nauwelijks voorbereid wordt. De G-sporter heeft op deze manier nauwelijks besef van het integratieproces. Middenwegen tussen beiden zijn zeker mogelijk en moeten per sporter individueel bekeken worden.

De onderzochte G-sporters in de Bachelorproef hadden elk een individueel integratieproces. De meeste waren verschillend. Meestal kozen ze voor een geleidelijk proces, maar sommige van de integraties waren erg bruusk. Zoals hierboven gesteld is deze individueel erg verschillend. Personen (G-trainer, ouders, ...) die betrokken zijn bij de G-sporter, en het integratieproces, moeten beslissen welke handelingswijze het meest efficiënt blijkt voor de G-sporter.

Stap 5: Mentale voorbereiding reguliere ploeg

Net als de G-sporter zal ook de reguliere ploeg moeten voorbereid worden op het integratieproces. Doorheen de Bachelorproef werd duidelijk dat de leeftijd van de reguliere ploeg erg belangrijk

blijkt. De werkwijze zal dus afhankelijk zijn van de leeftijd van de reguliere ploeg. Er worden drie werkwijzen voorgesteld:

- Indien het integratieproces wordt uitgevoerd op erg jonge leeftijd, is het niet tot nauwelijks nodig om de reguliere ploeg voor te bereiden. De sporters kijken niet naar elkaars beperkingen en hebben nog geen vooroordelen over de G-sporter.
- Indien de leeftijd wat ouder blijkt, zal de reguliere ploeg beter voorbereid moeten worden. Deze leeftijd houdt in dat de sporters een verschil merken tussen beiden, maar dit verschil niet kunnen benoemen of bevatten. Ze hebben moeite om dit verschil te plaatsen. In het begin van het integratieproces zal de G-sporter beschermd moeten worden door de reguliere trainer. De reguliere trainer kan de reguliere sporters vooraf inlichten over de moeilijkheden van de G-sporter. Op deze manier krijgt de G-sporter een gewenningsperiode in de reguliere ploeg waarbij de druk verlaagd wordt. Naarmate het integratieproces verloopt, kan er dieper ingegaan worden op de beperking van de G-sporter. Dit indien de reguliere sporters hier naar vragen. Dit gesprek mag niet te snel plaatsvinden. De reguliere sporters moeten eerst een beeld gevormd hebben van de G-sporter. De reguliere trainer heeft hier een belangrijke taak. Hij moet ervoor zorgen dat er een vriendschappelijk klimaat opgebouwd wordt.
- Bij hogere leeftijd (adolescentie of ouder) is een degelijke voorbereiding aangewezen. De reguliere sporters merken de verschillen en kunnen deze aanduiden. Ze weten, minstens vaag, wat een beperking inhoudt. We stellen twee opties voor op het vlak van integratie-acceptatie georganiseerd door de reguliere trainer. De eerste optie is een gesloten beleid. De reguliere sporters hebben geen inspraak in de hele situatie. In dit geval zal de reguliere trainer een erg veilig klimaat moeten creëren. De tweede optie is een open beleid. De reguliere sporters krijgen inspraak in het integratieproces. Er kan naar de mening en gedachtegang van de reguliere sporters geluisterd worden. Samen kan er een werkwijze besproken worden. Belangrijk is dat iedereen tevreden is over de werkwijze en dat deze wordt nageleefd. Middenwegen tussen deze twee opties zijn ook mogelijk.

Stap 6: Aan de slag!

Nadat de voorbereidingen voltooid zijn, kan de integratie uitgevoerd worden. Tijdens de eerste trainingen zullen de sporters kennismaken met elkaar. Ze leren elkaar beter kennen en zoeken hun plaats in de ploeg. Tijdens de eerste trainingen is het interessant om oefenstof van de G-trainingen over te nemen. Hierdoor zal de G-sporter zich sneller thuis voelen. Het gevoel van succeservaring en competentiebeheer zorgen voor een hoog welbevinden. De reguliere sporters leren op deze manier naar de positieve kant van de G-sporter kijken. Wat kan de G-sporter wel erg goed? Hierdoor kan de trainer een veilige structuur voor de G-sporter waarborgen.

Indien de G-sporter dit wenst, kan het nuttig zijn dat er een vertrouwensfiguur aanwezig is tijdens de trainingen en wedstrijden. Tijdens de uitvoering van het integratieproces valt de veilige structuur van de G-sporter grotendeels weg. Om deze veilige structuur op te vangen kan de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon het welbevinden stimuleren. Deze persoon kan, indien nodig, als tussenpersoon fungeren tussen G-sporter, reguliere ploeg en reguliere trainer. De onderzochte sporters hadden meermaals de/een ouder(s) of G-trainer als vertrouwenspersoon. Daarnaast is een integratieproces van twee G-sporters, die elkaar als vertrouwenspersoon zien, een optie. Hierdoor staat de G-sporter er niet alleen voor en kunnen ze bij elkaar terecht indien nodig. Dit vergroot het communicatievlak voor de G-sporters, vertrouwenspersonen en reguliere trainer.

Erg belangrijk voor het welbevinden van de G-sporter blijkt de manier van behandeling door de andere betrokkenen in de ploeg. De trainer heeft hier een voorbeeldfunctie. Hij moet erg duidelijk zijn op het vlak van groepsmentaliteit. Qua behandeling en gedrag mag er geen onderscheid gemaakt worden tussen G-sporter en reguliere sporter. Beide moeten evenredig beloond en bestraft worden. Op het vlak van niveau (snelheid, techniek, tactiek,...) kan er wel, af en toe, iets door de vingers gezien worden.

Stap 7: Evaluatie

Na elke training moet, zeker in de startfase van het integratieproces, de reguliere trainer nadenken over het integratieproces. Hij moet het welbevinden van alle sporters individueel analyseren. Kunnen de reguliere sporters omgaan met de G-sporter en andersom? Wat zijn de sterke punten van het integratieproces en op welk vlak kunnen we nog verbeteren? Dit is een proces dat de reguliere trainer zich meermaals zal moeten afvragen en trachten te verbeteren. De eerste trainingen doet hij dit door zelf een analyse en evaluatie te maken van het integratieproces.

Na een aantal trainingen kan er naar het welbevinden van de sporters gevraagd worden. De trainer zal hen op deze manier beter leren kennen. Hij creëert een correcter beeld over de wijze van behandeling van elke sporter individueel. Ook de vertrouwenspersoon van de G-sporter moet zijn mening kunnen geven. Deze kan meestal dieper en correcter beschrijven hoe de G-sporter zich voelt in de reguliere ploeg.

Stap 8: Trek buiten de sporttak

Indien het integratieproces vlot verloopt, kan er nog verder aan de groepsband gewerkt worden. Sommige trainers verkiezen om de kennismaking buiten de sporttak te organiseren. Dat is geen goed idee tijdens een integratieproces van een G-sporter met een verstandelijke beperking. Nadat de sporters elkaar beter hebben leren kennen, kan een activiteit buiten de sporttak natuurlijk wel. Door deze activiteiten leren de sporters elkaar op een andere manier kennen. Dit kan voor een versterking van de onderlinge band zorgen. Het welbevinden van de sporters kan hierdoor verbeteren en kan de interesse in elkaar vergroten.

Integratieproces individuele sporten

Stap 1: Specialist

**Stap 2: Zoektocht
geschikte reguliere ploeg**

**Stap 3: Kennismaking G-
trainer en reguliere trainer**

**Stap 4: Mentale
voorbereiding G-sporter**

**Stap 5: Mentale
voorbereiding reguliere ploeg**

Stap 6: Aan de slag!

Stap 7: Evaluatie

**Stap 8: Trek buiten
de sporttak**

6.2 Groepssporten

Het stappenplan van de groepssporten zal vergelijkingen hebben met het stappenplan van de individuele sporten. Hierdoor zal het grootste gedeelte van het stappenplan evenwijdig liggen. Qua tactiek en omgang zijn er toch een aantal kleine verschillen.

Stap 1: Specialist

Om een integratieproces te kunnen uitvoeren, moet de G-sporter een hoog niveau behalen in de G-ploeg. De G-sporter moet bij de beste sporters van zijn leeftijdscategorie behoren. Het behalen van een hoog niveau is absoluut een minimale vereiste. De G-trainer heeft een duidelijk beeld op de ontwikkelingen van de G-sporter en dient op de hoogte te zijn van het niveau in de reguliere sportclubs. Enkel dan is een vergelijking mogelijk. De G-trainer kan op die voorwaarde nagaan of de G-sporter klaar is voor een integratieproces.

Het begrip 'niveau van de sporter' omvat verschillende aspecten. De G-sporter moet een hoog spelniveau, een degelijke techniek en een beginnend tactische vermogen ontwikkeld hebben. Daarnaast moet hij zich op sociaal-relatieel vlak voldoende ontwikkeld hebben om degelijk te kunnen deelnemen aan sport in een reguliere ploeg.

De leeftijd van de G-sporter is erg belangrijk. De oudere G-sporters moeten specialisten zijn in hun sporttak. Ze moeten de technieken en het spelniveau van de sport onder de knie hebben. Voor jongere G-sporters ligt dit gedeeltelijk anders. Qua technieken en tactieken moeten ze over een degelijke basis beschikken, maar de snelheid van ontwikkeling moet ook voldoende hoog zijn. Het aanleren van nieuwe competenties in het reguliere circuit verloopt vlotter dan in het G-circuit. De G-sporter moet deze versnelling aankunnen indien het integratieproces wil slagen.

Stap 2: Zoektocht geschikte reguliere ploeg

Na het behalen van een hoog niveau moet er gekeken worden naar een reguliere ploeg. Om de slaagkansen van het integratieproces te verhogen moet dit proces zo subtiel mogelijk verlopen. Indien mogelijk blijft de sporter in dezelfde accommodatie en omstandigheden sporten. Belangrijk is het niveauverschil tussen beide ploegen, G-ploeg en reguliere ploeg. Dit niveauverschil mag niet te verschillend zijn.

De G-sporter moet qua welbevinden en veiligheid zich thuis blijven voelen. Sporten op niveau en succeservaringen bewerkstelligen dit gevoel. De zoektocht naar een geschikte reguliere ploeg is een erg moeilijke opgave. De trainer van de reguliere ploeg moet bereid zijn om de G-sporter een kans te geven tot optimale ontwikkeling. Daarnaast moet de G-sporter geaccepteerd worden door de andere sporters in de reguliere ploeg. Hij moet op dezelfde manier behandeld worden. Hier wordt later in de conclusie meer aandacht aan besteed.

Stap 3: Kennismaking G-trainer en reguliere trainer

Na het vinden van een geschikte reguliere ploeg, gaan beide trainers kennismaken. Ze stellen hun ploeg voor aan elkaar. Dit kan het best door middel van een training of wedstrijd bij te wonen. Samen moeten ze nagaan wat de verschillen (qua niveau: snelheid, techniek, tactiek,...) tussen beide ploegen inhouden. Daarna zal het niveau en karakter van de G-sporter vergeleken worden met het niveau en karakter van de reguliere ploeg. Er wordt nagegaan of een samenwerking mogelijk blijkt.

De G-trainer zal zijn G-sporter voorstellen aan de reguliere trainer. Indien de G-sporter nog niet voldoende ontwikkeld is om een integratieproces aan te vatten, kan hier vermoedelijk wel aan gewerkt worden. Beide trainers kunnen de tekortkomingen van de G-sporter benoemen. Op deze manier kan de G-trainer aan de minpunten van de G-sporter werken in de G-ploeg. De G-sporter kan klaargestoomd worden in zijn veilige omgeving, waardoor het welbevinden en de veiligheid nauwelijks worden aangepast.

Indien nodig kan een soort van test uitgevoerd worden. Deze test meet het niveau van de G-sporter. Hierdoor kunnen beide trainers eenvoudiger vergelijkingen maken tussen G-sporter en reguliere ploeg. Deze test wordt opgesteld door de reguliere trainer. Hij heeft het meest een correct zicht op het niveau van de reguliere ploeg. Hij weet wat de G-sporter nodig heeft om te kunnen slagen in zijn reguliere ploeg.

Stap 4: Mentale voorbereiding G-sporter

Dit is een erg individuele stap. Elke G-sporter is anders qua niveau, leeftijd, IQ, karakter, mentaliteit, ... Tijdens deze stap wordt de G-sporter voorbereid op het integratieproces. Dit kan een erg uitgebreide voorbereiding zijn waarbij de G-sporter het integratieproces volledig beseft. In tegenstelling tot deze manier kan het ook zijn dat de G-sporter niet tot nauwelijks voorbereid wordt. De G-sporter heeft op deze manier nauwelijks besef van het integratieproces. Middenwegen tussen beiden zijn zeker mogelijk en moeten per sporter individueel bekeken worden.

De onderzochte G-sporters in de Bachelorproef hadden elk een individueel integratieproces. De meeste waren verschillend. Meestal kozen ze voor een geleidelijk proces, maar sommige van de integraties waren erg bruusk. Zoals hierboven gesteld is deze individueel erg verschillend. Personen (G-trainer, ouders, ...) die betrokken zijn bij de G-sporter, en het integratieproces, moeten beslissen welke handelingswijze het meest efficiënt blijkt voor de G-sporter.

Stap 5: Mentale voorbereiding reguliere ploeg

Net als de G-sporter zal ook de reguliere ploeg moeten voorbereid worden op het integratieproces. Doorheen de Bachelorproef werd duidelijk dat de leeftijd van de reguliere ploeg erg belangrijk blijkt. De werkwijze zal dus afhankelijk zijn van de leeftijd van de reguliere ploeg. Er worden drie werkwijzen voorgesteld:

- Indien het integratieproces wordt uitgevoerd op erg jonge leeftijd, is het niet tot nauwelijks nodig om de reguliere ploeg voor te bereiden. De sporters kijken niet naar elkaars beperkingen en hebben nog geen vooroordelen over de G-sporter.
- Indien de leeftijd wat ouder blijkt, zal de reguliere ploeg beter voorbereid moeten worden. Deze leeftijd houdt in dat de sporters een verschil merken tussen beiden, maar dit verschil niet kunnen benoemen of bevatten. Ze hebben moeite om dit verschil te plaatsen. In het begin van het integratieproces zal de G-sporter beschermd moeten worden door de reguliere trainer. De reguliere trainer kan de reguliere sporters vooraf inlichten over de moeilijkheden van de G-sporter. Op deze manier krijgt de G-sporter een gewenningsperiode in de reguliere ploeg waarbij de druk verlaagd wordt. Naarmate het integratieproces verloopt, kan er dieper ingegaan worden op de beperking van de G-sporter. Dit indien de reguliere sporters hier naar vragen. Dit gesprek mag niet te snel plaatsvinden. De reguliere sporters moeten eerst een beeld gevormd hebben van de G-sporter. De reguliere trainer heeft hier een belangrijke taak. Hij moet ervoor zorgen dat er een vriendschappelijk klimaat opgebouwd wordt.

- Bij hogere leeftijd (adolescentie of ouder) is een degelijke voorbereiding aangewezen. De reguliere sporters merken de verschillen en kunnen deze aanduiden. Ze weten, minstens vaag, wat een beperking inhoudt. We stellen twee opties voor op het vlak van integratie-acceptatie georganiseerd door de reguliere trainer. De eerste optie is een gesloten beleid. De reguliere sporters hebben geen inspraak in de hele situatie. In dit geval zal de reguliere trainer een erg veilig klimaat moeten creëren. De tweede optie is een open beleid. De reguliere sporters krijgen inspraak in het integratieproces. Er kan naar de mening en gedachtegang van de reguliere sporters geluisterd worden. Samen kan er een werkwijze besproken worden. Belangrijk is dat iedereen tevreden is over de werkwijze en dat deze wordt nageleefd. Middenwegen tussen deze twee opties zijn ook mogelijk.

Stap 6: Aan de slag!

Nadat de voorbereidingen voltooid zijn, kan de integratie uitgevoerd worden. Tijdens de eerste trainingen zullen de sporters kennismaken met elkaar. Ze leren elkaar beter kennen en zoeken hun plaats in de ploeg. Tijdens de eerste trainingen is het interessant om oefenstof van de G-trainingen over te nemen. Hierdoor zal de G-sporter zich sneller thuis voelen. Het gevoel van succeservaring en competentiebeheer zorgen voor een hoog welbevinden. De reguliere sporters leren op deze manier naar de positieve kant van de G-sporter kijken. Wat kan de G-sporter wel erg goed? Hierdoor kan de trainer een veilige structuur voor de G-sporter waarborgen.

Daarnaast moeten de G-sporters beschermd worden op het vlak van hun beperking. Reguliere ploegen die met drie à vier verschillende tactieken spelen zijn niet geschikt voor een integratieproces. Voor het algemeen belang is het interessanter om één tactiek in te studeren die de G-sporters wel kunnen beheersen. Meerdere of ingewikkelde tactiek(en) opleggen met een G-sporter zal tot irritaties leiden. De reguliere sporters hebben een belangrijke taak in verband met de tactiek. Zij moeten de G-sporters ondersteunen en begeleiden indien nodig. Tot slot zullen sommige G-sporters op technische vlak fouten blijven maken. Deze aspecten zullen dus op een andere/individuele wijze geëvalueerd moeten worden.

De onderzochte G-sporters en hun omgeving haalden aan dat de acceptatie het belangrijkste aspect is van de hele integratie. Het hogere niveau, en het soms niet meekunnen op dit niveau, wordt niet gezien als het grootste obstakel van de integratie. Het niet aanvaard worden in de reguliere ploeg is volgens hen het grootste obstakel. Het niveau is op termijn haalbaar voor de G-sporter, maar een niet-acceptatie in de reguliere groep zorgt voor een mislukt integratieproces, aldus de G-sporters. Hierdoor mag de reguliere trainer, zeker in het begin, het integratieproces niet louter qua spelniveau beoordelen. Het welbevinden van de G-sporter en de reguliere ploeg is, zeker in de startfase van het integratieproces, van groot belang voor een werking op lange termijn.

Indien de G-sporter dit wenst, kan het nuttig zijn dat er een vertrouwensfiguur aanwezig is tijdens de trainingen en wedstrijden. Tijdens de uitvoering van het integratieproces valt de veilige structuur van de G-sporter grotendeels weg. Om deze veilige structuur op te vangen kan de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon het welbevinden stimuleren. Deze persoon kan, indien nodig, als tussenpersoon fungeren tussen G-sporter, reguliere ploeg en reguliere trainer. De onderzochte sporters hadden meermaals de/een ouder(s) of G-trainer als vertrouwenspersoon. Daarnaast is een integratieproces van twee G-sporters, die elkaar als vertrouwenspersoon zien, een optie. Hierdoor staat de G-sporter er niet alleen voor en kunnen ze bij elkaar terecht indien nodig. Dit vergroot het communicatievlak voor de G-sporters, vertrouwenspersonen en reguliere trainer.

Erg belangrijk voor het welbevinden van de G-sporter blijkt de manier van behandeling door de andere betrokkenen in de ploeg. De trainer heeft hier een voorbeeldfunctie. Hij moet erg duidelijk zijn op het vlak van groepsmentaliteit. Qua behandeling en gedrag mag er geen onderscheid gemaakt worden tussen G-sporter en reguliere sporter. Beide moeten evenredig beloond en

bestraft worden. Op het vlak van niveau (snelheid, techniek, tactiek,...) kan er wel, af en toe, iets door de vingers gezien worden.

Stap 7: Evaluatie

Na elke training moet, zeker in de startfase van het integratieproces, de reguliere trainer nadenken over het integratieproces. Hij moet het welbevinden van alle sporters individueel analyseren. Kunnen de reguliere sporters omgaan met de G-sporter en andersom? Wat zijn de sterke punten van het integratieproces en op welk vlak kunnen we nog verbeteren? Dit is een proces dat de reguliere trainer zich meermaals zal moeten afvragen en trachten te verbeteren. De eerste trainingen doet hij dit door zelf een analyse en evaluatie te maken van het integratieproces.

Na een aantal trainingen kan er naar het welbevinden van de sporters gevraagd worden. De trainer zal hen op deze manier beter leren kennen. Hij creëert een correcter beeld over de wijze van behandeling van elke sporter individueel. Ook de vertrouwenspersoon van de G-sporter moet zijn mening kunnen geven. Deze kan meestal dieper en correcter beschrijven hoe de G-sporter zich voelt in de reguliere ploeg.

Op het vlak van evaluatie, van de prestaties van de G-sporter, is een individuele beoordeling nodig. Belangrijk is dat de G-sporter, zeker in de startfase van het integratieproces, niet gepusht wordt om te presteren. Het welbevinden van de G-sporter is dan belangrijker dan de prestaties. Als het welbevinden positief is en de prestaties ondermaats, mag dit niet als een mislukking gezien worden. Hiervoor geldt, zoals bij de reguliere sporters, dat sommige G-sporters langer moeten wennen aan een nieuwe situatie dan anderen.

Stap 8: Trek buiten de sporttak

Indien het integratieproces vlot verloopt, kan er nog verder aan de groepsband gewerkt worden. Sommige trainers verkiezen om de kennismaking buiten de sporttak te organiseren. Dat is geen goed idee tijdens een integratieproces van een G-sporter met een verstandelijke beperking. Nadat de sporters elkaar beter hebben leren kennen, kan een activiteit buiten de sporttak natuurlijk wel. Door deze activiteiten leren de sporters elkaar op een andere manier kennen. Dit kan voor een versterking van de onderlinge band zorgen. Het welbevinden van de sporters kan hierdoor verbeteren en kan de interesse in elkaar vergroten.

Integratieproces groepssporten

Stap 1: Specialist

**Stap 2: Zoektocht
geschikte reguliere ploeg**

**Stap 3: Kennismaking G-
trainer en reguliere trainer**

**Stap 4: Mentale
voorbereiding G-sporter**

**Stap 5: Mentale
voorbereiding reguliere ploeg**

Stap 6: Aan de slag!

Stap 7: Evaluatie

**Stap 8: Trek buiten
de sporttak**

6.3 Checklist stappenplan

1. Specialist	
---------------	--

De G-sporter behaalt het vereiste **niveau**. Beoordeling door G-trainer (en reguliere trainer).

2. Zoektocht geschikte reguliere ploeg	
--	--

Zoek een reguliere **club op maat**.

- Welke club staat open voor integratie?
- Omgeving van de G-sporter wordt gevrijwaard.
 - Is er een reguliere club in de buurt?
 - Heeft de G-sporter kennissen in een reguliere ploeg?

3. Kennismaking G-trainer en reguliere trainer	
--	--

Wissel **info** uit.

- Wie is de G-sporter?
 - Karakter
 - Speelstijl
 - Achtergrond
- Wat heeft de reguliere club te bieden?
 - Achtergrond trainer
 - Werkwijze trainer
 - Ervaring met G-sport

Test het niveau van de G-sporter voor een grotere kans op slagen.

4. Mentale voorbereiding G-sporter	
------------------------------------	--

Maak een keuze: G-sporter **bewust maken** van integratie of niet?
Vorbereiding is een individueel proces.

5. Mentale voorbereiding reguliere ploeg	
--	--

Vorbereiden van de nieuwe ploeg. 3 werkwijzen naargelang leeftijd:

- Kinderlijke leeftijd? → Niet/Nauwelijks voorbereiden.
- Oudere leeftijd? → Beschermen/Druk verlagen G-sporter. Informatiegesprek indien interesse na een aantal trainingsmaanden.
- Adolescentie leeftijd? → Degelijke voorbereiding. Gesloten of open beleid? Iedereen accepteert de toelatingsvoorwaarden/managementregels?

6. Aan de slag!	
-----------------	--

Stap 1-5 zijn volbracht. De G-sporter kan nu **instromen** in de reguliere ploeg.
Acceptatie komt later.

7. Evaluatie	
--------------	--

Individuele analyse integratieproces: G-sporter (vertrouwenspersoon), reguliere sporters en trainer.

8. Trek buiten de sporttak (Extra)	
------------------------------------	--

Investeren groepsband: werken aan integratie.

7 Literatuurlijst

7.1 Audiovisuele bronnen

- BREDEWOLD, F., H., Universiteit Amsterdam: Lof der oppervlakkigheid. Contact tussen mensen met een verstandelijke of psychiatrische achtergrond en buurtbewoners. *Internet*. 2014.
(<http://www.projectnetwerkondersteuning.nl/media/23342/samenvatting-bredewold-Lof-der-Oppervlakkigheid.pdf>)
- CARDOL, M., SPEET, M. & RIJKEN, M., Nivel: Anders of toch niet? Deelname aan de samenleving van mensen met een lichte of matige verstandelijke beperking. *Internet*. 2007.
(<https://www.nivel.nl/sites/default/files/bestanden/Anders-of-toch-niet-2007.pdf>)
- CEVAAL, M. & SCHLEYPER, Y., Stade-Advies: Wonen in de wijk als je een handicap hebt. *Internet*. 2008.
(http://www.ezine.stade-advies.nl/stadeadviesstadium_nl/e6d573eca666ce1555bf7467f86f55ec.php)
- D. DEKKER, M., Universiteit Utrecht: Een Narratieve Review en Meta-Analyse naar de Meest Effectieve Cognitieve en/of Gedragsinterventies of Behandelmethoden voor LVB-jongeren met Externaliserende Gedrags- en/of Psychiatrische Problematiek. *Internet*. 2014.
(<file:///C:/Users/11304298/Downloads/Masterthesis%20Dekker,%20MD-4111648.pdf>)
- DEHOUTER, U., D. Dekker, P., ET AL, Hogeschool Gent: De voor- en nadelen van het M-decreet. *Internet*. 2015.
<http://wat-met-het-m-decreet.weebly.com/voor--en-nadelen.html>
- MARDULIER, T., Adviseur Departement Onderwijs en Vorming: 15 veelgestelde vragen voor ouders over het M-decreet. *Internet*. 2015.
http://www.m-decreet.be/15_veelgestelde_vragen_voor_ouders_over_het_M-decreet.html
- MOONEN, X., Zijd Onderzoek: Is inclusie van mensen met een verstandelijke beperking vanzelfsprekend? *Internet*. 2015.
(<https://www.zuyd.nl/~media/Files/Onderzoek/Kenniskring%20Inclusie%20van%20mensen%20met%20een%20verstandelijke%20beperking/Lectorale%20rede%20Xavier%20Moonen.pdf>)
- SORREE, V. & SCHALOCK, Pr., Ethiek & Maatschappij: Het verdrag van de verenigde naties inzake de rechten van personen met een handicap als sleutel tot meer kwaliteit van bestaan. *Internet*. 2006.
(http://www.ethiekenmaatschappij.ugent.be/wp-content/uploads/2012/07/EM_134-2010-Sor%C3%A9.pdf)
- STEUNPUNT HANDICAP & ARBEID: Verstandelijke handicap. *Internet*.
(<https://handicapenarbeid.be/dossiers/verstandelijke-handicap/>)
- STOETEN, A. J., MDFT: Multidimensionele familietherapie bij jongeren met een licht verstandelijke beperking. *Internet*. 2011.
(<file:///C:/Users/11304298/Downloads/MDFT%20bij%20jongeren%20met%20een%20lichte%20verstandelijke%20beperkin.pdf>)
- TRAPPENBURG, M., Universiteit Amsterdam: Actieve Solidariteit. *Internet*. 2009.
(<https://books.google.be/books?hl=nl&lr=&id=6HYky4Hl4ckC&oi=fnd&pg=PA5&dq=integratie+verstandelijk+gehandicapt+&ots=ME8FtQx5-D&sig=DGSZLIK4ZSMfmyN1QlzyANNn-bY%20-%20v=onepage&q=integratie%20&f=false#v=snippet&q=integratie&f=false>)
- VAN GENNEP, A., Th., G., Universiteit Maastricht: Paradigma-verschuiving in de visie op zorg voor mensen met een verstandelijke handicap. *Internet*. 1997.
(<https://cris.maastrichtuniversity.nl/portal/files/1094221/guid-554f5d60-cd9c-4206-b1ea-a7fcbb12fa68-ASSET1.0>)

VAN LANDEGHEM, D., KU Leuven: Kwaliteitsvol evalueren. *Internet*. 2013.
<https://iiv.kuleuven.be/personeel/studiedag-peer-review-toetsgebeuren/ppt-d-van-landeghem-kwaliteitsvol-evalueren-dvl-31.pdf>)

VAN NIEUWENHUIJZEN, M., BIJMAN, E. R., ET AL, Kind en adolescent: Sociale informatieverwerking van kinderen met lichte verstandelijke beperkingen. *Internet*. 2007.
<https://link.springer.com/article/10.1007/BF03061027>)

VAN NIEUWENHUIJZEN, M. & ELIAS, C., Universiteit Amsterdam: Probleemoplossingsvaardigheden en competentiebeleving van kinderen met een lichte verstandelijke beperking. *Internet*. 2006.
https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-90-313-7079-5_6)

VAN REGENMORTEL, T., Universiteit Eindhoven: Empowerment als uitdagend kader voor sociale inclusie en moderne zorg. *Internet*. 2009.
<file:///C:/Users/11304298/Downloads/186-538-1-PB.pdf>)

VAN REGENMORTEL, T., Universiteit Eindhoven: Zwanger van empowerment. *Internet*. 2008.
file:///C:/Users/11304298/Downloads/2008_Tine_van_Regenmortel_zwanger_van_empowerment.pdf)

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP: Verstandelijke handicap. *Internet*.
<http://infowijzer.vaph.be/inhoudelijke-module/objectivering-handicap/diagnostiek/verstandelijke-handicap>)

WOITTIEZ, I. & CRONE, F., Sociaal en Cultureel Planbureau Den Haag: Zorg voor verstandelijk gehandicapten, Ontwikkelingen in de vraag. *Internet*. 2005.
file:///C:/Users/11304298/Downloads/Zorg_voor_verstandelijk_gehandicapten.pdf)

ZOON, M., Nederlands Jeugd instituut: Kenmerken en oorzaken van een licht verstandelijke beperking. *Internet*. 2012.
http://www.aanpakkindermishandeling.nl/nl/Download-NJi/LVB_Kenmerken_en_oorzaken.pdf)

7.2 Mondelinge bronnen

INTERVIEW RONNY WASIAK, Verantwoordelijke G-sport Limburg, Dommelhof Neerpelt, 25 november 2016

INTERVIEW LUDO WINTERS, Medewerker SVS-Limburg, Secretariaat SVS-Limburg Houthalen, 25 april 2017.

G-sporter Gert:

INTERVIEW G-SPORTER, Sporthal Berkenbos: B.C. Smash, 10 januari 2017

INTERVIEW OUDERS, Sporthal Berkenbos: B.C. Smash, 10 januari 2017

INTERVIEW MEDESPELER, Sporthal Berkenbos: B.C. Smash, 23 februari 2017

INTERVIEW TRAINER, Sporthal Berkenbos: B.C. Smash, 14 februari 2017

G-sporter Hans:

INTERVIEW G-SPORTER, Accommodatie FC Berg, 9 februari 2017

INTERVIEW OUDERS, Thuisadres Hans, 20 maart 2017

INTERVIEW MEDESPELER, Thuisadres Medespeler, 6 maart 2017

INTERVIEW TRAINER, Accommodatie FC Berg, 19 januari 2017

G-sporter Jef:

INTERVIEW G-SPORTER, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 14 en 17 december 2016

INTERVIEW OUDERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 21 december 2016

INTERVIEW MEDESPELERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 16, 16 en 16 januari 2017

INTERVIEW TRAINERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 6 en 17 februari 2017

INTERVIEW TRAINER MISLUKTE INTEGRATIE, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 23 maart 2017
INTERVIEW MEDESPELER MISLUKTE INTEGRATIE, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 23 februari 2017

G-sporter Joeri:

INTERVIEW G-SPORTER, Accommodatie FC Berg, 9 februari 2017
INTERVIEW OUDERS, Thuisadres Hans, 20 maart 2017
INTERVIEW MEDESPELER, Thuisadres Medespeler, 6 maart 2017
INTERVIEW TRAINER, Accommodatie FC Berg, 19 januari 2017

G-sporter Jos:

INTERVIEW G-SPORTER, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 14 december 2016
INTERVIEW MEDESPELERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 16, 16 en 16 januari 2017
INTERVIEW TRAINERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 6 en 17 februari 2017
INTERVIEW TRAINER MISLUKTE INTEGRATIE, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 23 maart 2017
INTERVIEW MEDESPELER MISLUKTE INTEGRATIE, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 23 februari 2017

G-sporter Leen:

INTERVIEW G-SPORTER, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 27 april 2017
INTERVIEW MEDESPELERS, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 27 januari en 3 maart 2017
INTERVIEW TRAINER, Sporthal Zolder: KBBC Zolder, 17 februari 2017

G-sporter Ralf:

INTERVIEW OUDERS, Thuisadres: AVT Toekomst Houthalen-Helchteren, 6 april 2017
INTERVIEW MEDESPELER, Lettuce Leuven: AVT Toekomst Houthalen-Helchteren, 25 april 2017
INTERVIEW TRAINER, Thuisadres: AVT Toekomst Houthalen-Helchteren, 19 april 2017

G-sporter Rik:

INTERVIEW OUDERS, Thuisadres: GO NO SEN Karate Kuringen, 25 januari 2017
INTERVIEW TRAINER, Thuisadres: GO NO SEN Karate Kuringen, 25 februari 2017

G-sporter Tom:

INTERVIEW G-SPORTER, Thuisadres, 7 januari 2017
INTERVIEW OUDERS, Thuisadres, 7 januari 2017
INTERVIEW TRAINER, Accommodatie Kapermolen Hasselt, 19 januari 2017

8 Bijlagen

8.1 Vragenlijsten:

8.1.1 Vragenlijst G-sporter

Zwart: hoofdvragen

Blauw: bijvragen

Geel: Zeker vragen!

Inleiding: Vertel over de G-sportclub.

G-sportclub

Waarom ben je gaan sporten?

Wie heeft je gemotiveerd ?

Wie heeft je geholpen een club te zoeken?

Waarom in deze club?

Hoe kwam je bij deze club terecht?

Wat vond je leuk aan het sporten in de G-sportclub?

Wat vond je niet leuk aan het sporten in de G-sportclub?

Wat vond je van de trainingen?

Trainde je ook op jezelf?

Waren er problemen toen je de G-sportclub verliet?

Trainers?

Medespelers?

Ouders?

Heb je hier onder geleden?

Inleiding: Vertel over de overgang van de G-sportclub naar de nieuwe sportclub.

Overgang

Waarom ben je naar de nieuwe sportclub gegaan?

Wanneer kwam een overgang ter sprake? Door wie?

Wat waren je drijfveren?

Waar keek je naar uit?

Wat dacht je dat geen probleem zou vormen?

Wat waren je angsten?

Waar was je bang voor?

Wat dacht je dat er mis kon gaan?

Ervaar je verschillen tussen beide clubs?

Ervaar je gelijkenissen?

Waren er problemen toen je in de nieuwe sportclub aankwam?

Trainers?

Medespelers?

Ouders?

Hoe zou je deze problemen zelf oplossen of Hoe zou jij je welkom gevoeld hebben?

Kennismakingsgesprek?

- Eerst met trainer? eerst met de ploeg? allemaal te samen?

Teambuildingsactiviteit?

Direct sporten?

Nieuwe ploeg eens laten meespelen met de oude club?

Voelde je je ooit alleen in de nieuwe sportclub? Werd je er direct bij betrokken?

Heb je al vrienden kunnen maken?

Is er een niveauverschil?

Inleiding: Vertel over de nieuwe club.

Nieuwe club

Voelde jij je welkom in je nieuwe club?

Hoe verliep de kennismaking?

Trainer?

Medespelers?

Bestuur?

Wat vind je leuk aan de nieuwe sportclub?

Wat vind je leuker in je nieuwe club?

Wat vind je niet leuk aan de nieuwe sportclub?

Wat vind je minder leuk in je nieuwe club?

Sport je liever in de nieuwe sportclub? En waarom?

Niveau/Tempo?

Medespelers?

Trainers?

Was alles, de stap naar de nieuwe sportclub waard?

Voelde je druk tijdens de overgang?

Trainers?

Ouders?

Medespelers?

Weet je bij wie je terecht kan met problemen in je nieuwe club?

Heb je deze persoon al nodig gehad?

Langere termijn

Zijn er momenteel nog problemen in de nieuwe club?

Hoe zou je deze opgelost zien geraken?

Hoe zijn de problemen opgelost geraakt?

Werd je voldoende gesteund?

Trainers?

Ouders?

Medespelers?

Slot: Wil je nog iets vertellen?

8.1.2 Vragenlijst Medespelers

Zwart: hoofdvragen

Blauw: bijvragen

Geel: Zeker vragen!

Inleiding: Vertel over de sportclub voordat de G-sporter de overstap naar de nieuwe club zette.

Vooraf

Waarom ben je in deze club gaan sporten?

Hoe kwam je bij deze club terecht?

Wat vind je leuk aan deze club?

Wat vind je niet leuk aan deze club?

Hoe was de sfeer voor de nieuwe speler toekwam?

Hoe waren de trainingen?

Hoe waren de wedstrijden?

Is er iets veranderd?

Inleiding: Vertel over de overgang van de nieuwe speler.

Overgang

Hoe was de eerste kennismaking met de nieuwe speler?

Gewoon trainen?

Kennismakingsgesprek?

Observatiewedstrijd?

Veranderde er iets in de groep?

Sfeer?

Medespelers?

Trainingen?

Wedstrijden?

Werd je voorbereid op de nieuwe speler?

Wat wist je over hem/haar?

Wie vertelde iets over de nieuwe speler en wat vertelde hij/zij?

Welke plaats heeft de nieuwe speler in de ploeg?

Leider?
Volger?
Zondebok?

Vond je het leuker voordat de speler er was?
Wat was er leuker?
Wat was er minder leuk?

Zijn er aspecten waar de nieuwe speler niet op voorbereid was?
Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)
Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)
Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Hoe zou deze overgang soepeler kunnen verlopen?
Hoe zou jij het aangepakt hebben?

Inleiding: Vertel over de huidige situatie.

Na overgang

Hoelang is het geleden dat de nieuwe speler bij de club aankwam?

Zijn er momenteel nog problemen met de nieuwe speler?
Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)
Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)
Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Vind je de nieuwe speler een toegevoegde waarde?
Op welk vlak? → diversiteit binnen de groep, motivatie, niveau,...

Op welk vlak is de nieuwe speler het meest vooruitgegaan?
Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)
Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)
Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Langere Termijn

Voorzie je nog problemen voor de sporter op de lange termijn?
Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)
Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)
Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Op welke vlakken denk je dat de nieuwe speler nog zal evalueren?
Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)
Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)
Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Slot: Wilt u nog iets vertellen?

8.1.3 Vragenlijst Ouders

Zwart: hoofdvragen

Blauw: bijvragen

Geel: Zeker vragen!

Inleiding: Vertel over de overgang van de G-sportclub naar de nieuwe sportclub.

G-sportclub

Wist je op voorrand iets over deze sportclub?

Wist je iets over hun G-sportwerking?

Wist je wat de sport inhield? Andere spelregels, andere aandachtspunten?

Met wie in de club had je het meeste contact en eerste contact?

Wat vond je goed en wat minder goed in deze clubwerking?

Waarom is hij gaan sporten?

Wie heeft hem gemotiveerd ?

Wie heeft hem geholpen een club te zoeken?

Stond je achter de keuze om te gaan sporten?

Heb je geholpen in de zoektocht naar welke sport, welke club?

Wat vond je van het niveau?

Was het niveau te hoog/laag en waarom?

Inleiding: Vertel over de overgang van de G-sportclub naar de nieuwe sportclub.

Overgang

Waarom heeft je zoon/dochter deze overstap gezet?

Niveau? Medespelers? Trainer? Club?

Stond je achter deze beslissing?

Had zoon/dochter deze stap sneller/later moeten nemen? Waarom?

Had je schrik voor bepaalde zaken?

Zijn er verschillen tussen beide clubs?

Welke zijn de grootste? Welke zijn belangrijk?

Zijn er ook verschillen die de overgang in problemen brachten?

Ervaar je gelijkenissen?

Zijn er gelijkenissen die de overgang vergemakkelijkte?

Waren er problemen toen hij in de nieuwe sportclub aankwam?
Niveau? Medespelers? Trainer?

Wat zou je anders doen mocht je de overstap nu maken?

Wat heeft u uit de overgang geleerd?

Hoe zou je zoon/dochter beter kunnen voorbereiden?

Wie zou zoon/dochter beter kunnen voorbereiden?

- Kennismakingsgesprek, teambuildingsactiviteit, weekend, direct gewoon trainen, oude met nieuwe ploeg laten samenspelen voor overstap?

Is er een niveau verschil tussen beide clubs?

Inleiding: Vertel over de nieuwe club.

Nieuwe club

Voelt je zoon/dochter zich gelukkig in de nieuwe club?

Hoe verliep de kennismaking voor zoon/dochter en voor u?

Trainer?

Medespelers?

Bestuur?

Wat vind je beter in de nieuwe club?

Wat vind je minder goed in de nieuwe club?

Waar zie je zoon/dochter liever spelen?

Oude club of nieuwe club en waarom?

Was er druk bij de overgang?

Zoon/dochter zelf, ouders, trainers, medespelers?

Weet je bij wie je terecht kan met problemen in je nieuwe club?

Heb je deze persoon al nodig gehad?

Denkt u dat uw zoon gelukkiger is in de nieuwe club dan in de G-sportclub?

Was alle moeite de overgang waard?

Langere termijn

Zijn er momenteel nog problemen in de nieuwe club?

Hoe zou je deze opgelost zien geraken?

Hoe zijn de problemen opgelost geraakt?

Werd je voldoende gesteund?

Trainers?
Ouders?
Medespelers?

Slot: Wil je nog iets vertellen?

8.1.4 Vragenlijst Trainer

Zwart: hoofdvragen

Blaauw: bijvragen

Geel: Zeker vragen!

Inleiding: Vertel over de werking in de club voordat de nieuwe speler toekwam.

Vooraf

Hoe was de sfeer voordat de nieuwe speler toekwam?

Tussen spelers onderling?

Tussen speler(s) en trainer?

Hoe was het niveau van de ploeg? Hoger, lager, sneller, trager?

Tijdens trainingen?

Tijdens wedstrijden?

Inleiding: Vertel over de overgang van de nieuwe speler.

Overgang

Hoe reageerden je op dit nieuws?

Wist je voldoende over de nieuwe speler?

Wist je hoe je met deze speler moest omgaan?

Welk gevoel had je bij deze overgang?

Hoe verliep de overgang?

Hoe heb je de nieuwe speler welkom geheten?

Kennismakingsgesprek?

Teambuildingsactiviteit?

Direct sporten?

Nieuwe ploeg eens laten meespelen met de oude club?

Zijn er zaken waar de sporter nog niet klaar voor was?

Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)

Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)

Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Hoe was de sfeer toen de nieuwe speler toekwam?

Tussen spelers onderling?

Tussen speler(s) en trainer?

Hoe was het niveau van de ploeg? Hoger, lager, sneller, trager?

Tijdens trainingen?
Tijdens wedstrijden?

Heb je extra's gedaan voor de nieuwe speler? Zodat deze sneller kon aansluiten met de groep?

Inleiding: Vertel over de huidige stand van zaken.

Na overgang

Zijn er momenteel nog zaken waar de sporter moeite mee heeft?

Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)

Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)

Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Doet u momenteel nog extra's voor de nieuwe speler?

Ziet u momenteel nog verschillen tussen de nieuwe speler en de rest van de ploeg?

Hoe zou de overgang gemakkelijker verlopen kunnen zijn?

Kennismakingsgesprek?

Teambuildingsactiviteit?

Direct sporten?

Nieuwe ploeg eens laten meespelen met de oude club?

Hoe zit het met de sfeer? Is deze hetzelfde als voor de overgang van de nieuwe speler?

Tussen spelers onderling?

Tussen speler(s) en trainer?

Hoe zit het met het niveau? Is deze hetzelfde als voor de overgang van de nieuwe speler?

Tijdens trainingen?

Tijdens wedstrijden?

Hoger, lager, sneller, trager?

Lange Termijn

Voorzie je nog problemen voor de sporter op de lange termijn?

Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)

Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)

Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Op welke vlakken denk je dat de nieuwe speler nog zal evalueren?

Mentale aspect? → (te grote winnaarsmentaliteit,...)

Relationele aspect? → (omgaan met ploeggenoten, ploegsferen,...)

Wedstrijd aspect? → (conditioneel, wedstrijdtempo,...)

Voorzie je nog problemen voor de groep door de nieuwe speler?

Slot: Wilt u nog iets vertellen?

8.2 Gesprek Ronny Wasiak

Eén van de eerste stappen van de Bachelorproef was een gesprek met Ronny Wasiak. Hij is verantwoordelijke voor de G-sport in Limburg. Hij heeft een erg brede kijk op de G-sport in het algemeen en de G-sport in Limburg meer specifiek. Ik sprak met hem af op kantoor in Neerpelt, Dommelhof voor een gesprek.

Na mijn uitleg over de inhoud van de Bachelorproef heeft hij samen met mij gebrainstormd. Hier is het idee ontstaan om de Bachelorproef niet enkel over groepssporten te houden. Dit omdat de doelgroep die ik ga onderzoeken nog erg klein blijkt. De overstap van een G-sportclub naar een reguliere sportclub is niet iets dat elke dag gebeurt. Dit werd mij na het gesprek met meneer Wasiak duidelijk. Hierdoor hebben we beslist om de doelgroep te vergrootten en dus ook individuele sporten te onderzoeken.

Daarna gingen we verder in op het praktische aspect van de Bachelorproef. Welke G-sportclubs hebben ervaring met sporters die deze overstap gemaakt hebben of zullen maken? Meneer Wasiak gaf me de gegevens van enkele interessante personen die ik kon contacteren. Het aantal clubs die hij doorgaf was beperkt, dit maakt nogmaals duidelijk hoe klein de doelgroep is.

Vervolgens gingen we verder met de vragenlijsten. We beslisten samen dat ik de sporter zelf, de ouders, de trainer en de medespelers zal interviewen. Daarnaast zou het kunnen dat één van deze personen aangeeft dat er nog andere personen belangrijk waren/zijn in de overstap van de G-sportclub naar de reguliere sportclub. Deze personen zullen dan ook geïnterviewd moeten worden.

Over de structuur en de vraagstelling van het onderzoek werd ook gepraat. De vraagstelling aan de ouders, trainers en medespelers zal zoals een normaal interview kunnen opgesteld worden. De vraagstelling aan de sporter zelf, ligt een beetje anders. Deze zou bij elke sporter individueel anders kunnen zijn. Sommige sporters zijn mondiger als anderen. Over de structuur was meneer Wasiak ook duidelijk. Deze zal rond drie tot vier fases gebouwd worden. De eerste fase is de beginfase, voor de overstap. Deze wordt geschetst door de geïnterviewde. Indien hier bepaalde aspecten nog niet duidelijk zijn, wordt hierover doorgevraagd. De 2de fase is de overstap zelf. Ook deze zal op dezelfde wijze bevroegd worden. De 3de fase is de fase na de overstap. Tot slot is er nog de lange termijn. In deze fase wordt er naar de toekomst gekeken.

Meneer Wasiak bracht me, ter inspiratie op de vraagstelling in mijn interviews, in contact met Jan Cornelissen. Hij is een student aan de KUL te Leuven. Hij volgt er de studierichting Master in de lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen en zal dit jaar zijn masterproef in het kader van promotie in G-sport voorstellen. Zijn masterproef gaat over de promotie rond G-sport. Hij stelde een uitgebreide enquête op voor G-sporters. Hij toetst hierbij naar de activiteit van de G-sporters en de reden waarom ze sporten. Ik bekeek zijn enquête om een beter beeld te krijgen van de vraagstelling naar de sporters toe. Uiteraard moest ik er rekening mee houden dat de enquête voor een erg breed publiek is opgesteld. Hoewel mijn Bachelorproef zich richt op een specifiek publiek, was het toch interessant om zijn vraagstelling te analyseren.

Tot slot keken we nog even in de toekomst. Wat zou de Bachelorproef kunnen opleveren? Op termijn zou de Bachelorproef een handleiding kunnen vormen voor G-sporters die een overstap naar een reguliere sportclub voor ogen hebben. Elke betrokken partij zou dan de Bachelorproef als rode draad kunnen gebruiken om de overstap zo vlot mogelijk te laten verlopen. De handleiding

zou ik dan zo gebruiksvriendelijk mogelijk moeten maken door gebruik te maken van een stappenplan en een lijst met do's en don'ts in verband met deze overstap.

Tot slot bedankte ik en sloten we af. We spraken af dat we elkaar geregeld op de hoogte zouden houden over de vooruitgang van de Bachelorproef en de zoektocht naar G-sporters die deze overstap gemaakt hebben of in de toekomst zullen maken.

8.3 Gesprek Ludo Winters, medewerker SVS Limburg

Tijdens het interview met de ouders van Ralf kwam de naam van Ludo Winters ter sprake. Ik nam contact met hem op en stelde mijn Bachelorproef aan hem voor. Zijn vakgebied heeft een aantal raakpunten met mijn Bachelorproef. Daardoor leek het mij erg interessant om naar zijn verhaal te luisteren. De Bachelorproef wordt meestal langs de kant van de sportclub bekeken. Tijdens dit interview krijg ik een blik vanuit een tussenpersoon. De SVS medewerkers verkleinen de drempel tussen school en sportclub.

We spraken af op dinsdag 25 april in Houthalen om 9u30. Het interview nam plaats in het vergaderlokaal van het SVS-secretariaat te Limburg. Ludo Winters heeft erg veel ervaring met de schoolsport in Limburg.

Ludo Winters weet dat ik zijn naam gebruik in de Bachelorproef. Hij vind dit geen probleem.

Situering

Wat zijn de raakpunten van uw sector, schoolsport Limburg, met mij Bachelorproef?

(Zelfverzekerd) Wij zijn stichting Vlaamse schoolsport. Een organisatie die het sporten in scholen promoot. We hebben een afdeling basis, secundair en buitengewoon onderwijs. In de eerste plaats proberen wij leerlingen te integreren in ons programma. Dit zijn de meer traditionele sporten. Bv. Voetbal, handbal,... Hier proberen we leerlingen buitengewoon onderwijs zoveel mogelijk aan te laten deelnemen. Helaas valt daar een heel groot deel naast die gewoon niet mee kunnen doen. Dit door hun fysieke of mentale beperking. Met deze groep gaan we aparte activiteiten uitvoeren. Dit met het doel om, op termijn, de link met de club te maken. We bieden de sport dus aan. Meestal zijn dit initiatielessen. Indien er interesse ontstaat, geven wij de contactgegevens van de sportclub mee.

Zo is er bijvoorbeeld de karateclub in Kuringen. Eric Bortels heeft vroeger een aantal initiatielessen in een buitengewone school gegeven. Een aantal leerlingen hadden interesse om meer te sporten. Ze zijn eens een training gaan meesporten in de sportclub. Op die manier is dat dan gegroeid. Zo zijn er een aantal G-sporten ontstaan in school. Hetzelfde in Neerpelt bij de hockey. We kwamen samen bij een vergadering. Daar wilden ze een G-werking opstarten. Ze gingen in het weekend flyer en kwamen in de krant en op televisie. Wij wisten dat het geen goed idee was. Daar zou niemand op afkomen. Het is heel mooi dat ze het proberen en dat ze initiatief nemen, maar er kwamen maar twee sporters op af. Toen zijn we terug samengekomen. Zo is het bewezen dat het op die manier niet werkt. Wat werkt wel? Zelf naar de school, en dus ook de leerlingen, toe gaan. Je geeft er wekelijks een aantal initiatielessen. Om de interesse te wekken. Een jaar laten hebben ze een ploeg van tien, twaalf leden.

Het is belangrijk dat je dat, zeker in het begin, niet te groot aanpakt. Begin wekelijks initiatielessen te geven in één buitengewone school. Dat was toen in Sint-Elisabeth te Wijchmaal.

Ja, klopt! Ik heb er stage gelopen. Ik heb een aantal initiatielessen begeleid.

(Verbaasd, maar enthousiast) Ahja, voilà! Nu, in Sint-Elisabeth doen ze dat erg goed. Ze organiseren jaarlijks een funathlon. Op deze manier zamelen ze geld in voor hun werking.

Ze kopen er materiaal mee, maar ze herinvesteren het ook in de sport. Wij fungeren daar in als partner, wij leggen de linken voor Sint-Elisabeth.

Werkwijze SVS

Als ik het zo hoor, is de werkwijze verandert. Vroeger organiseerde jullie de sportevenementen en waren jullie de tussenpersoon tussen leerling en sportclub. Momenteel ondersteunen jullie de sportclubs om lessen te gaan geven in de scholen.

(Antwoord snel en onderbreekt) Ja, de werkwijze is totaal verandert. Vroeger gaven wij de sporten en bleef het daarbij. Momenteel geven we meer informatie aan de verschillende sportclubs. We opteren om de initiatielessen niet gratis aan te bieden. Beter kan er een minnelijke vergoeding betaald worden. Op die manier is het een kleine kost voor de school, die ze kunnen betalen, en is de begeleider van de sport uit de kosten.

Sport mag niet gratis zijn. Dat is niet juist. Er is wel een gouden leidraad, het sporten voor personen met een beperking mag niet duurder zijn dan het sporten voor personen zonder beperking. Natuurlijk heb je meer trainers nodig wanneer je sport met personen met een beperking, maar die extra kost moet door de provincie gedragen worden. Ondertussen is de G-sport enorm aan het evolueren en wordt het steeds groter en groter. Qua timing zit je eigenlijk ideaal met jou Bachelorproef (glimlacht).

Ik merk wel een duidelijk verschil. Jullie proberen zoveel mogelijk G-sporters aan het sporten te krijgen. Mijn Bachelorproef is voor een specifiek gedeelte van de G-sporters. Niet alle G-sporters kunnen geïntegreerd worden in een reguliere sportclub.

(Reageert rustig en knikt) Nee, dat is zo. Dat is ook niet nodig. Je moet wel zo hoog mogelijk mikken. Zo is er jou voorbeeld van Ralf. Dat is een echte sportman. Hij sport op een ander niveau dan een andere G-sporter. Die andere G-sporter kan wat zwakker zijn, maar wil gewoon sporten. Je moet eigenlijk op de twee mikken. Dat is toch wat wij doen. Wij moeten proberen zoveel mogelijk G-sporters aan het sporten te krijgen. In zoveel mogelijk sporten en in zoveel mogelijk sportclubs. Daarna kan er hoger gemikt worden. Zit de G-sporter daar op zijn plaats of kan hij beter in een reguliere sportclub sporten. Momenteel zien we veel meer sportclubs met een G-werking. Vroeger had je een aantal G-werkingen, die geen link hebben met een andere club.

(Onderbreekt) Ik heb gemerkt dat dat een beetje verkeerd is om de integratie...

(Onderbreekt) Dat is niet bepaald verkeerd, maar er was toen niets anders. Momenteel is het honderd keer beter als je iemand kan integreren. Die G-sporter moet zich gelukkig voelen. Als hij er de hele wedstrijd als reserve bij zit en niet mag meespelen, dan is dat niet de ideale wijze. Dan kan beter de stap terug gezet worden.

Dat is meer wat de sportclubs kunnen doen. Kunnen jullie niets meer doen? Bijvoorbeeld integratie tussen de buitengewone leerlingen en de reguliere secundaire leerlingen tijdens de lessen? Dit bijvoorbeeld met de betere G-sporters?

(Denkt na) Ja, maar dat gebeurt al erg lang. We zijn sinds 1987 begonnen met de werking in het buitengewoon onderwijs. Daar hebben we al erg snel gezien dat op elk toernooi van basis en secundair onderwijs, er speciaal rekening kan gehouden worden met buitengewone scholen. Ze mogen deelnemen omdat we de regels aanpassen. Bijvoorbeeld, je mag deelnemen tot elf jaar, dan mogen de buitengewone leerlingen deelnemen tot dertien jaar. Momenteel hebben we een kronkeliedoe dag (sportdag) in

Zonhoven waarbij 300 leerlingen deelnemen. 1/3de daarvan zijn leerlingen van het buitengewoon onderwijs.

Bij veldlopen merken we dat het moeilijker is. Het niveau van de secundaire leerlingen is te hoog. Daar mogen dan enkel de sterke buitengewone leerlingen aan deelnemen. Die integratie gebeurt dus ook al.

We zien dat de integratie in het basisonderwijs voor 60% van de buitengewone leerlingen mogelijk is. Voor de secundaire buitengewone leerlingen komen we nog niet aan 5%. Het niveauverschil is daar erg groot.

Tegenwoordig is er sprake van het M-decreet. De betere buitengewone leerlingen worden geïntegreerd in het regulier onderwijs. Het moeilijke aan die maatregel is de grijze lijn.

Welke beperking is haalbaar en welke niet.

Het M-decreet haalt jullie statistieken wel een beetje onderuit.

(Lacht) Ja, klopt, maar ik ben geen statistieken-man. Voor de heel zwakke buitengewone leerlingen zal de schoolsport het begin -en eindpunt vormen. Ze zullen tien keer per jaar gesport hebben, maar ze hebben wel tien keer gesport. Dat is onze doelstelling. Ze hebben tien keer nagedacht over die stap richting een sportclub te zetten. Er zijn ook recreatieve sportclubs. Wandelen, fietsen en zwemmen hoeft niet altijd op hoog niveau te zijn. Op lager niveau wordt er ook gesport.

Integratie

Wat zijn de voordelen van integratie voor de G-sporters?

(Reageert snel en overtuigd) Ze nemen deel aan de maatschappij en worden aanzien als normale mensen. Ze komen in contact met andere mensen en bouwen sociale relaties op. Een G-werking in een bestaande club is veel beter dan een G-werking zonder link met een reguliere club. Ze hebben dezelfde structuur, materiaal, cafetaria,... Dat hebben ze in een aparte club allemaal niet. Mijn groot punt is om ook dezelfde trainers te hebben.

Tegenwoordig geven we bijscholingen voor trainers om ook een G-ploeg onder hun hoede te nemen. Vroeger waren de ouders, trainer van een G-ploeg. De meeste hadden geen achtergrond in het lesgeven. Het is interessanter om goede trainers bij te scholen zodat ze training kunnen geven in een G-sportclub.

Dat maakt toekomstige overstappen gemakkelijker. Ze zien een bekend gezicht die de training...

(Onderbreekt) Ja, natuurlijk. Ze voelen zich beter in die nieuwe ploeg. Het zijn sporters met een beperking, maar ze vallen niet op ... (Zoekt naar woorden)

... Ze voelen zich niet anders.

Ze voelen zich niet anders, ja voilà! Dat is het belangrijkste. Als er een sporter met een beperking naar een sportclub komt, moeten ze niet kijken naar wat hij niet kan doen. Ze moeten kijken naar wat hij wel kan doen. Je moet kijken naar hetgeen hem motiveert, niet naar wat hem frustreert. Dat uitzoeken is niet gemakkelijk.

En individueel anders.

(Overtuigend) En individueel anders! Pas op, daar steekt veel tijd en energie in.

Zit daar de grootse groeimarge? Niet in de G-werkingen, maar in de reguliere sportclubs? Om de G-sporters overal bij te betrekken?

Momenteel is de beperking dat de clubs te weinig trainers hebben. Zo is er opnieuw het voorbeeld van Eric Bortels. Hij kan twintig tot dertig trainers bezig kunnen houden met enkel karate trainingen. Als het afhankelijk blijft van één man, hebben we een gevaarlijke situatie. Die persoon gaat op een duur vol zitten en dan stopt ook de groei van de club. Er

zijn dus meer trainers nodig. Begeleiders zijn ook nodig, maar die vind je voldoende. Dat kunnen vrienden, broers of zussen of de ouders zijn. De opgeleide trainers vinden is het moeilijkste. Het financiële is geen probleem. Zij betalen ook lidgelden, maar ze worden iets meer gesteund.

Wat zijn de voordelen voor personen zonder beperking?

(Denkt lang na) Zij gaan de personen zonder beperking op een andere manier bekijken. Vroeger werd er gezegd: "Dat zijn de gehandicapten, zij kunnen niet meedoen.", nu lukt dat wel, met een aanpassing. Zo hebben we eens zitvolleybal gespeeld. De valide moeten op dezelfde manier spelen. Dan zie je dat de persoon met beperking gewoon veel beter is. Ze hebben leren leven met de beperking en hebben er hun kracht van gemaakt. Daardoor ontstond het idee van de integratiedagen. Daar bootsen we een beetje het unified-principe na. Tijdens die dagen lossen ze samen opdrachten op en komen ze bij elkaar in de scholen kijken. Daar vloeien hechte vriendschappen uit. De interesse in elkaar groeit door deze projecten.

Dan komen ze naar elkaars school en voeren ze opdrachten uit?

(Knikt) Ja, er wordt gewerkt rond een thema, bijvoorbeeld brandweer. Er gaan dan per groep: twee brandweermannen, twee buitengewone, twee reguliere en twee leerlingen uit een instelling mee. Er zijn twintig ploegen met acht leerlingen. Zij gaan proeven uitvoeren waarbij ze elkaar moeten inschatten en vertrouwen. Op die manier leren ze elkaar kennen. Allemaal initiaties waarbij stilletjes aan richting een club gewerkt wordt.

Die integratiedagen, is dat via school geregeld of hoe?

(Zelfverzekerd) Niet echt, dat is met verschillende partners. Daar zit een verantwoordelijke van de provincie (Ronny Wasiak) in, een verantwoordelijke van de vier deelnemende scholen en een verantwoordelijke van het jaarlijkse thema (de brandweer bv.). Zij dokteren samen een programma uit. Een volledige schooldag wordt er rond dat thema gewerkt.

Dat is dan verplicht?

Ja, maar dat voelt niet als verplicht aan. Iedereen vraagt om het jaar erop opnieuw te mogen meedoen. Elk jaar wordt er van school verandert zodat iedereen er van geproefd heeft. Zo proberen we alle thema's uit. Dat is erg interessant.

Hoe kan je het integratieproces nog verbeteren of versnellen?

(Antwoord erg snel) We hebben eigenlijk maar één probleem in het hele verhaal. Dat is het vervoer. Vaak valt er een sportdag weg, bus te duur. Voor de buitengewone scholen is het een grotere verplaatsing dan voor reguliere scholen. Dat kost meer. Dat is eigenlijk ook het geval na school. De meeste G-sporters mogen nog niet met de auto rijden. Familieleden of de school moeten dat dan opvangen. Niet altijd even gemakkelijk natuurlijk. Eigenlijk is dat de grootste beperking.

Na de schooluren moeten de ouders overtuigd worden. Dat brengt soms problemen met zich mee.

We merken de laatste tijd dat het respect van de medemensen veel groter is dan vroeger. Daar is de media toch wel belangrijk in geweest denk ik. G-sport is er. Het is bekender dan ooit tevoren. De rol van de media is daar belangrijk gebleken. De laatste tijd draagt iedereen zijn steentje bij.

Is de integratie te vergelijken met de integratie van allochtonen zo'n dertig jaar geleden?

(Verrast) Daar kan je het een beetje mee vergelijken, ja. Vroeger werden zij samen in een wijk gezet. Daar ontwikkelde ze hun eigen clubjes, gewoontes, taal,... Dat is niet bevorderlijk voor integratie. Het slechts mogelijke zelfs. Nu is het meer verspreid en is er ruimte voor integratie. Dat zie je in alle clubs.

Vergelijking andere werkingen

Hoe zit het met onze buurlanden? Staan zij verder dan ons?

(Denkt na) In Nederland doen ze het erg goed, maar gaan ze soms te ver. Ze mixen bijvoorbeeld alle verschillende handicaps. Ze zijn enorm ambitieus. Wij proberen er nog wat meer rekening mee te houden. Je kan niet iedereen in elke sport integreren. Uiteindelijk zullen de elite G-sporters alleen overblijven.

Dat zou het niveau doen dalen.

(Reageert snel) Ja, of je moet nieuwe niveaus ontwikkelen waar de G-sporters zich wel goed voelen. Hetgeen momenteel bij ons gebeurt.

Is het altijd zo dat het niveau verlaagt wordt?

(Reageert snel en overtuigend) Nee, dat hoeft niet per se. Mits een kleine aanpassing kunnen sommige perfect geïntegreerd worden. Soms zijn kleine aanpassingen voldoende en zal het niveau niet veranderen. Soms zijn het grotere aanpassingen en zal er een nieuwe ploeg gemaakt moeten worden. In de Special Olympics zijn er ook vier niveaus. Dat doen wij bij de netbaltoernooien ook. Iedereen moet op zijn niveau spelen, dat is de bedoeling.

En de andere provincies?

Daar zijn wij toch anders in. Ik weet dat er provincies tussen zitten die enkel sportevenementen organiseren. De rest is niet voor hen. Weinig integratie. Zulke sportdagen zullen misschien nog wel worden aangeboden, maar de scholen kiezen wat ze ermee doen. Een geëngageerde leerkracht zal deelnemen, de andere niet. Daarbij komt dat zo'n eerste deelname altijd heel erg moeilijk is. Er lopen dingen verkeerd omwille van inschattingfouten. Leerlingen die niet samen kunnen spelen, verkeerd inschatten van het niveau,... Dat is normaal. Als je doorzet en eruit leert, loopt het goed af. Als je dat niet doet, neem je de volgende keer niet meer deel. Dan loopt het hoe langer hoe slechter. Je komt uiteindelijk om deel te nemen, niet alleen om te winnen.

Dus in de andere provincies is het dan toch een beetje...

(Onderbreekt) Het is toch minder. In Antwerpen doen ze het redelijk goed. Daar hebben ze de provincie opgedeeld in negen regio's. Elke regio heeft een verantwoordelijke die qua schoolsport zaken regelt. Toch is dat geen perfecte werking in mijn ogen. Je moet altijd samenwerken. Als er qua schoolsport in Limburg iets georganiseerd wordt, is dat altijd in samenwerking met SVS. De clubs moeten weten dat wij bestaan en zij kunnen rekruteren via de schoolsport. Die wisselwerking geeft voor beide een win-win situatie. Dat is in sommige andere provincies minder, maar het idee is er om dat verder uit te bouwen.

Dus eigenlijk staat Limburg op dat vlak voor op rest?

(Zelfverzekerd) Op schoolsport niveau, ja.

8.4 Mailing sportclubs

Beste

Ik ben Michaël Maes, derdejaars student aan de hogeschool PXL Limburg te Hasselt. Ik ben 21 jaar en volg de vakkencombinatie lichamelijke opvoeding - bewegingsrecreatie. Aan het einde van mijn opleiding maak ik een Bachelorproef en stel ik die graag voor aan mijn hogeschool. Ik heb uw e-mailadres ontvangen via trainer Eric Bortels.

Ik heb beslist om mijn Bachelorproef in de richting van de G-sport te maken. Hiervoor ben ik op zoek naar sporters die de overstap van een G-sportclub naar een reguliere sportclub hebben gezet of in de nabije toekomst zullen gaan zetten. Deze overstap lijkt me een erg boeiende ontwikkeling en die wil ik graag gaan onderzoeken.

De overstap zal moeilijkheden met zich meegebracht hebben: aanpassingsproblemen voor de nieuwe speler en/of de ploeg ... Graag zou ik dit proces onderzoeken. Tijdens het onderzoek zal ik proberen na te gaan hoe er preventief gewerkt kan worden, welke problemen opgelost kunnen worden, ...

De titel van mijn Bachelorproef zal nog wijzigen naarmate het onderzoek vordert. Op dit moment onderzoek ik welke moeilijkheden er ontstaan tijdens deze overstap en hoe ze opgelost of vermeden kunnen worden. Na dit onderzoek zou mijn Bachelorproef een leidraad kunnen vormen voor sporters die de overstap in de toekomst zullen maken.

Bij deze wil ik u vragen of u bereid bent mee te werken aan mijn onderzoek. Moest dat niet het geval zijn, wil ik u graag bedanken voor uw aandacht!

Indien u ervoor kiest om met mij samen te werken, zal ik in eerste instantie contact met u, de sporter, opnemen. We bespreken uw grootste aanpassingen/moeilijkheden. Daarna neem ik graag met u het verdere verloop van het onderzoek door.

Voor vragen of bedenkingen ben ik steeds te bereiken via dit e-mailadres of via mijn gsm-nummer 0472 81 94 26.

Met vriendelijke groeten

Michaël Maes

Beste

Ik ben Michaël Maes, derdejaars student aan de hogeschool PXL Limburg te Hasselt. Ik ben 21 jaar en volg de vakkencombinatie lichamelijke opvoeding - bewegingsrecreatie. Aan het einde van mijn opleiding maak ik een Bachelorproef en stel ik die graag voor aan mijn hogeschool. Ik heb uw e-mailadres ontvangen van trainer Kris Cuppens.

Ik kwam terecht bij Kris Cuppens. Hij is al jaren G-basketbaltrainer en weet dus waarover hij spreekt. Een hele poos geleden ben ik een aantal keer komen meetraineren met jullie. Toen besliste ik om mijn Bachelorproef te richten op G-sport. Kris vertelde me over sporters die de overstap naar het reguliere basket gezet hebben. Dit leek me een erg boeiende ontwikkeling, daarom besliste ik om mijn Bachelorproef hieraan te wijden.

Deze stap zal moeilijkheden met zich meegebracht hebben: aanpassingsproblemen voor de nieuwe speler en/of de ploeg ... Graag zou ik dit proces onderzoeken. Tijdens het onderzoek zal ik proberen na te gaan hoe er preventief gewerkt kan worden, welke problemen opgelost kunnen worden, ...

De titel van mijn Bachelorproef zal nog wijzigen naarmate het onderzoek vordert. Op dit moment onderzoek ik welke moeilijkheden er ontstaan tijdens deze overstap en hoe ze opgelost of vermeden kunnen worden. Na dit onderzoek zou mijn Bachelorproef een leidraad kunnen vormen voor sporters die in dezelfde situatie als u terecht komen.

Bij deze wil ik u vragen of u bereid bent mee te werken aan mijn onderzoek. Moest dat niet het geval zijn, wil ik u graag bedanken voor uw aandacht!

Indien u ervoor kiest om met mij samen te werken, zal ik in eerste instantie contact met u, de sporter, opnemen. We bespreken uw grootste aanpassingen/moeilijkheden. Daarna neem ik graag met u het verdere verloop van het onderzoek door.

Voor vragen of bedenkingen ben ik steeds te bereiken via dit e-mailadres of via mijn gsm-nummer 0472 81 94 26.

Met vriendelijke groeten

Michaël Maes

8.5 Interviews

8.5.1 Gert

Achtergrondinformatie Gert

Deze informatie heb ik bekomen van Gert zijn trainer, papa Rudi, een medespeler en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid in de club. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met hun trainer. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem. Ze prefereren om gesprekken over hun handicap met de trainer te bespreken. Het liefst spreken ze er niet teveel over.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Licht verstandelijke handicap

Gert heeft een licht verstandelijke handicap. Gert beseft dit heel goed. Hij gaat er erg goed mee om. Tijdens het interview viel dit nauwelijks op. Bij sommige vragen dacht hij lang na over wat hij ging vertellen. Zijn antwoorden waren erg gestructureerd. Er zat een duidelijke lijn in zijn antwoorden en hij dacht er over na. Hij praatte ook erg rustig. Gert had geen moeite met het hogere niveau, hij zag het als een grotere uitdaging. De verstandelijke handicap van Gert is erg licht. Als ik dit niet op voorhand wist, had ik het niet geweten. Hij maakte een erg goede indruk.

Gedeeltelijke verlamming

Gert is gedeeltelijk verlamd. Het rechtergedeelte van zijn lichaam kan hij nauwelijks bewegen. Dit zorgt voor een erg grote uitdaging tijdens zijn sportbeoefening. Hij heeft leren leven met zijn lichaam en laat grootste dingen zien op het sportveld.

Thuisituatie

De papa van Gert vertelde me dat Gert nog een broer heeft. Via zijn papa en zijn broer is hij in de sport gerold. Ze waren in de achtertuin aan het spelen en opeens wilde Gert ook meedoen. Op dat moment was de eerste stap gezet. De papa van Gert steunt zijn zoon in alle mogelijk facetten van zijn ontwikkeling.

Trainer

Ik heb trainer Marco geïnterviewd. Marco is een enthousiaste trainer die hem begeleidt heeft tijdens zijn overstap naar de reguliere sportclub. Door de jaren heen is hij een vertrouwenspersoon geworden voor Gert.

Extra

Gert is een veelbelovende speler in zijn sporttak en categorie. Als hij kan deelnemen aan de Paralympische Spelen, kan hij een erg goed resultaat behalen.

Sportclub
B.C. Smash
Pastoor Paquaylaan 121 Heusden-Zolder 3550
011/57.26.18
<https://www.smashbc.com/>
secretariaat@smashbc.com

Gesprek Gert

Ik sprak af met Gert op 10 januari in de kantine van zijn sportclub. Daar vond het interview ook plaats, vandaar het achtergrondgeluid. Na het interview kon ik een gedeelte van zijn training bekijken. Dit omdat we voor zijn training afspraken. Na het interview kwam de papa van Gert op me af. Ik legde mijn Bachelorproef uit. Hij vond het geen probleem om ook geïnterviewd te worden. Het interview van de papa van Gert was dus op dezelfde dag als het interview van Gert.

De sporter is ongeveer even oud als ik. Hij heeft een lichte verstandelijke handicap en een gedeeltelijke verlamming. Het interview nam plaats op dinsdag 10 januari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Gert'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De papa van 'Gert' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de G-sporter.

G-sportclub

Vertel wat over de overstap van de G-sportclub naar de reguliere sportclub.

(Denkt lang na) Ik voelde mij niet echt op mijn gemak. Die eerste dag verliep erg stroef. Er kwamen erg veel dingen op me af.

En in welke club was dat?

Dat was hier. (Antwoord snel) Ik heb nergens anders getraind.

Vond je het direct leuk?

De eerste keren vond ik het niet leuk. Ik was een beetje boos op mezelf en dacht: "Waar ben ik toch aan begonnen?!". (Glimlacht) Na een aantal trainingen ging het al veel beter en was die gedachte verdwenen. Als ik thuis speelde had ik die gedachte niet. Mijn papa vertelde me dat die gedachte wel weg zou gaan naarmate ik meer zou gaan trainen. Dit bleek ook zo te zijn. (Trots)

Waarom ben je gaan sporten?

Voor de conditie en de gezondheid. Mijn broer speelde het al en zo ben ik er ook een beetje ingerold.

Wie heeft je gemotiveerd om te sporten?

Mijn broer in het begin. Na een aantal trainingen heb ik mezelf gemotiveerd om steeds beter te worden. We speelden eerst nog niet in clubverband totdat mijn broer ermee begon. Mijn papa is dan ook beginnen sporten en zo kon ik geen kant meer op haha!

Wie heeft je geholpen, bij de aankomst in de club?

Mijn papa. Hij wist dat hier een G-sportafdeling was. Daarom zijn we naar deze club gekomen.

Wat vond je leuk aan het sporten in de G-sportclub?

Het was vooral de sport die ik leuk vond. Welk niveau en welke tegenstanders er waren, maakten mij niet zo veel uit. Het was voor mij puur voor de sport te doen.

Wat vond je niet leuk aan het sporten in de G-sportclub?

(Denkt na) Ja, het was maar 1x in de week. Dat was weinig. Toen ik de overstap naar het reguliere had gezet, was het niveau en de hoeveelheid trainingen direct een heel stuk hoger. Dat was even aanpassen. (Denkt na) Na een tijdje werd ik ook beter en beter.

Wat vond je van de trainingen in de G-sportclub?

In het begin was dat heel erg leuk omdat ik niet beter kon. Nu ligt dat anders. Ik moet echt iemand meenemen om het niveau te verhogen. Iemand die mij echt kan pushen want anders gaat het niveau te laag zijn. Dan zou ik me sneller vervelen. (Trots)

Trainde je ook op jezelf? Thuis?

(Twijfelt) Dat is moeilijk om te organiseren. Vroeger speelden we wel eens thuis, maar dat is gestopt. We spelen nu hier op de club. Dat is een stuk gemakkelijker.

Hoe vaak train je momenteel?

Ik train 3x per week. 2 trainingen met het reguliere en 1 training met de G.

Overstap

Vond je het fijn om de overstap te maken?

Ja, toch wel. Na een tijdje was het niveau in de G-sportclub te laag. Ook trainen ze maar 1x per week. Het niveau van de reguliere club lag veel hoger en ze trainden 2x in de week. Ik moest terug werken en doorbijten om bij de ploeg aan te kunnen sluiten. Dat is iets dat ik erg leuk vind. Hoe hoger het niveau, hoe beter. Ik mocht ook veel meer gaan sporten per week. Dat was iets waar ik naar uit keek.

Hoe zag de eerste training na de overstap eruit?

(Antwoord snel) De opwarming was al direct wat moeilijk. Ik probeerde alles mee te doen, maar sommige oefeningen kon ik niet uitvoeren omwille van mijn beperking. Dan deed ik mee in hoeverre het lukte. Het niveau lag ook veel hoger dan in de G-sportclub.

Wat vonden je medesporters in de G-sportclub van je overstap?

(Denkt na) Ze vonden het wel ferm dat ik die overstap heb kunnen maken denk ik. Langs de andere kant werden de G-trainingen helemaal anders voor mij. Ik nam een tegenspeler mee naar de training zodat ik sneller het niveau van de reguliere trainingen zou kunnen opnemen. Hierdoor speelden ik niet of bijna niet meer tegen andere G-sporters. Dat vond ik ergens wel spijtig. Het zijn toch vrienden waarmee ik een hele periode getraind heb en die mijn niveau ook hebben zien evolueren. (Denkt na over de tijd en de nieuwe situatie)

Heb je ooit spijt gehad van de overstap?

(Uitbundig en zelfverzekerd) Nee, nooit! Ik vind het altijd heel erg leuk om naar hier te komen en om mee te trainen.

Hoe verliep die overstap eigenlijk? Hoe kwam deze ter sprake?

(Denkt lang na) Dat begon thuis, een jaar of 4 geleden. Ik vertelde tegen mijn papa dat ik het niveau wat laag begon te vinden in de G-club. Hij zette de stap naar het bestuur. Hij vroeg of het mogelijk was de overstap naar de reguliere sportclub te zetten. Een week of 2 later mocht ik deelnemen aan mijn eerste training bij de reguliere sporters. Sindsdien speel ik bij de reguliere ploeg.

De overstap verliep eigenlijk heel erg vlot. Ik kwam naar de training en probeerden zoveel mogelijk oefeningen mee te doen. Dat verliep wel vlot.

Wat is volgens jou de reden dat de overstap zo vlot is verlopen?

(Denkt na) Het feit dat ik er echt klaar voor was. Iedereen in de club had al gezien dat ik onder mijn niveau speelden. Zelf vond ik het niet meer zo leuk en begon ik mijn motivatie te verliezen. Dat was ook duidelijk voor de rest van de club. De overstap naar de reguliere club was gewoon een logische en nodige stap.

Waar keek je naar uit?

(Zelfverzekerd) Naar de trainingen. Ik mocht meer en meer gaan sporten en zou het spelletje nog beter leren kennen. Het niveau was ook hoger en ik wilde zo snel mogelijk op dat niveau mee kunnen spelen.

Wat dacht je, dat geen probleem zou zijn?

(Denkt lang na) De kennismaking en het contact met de andere sporters. Na een tijdje mee te trainen zouden we wel vrienden kunnen worden, dacht ik. Dit bleek achteraf ook zo te zijn. Ik had verwacht dat ik moeite ging hebben met het niveau. Ik had ze al eens zien spelen en zag dat het spelletje er een stuk sneller en beweeglijker aan toe ging dan bij onze G-afdeling. Ik schrok toch wel van het niveau.

Had je ergens schrik voor tijdens de overstap?

(Uitbundig) Nee, ik keek er naar uit! Over mogelijke problemen dacht ik eigenlijk niet na.

Dacht je dat er iets mis kon gaan?

Nee, eigenlijk niet. (Denkt na) Op een slechte dag dacht ik wel eens na over wat er zou kunnen mislopen. (Denkt lang na en wordt wat somber) In laatste instantie denk je na over de omgang met de andere spelers. Stel dat dit echt niet losloopt. Hoe ga ik dit dan oplossen?

Uiteindelijk was dit niet meer dan een gedachte dan. Ervaar je verschillen tussen beide clubs?

Ja, het niveau is een erg groot verschil. De reguliere club traint 2x meer in de week. Dat verschil in niveau kan je niet wegsteken. Soms was het ook moeilijk om met elkaar te communiceren. Iedereen heeft een mentale beperking, dat brengt dan problemen met zich mee. In de reguliere ploeg praat iedereen erg gemakkelijk met elkaar. Ik doe erg mijn best om alle gesprekken te begrijpen. Soms lukt dit echter niet.

Ook de trainingen zijn anders. Bij de G speelden we erg vaak spelletjes en wedstrijdvormen. Af en toe deden we een oefening tussendoor. Bij de reguliere ploeg doen we na de opwarming een hele reeks oefeningen om daarna af te sluiten met een wedstrijdvorm. Af en toe spelen we een spelletje tussendoor. Toch een groot verschil tussen beide ploegen.

Daarnaast was het ook wel een andere sfeer. (Glimlacht) In het reguliere circuit was het allemaal veel serieuzer. Mede door de spelletjes in de G, creëer je een losse en vrije sfeer waar alles mag en niets moet.

Waren er problemen toen je in de nieuwe club aankwam?

Ja, de trainer informeerde de andere sporters over mijn beperking. Hij vertelde dat ik niet alle oefeningen zou kunnen meedoen. Dat was eigenlijk het enigste probleem.

Had je daar moeite mee?

Na lange tijd leer je ermee leven. (Denkt na) De trainer en ikzelf houden er rekening mee.

Voel je je thuis in de nieuwe ploeg?

(Zelfverzekerd) In het begin verliep dat allemaal wat stroef. Iedereen wachten wat af. Na een aantal trainingen begonnen we wat met elkaar te praten. Momenteel voel ik me erg goed bij deze groep. De meeste zijn ook vrienden geworden.

Stel dat we morgen de overstap opnieuw zouden zetten, zou je iets anders gedaan hebben?

Toen ik de overstap zette, was ik een stuk jonger. Ik was nog een puber. Ik wist nog niet goed hoe en wat. Ik had wel eens moeite met dingen te plaatsen. Mocht ik de overstap opnieuw zetten, dan zou ik wachten tot ik wat ouder ben.

Dus hoe ouder jij, en hoe volwassener je wordt, hoe gemakkelijker de overstap is?

(Zelfverzekerd) Ja, klopt!

Hoe zou je de eerste training aanpakken?

Ik zou het op dezelfde manier aanpakken denk ik.

Nieuwe sportclub

Vertel wat over de nieuwe sportclub.

Ik had de overstap naar de jeugd gezet. Daar heb ik een periode gespeeld totdat ik 18 jaar werd. Toen werd ik overgezet naar de volwassenen. Momenteel speel ik nog altijd in deze ploeg.

Wat vond je leuk aan het sporten in de nieuwe club?

De nieuwe mensen leren kennen. (Denkt na) Ik was al wat ouder en kon al wat beter communiceren. Het trainen was natuurlijk het belangrijkste en het leukste, maar de nieuwe mensen leren kennen was ook wel erg leuk.

Het niveau is nog wat hoog momenteel in de groep. Dat vind ik ook erg leuk, dan kan ik me blijven verbeteren.

Sport je liever in deze ploeg of in de G?

Ik sport liever in deze ploeg. (Zelfverzekerd) Het niveau is veel hoger. In de G is het veel te gemakkelijk. Dat vind ik niet meer leuk. Soms speel ik nog wel grote toernooien mee, maar dan is het eigenlijk nog te makkelijk.

Was alles de overstap waard?

Ja! (Uitbundig) Ik heb er geen spijt van.

Zou je iets anders doen, achteraf gezien?

(Zelfverzekerd) Nee, ik zou niks anders doen.

Stel je hebt hier problemen in de club, weet je bij wie je terecht kan?

Ik zal het vooral tegen mijn ouders zeggen. Daarnaast zijn er een aantal trainers en bestuursleden waarmee ik kan praten. In het begin was dit natuurlijk nog niet, dat is opgebouwd.

Is er nog iets dat je wil vertellen over de hele overstap dat ik moet weten?

(Denk lang na) Tijdens het hele proces ben ik mezelf gebleven. Dat is volgens mij wel belangrijk geweest.

Gesprek trainer Gert

Ik sprak af met de trainer van Gert op 14 februari in de kantine van zijn sportclub. Daar vond het interview ook plaats. Na het interview heb ik een gedeelte van zijn training bekeken en nog even met Gert gepraat.

De trainer van Gert is ouder dan ik. Hij speelt en traint al een aantal jaar met Gert. Ze kunnen het erg goed met elkaar vinden.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Gert'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De trainer van 'Gert' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer van Gert.

Vooraf

Vertel over de G-sportclub, voordat Gert erbij kwam.

(Twijfelt) Gert speelde hier al. Ik ben erbij gekomen en ben met hem beginnen spelen als helper. Zo ben ik verder gegroeid als begeleider en als trainer. We hebben samen de stappen naar de A-ploeg gezet.

Je was specifiek begeleider van Gert?

(Denkt na) Eerst was ik begeleider van iedereen. Na een tijdje stond ik vooral tegen Gert te spelen omdat hij mij het meeste uitdaging gaf. Ik speelde toen erg veel tegen hem. Daarna werd ik meer trainer van hem. Ik gaf hem oefeningen en vertelde hem waar hij op moest letten.

Hoe verlopen die G-trainingen?

Bij het lagere niveau is het één op één begeleiding. Dan speelt één begeleider tegen één G-sporter. Als ze een hoger niveau halen, spelen ze al eens één op vier. Eén trainer of begeleider voor vier G-sporters.

Hoe was de sfeer in de G-sportclub?

(Glimlacht) Een heel gemoedelijke sfeer. Je stak er energie in, maar je kreeg er wel erg veel van terug. Sommige kende ik zelfs niet. Ik kwam hier binnen en was nog nooit in aanraking gekomen met mensen met een beperking. De eerste training kwam Rudi, en een aantal andere trainers, direct naar mij toe. Dat was leuk. Het is echt een fijne club.

De G-trainingen waren één keer in de week?

Dat was één keer in de week, ja. Op zondag altijd. Er waren een aantal wedstrijden, maar dat was toch beperkt. Er waren nog niet zoveel mensen die zich ervoor engageerde. Er waren slechts een paar wedstrijden per seizoen. Momenteel is het één per maand.

Hoe was het niveau van Gert?

(Denkt na) Toen ik hier aankwam was hij bij de beste van de G-ploeg, maar hij was nog erg jong. Er waren een aantal spelers die terugkwamen van de reguliere club. Zij haalden een degelijk niveau. Na een aantal jaar is hij uitgegroeid tot de beste G-badmintonner van België. Hij steekt er met kop en schouders bovenuit.

Hoe was zijn karakter?

(Zelfverzekerd en overtuigend) Een echt doorbijter. De trainingen konden niet zwaar genoeg zijn. Al was hij stik op, hij moest en zou de volgende shuttle hebben. Heel erg fijn om mee te werken. Hij was heel gemotiveerd en aandachtig, echt merkwaardig.

Trainde hij ook na de trainingen?

(Zelfverzekerd) Hij ging geregeld thuis lopen. Gert heeft bij zijn thuis een hometrainer. Daar fietste hij dagelijks een uur en een half op. Op vakantie ging hij met zijn broer en papa fietsen. Het is een echte sportman.

En het sociale aspect?

(Denkt na) Hmm, dat was iets moeilijker. Het was een nieuwe wereld die voor hem openging. Het is een hele open groep als ze bij elkaar zijn, daarbuiten is die dan weer erg gesloten. Toch ging dat nog wel redelijk goed. Hij was op sociaal vlak gemiddeld eigenlijk.

Overstap

Hoe verliep de overstap naar de reguliere sportclub?

(Denkt na) Ik was toen trainer van verschillende groepen. Hij was zestien toen hij de overstap naar het reguliere maakte. Hij heeft nog een jaar of twee met de jeugdtoernooien meegespeeld. Daar kon hij verrassend goed mee. Daarna speelde hij met de Special Olympics mee. Door het deelnemen aan die wedstrijden en toernooien, was hij al een beetje deel van de groep. Daarna op de trainingen verliep dat steeds beter en beter. Gert heeft die overstap erg vlot gemaakt.

Hoe heb je de overstap aangepakt? Wat heb je tegen Gert gezegd?

We hebben het eerst met de papa besproken. Hij had dat gevoel ook. Voor Gert was de uitdaging het belangrijkste. Hoe groter deze was, hoe beter. Hij zou liever een wedstrijd verliezen, dan dat hij stevig won.

Iedereen zag de overstap zitten. Was er een probleem qua karakter in de jeugdgroep? Omdat hij, te professioneel bijna, te gedreven was?

(Denkt na) Ja, ja dat zou gekund hebben. Hmm, eigenlijk niet. Dat waren onze gouden jaren. Een erg gedreven groepje achteraf bekeken. Ze waren de beste van Limburg en draaide in België op een erg mooi niveau mee. De rest was bijna even gedreven als hem. Op dat vlak viel hij niet op.

De andere sporters waren vier of vijf jaar jonger. Dat maakte voor Gert niets uit. Zolang hij maar uitgedaagd werd. Voor de andere spelers was dat wat raar. Zij wisten niet wat dat was, een persoon met een beperking. De trainers behandelde hem hetzelfde als de andere spelers. Hij moest evenveel en even zware oefeningen doen als de rest. Hetgeen hij niet kan, vanwege zijn beperking, kon hij natuurlijk niet doen.

Nieuwe sportclub

Was het belangrijk dat Gert terecht kwam in een erg gedreven groep?

(Denkt na en twijfelt) Ik denk het wel, ja. Als het te traag of niet zwaar genoeg is, zal hij dat altijd vertellen tegen mij of iemand anders. Als een tegenspeler zijn best niet doet, begint hij daarmee te discussiëren. Dat was wel belangrijk ja. Een ideale groep voor hem. Dat hebben we wel bewust gedaan, hoor. (Glimlacht)

Hoe verliep de kennismaking met de andere spelers?

(Denkt lang na) Dat is al lang geleden! Hij is de eerste training komen meedoen. Ik denk niet dat we iets over zijn beperking verteld hebben. Ook niet dat hij van de G-ploeg komt. Ze zien natuurlijk zijn beperking direct, maar daar hebben ze geen probleem van gemaakt.

Jullie hebben dus niet verteld hoe je Gert moet behandelen?

Nee, dat hebben we niet gedaan. Misschien hebben we wel tegen sommige gezegd dat ze hem normaal moeten behandelen, zoals een andere medespeler. Meer is er zeker niet verteld. Dat hebben zij eigenlijk vrij goed gedaan. Er waren geen problemen. We hebben hem niet in de spotlight gezet. Om het vies te zeggen hebben we hem voor de leeuwen gegoid, maar we wisten dat hij dat ging aankunnen.

Moest je de lesgeefstijl aanpassen?

Nee, eigenlijk niet. Soms moesten we de uitleg een tweede keer geven, maar dat is niet ongewoon. De andere spelers waren erg jong en hadden de oefeningen ook nog niet gedaan. Zij hadden dus ook extra uitleg nodig. Daardoor viel hij niet op tijdens de trainingen. Met zijn beperking verliep dat verbazingwekkend goed. Hij groeide niet zo snel als de andere sporters, maar hij zat in een groep vol met talentjes. Ik denk dat hij normaal evolueerde, zoals een leeftijdsgenoot.

Heeft Gert momenteel nog problemen in de reguliere groep?

(Zelfverzekerd) Qua niveau heeft hij geen probleem. Hij kan gemakkelijk mee in het C-niveau. Bovendien heeft hij groeimarge en kan hij nog steeds verbeteren.

Op het vlak van zijn gedrevenheid past hij in de groep. Ikzelf ben erg gedreven en de rest van de hoogste groep ook. Dat is eigenlijk hetzelfde gebleven.

Op sociaal vlak gaat dat ook goed. Sommige kent hij nog van vroeger. Het zijn volgens mij vrienden geworden. Geregeld komen er ook andere sporters bij. Zij zien dat Gert in de ploeg speelt. Dat zegt voor hen dan voldoende. Hij is redelijk mondig in de groep. Gert heeft geen schrik om contact te maken met de andere sporters en andersom ook niet. Ze lachen hem uit, hij lacht hen uit. Het is een leuke groep. Er zijn nooit problemen geweest ofzo.

Sommige sporters zijn me komen vragen wat zijn beperking inhoud. Ik leg dat dan uit. Ze vinden het dan allemaal erg knap wat hij momenteel presteert.

Reflectie

Gert was zeventien, de andere sporters twaalf-dertien. Stel dat de andere sporters ook zeventien waren, was het dan moeilijker geweest?

Dan was het moeilijker geweest, ja. We delen de groepen qua niveau in. Dat zal dan geen probleem geweest zijn. Op het sociale vlak misschien wel. Kinderen van twaalf-dertien jaar zitten nog niet echt in de puberteit, die van zeventien wel. Jongens hebben er ook minder moeite mee dan meisjes. De trainers hebben dan een belangrijke taak. Als zij een verdraagzaam klimaat scheppen, kan dat ook lukken.

Op de leeftijd van twaalf-dertien jaar weten kinderen niet goed wat een beperking inhoud. Het is heel duidelijk dat Gert een beperking heeft. Zeventienjarige hebben meer weet van personen met een beperking. Hoe komt het dat de overstap moeilijker is naarmate ze ouder zijn?

(Denkt na) Misschien omdat wij als trainers hem hetzelfde behandelen als de andere spelers. Hij moest alle oefeningen meedoen. Evenveel en even zwaar als de andere sporters. Hij kreeg ook evenveel rusttijd. Het was niet de groep en Gert erbij. Het was de hele groep. Hij werd niet beschermd als de groep gestraft werd. Op die manier zag de rest dat er geen onderscheid was tussen Gert en de andere sporters.

Wat is de belangrijkste reden voor het slagen van de overstap?

(Denkt lang na) Euhm, ik denk het karakter van Gert. Hij wilde er echt voor gaan. Hij is er volledig voor gegaan. Naarmate hij de andere spelers beter kende, begon hij hen te

motiveren. Hij zei dan: "Kom op, kan je een gehandicapte niet volgen?!", het karakter van Gert was het belangrijkste.

Heb je iets extra gedaan voor Gert zodat hij sneller aansluiting kon maken met de reguliere ploeg?

(Denkt na) De laatste jaren heb ik meer en meer tegen hem gespeeld op training. Zo werd het voor hem al wat moeilijker, want ik verbeterde natuurlijk ook. Op die manier is hij, een beetje onbewust, klaargestoomd naar het niveau van de reguliere ploeg.

Vroeger was ik de sparringpartner van Gert. Bij het begin van de overstap was ik niet meer de sparringpartner, maar de trainer van Gert. Hij is wel bij de G-ploeg blijven trainen en daar was ik dan wel weer de sparringpartner.

Verliep dat goed? Want uw rol voor hem was ineens helemaal anders?

Dat verliep goed. Hij dacht daar niet zo over na. Het was evident voor hem.

Zou je, achteraf gezien, iets anders aangepakt hebben ivm de overstap?

(Denkt lang na) De overstap is bruusk verlopen. Dat zou problemen opgeleverd kunnen hebben, maar dat gebeurde niet. Gert kon dat erg goed plaatsen. Hij is mentaal slim genoeg om het onderscheid te maken tussen de jeugdtrainingen en de G-trainingen. Achteraf zou ik bij Gert niets anders gedaan hebben. We wisten wat hij goed en niet goed kon. Ik zou niets aanpassen.

De overstap is individueel anders. Als een andere G-sporter die overstap gaat maken, kan je bijna nooit hetgeen herhalen wat we bij Gert hebben gedaan. Dat is voor iedereen anders.

In sommige gevallen zullen we de overstap geleidelijk aan moeten aanpakken, de groep beter voorbereiden, de speler beter voorbereiden, ... Als het dan echt niet zou lukken, kan de stap terug gezet worden.

Op welk vlak is Gert het meest geëvolueerd?

(Denkt na) Qua niveau is hij enorm geëvolueerd. In het begin kon hij niet winnen van de kleintjes, nu doet hij met de grote jongens mee en is hij minstens competitief. Op sociaal vlak is hij ook erg verbeterd. Hij gaat overal mee naartoe en ontmoet nieuwe mensen. Vroeger had hij daar moeite mee en duurde het erg lang voordat hij hen accepteerde. Dat is mooi geëvolueerd.

Stel dat hij in de G-ploeg was blijven spelen, hoe ziet zijn evolutie er dan uit?

(Zelfverzekerd) Ik denk, als hij nooit de overstap gemaakt had, was zijn niveau nooit geweest als dat van nu. Op sociaal vlak was hij niet doorgegroeid. Dan blijven ze in die wereld zitten. Nu kent hij beide werelden.

Langere termijn

Wat geef je mee aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Denkt na) Dat hij het moet proberen. Als het niet lukt, heb je het geprobeerd. Niet dat ze achteraf denken: "Wat als, wat als ik die overstap toch gemaakt had?".

Reik ze een hand aan. Op die manier weten ze bij wie ze terecht kunnen. Mocht er iemand problemen hebben met de G-sporter, pakken we hem aan. Op dat vlak zullen we hem een beetje beschermen, maar niet meer dan een andere sporter.

Jij bent een vertrouwenspersoon van Gert. Hoe is dat geëvolueerd?

(Denkt na) Door het samen trainen is die band er gekomen. Gert vertelde toen erg veel tegen mij. Dingen die hij tegen niemand anders wilde of kon vertellen. De laatste jaren is dat een beetje veranderd. Ik heb hem daar wat lossier in gelaten. Vroeger zat ik altijd bij hem tijdens de toernooien en trainingen. Nu is er meer afstand en dat heeft hij

geaccepteerd. Ik denk dat hij daar volwassener in is geworden. We hebben hem een beetje losgelaten en dat verloopt goed.

Stel dat jij er in de reguliere ploeg niet was? Jij blijft in de G-ploeg en maakt de overstap niet mee. Het is een beetje afscheid nemen. Hoe zou de overstap dan verlopen zijn?

(Denkt na en twijfelt) Euhm, het zou een beetje verschil gemaakt hebben, maar ik denk dat het nog altijd gelukt zou zijn. Hij komt dan in een volledig vreemde wereld. Het is wel belangrijk dat er een vertrouwenspersoon in die nieuwe groep zit of iemand die ze al wat kennen. Het karakter van Gert blijft toch de allerbelangrijkste factor van de overstap.

Gesprek medespeler Gert

Ik sprak af met de medespeler van Gert op 23 februari in de kantine van zijn sportclub. Daar vond het interview ook plaats. Na het interview heb ik een gedeelte van zijn training bekeken en nog even met Gert gepraat.

De medespeler van Gert is iets jonger als ik. Hij speelt al een aantal jaar samen met Gert. Het zijn ondertussen vrienden geworden.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Gert'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De medespeler van 'Gert' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Gert.

Eerste kennismaking

Vertel over je eerste dag hier op de club met Gert. Was jij eerder hier op de club, of Gert?

(Denkt na) Gert speelde hier voordat ik naar deze club kwam. Ik was zo'n 8 of 9 jaar. Ik zag hem dan soms spelen. Hij speelde toen in de G. Ik kende hem nog niet, ik speelden in de jeugdgroep. Na een paar jaar zijn we dan samen beginnen trainen op donderdagavond.

Had je op dat moment al contact met hem?

Nee, we zagen elkaar wel voor of na een training, maar meer niet. We kenden elkaar van ziens.

Jullie eerste contact, was dat toen jullie bij elkaar speelden in de jeugdgroep?

(Denkt na) Ja, toen speelden we even samen. Niet zo lang. Ik zat nog maar een aantal maanden in de jeugdgroep toen Gert door werd geschoven naar de volwassenengroep.

Ben jij toen met hem mee doorgeschoven?

Nee, ik heb toen nog een tijdje in de jeugdgroep getraind.

Overstap

Ooh, ok. Toen jij doorgeschoven werd naar de volwassengroep, hoe verliep toen je eerste contact met Gert?

Hij vroeg of ik tegen hem wilde spelen (glimlacht). Dat heb ik toen ook gedaan. Ik had nog nooit tegen iemand met een beperking gespeeld, maar dat ging eigenlijk heel erg goed. De weken erna hebben we erg veel tegen elkaar gespeeld en hebben we elkaar beter leren kennen.

Stel dat Gert het niet aan jou gevraagd had? Zou je dan met hem gespeeld hebben?

(Twijfelt) Misschien niet de eerste training. Ik kende een paar sporters in de volwassengroep, waar ik ook graag tegen wilden spelen. Omdat Gert het aan me vroeg, heb ik eerst tegen hem gespeeld en dat vond ik goed. Hij heeft ook een hele goede slag.

Waren er aspecten waar hij nog niet klaar voor was?

In het begin wel. Hij kon het tempo aan en met de verschillende slagen had hij geen moeite. Het voetenwerk en de snelheid wel, maar dat heeft met zijn beperking te maken.

Hij beseftte zelf ook dat hij er niets aan kon doen. Een tijdje heb ik mij aangepast aan hem, zodat hij toch kon deelnemen. Na een tijdje werkte dit niet meer en werd ik beter dan hem.

Kon Gert daar goed mee om?

(Erg zelfzeker) Jazeker! Hoe beter ik werd, hoe meer hij met mij wilde spelen. Hij zoekt voor zichzelf telkens uitdaging. Hoe moeilijk of groter de uitdaging, hoe leuker en beter voor Gert.

Hoe verliep de communicatie die eerste trainingen?

Dat was altijd wat aftasten. We moesten elkaar leren kennen. Het is niet zo dat er stiltes vielen als we aan het spelen waren. We moesten elkaar nog leren kennen. De band werd hechter toen we meer samen speelden. We moesten het wat tijd geven. Eigenlijk kan je dit vergelijken met de kennismaking met een nieuwe speler. Zijn beperking vormde absoluut geen obstakel.

Waren er problemen op het vlak van zijn karakter? Zijn gedrevenheid?

Je merkt heel snel dat hij enorm gedreven is. Natuurlijk had niemand hier een probleem mee. Iedereen vond het wel chic dat hij zo gedreven was. Iedereen heeft bewondering voor hem, wat hij allemaal kan ondanks zijn beperking. Hij wilt ook altijd winnen. Daar kijkt de rest naar op.

De overstap is erg vlot gegaan. Stel dat hij minder gedreven was van karakter, zou hij het dan gehaald hebben?

Het zou wel een stuk moeilijker geweest zijn denk ik. Uiteindelijk zou hij het ook wel gehaald hebben.

Zou de groep dan anders naar hem gekeken hebben?

Nee, dat denk ik niet. Hij zou nog steeds op dezelfde, juiste manier behandeld worden.

Die eerste training met Gert, hoe werd hij voorgesteld?

Kort en bondig. Een korte voorstelling van Gert en daarna zijn we begonnen aan de training. Dit is zoals een andere nieuwe speler wordt voorgesteld, de eerste keer dat hij komt trainen. Het is zeker niet zo dat er ons verteld werd hoe we met Gert moesten omgaan. Ook niet wat we wel en niet moesten zeggen of doen.

Verbeterpunten?

Zou je achteraf, iets anders doen bij de overstap van Gert?

(Denkt kort na) Niet echt. Misschien dat hij de overstap nog iets sneller had kunnen zetten. Zijn techniek is erg goed dus ik denk dat een snellere overstap geen probleem had gevormd.

Welke leeftijd zou dan ideaal zijn?

(Twijfelt) Rond de 10 jaar denk ik dat de overstap al gemaakt had kunnen worden. Het niveau en zijn motivatie waren aanwezig. Hij was er eigenlijk toen al klaar voor.

Rond de leeftijd van 10 jaar kom je wel in een totaal ander klimaat. Gert heeft een beperking en de andere sporters, weten niet goed wat een beperking inhoud. Ze zullen hem misschien anders behandelen omdat hij er, in hun ogen, anders uitziet.

Wat denk je daarvan?

Ja, dat klopt. Toch denk ik dat het de taak van de trainer is om hier gepast op in te spelen. Als de trainer dit gedrag niet toelaat, zal dit ook niet lang overeind blijven. Dan zou Gert zich na een paar weken terug goed voelen. Hij wilt er immers ook echt bij zijn, bij het reguliere.

Denk je dat Gert een toegevoegde waarde is in de groep?

Ja, ik denk het wel. Hij is misschien beperkt, maar hij is zo gedreven. Ik denk dat hij voor vele een bron van inspiratie is en nog steeds kan zijn. Als ik mocht kiezen zou ik liever met Gert sporten.

Op welk vlak is Gert het meest vooruitgegaan?

Hij is volwassener geworden. Hij heeft met zijn beperking leren leven.

Denk je dat hij nog kan verbeteren?

Als hij zo door blijft gaan, denk ik van wel. Hij is ook nog redelijk jong.

Is er iets dat je nog wilt vertellen of meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap zal gaan maken?

(Denkt lang na) Dat hij niet mag opgeven en moet doorzetten. Hij krijgt een kans die niet elke G-sporter gaat krijgen. Hier je best voor doen en er volledig voor gaan is de boodschap! Op termijn gaat hij het niveau ook wel aankunnen als hij zijn best blijft doen.

(Denkt lang na) Het zoeken naar een club die hem de kans wilt geven is daarbij ook heel belangrijk.

Gesprek ouders Gert

Ik sprak af met Gert op 10 januari in de kantine van zijn sportclub. Daar vond het interview ook plaats, vandaar het achtergrondgeluid. Na het interview kon ik een gedeelte van zijn training bekijken. Dit omdat we voor zijn training afspraken. Na het interview kwam de papa van Gert op me af. Ik legde mijn Bachelorproef uit. Hij vond het geen probleem om ook geïnterviewd te worden. Het interview van de papa van Gert was dus op dezelfde dag als het interview van Gert.

De sporter is ongeveer even oud als ik. Hij heeft een lichte verstandelijke handicap en een gedeeltelijke verlamming. Het interview nam plaats op dinsdag 10 januari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Gert'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De papa van 'Gert' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de papa van Gert.

G-sportclub

Vertel over de eerste dag dat Gert ging sporten in de G-sportclub.

(Zelfverzekerd) Dat was hier. Ik weet die eerste dag nog heel goed, want hij wilde helemaal niet. (Glimlacht) Hij kwam de zaal binnen en ging hier tegen de muur zitten. Hij wilde niet rechtstaan, hij wilde niet meedoen, hij wilde enkel blijven zitten. Het was natuurlijk een hele nieuwe situatie voor hem. Nieuwe mensen, nieuwe sport, nieuwe sporthal en omgeving. Dat is niet evident voor hem. Na een aantal trainingen ging dit veel beter en momenteel is hij hier niet meer weg te branden. Het is zijn 2de thuis geworden. Als we ergens naartoe moeten gaan, zijn we altijd te laat. Hij is dan totaal niet gejaagd. (Lacht) Tenzij we naar hier komen. Dan zijn we altijd tijdig op de afspraak.

En waarom deze sport?

(Denkt na) Dat is heel toevallig gekomen. We waren in de zomer op vakantie en daar konden we de sport uitoefenen. Ik speelde tegen zijn broer en zijn broer was er eigenlijk verbazingwekkend goed in. Hij was direct weg met alles en werd ook al snel veel beter. Zijn broer is het blijven spelen totdat we terug naar huis gingen. Thuis speelden we dan geregeld eens een wedstrijdje tegen elkaar. Op een dag probeerde Gert ook mee te spelen. Een weekje later kregen we Gert en zijn broer niet meer van het speelveld af. Zijn broer ging dan in clubverband spelen en zo zijn we een paar keer meegegaan. Op het einde van de training speelden we dan wat tegen elkaar. Op die manier is Gert er in gerold. Hij werd telkens beter en beter. We hebben nooit druk op hem gezet.

Wist je iets over de G-werking van deze club?

We speelden eerst in een club in Houthalen en daarna in Heusden. Daarna zijn we pas naar deze club gekomen. Dat gebeurde eigenlijk via-via. Dat was zo'n 10 jaar geleden. Ik hoorde dat ze hier een G-werking wilden opstarten.

Wat vond je van het niveau in de G?

(Denkt na) Hij was toen nog een stuk kleiner als nu. Het was allemaal nieuw voor mij en voor hem. Als ik daar nu op terugkijk was dat echt ok. Het was eigenlijk ideaal voor hem qua niveau. Hij was toen 12 jaar, 10 jaar geleden ondertussen.

Na een periode werd het niveau wel wat laag voor hem.

Ja, maar dat is nog maar een jaar of 3 dat hij er bovenuit steekt. De eerste 2 jaar was hij niet beter dan de rest. Daarna speelde hij tegen de trainer en dan had hij wel tegenstand.

Misschien had hij de overstap wel vroeger gemaakt, mocht hij niet tegen de trainer kunnen spelen. Het was goed dat hij tegen de trainer kon spelen, anders was hij zeker gestopt. De motivatie zou helemaal weg zijn en hij zou het plezier er niet meer van in zien. De laatste jaren speelt hij ook geen special olympics meer omdat er gewoon te weinig tegenstand is. Hij vindt het niet meer leuk en de tegenstand vindt het helemaal niet leuk. Hijzelf moet ook steeds uitgedaagd worden. Anders vindt hij het niet meer leuk.

Overstap

Vertel wat over de overstap naar de reguliere sportclub.

(Denkt lang na) Goh, dat is al een hele poos geleden. Ik weet wel dat hij erg goed omringd was in die periode. Marina Caubergs (directrice 't Weyerke) zat toen ook in de club. Ze wisten hoe ze met Gert moesten omgaan en ze kenden iets van de sport.

Zou het zonder haar niet gelukt zijn?

(Zelfverzekerd) Ik denk wel dat het dan gelukt zou zijn. Ze wist natuurlijk wel hoe je met iemand moest omgaan met een mentale beperking. Uiteraard hielp dit wel in het hele proces. Om de overgang op te starten, was dit wel erg belangrijk denk ik achteraf.

Was u aanwezig tijdens de trainingen van Gert?

De eerste 2 jaar zat ik vanboven in de tribune naar de training te kijken. Na die 2 jaar ging ik dan wel eens winkelen ofzo. De laatste jaren speel ik gewoon mee of help ik tijdens de trainingen.

Was het belangrijk dat u in de tribune zat tijdens die beginperiode?

Ja, ze vroegen me geregeld raad. Op welke manier moeten we hem aanspreken en behandelen in verschillende situaties. Dat was toch wel erg nuttig voor Gert en voor de trainers.

Stond jezelf achter de beslissing om over te stappen naar de reguliere sportclub?

(Uitbundig) Ja! Het was doorschuiven naar het reguliere of stoppen voor Gert denk ik.

Had je schrik voor bepaalde zaken toen hij de overstap ging maken?

(Denkt na) Nee, eigenlijk niet. Hij kende de sporthal en de omgeving. Hij had de sporters van de reguliere club al meermaals gezien, hij kende de trainers en zij kenden hem. Het was een heel logische stap. Het ging ook allemaal heel soepel en vlot. Niemand legde druk op hem en wij steunden hem.

Zijn er verschillen tussen de G-sportclub en de reguliere sportclub?

Het niveau op de training uiteraard, maar dat is logisch. Het is ook een hele andere aanpak. In de G is het belangrijk dat de sporters graag komen en blijven komen. De sport staat er eigenlijk op de 2de plaats. Ze moeten zich kunnen amuseren en ze moeten bewegen. De sport is hier een middel voor om het te bereiken. Bewegen is het allerbelangrijkste. In het reguliere spelen we met de technieken en tactieken. Dat is toch wel een groot verschil. Ik hoor in andere clubs dat het minder diepgaand is van oefenstof. Daar spelen ze wel nog heel geregeld spelletjes tijdens de training. Dat is bij ons eigenlijk zelden. Bij ons hebben de trainers een gerichte trainingsopleiding gevolgd.

Ervaar je gelijkenissen tussen de G-sportclub en de reguliere sportclub?

(Twijfelt) Bwa ja, er zijn spelers die van dynamiek hetzelfde zijn. Sommige die er volledig voor gaan, andere die het wat lossier aanpakken. Voor de rest zijn er weinig gelijkenissen.

Stel dat we de overstap opnieuw zouden maken. Zou je iets anders doen?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat het in dit geval niet nodig is. Alles is zo vlot en vanzelfsprekend gegaan. Nee, we zouden niets anders aangepakt hebben. Het was ook helemaal geen speciale dag, die eerste trainingsdag in het reguliere circuit. We maakten er geen groot

gebeuren van, hij ging gewoon gaan trainen met nieuwe medesporters. Hij was er ook gewoon klaar voor. Op het gebied van wedstrijden zouden we wel sneller hem gewoon laten meespelen met de jeugdtoernooien. Op deze toernooien heeft hij maar zo'n 2x meegespeeld omdat we te laat waren met hem in te schrijven. Daarna was hij volwassen en mocht hij niet meer deelnemen aan de jeugdtoernooien. We dachten dat het niveau te hoog zou geweest zijn. Dit bleek tijdens de 2 toernooien, waar hij wel heeft deelgenomen, niet te kloppen.

De overstap is gezet toen hij 14 jaar was. Een leeftijd waar hij nog niet echt gesetteld was. Stel dat we de overstap nu zouden zetten. Zou dit even vlot gegaan zijn?

(Denkt lang na) Ik denk dat dit wel anders zou geweest zijn. Hij zette de overstap naar de jeugdgroep. Toch nog een ander niveau dan de volwassenengroep. Als hij de overstap nu zou zetten, komt hij in de volwassenengroep terecht. Dat niveauverschil is erg groot. Hoe ouder de leeftijd, hoe moeilijker de overstap denk ik.

Stel dat hij 5 jaar is en naar de sport komt. Zou je hem dan bij de G-sportclub of bij de reguliere sportclub inschrijven?

Eerst bij de G, ja. Hij moest nog stappen zetten omwille van zijn motoriek. Het zou te moeilijk zijn in het reguliere circuit. Nadat hij de motorische stappen zou kunnen, zouden we misschien best de overstap maken. Dit duurt natuurlijk wel een tijdje. Eerst een bepaald niveau halen bij de G en daarna de overstap proberen te maken. Anders gaat het te moeilijk worden. Haal je dit niveau niet, dan blijf je beter in de G. Ik zou niet eerst bij het reguliere starten. Stel dat het dan niet lukt, moeten ze terug naar de G. Ik denk niet dat Gert het als een stap terug zou zien. Maar toch zou ik bij de G beginnen. Puur om de beginselen in te oefenen.

Gert is ook een bijter, hij wil er overal bij zijn en ook ergens voor vechten mocht dit nodig zijn. Is dat belangrijk geweest in de overstap?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat dat onontbeerlijk is. Ik denk dat het niet anders kan, het is ook een beetje genetische. Als je niet telkens wil verbeteren, gaat dit heel moeilijk en misschien wel onmogelijk zijn. Als je een zwakker karakter hebt, geraak je nooit zo ver.

Is er iets dat je nog wil vertellen over de hele overstap dat u nog niet verteld heeft?

Ik vind het jammer dat er niet meer zijn die de overstap kunnen maken. Langs de andere kant is het niet evident om zomaar over te stappen. Ik zou de overstap pas maken als je in de G echt uitblinkt. Anders wordt het een moeilijk verhaal.

8.5.2 Hans

Achtergrondinformatie Hans

Deze informatie heb ik bekomen van bestuurslid Jos Sleven, een medespeler van Hans en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met Jos Sleven. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Licht verstandelijke beperking

Via Jos Sleven heb ik te horen gekregen dat Hans een licht verstandelijke beperking heeft. In het begin had hij wel wat problemen met het begrijpen van de verschillende oefeningen. Als de oefeningen werden uitgevoerd en hij er een demonstratie van gezien had, lukte het wel. Tijdens het interview viel hij niet door de mand. Hij antwoorde op de vragen die ik stelde. Soms uitgebreid, soms kort. Als ik hem twee vragen in één zin vroeg, antwoorden hij gestructureerd en vraag per vraag. Hij maakte een erg goede indruk.

Thuisituatie

Hans zijn ouders zijn gescheiden. Hij woont bij zijn mama. De relatie met zijn papa is niet zo best. Hans is een tweeling. De tweelingbroers spelen ook bij hem in de club. Tijdens het interview waren de mama en stiefpapa van Hans aanwezig, net zoals zijn twee broers. De vriendin van Hans en van zijn oudere broer waren ook aanwezig toen ik zijn ouders kwam interviewen. Een erg gezellige bedoeling. De mama is betrokken bij Hans zijn leven, maar ze laat hem vooral zelf beslissen wat en hoe. Hans is trouwens oud genoeg. Ze had niet erg veel te vertellen over Hans zijn bezigheden bij de club, dit omdat ze weet dat hij goed begeleidt wordt door Jos Sleven en zijn team.

Bestuurslid

Ik heb Jos Sleven geïnterviewd en een aantal keer gesproken doorheen het onderzoek. Jos Sleven is een enthousiast bestuurslid en oprichter van zijn sportclub. Hij regelt, samen met andere, zowat alles in de sportclub. Hij is ook een vertrouwenspersoon voor elke sporter in de club. Hij heeft erg veel ervaring met het begeleiden van personen met een beperking.

Sportclub

FC Berg

Monenweg z/n, 3680 Neeroeteren

0494/814985

segers.mulders@gmail.com

<http://www.klbs.be/club/>

Gesprek Hans

Ik sprak met Hans af in de kantine van de sportclub. Dit gebeurde na zijn wedstrijd met de B-ploeg van de G-werking van FC Berg. Hierdoor kon ik de wedstrijd bekijken en de sfeer van FC Berg opsnuiven. Voor de wedstrijd had ik zijn broer, Joeri, geïnterviewd. Het interview nam plaats op donderdag 9 februari.

Hans is zo'n drie jaar ouder dan mij. Hij heeft een licht verstandelijke beperking.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Hans'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Hans had hier geen probleem mee.

G-sportclub

Hoe ben je terecht gekomen bij FC Berg?

(Denkt na) Ik zat op de lagere school op semi-internaat bij Jos Sleven. Hij wist dat wij konden voetballen en wilde graag een G-werking oprichten bij FC Berg. Mijn broers en ik zijn eigenlijk de eerste sporters van die G-werking.

Sportte je daarvoor ook al?

(Twijfelt) Nee, niet echt. Ik wel nog een tijdje in Stokkem meegetraind, maar ik kon daar niet zo goed aarden. Het gevoel was anders dan bij FC Berg.

Waarom ben je gaan sporten?

Mijn papa voetbalt dus we zijn er een beetje ingerold. Ik vind het heel erg leuk en zou er niet mee willen stoppen.

Wie heeft je gemotiveerd om te sporten?

(Denkt na en antwoord zelfverzekerd) Mijn ouders en broers, Jos Sleven, de trainers, ikzelf, ... Zowat iedereen eigenlijk.

Wat vind je leuk aan FC Berg?

(Overtuigend) De sfeer en de mensen. Hier zijn heel erg veel mensen die je steunen. Ze zijn altijd vriendelijk. Er is nooit ruzie. Het hoogtepunt elk seizoen blijft toch de Special Olympics en de buitenlandse toernooien. Ze zorgen voor onvergetelijke ervaringen.

Wat vind je niet leuk aan FC Berg?

(Denkt na) Ja, dit jaar is het niveau te laag. We zijn een reeks moeten zakken omdat onze reeks is opgedoekt. Daardoor komen we in een lager niveau terecht. De betere spelers mogen daardoor minder spelen, omdat het anders te gemakkelijk wordt. Dat is spijtig.

Wat vond je van de trainingen?

Heel leuk.

Sportte je ook buiten de club?

(Trots) Ja, we gaan elke week fitnesssen. In de zomer gaan we geregeld lopen. Een beetje de conditie onderhouden. Dat helpt wel op het veld. We kunnen zonder probleem een volledige wedstrijd uitspelen. In de duels zijn we sterker geworden. Je merkt dat op het veld.

Overstap

Waren er problemen toen je de overstap maakten?

(Zelfverzekerd) Nee, totaal niet. De medespelers vonden het ferm dat wij die overstap konden maken. Ook mijn ouders vonden het goed. Ze weten ook dat ik graag sport. Voor hen was het dus zeker geen probleem.

Er was een spelerstekort in de B-ploeg. De trainer vroeg ons of we het eens wilden proberen. We hebben dat direct gedaan en zijn terug mogen komen. We kregen direct speelminuten van de trainer. Dat geeft een goed gevoel.

(Glimlacht) Donderdag met de G-ploeg speel ik redelijk veel. Zaterdag bijna de volledige wedstrijd bij de B-ploeg en soms tien minuten op zondag bij de A-ploeg. Het is leuk om zoveel te sporten. Daar heb ik wel gemerkt dat het nuttig is om bij te trainen doorheen de week.

Hoe is de overstap van de G-ploeg naar de B-ploeg verlopen?

(Antwoord snel) Heel goed eigenlijk. We hebben een half seizoen nodig gehad om aan te passen. De trainingen waren anders dan in de G-ploeg, het spel gaat sneller en de duels zijn feller. Na een half seizoen maakte ik mijn eerste doelpunt, toen was ik vertrokken. Het was een hele opluchting. Ondertussen heb ik in die vijf, zes jaar ongeveer 210 doelpunten gescoord. De B-ploeg kan ons nog moeilijk missen. De laatste weken zijn we net met voldoende spelers. Het is fijn om dan gelijk behandeld te worden en volledige wedstrijden te spelen.

Ik heb me direct aanvaard gevoelt in de ploeg. Ze behandelen ons als medespelers, niet als G-sporters. Dat is erg belangrijk voor ons. Daardoor dat de overstap zo soepel verlopen is.

Hoe verliep die kennismaking op training?

(Lacht) De eerste kennismaking was niet op een training, maar op een wedstrijd. De B-ploeg had een spelerstekort. De trainer vroeg of we mee wilde spelen. Uiteraard wilden we dat. Hoe meer we konden sporten, hoe beter voor ons. Dat was de reden waarom wij de overstap wilde maken. We konden meespelen op een hoger niveau. De spelregels zijn anders. We spelen nu op een groot veld met 11 tegen 11. Dat voelt goed.

We hadden de B-ploeg al eens zien voetballen en de spelers zien we geregeld in de kantine. Het was dus niet echt een kennismaking. We wonnen de wedstrijd met 0-3. Na de wedstrijd vroegen ze aan ons: "Willen jullie volgende week ook meedoen?", zo is het telkens uitgebreid.

Had je schrik van de overstap? Het hoger niveau ofzo?

(Denkt na en twijfelt) Nee, eigenlijk niet. Het spel ging sneller en was feller, maar ik wist wel dat dat goed kwam. Even op de tanden bijten en het kwam wel goed, dacht ik. We hebben op dat moment wel wat meer gefitnest. Dat zal de overstap wel gemakkelijker gemaakt hebben.

Na de eerste keer vroegen ze ons terug. Dat gaf erg veel vertrouwen.

Ervaarde je druk van iemand?

(Overtuigend) Nee, nee.

Ervaar je verschillen tussen beide ploegen?

(Denkt na) De spelregels zijn anders. Het buitenspel, het kleinere veld en het aantal spelers. Het tempo en de duels zoals al vertelt. We spelen ook in een andere formatie dan bij de G-ploeg. Dat was ook even wennen.

Zijn er gelijkenissen tussen beide ploegen?

(Denkt na en twijfelt) Hhmm, niet echt. De sfeer is wel te vergelijken.

Reflectie

Stel, jij bent de trainer, hoe zou jij het aanpakken?

(Denkt lang na) Goh! Dat is een moeilijke vraag!

Je bent direct een wedstrijd gaan meespelen. Is het niet beter om eerst een aantal trainingen mee te trainen, om daarna eens naar een wedstrijd te gaan kijken?

(Denkt na en twijfelt) Nee, ik denk niet dat dat nodig is. Het was wel aanpassen, maar de medespelers hebben mij daar goed in geholpen. Daardoor was dat niet nodig.

Misschien dat ik wat meer op mezelf kon gaan trainen voor de overstap. Zodat ik wat sterker binnenkwam in de B-ploeg. Dat zou misschien wel kunnen helpen.

Stel dat je problemen had tijdens de overstap. Bij wie zou je terecht kunnen?

(Zelfverzekerd) Bij Jos Steven, bij de trainers, bij een aantal medespelers, ... Ik heb eens een moeilijk moment gehad. Dat had niets met het voetbal te maken, maar buiten de club. Ze zien dat direct aan mij. Toen zijn er drie, vier mensen naar me toe gegaan. We hebben dat uitgepraat. Daardoor ben ik er terug bovenop geraakt. Dat geeft een erg goed gevoel. Eigenlijk kan ik bij iedereen terecht, mocht het echt nodig zijn.

Als je moet kiezen tussen de B-ploeg of de G-ploeg, welke ploeg kies je?

(Twijfelt) Voor de G-ploeg. Ik speel er al erg lang. We spelen grote, buitenlandse toernooien. Special Olympics, unified-wedstrijden, ... Dat zijn wedstrijden en toernooien waar je een heel seizoen naar uit kijkt. (Glimlacht) Ik speel ook erg graag voor de B-ploeg, hoor. Eigenlijk zou ik in beide ploegen willen spelen. (Lacht)

Zou je de overstap opnieuw doen?

(Overtuigend) Ja, direct! Hoe meer voetbal, hoe beter! (Lacht)

Stel dat Jos en de trainer van de B-ploeg FC Berg verlaten, zou je dan bij de B-ploeg blijven spelen?

(Zelfverzekerd) Ja! Ze zijn erg belangrijk voor mij, maar voetbal vind ik ook belangrijk.

Stel dat heel FC Berg ermee stopt. Zou je dan naar een andere club gaan?

(Denkt lang na en twijfelt) Ik denk het wel. Het voetballen kan ik niet meer loslaten. (Neemt uitgebreid afscheid van vertrekkende medespelers)

Wil je nog iets vertellen tegen de volgende G-sporter die de overstap gaat maken, dat je nog niet vertelt hebt?

(Denkt na) Hij moet ervoor gaan. Altijd blijven werken. Dan komt het wel goed. Als je je best doet, komt het allemaal wel los. Hij moet zijn hoofd niet laten hangen. Mocht het eens niet meevallen, dan mag hij het niet opgeven. Hij moet praten met personen die ze vertrouwen en zichzelf blijven in de hele overstap.

Gesprek medespeler Hans en Joeri

Ik sprak af met de medespeler van Hans en Joeri via Hans. Op 6 maart nam het interview plaats in de living bij zijn thuis. We sprake rond 20u30 af.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op maandag 6 maart bij een medespeler van hen. Dit bij zijn thuis.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De medespeler van 'Hans' en 'Joeri' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Hans en Joeri.

Vooraf

Waarom bent u bij FC Berg gaan sporten?

(Denkt na) Goh! Ik ben daar terechtgekomen via mijn broer want hij speelde er al. Vanaf mijn 17de ben ik er begonnen. Momenteel ben ik 37 jaar. Ik speel er dus al 20 jaar. Daarvoor speelde ik in Opoeteren. FC Berg had een spelerstekort waardoor ik naar hun ben gegaan. Ik speelde er in de A-ploeg, maar toen ik ging bouwen heb ik dat wat opzij moeten schuiven. Sindsdien speel ik in de B-ploeg en dat bevalt me. Meer voor het plezier.

Toen was er nog geen sprake van de G-werking.

Nee, nog niet.

Waarom koos je voor FC Berg, wat vind je er leuk?

Via mijn broer, maar de sfeer is altijd goed. Alles is goed geregeld. Ik heb er nooit problemen gehad. De sfeer is er echt leuk. Ik speel al jaren bij sommige samen, dat creëert een band.

Wat vind je niet leuk in FC Berg?

(Denkt lang na) Nee, ik kan niks zeggen. Het is gewoon sporten. (Lacht)

Overstap

Hoe was de sfeer toen Joeri en Hans bij jullie aankwam?

(Denkt na) Bwa, ik denk niet dat die veranderd is. Het zijn toffe gasten die goed kunnen voetballen. Die overstap is goed gegaan. We hebben ze goed geïntegreerd in de ploeg. De sfeer is er zeker niet door veranderd. Ze zijn er nog altijd, dat wil ook wat zeggen natuurlijk. (lacht)

Hoe verliep de kennismaking met Joeri en Hans? Wat werd er jullie verteld over hen?

(Denkt lang na) Goh! Dat is momenteel al elf jaar geleden denk ik. Jos Sleven is er toen mee begonnen. Ze hebben me toen gevraagd om direct in te stappen in het project, maar ik had het toen te druk. Dat ging niet. Het waren goede spelers en we hadden een spelerstekort. We konden ze dus zeker goed gebruiken. (Denkt na) Voor zover ik me kan

herinneren is die overstap heel erg goed gegaan. Het belangrijkste in het hele gebeuren is dat je de jongens juist opvangt en accepteert. Het zijn geen vreemde voor ons. Er lopen erg veel G-sporters rond in FC Berg. Dat is al erg belangrijk voor een toekomstige overstap.

De overstap is erg goed verlopen. Als je kijkt naar Hans, ik sta momenteel tweede in de topschuttersstand aller tijden, Hans is me voorbij gestoken. Hij scoort 20 tot 30 doelpunten per seizoen.

Jos heeft ons in het begin kort geïnformeerd over Joeri en Hans. Hij vertelde welke beperking ze hadden, maar meer ook niet. Eigenlijk was dat zelfs niet nodig. We spelen geregeld unified-wedstrijdjes. Daar wordt ons ook niet verteld wat en hoe van elke speler. Die jongens zijn daar om te voetballen en spelletjes te spelen en wij ook. We hebben een soort van regel. We zijn daar om hen te laten voetballen. We zijn niet daar om hen te overklassen. Bijvoorbeeld als je tijdens een wedstrijdje samen naar doel loopt, dan laat je de G-speler scoren. Zij primeren boven het niveau of het spelletje.

Het unified zal dan de eerste stap richting een volledige overstap naar het reguliere zijn. Op deze manier hebben jullie elkaar leren kennen. Tijdens deze wedstrijden hebben jullie zich aangepast aan hun. Tijdens de overstap naar het reguliere, hebben zij zich moeten aanpassen aan jullie. Was deze overstap moeilijk?

(Denkt na) Ik denk het niet. Ze zijn er zelfs beter van geworden. Ze hebben stappen vooruit gezet op het veld. Dat zie je. Daarnaast liegen de cijfers van hierboven er niet om.

Die eerste training, kan u deze beschrijven?

We waren er op voorbereid. We wisten dat ze gingen meetraineren. We zien die jongens geregeld op de club rondlopen. Dan ben je al een beetje voorbereid op een eventuele overstap. Het was dus geen wereldvreemde situatie. Soms traiden ze al eens mee als we een spelerstekort hadden.

De training werd niet aangepast voor hen. In elke ploeg heb je wel betere en mindere spelers. De trainer legt de oefening uit, de betere spelers doen hem dan visueel voor en daarna weet iedereen wat de bedoeling van de oefening is. Er veranderde dus niets.

Het is dus vergelijkbaar met een nieuwe speler zonder beperking.

(Zelfverzekerd) Ja, zo kan je het een beetje vergelijken. Je mag hun beperking natuurlijk niet vergeten, maar je mag er zeker niet teveel mee bezig zijn. De eerste stap moet wel gezet worden door de spelers zonder beperking. Al is dit eigenlijk ook wel normaal.

Niet alle G-spelers kan je integreren. Sommige beperkingen zijn te zwaar. Het evenwicht in de ploeg zou verstoord kunnen worden. Bij Hans en Joeri was het gemakkelijk. Het zijn goede spelers en hebben beide een rustig karakter. We zijn één ploeg geworden. Zij zijn er meer mee bezig dan ons. (Lacht) Je moet maar aan hun vragen wat we de vorige keer tegen hun gemaakt hebben of wie er gescoord had. Je krijgt erg veel van hen terug.

Waren ze klaar voor de overstap?

(Lacht en uitbundig) Ik denk dat Joeri de beste conditie heeft van de hele ploeg! Ik kan me niet herinneren of ze al direct klaar waren qua niveau, maar ik weet wel dat het niet lang geduurd heeft. Ze zijn erg snel verbeterd als sporters. Ze begonnen met een kwartiertje te spelen, maar al snel konden we hen langer en langer laten spelen.

Vind u hen een meerwaarde in de ploeg?

(Denkt lang na) Ja, voetballend en in de ploeg. Ze horen er helemaal bij. Je ziet niet meer dat ze van de G-ploeg komen.

Veranderde er iets in de mentaliteit van de ploeg? Bijvoorbeeld, zonder hen wilden jullie top 3 spelen. Het eerste jaar dat ze erbij kwamen, was top 7 voldoende, zoiets?

(Twijfelt) Nee, daar is niets in verandert. Bij de unified-wedstrijden passen wij ons aan. In het reguliere moeten zij zich aanpassen. Dat hebben ze eigenlijk van de eerste dag gedaan. Nee we hebben onze ambities nooit moeten aanpassen.

Waren ze ergens niet op voorbereid?

(Denkt na) Nee, ik denk het niet. Het is heel erg vlot gegaan. De clubwerking en de ploeg is daar ook erg belangrijk in gebleken. Als je er voor open staat, lukt dat wel. Joeri is volgens mij ook een half jaar naar een andere ploeg gegaan. Daar lukte het niet. Je moet er als ploeg en als club voor open staan.

Reflectie

Wat is de gemiddelde leeftijd van de ploeg?

(Denkt na) Hans is de jongste en Joeri de tweede jongste. Goh, goede vraag, euhm ...

Is het belangrijk dat de groep ouder, volwassen is?

(Denkt na) Misschien wel. Zo heb ik het nog nooit bekeken, ik denk het wel. Een jonge ploeg weet niet goed wat een beperking inhoudt. Dat kan wel belangrijk geweest zijn.

Zou je achteraf iets op een andere manier aangepakt hebben?

(Overtuigend) Nee, ze zijn al heel snel geïntegreerd. Ik denk dat je ze, vanaf dag één, een kans moet geven.

Is het een geleidelijk proces geweest, of een heel bruusk?

De G-werking op FC Berg bestaat nu elf jaar. De overstap van Joeri en Hans gebeurden vijf jaar geleden. In de tussentijd hebben ze geregeld unified-wedstrijden gespeeld. Op die manier hebben ze toch al stappen van de integratie gemaakt. Ze hebben de tijd gehad om ons te leren kennen.

Stel dat we dat wel gaan doen. Van de ene op de andere dag de overstap maken?

(Denkt na en twijfelt) Bij Joeri en Hans denk ik dat het gelukt was. Dit zal zeker niet bij elke G-sporter het geval zijn. De stap was groter geweest, maar het zou nog wel kunnen lukken.

De gemoedelijk sfeer en het niveau en karakter van de G-sporters waren eigenlijk beide positief voor een overstap. Stel dat één van deze factoren niet positief is, welke zou je dan kiezen zodat de overstap toch zou kunnen slagen?

(Denkt lang na) Het karakter en de mentaliteit van de G-sporter. Als dit niet aanwezig is, wordt het altijd moeilijk. Daarnaast kan de groeps sfeer aangetast worden door de nieuwe speler. Daardoor lopen beide factoren slecht af. Dat werkt niet. Bij FC Berg zijn we daar gevoelig aan, die mentaliteit.

Stel, we willen ze toch integreren in een reguliere ploeg, maar bij FC Berg lukt het niet. Wat is er belangrijk, voor Joeri of Hans, dat een overstap naar een andere ploeg wel zal slagen?

(Twijfelt) Ik denk dat het al belangrijk is dat ze weten wie de nieuwe spelers zijn en hoe ze behandeld moeten worden. Daarnaast moet de nieuwe ploeg ervoor openstaan. Ze moeten weten wat hun beperkingen inhouden en hen wat begeleiden doorheen de overstap. Geef ze vertrouwen, ook al maken ze fouten. Ze moeten goed gecoacht, gestuurd en geholpen worden op het plein.

Laat ze eerst aftasten. Daarna moet je niet zeggen wat ze moeten doen, maar kan je beter suggesties geven. Ze kijken toch een beetje naar ons op. Laat ze zien dat je het goed met hen voor hebt.

Zijn Hans en Joeri een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) Ja, zeker! Op sportief vlak zijn ze bij de betere van de ploeg. We weten hoe we hen moeten gebruiken en zij weten hoe we hen gebruiken.

Is er iets veranderd binnen de ploeg? Qua omgang met elkaar?

Op dat gebied niet, nee. Dat is ook typisch voor FC Berg. Jaarlijks hebben we een verkleedfeestje waarbij iedereen welkom is. Het is niet zo dat het feestje voor de G-

werking op een andere dag zou plaatsvinden. Ze horen erbij en zijn evenveel deel van FC Berg dan de A of de B-ploeg.

Lange termijn

Zie je Hans of Joeri kapitein worden van de B-ploeg?

(Overtuigend) Nee, dat ligt niet in hun karakter. Daar zijn ze te teruggetrokken voor. Het zijn geen leiders die zeggen wat iemand anders moet doen.

Zou een G-speler kapitein kunnen worden in een reguliere ploeg?

(Denkt lang na) Als ze er echt klaar voor zijn misschien,... Nee, ik denk toch van niet. Dat zou te ver gaan voor hen.

Ik twijfelde omdat je soms vergeet dat ze een beperking hebben. Het zijn gewoon Hans en Joeri. Als we tegen tegenstanders spelen, waar we nog nooit tegen gespeeld hebben, dan halen ze Hans en Joeri er nooit uit. Ze gaan alleen kunnen zeggen dat het goede spelers zijn.

Is er nog iets dat je wilt meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Zelfverzekerd) Nee, ik denk dat ze aanvaard moeten worden door de nieuwe ploeg en dat ze nog geregeld gecoacht moeten worden. Ze moeten uiteraard een bepaald niveau behalen voordat ze geïntegreerd kunnen worden. Dat lijkt me erg belangrijk.

Gesprek ouders Hans en Joeri

Ik sprak af met de ouders van Hans en Joeri via Hans. Op 20 maart nam het interview plaats in de keuken bij zijn thuis. Het hele gezin was aanwezig op dat moment, zij zaten in de living.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op dinsdag 20 maart bij hun thuis. Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De ouders van 'Hans' en 'Joeri' hebben hier geen probleem mee. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de mama van Hans en Joeri.

G-sportclub

Vertel over de eerste keer dat Hans en Joeri gingen sporten in de G-sportclub.

(Denkt lang na) Dat is lang geleden! Het starten allemaal toen ze bij Jos (Sleven) op het semi-internaat zaten. Zo'n 20 jaar geleden bijna. Ik had toen een gesprek met Jos. Hij vroeg de toestemming om Hans en Joeri op te nemen in de G-club. Jos zag wel wat in hen. Ik heb het toen eerst met hen besproken en zo zijn ze erin gerold. Ze speelden af en toe in het semi-internaat wedstrijdje onder elkaar. Daar zal de interesse gegroeid zijn. Dat was op de leeftijd van zes, zeven jaar. Toen was er nog geen sprake van een G-werking op FC Berg.

Hoe verliepen die eerste trainingen van Hans en Joeri?

(Twijfelt) Geen idee, ze zaten op het semi-internaat. De trainingen vonden plaats in het semi-internaat. Ik wist er maar weinig van. Ik wist dat ze in goede handen waren bij Jos. (Denkt na) Ik kan er niet veel over zeggen, want ik ben in die tijd nooit naar een training kunnen gaan kijken.

Overstap

Vertel over de overstap naar de reguliere sportclub. Hoe kwam dit tot stand?

Ze hebben het eerst aan Hans en Joeri gevraagd. Zagen zij het zitten en wilden het proberen. Daarna heeft Jos het aan mij gevraagd. Ik ken Jos al erg lang dus ik wist dat ze hen goed gingen behandelen. Ik had er niets tegen. Hans en Joeri zagen het zitten en konden niet wachten om meer te mogen sporten. Voor FC Berg was dit ook een goede situatie want ze hadden af en toe een spelerstekort. Hans en Joeri konden dit tekort opvangen. Soms geef ik hen een opmerking over hoeveel ze moeten spelen in de week. Dan antwoorden ze steevast: "Maar allée mama, laat ons toch gewoon gaan!". Dat was de enigste voorwaarden voor mij. Als het teveel werd voor hen, moesten ze de stap terug kunnen zetten. Dit is nooit ter sprake gekomen. Ze komen op erg veel plaatsen met de G-werking. Ze zijn al eens naar Spanje, Turkije, Zweden, ... geweest. Dat is erg leuk en mooi als je dat kan aanbieden. Ze behalen een erg hoog niveau.

Werd de overstap goed voorbereid?

(Zelfverzekerd) Ja, die werd goed voorbereid. Jos zorgden zelfs voor vervoer van thuis naar de club en terug. Ze zijn graag op de club en de club heeft hen graag. Dat is het belangrijkste. Voor mij is er weinig verandert. Zolang mijn kinderen gelukkig zijn is het van mijn kant goed. Uiteindelijk gaat het over hun leven. Ze mogen en kunnen zelf kiezen wat wel en wat niet.

Zijn er ooit problemen geweest na een training?

Als er problemen waren, vertelden ze deze altijd aan Jos. Als ik ervan moest weten, belde Jos mij. In al die jaren heeft hij 2x gebeld en ik kan al niet meer herinneren waarom hij belde. Het was dus uiteindelijk geen al te groot probleem. Ik heb ze nooit ongelukkig zien terugkomen.

(Denkt na) De enigste keren dat ze gefrustreerd terugkwamen, was als ze tegen hun papa hadden gespeeld. Hij speelt ook in een G-ploeg en ze spelen jaarlijks tegen elkaar. De papa probeert hen dan het leven zuur te maken door stevig door te gaan en op het randje van het agressieve te spelen. De ergste schok verteren ze op de club en de naschokken uiten zich thuis.

Stel dat ze moeten kiezen tussen de G-club of de reguliere club, welke zullen ze kiezen?

(Denk na) Dat zullen ze niet leuk vinden. Het liefst spelen ze in beide clubs. In het reguliere is het niveau hoger en dat vinden ze leuk. In de G-club is er het randgebeuren en de gemoedelijke sfeer. Kiezen tussen beide zullen ze niet leuk vinden. Ik zou het zelf ook erg vinden. Uiteindelijk kiezen ze voor de G-club denk ik. Soms zeg ik tegen hen: "Jullie zouden meekunnen in een reguliere club, ik zou geld aan jullie kunnen verdienen!", (lacht) maar dat is voor hen niet van tel. Ze vertellen me dan dat ze goed zitten bij FC Berg. Dat is het belangrijkste voor mij. Ik denk dat ze in een diep dal zullen vallen, mochten ze niet meer mogen meespelen voor beide ploegen.

Ja, dat begrijp ik. Ik heb het gevoel dat ze sneller zullen afhaken in het regulier, als ze de voeling met de G-werking blijven behouden. Zou het voor de volgende G-sporter niet beter zijn mocht hij/zij volledig overstappen?

(Denkt na en twijfelt) Nja, dat zou kunnen. Bij mijn zonen is het simpel. Neem ze uit hun vertrouwde omgeving weg en je bent ze kwijt. Volgens mij zou de overstap dan wel wat moeilijker geweest zijn.

FC Berg is redelijk ver van hier. Zou het kunnen lukken bij een club hier in de buurt? Daar kennen ze ongetwijfeld ook enkele spelers die er sporten. Zou dit kunnen lukken?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, nee, ik denk het niet. Qua sportief niveau zouden ze meekunnen, dat weet ik zeker. Het zal niet slagen omdat het een nieuwe situatie en omgeving voor hen is. Ze zijn alles gewoon zoals het in FC Berg aan toegaat. Ze weten bij wie ze terecht kunnen en wat wel en niet kan. In de nieuwe club zouden ze op dit vlak helemaal opnieuw moeten beginnen. Dat gaan ze niet doen. Ikzelf zou het ook niet willen. FC Berg heeft met de buitenlandse reizen hun nek uitgestoken om op financieel vlak alles rond te krijgen. Dat zijn dingen die onthouden worden.

Had u schrik voor de overstap?

(Zelfverzekerd) Nee, eigenlijk niet. Ik wist dat ze in goede handen waren. Hans en Joeri waren er klaar voor en de club was er op voorbereid. Ze zijn er intussen helemaal op ingesteld. Vrijdagavond verwachten ze een berichtje van de trainer van de b-reserve ivm de selectie. Als mijn zus een feestje organiseert op een wedstrijddag, dan komen ze later. Het zit er ingebakken en ze willen absoluut aanwezig zijn, zoveel mogelijk sporten.

Stel dat de club niet zo goed voorbereid was op de overstap van Hans en Joeri, zou je dan nog achter de overstap staan?

Nee, dan zou ik liever hebben dat ze blijven waar ze zijn. Hun leeftijd is ook al wat hoger. Dan wordt het een stukje moeilijker. Als ik weet dat ze in goede handen zijn, is dit natuurlijk anders.

Zou u iets anders doen tijdens de overstap, achteraf gezien?

Nee, ik zou niks anders doen. Stel dat ze naar een andere ploeg willen gaan, dan zal ik daar achter staan. Ze moeten hun eigen weg nemen en zelf proberen wat de beste weg is.

Nieuwe sportclub

Tijdens mijn aanwezigheid op de club, heb ik gemerkt dat FC Berg een club is waar het G-voetbal echt bij het reguliere wordt getrokken. FC Berg is G-voetbal en regulier voetbal. In andere clubs is de G-werking meer een afdeling van de club, gescheiden van het reguliere, is dat het belangrijkste in de hele overstap?

(Denkt na en twijfelt) Dat is belangrijk, maar volgens mij niet het belangrijkste. De zoon van mijn nieuwe man speelt in een andere G-club. Jos heeft al meermaals gevraagd of hij naar FC Berg wilde komen. Hij doet het niet. Hij wil liever bij zijn vrienden, in zijn gekende omgeving, spelen. Ik denk dat dat het belangrijkste is voor de speler.

Joeri heeft een aantal jaar in Stokkem gespeeld. Hij kende daar een aantal jongens en wilden eens proberen om daar te gaan spelen. Hij heeft het geprobeerd, maar hij vond zijn draai niet. De trainer heeft mij erg vaak gebeld en is zelfs hier thuis op bezoek geweest met de vraag of Joeri toch niet naar Stokkem wilde komen. Hij bleef weigeren. Hij werd daar niet aanvaard zoals hij in FC Berg aanvaard werd. Dat merkte ik aan hem, hij was minder gelukkig dan bij FC Berg. Op financieel vlak wilde ze ook een uitzondering maken om hem toch maar in de club te krijgen, maar dat maakte voor Joeri niets uit. Hij wilde absoluut terug naar FC Berg.

Is er nog iets dat u nog niet verteld heeft over de overstap, dat de volgende G-sporter zal moeten weten? Welke raad zou u meegeven?

Dat hij eerst heel goed moet nadenken of hij het echt wil. Het zal niet gemakkelijk zijn. Ook zou ik de voeling met de G-club blijven behouden. Dan zijn ze wel erg veel aan het sporten, maar uiteindelijk gaan ze dan het gelukkigst zijn. Het zou ook kunnen dat ze niet aanvaard worden door de nieuwe club, dan wordt je er volgens mij niet beter van. Toch is het een mooi compliment dat ze de kans krijgen om de overstap te mogen maken.

Bent u blij dat ze de overstap gemaakt hebben? Want ze hebben daar dingen geleerd, die ze in het G-circuit onmogelijk konden leren.

(Denkt na) Ik ben blij voor hen omdat het goed en vlot is verlopen, maar de G-ploeg blijft toch hen dada. Uiteindelijk ben ik blij dat ze het gedaan hebben en dat ze nog steeds in beide ploegen spelen.

Trainer, voorzitter, bestuurslid, oprichter FC Berg (Hans en Joeri)

Het eerste contact dat ik met FC Berg had, was via Jos Sleven. Zijn contactnummer heb ik verkregen via Ronny Wasiak. Ik sprak af met Jos Sleven in de kantine van FC Berg voor een wedstrijd van één van de twee G-ploegen. Op 19 januari nam het interview plaats in de kantine van de sportclub. We sprake rond 19u af.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op donderdag 19 januari.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. Jos Sleven had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Jos Sleven.

Vooraf

Vertel over de opstart van de G-werking op FC Berg.

(Glimlacht) Goh, dat is al lang geleden! Ongeveer twintig jaar, denk ik. Ikzelf werk in de sociale sector. Via mijn werk sta ik erg dicht bij personen met een beperking. Op school zie ik de jongeren bijna dagelijks. Daarnaast ben ik ook aangesloten bij het internaat van onze school. Tot de leeftijd van, meestal, achttien jaar kan ik de jongeren van erg dichtbij begeleiden en ondersteunen. De meeste verlaten het internaat als ze achttienplus zijn. Dan valt die begeleiding volledig weg. Dat vond ik altijd al een vreemde werkwijze.

In het internaat deden we erg vaak activiteiten. De meeste jongens vinden voetbal een erg leuke en uitdagende sport. We speelde dan een aantal wedstrijdjes onder elkaar. Hetgeen wat overal wel gebeurt eigenlijk.

(Zelfverzekerd) Ik heb beide gekoppeld. Op deze manier konden de jongeren samen voetballen en trainen. We zijn begonnen in het internaat waar we na school trinden op de speelplaats. Er was interesse van andere G-sporters waardoor we snel een aantal spelers hadden om een ploegje op te starten. We wisten en konden toen nog niet in een competitie meespelen, want er waren niet echt andere ploegen.

Na een tijdje te trainen en wedstrijdjes onder elkaar te spelen kwamen de unified-wedstrijden meer en meer naar boven. Dat leek me wel iets. Zo hebben we een aantal wedstrijden gespeeld met spelers van FC Berg. Dit omdat ik er een paar spelers van ken. Die spelers waren laaiend enthousiast en vroegen direct wanneer de volgende match was (glimlacht). Dat zijn we dan blijven herhalen. Er was een unified-competitie, maar dat wisten we te laat. Het eerste jaar hebben we daar niet aan kunnen deelnemen. Dat jaar hebben we enkel vriendschappelijke wedstrijden gespeeld en aan de Special Olympics deelgenomen.

En hoe is die overstap naar een volledige G-club gegaan? Want daar was toen nog geen sprake van?

(Zelfverzekerd) Het aantal unified-ploegen nam af. Unified-voetbal is een stap hoger dan G-voetbal. Het is een tendens dat die unified-ploegen komen en gaan. De ploegen zijn afhankelijk van dichtbijzijnde instellingen. Op het moment dat die jongens niet meer in de school zitten, spelen ze niet meer mee in de G-voetbal. In Kortessem is er bv een turnleerkracht die zich daar mee bezighoudt. Hij mag, van de directie, enkel voetballen met leerlingen die naar die school gaan. Dat heeft tot gevolg dat ze het ene jaar een erg sterke

ploeg hebben, maar het jaar daarna een erg zwakke. Hun beste spelers zijn dan van school gegaan.

(Bedenklijk) Een aantal jaar geleden waren de toetredingscriteria voor een buitengewone school erg breed. Momenteel zijn deze verstrengd. Enkel personen met een zwaardere beperking komen er nog in. Daardoor is het IQ in de voetbalploegen ook een stuk lager. Dat zie je ook aan het niveau van de spelers.

De unified-competitie is weggefallen omdat er minder ploegen zijn die mee wilde spelen. Daarnaast is de A-competitie van het G-voetbal ook weggefallen. Dat betekent een serieuze dreun voor het niveau van de competitie.

We hebben onze clubwerking daar een beetje aan moeten aanpassen. We moesten mee in de G-competitie, anders speelden we geen competitie. Daarnaast spelen we vriendschappelijke unified-wedstrijden. Vroeger gingen we opzoek naar versterkingen voor onze G-ploegen. Momenteel zoeken we naar spelers die het gemiddeld niveau verzwakken. Dit omdat er anders geen tegenstand is in deze reeks.

(Denkt na) We hebben onze A en B ploegen gemixt. Het is niet zo dat de A-ploeg beter is dan de B-ploeg. Vroeger was dit wel het geval. Mochten we de ploegen zo behouden hebben, zou de B-ploeg een uitdagend seizoen draaien waarbij ze van boven in de middenmoot zullen eindigen. De A-ploeg zou elke wedstrijd met gemak winnen. Het zou de spanning, maar ook het plezier wegnemen in de competitie. Momenteel staan beide ploegen dicht bij elkaar. Eén van de twee zal kampioen spelen, de andere wordt waarschijnlijk tweede.

Deze zomer kreeg ik een mail van de voetbalbond. Ze vertelde me dat de A-competitie werd afgeschaft omdat we de enigste ploeg waren. We konden met onze A-ploeg niet deelnemen in de B-competitie want dat zou te gemakkelijk zijn, vond de voetbalbond. Dat vond ik onredelijk. Er zijn jongens die hier al tien jaar rondlopen en een enorme progressie hebben gemaakt. Tegen hen moest ik gaan vertellen dat ze erg goed bezig waren, maar dat het verhaal voor hen stopte. Omdat ze te goed waren geworden. Dat vond ik niet correct. Daardoor hebben we deze, hierboven vertelde, oplossing toegepast. De jongens komen hier niet alleen voor het voetbal. Ze komen met elkaar in contact, doen activiteiten als groep, drinken een pintje na de wedstrijd,... Ze evolueren niet enkel op het voetbalveld, dat is voor die jongens van levensbelang.

Langere termijn

Als ik dit zo hoor, wordt een toekomstige overstap van een G-sporter naar een reguliere club een stuk moeilijker. De B-competitie is van een lager niveau, dan de A-competitie die opgedoekt is. Daardoor gaat het gemiddelde niveau naar beneden omdat de andere G-voetbalclubs niet zo'n sterke werking hebben als FC Berg.

(Denkt na en is voorzichtig) Ik ga natuurlijk niets over de werking van de andere clubs zeggen, maar er is geen opvolging voor de G-sporters die de school verlaten. Ze kunnen eigenlijk nergens terecht. Langs de andere kant begrijp ik dat de scholen niet willen betalen voor leerlingen die de school verlaten. De begeleiders die zich daarvoor inzetten worden immers betaald door de school. Zo krijg ik elk jaar een telefoontje van de begeleider van Maaseik. Hij verteld dan dat er een achttien jarige G-sporter van school gaat. Ze vragen dan of wij nog plaats hebben in onze G-ploegen. Momenteel hebben we drieëntwintig spelers. Vijftien daarvan zijn op die manier naar onze club overgestapt. Als die andere clubs hun spelers kon behouden, dan is de competitie meer verdeeld en creëer je een hoger niveau.

(Trots) In onze club zijn er altijd vier personen aanwezig. Zij worden niet betaald. Ze halen de jongens op in Bree, Maasmechelen,... Die jongens komen hier trainen en eentje drinken. Daarna brengen die vier personen hen terug naar huis. De begeleiders van de andere ploegen doen dat tijdens hun werkuren. Als ik naar de Special Olympics ga, moet ik overuren inzetten. Dit terwijl collega's van mij, die in dezelfde afdeling werken, overuren krijgen plus daar bovenop een zaterdag toelage. Dat klinkt alsof wij daarmee willen uitpakken, maar daar komt het op neer. Dat is misschien de kern van het verhaal. Die jongens hebben veel spontane begeleiding nodig. Zij voelen op welke manier je voor de groep komt staan.

Reflectie

Hoe kunnen we dat niveau toch hoog houden?

(Denkt na) Ja, daar denken we vaak over na. Eén factor is de spontane werking. Er zijn tien mensen die de club ondersteunen. De trainers hebben hier zelf gevoetbald, sommige op redelijk hoog niveau, die erg veel vakkennis bekomen hebben. Ze weten ook hoe ze deze moeten overbrengen. Ik denk dat de andere werkingen naar onze werking moeten kijken. In de unified-wedstrijden spelen we uitsluiten met G-sporters en A en B sporters van FC Berg. Iedereen speelt dus bij FC Berg. Bij Kortessem spelen alle G-sporters bij Kortessem, maar geen enkele A of B speler van Kortessem is partner van de G-sporters. Dat zijn allemaal collega's, leerkrachten, begeleiders van de G-sporter. Het G-voetbal ligt een beetje op een eiland in sommige andere clubs.

(Zelfverzekerd) Ik weet dat zoiets erg moeilijk is om klaar te spelen, maar je moet het groeikansen geven. In Maaseik hebben ze het geprobeerd. Ze namen hun topspits en laatste man van de A-ploeg mee want dan maken ze meer kans om te winnen. Dan ben je verkeerd bezig. De spelers die je meeneemt, moeten weten hoe je met G-sporters om moet gaan. Ze moeten beseffen dat niet zij, maar de G-sporters in de spotlight staan. Anders heeft het gewoon geen zin.

Stel dat je de verantwoordelijk bent van de G-sport. Jij beslist wie er subsidies krijgt en wie niet. Hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, ik zit in het buitengewoon onderwijs, ik heb geen economische ervaring. Momenteel is er sprake van het M-decreet, toch wel een besparingsmaatregel. Ik vrees dat er momenteel een aantal jongeren in het regulier onderwijs zitten, die daar niet thuishoren. Dat is ook een beetje de valkuil hier. Er zijn tegenstanders die zeggen dat Hans en Joeri niet mee moeten/mogen doen in het G-voetbal want ze spelen al bij de reserve van FC Berg.

(Denkt na) Joeri is een aantal jaar geleden naar Dilsen overgestapt. Dat was toen gemakkelijker voor hem en zijn vriendin van toen. Die overstap lukte niet. Op voetballend vlak was hij goed genoeg, maar in de ploeg zal hij zichzelf altijd een beetje anders voelen. Ik zal het anders zeggen. (Zelfverzekerd) Wij kunnen als voetbalclub onze deuren volledig openzetten voor alle voetballers. Iedereen mag bij ons komen voetballen, maar die jongens hebben veel meer nodig. Momenteel hebben we drieëntwintig spelers, dan zullen het er misschien maar tien zijn. Je zit met belemmerende factoren, hoe goed ze als voetballer ook zijn of worden. De mobiliteit van die jongens is al een probleem. De G-competitie is altijd op donderdagavond. Die jongens geraken via het openbaar vervoer nog wel hier, maar terug naar huis is onmogelijk. Als wij als club zeggen: "Jullie zijn welkom!", maar je regelt geen vervoer, dan vallen er al veel sporters uit de boot.

Het sociale, euhm, hier zijn een aantal jongens met autisme, met ADHD,... Die jongens hebben allemaal een aparte aanpak nodig. Als je alleen je deuren opent, kom je er niet. Het financiële aspect, zeker niet vergeten. In andere ploegen moet je lidgeld betalen. Weer een heleboel sporters die je misloopt. Je hebt een hele ploeg nodig die in de inclusie wil meestappen. Zij moeten inzien dat die jongens dat waard zijn. Uiteindelijk zijn hier twee mensen die een achtergrond hebben in de omgang met personen met een beperking. Die twee moeten het verhaal doorbrengen aan de trainers. Zij moeten iedereen duidelijk maken dat die jongens dat waard zijn. Dat klinkt pastoraal (lacht), maar het is gewoon nodig. We zullen nooit een barbecue of kerstfeestje organiseren waar de G-werking niet bij uitgenodigd is. Dat is automatisch dat zij erbij horen. Ze zijn een deel van de club. In andere clubs moet, net voor de wedstrijd begint, het veld nog afgebakend worden met pionnetjes. Sommige ploegen hebben al eens geen kleedkamer gehad,... Terwijl bij ons de voorzitter tijdens de wedstrijd achter de toeg staat en s' morgens de lijnen gekalkt heeft. Hier worden ze gezien als volwaardige voetballers. Sommige spelers van de A of B ploeg kunnen zelfs veel leren qua dankbaarheid van de G-sporters. Nu klink ik enorm pastoraal (lacht). De spelers van de A en de B ploeg leren veel uit de hele situatie. Er zijn jongens waar je normaal achter moet zitten om alles in orde te krijgen. Omdat Hans en Joeri nu bij hem spelen, beseft hij dat hij een voorbeeldfunctie heeft. Hij gaat zich volwassener en verantwoordelijker gedragen in de ploeg en club vanwege Hans en Joeri. Dat is ook waardevol. Ik ben nu alles door elkaar aan het vertellen (lacht). Er speelt iemand in de A-ploeg die geregeld met werk naar Dubai moet. Zo gebeurde het ook een aantal maanden geleden. Hans mocht in zijn plaats in de selectie. De laatste tien minuten valt Hans in en maakt hij een doelpunt. Die A-speler was zo gelukkig als een kind omdat Hans, de G-sporter, gescoord had. Daar gaat het om. Binnenkort, tijdens het Hemelvaart weekend, zijn het de Special Olympics. We vragen altijd een aantal spelers van de A of B ploeg mee zodat we meer begeleiding hebben. Die mannen moeten daar wel een vrije dag voor aanvragen op het werk. Ik vreesde dat er geen respons ging komen. Die mannen kunnen dan ook een weekend met de vrouw en kinderen doorbrengen. Uiteindelijk heb ik een aantal spelers moeten teleurstellen want meer dan tien spelers meenemen was echt teveel. Het is de sfeer van de club die het doet denk ik. Ik weet het niet. Als je dat in een andere club wilt klaarspelen, moet je opnieuw een hele ploeg hebben die daar achter staat. Als een deel van de club het niet zit zitten, gaat het erg moeilijk worden. De G-werking moet verweven zijn met de rest van de club.

Hans en Joeri

Wat is het verhaal van Joeri en Hans in de G-werking?

(Denkt na) Hans speelt van in het begin in de G-werking. Hij was één van de eerste spelers van de G-ploeg. Joeri heeft een tijdje bij Stokkem gespeeld, vanaf zijn zestiende is hij komen meespelen bij de G-ploeg van FC Berg. Ze spelen dus allebei al erg lang bij FC Berg.

Ze hebben die overstap heel erg goed verteerd. (Glimlacht) Ze spelen elke zaterdag met de reserve een volledige match mee. Soms spelen ze ook met de A-ploeg mee, dat is dan wel een kwartiertje ongeveer, maar toch. FC Berg heeft hen graag en zij hebben FC Berg graag.

Het is niet zo simpel om twee G-sporters in een reguliere ploeg te zetten. De andere negen spelers moeten weten dat Hans en Joeri fouten zullen maken. Zeker op tactische vlak. Het aanvaarden van die fouten is erg belangrijk. Daarnaast moeten die negen spelers Hans en Joeri geregeld sturen. Hun eigen opdrachten mogen ze natuurlijk ook niet vergeten. Ze moeten goed voorbereid zijn op zowat alles wat er kan gebeuren tijdens een wedstrijd met Hans en Joeri.

We hebben de trainer van de A en de B ploeg gevraagd of hij ook trainer van de G-ploeg wilde worden. Hij heeft dat gedaan. Op die manier is er een duidelijk, vaste structuur. Voor de G-sporters, maar ook voor de rest. Niet telkens een andere trainer die andere aspecten belangrijk vindt. Bijvoorbeeld het weer vandaag (Erg koud, vriestemperaturen). Bij de A en B ploeg zijn er dan zeven of acht spelers op training. Bij de G-ploeg zijn er dan twintig spelers aanwezig. Die andere drie hebben dan ofwel middagpost, ofwel staan ze langs het terrein te kijken omdat ze geblesseerd zijn.

Stel dat deze club ermee stopt. Jij wilt er nog niet mee stoppen, maar je moet helemaal opnieuw beginnen. Op een andere plaats. Hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh! Daar denk ik liefst niet over na (lacht). Ik zou niet bij een erg grote club aankloppen. Dat is niet hetgeen waar de G-sporter op zit te wachten. De sfeer moet er volks en gemoedelijk zijn. (Denkt na) Een erg kleine club is misschien ook niet ideaal. Als ik hier een ploeg in de buurt moet kiezen, kies ik voor Neeroeteren. We hebben daar een administratieve band mee, het ligt in de buurt, is een iets grotere club,... We spelen al gedeeltelijk onder hun naam. Vorig jaar hebben we een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen hun u17. We hebben 6-4 verloren. Momenteel, een jaar later, hebben die jongens nog contact met elkaar via Facebook. Elke week krijgen ze reactie op elkaars resultaten. Dan ben je met inclusie bezig. Die jongens hadden technische en tactische een grotere bagage. Ze hadden looplijnen en spelhervattingen die ze hadden ingestudeerd. Mochten wij dat hier proberen, dan lopen ze na vijf jaar nog steeds de verkeerde kant uit. (Lacht) Ik wil maar zeggen, ondanks hun mentale niveauverschil en voetballende kwaliteiten, kunnen die jongens het goed met elkaar vinden. Zijn ze geïnteresseerd in elkaar en communiceren ze met elkaar.

8.5.3 Jef

Achtergrondinformatie Jef

Deze informatie heb ik bekomen van trainer Kris Cuppens en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid in de club. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met hun trainer. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem. Ze prefereren om gesprekken over hun handicap met de trainer te bespreken. Het liefst spreken ze er niet teveel over.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Autisme

Jef heeft autisme. Als Jef zich ergens in begint te verdiepen, bijt hij zich hierin vast. Hij kan uren, dagen en wekenlang zijn focus behouden in dit onderwerp. Voor en na de trainingen is Jef met basketbal bezig. Het bekijken van NBA-wedstrijden, youtube-compilaties over de mooiste dunks, no-look passes en cross-overs. In het begin van zijn basketbalcarrière was dat het leven van Jef. De eerste minuten van de eerste training was hij wat schuchter, maar daarna heeft hij zich echt vastgebeten in het basketbal. Hij wilde zo snel mogelijk verbeteren in het spelletje. Tijdens het interview vertelde Jef over zijn eerste basketbal en basketring. Hij speelde (en speelt) door weer en wind.

Na het interview met Jos ging ik naar de training kijken. Jef had me snel in het oog. Ik zag dat hij gespierder geworden was in zijn bovenlichaam. Tijdens de drankpauze stapte hij direct op me af. Ik gaf hem een positieve opmerking over zijn toename in spierkracht. Hij vertelde me dat hij wat meer op de NBA-spelers wilde lijken en fysieke wat sterker moest worden om mee te kunnen spelen op het hogere niveau dat hij bereikt heeft. Hij vertelde me over de push-up oefeningen die hij wekelijks uitvoert. Als Jef zich ergens op toelegt, kan hij hier erg ver in gaan.

ADHD

Naast autisme is vastgesteld dat Jef ADHD heeft. Hij is in alles erg dynamisch. Net na ons korte gesprek tijdens de drankpauze stapte Jef het basketbalveld terug op en dribbelde het hele veld over om af te werken met een lay-up. Daarna oefende hij nog wat dunks en set-shots. De andere spelers waren intussen toeschouwers die verder genoten van hun korte drankpauze. Jef was al uitgerust. Tijdens het interview was Jef ook erg enthousiast. Hij wilde alles op hetzelfde moment vertellen. Hij praatte erg snel.

Matig verstandelijke handicap

Jef heeft een matig verstandelijke handicap. Trainer Kris Cuppens vertelde me dat Jef in het begin van zijn basketbalcarrière geregeld vreemde opmerkingen maakte. In het begin had hij wel wat problemen met het begrijpen van de verschillende technische uitvoeringen. Doorheen het interview met Jef werd dit bevestigd. Hij vertelde over zijn overgang naar de reguliere sportclub. Daar leerde hij nieuwe tactieken en looplijnen op een sneller tempo dan bij de G-sportclub, dat bleek lastig. Hij vertelde dat het voor hem allemaal wat snel ging. Het hogere spelniveau, de kennismaking met de nieuwe spelers, maar vooral de

nieuwe tactiek. Hij stelde voor om dezelfde tactiek een stuk trager af te laten spelen zodat hij het beter zou begrijpen. Tijdens het interview viel hij niet echt door de mand. Hij antwoorde op de vragen die ik stelde. Soms ontbrak er structuur.

Thuisituatie

Jef zijn ouders zijn gescheiden. Over de papa van Jef heb ik geen informatie. Hij vertelt er ook niet echt over. De mama van Jef is in het gesprek met trainer Kris Cuppens geregeld ter sprake gekomen. Jef vertelt tegen Kris vooral over zijn mama. Trainer Kris vertelde me dat beide ouders erg betrokken zijn bij de sportieve activiteiten van Jef. Doorheen het interview met Jef kwam de mama meermaals ter sprake. Hij vertelde me over zijn periode bij de zwemclub. Hijzelf en zijn mama konden daar moeilijk aarden. Hierdoor besloot hij ermee te stoppen. Uit alles blijkt dat de relatie tussen Jef en zijn mama goed zit. Hij wordt gesteund vanaf thuis af.

Liefdesleven

Tot slot heeft Jef sinds een aantal maanden een vriendin. Het is allemaal nog redelijk nieuw maar Jef wil er wel voor gaan. Trainer Kris vertelde me een hele poos geleden dat Jef wel wat moeite zou kunnen hebben op dit vlak. Hij had erg weinig ervaring en wist zich niet altijd juist te gedragen. Hij was in die periode aan het puberen. Na het interview vertelde Jef over zijn vriendin. Ik merkte aan alles dat hij erg verliefd was.

Trainer

Ik heb 3 trainers van Jef geïnterviewd. Kris Ballet, Gert Put en Kris Cuppens. Kris Ballet is een enthousiaste basketbaltrainer en momenteel zijn trainer bij de ploeg in 2de provinciale. Kris Cuppens is een enthousiast basketbaltrainer en bestuurslid. In zijn club zet vooral hij de lijnen uit. Daarnaast is hij een vertrouwenspersoon voor elke basketballer/basketbalster in de club. Hij heeft ook als één van de enigste een achtergrond in de psychologie. Gert Put was Jef zijn trainer in 3de provinciaal waar de overstap niet zo vlot verliep. Hij is ook een enthousiaste basketbaltrainer.

Sportclub

KBBC Zolder

Dekenstraat 22, 3550 Heusden-Zolder

011 53 68 03

sporthal@kbbczolder.be

<http://www.kbbczolder.be>

Gesprek Jef

Dit was het tweede gesprek met een G-sporter dat ik heb gevoerd. Na het gesprek met de eerste G-sporter besloot ik om de training mee te volgen. Al snel had Jef dit in de gaten. Tijdens de pauze kwam hij op me af. Hij vroeg of hij ook geïnterviewd mocht worden. Ik vond dit uiteraard geen probleem. We zouden na de training een afspraak maken. De training zat erop en hij kwam direct naar me toe. 'Ik ben klaar voor het interview!' vertelde hij. Na een half uurtje moesten we stoppen omdat de kantine ging sluiten. We spraken af om het andere gedeelte zaterdag na de wedstrijd te doen. Ik bekeek de wedstrijd en wist zodoende wat meer van het niveau. De overwinning was duidelijk voor de andere ploeg, maar ik merkte de leuke sfeer in de groep direct op. Nadat hij gedoucht maakten we het interview af.

Ook deze sporter is ongeveer even oud als ik. Hij is autistisch, heeft ADHD en een matig verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op woensdag 14 en zaterdag 17 december in de kantine van de sportclub. We spraken na de training en wedstrijd af zodat ik beide kon bekijken.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Jef'. Deze heeft de sporter zelf mogen kiezen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de G-sporter.

G-sportclub

Kan je iets vertellen over de G-sportclub, de dag dat je hier aankwam. Hoe is deze dag verlopen?

(Denkt na) Dat was een zomerse dag. Ik was net gestopt met zwemmen en had al een tijdje geen sport meer beoefend. Mijn conditie ging achteruit en ik vond dat ik daar iets aan moest doen.

Was het zwemmen in een reguliere club?

(Antwoordt snel) Ja, dat was in een gewone club.

Sportte je geregeld in de zwemclub?

Zo'n 2x per week. Het was wel redelijk niveau, maar na een tijdje kon ik het niveau niet meer volgen. Ik vond het ook niet meer zo fijn. Ik werd een beetje geprovoceerd door de groep waardoor ik ermee ben gestopt. Mama vond dit helemaal niet erg. Nadien heb ik een tijdje geen sport meer gedaan.

Dus je had wat moeite met het niveau en de groep viel niet meer zo goed mee.

Daardoor vond je mama het niet zo erg dat je ermee stopte?

Ja, ik werd ook gepest enz. en dan het niveauverschil. (Twijfelt en denkt na) Ik ben een beetje anders dan anderen. Na een tijdje werd mijn mama zelfs uitgelachen door andere ouders. Ik merkte dit op en toen heb ik besloten om er een punt achter te zetten. Zoiets vond ik niet kunnen. Daarna heb ik, zoals gezegd, een tijdje geen sport gedaan. Ik had het gezien, voor een tijdje. Daarna ben ik gaan kijken wat ik zou kunnen gaan doen. Ik zocht op internet naar een uitdagende sport met lichaamscontact. Zo kwam ik bij basketbal terecht. (Glimlacht) Ik keek vroeger vaak naar de film Space Jam. Toen zijn we beginnen opzoeken op het internet en kwam ik op de site van deze club terecht. Op dat moment waren ze de G-werking aan het opstarten. We hadden aan andere hun mening gevraagd en zijn daarna eens komen kijken. Het zag er direct heel leuk uit. Het liefst van alles begon

ik direct met basketballen, maar dat mocht nog niet. Ik moest me nog inschrijven. Dus heb ik me ingeschreven en zijn we eraan begonnen.

(Denkt na) Ik kwam hier aan de eerste training en kreeg direct aparte oefeningen om de basisskills aan te leren. Ik ben begonnen op het laagste niveau. (Glimlacht) Mijn eerste toernooitje staat zelfs op youtube. Ik weet nog dat ik heel veel schrik had. Ik was nog klein, zo'n 10 jaar. Ik ben blijven trainen en geraakte hogerop. Uiteindelijk ben ik doorgestoten naar de A-ploeg van de G-ploeg, het hoogste niveau. (Trots) De toernooitjes waren wat makkelijk aan het worden omdat ik al meetrainde met de reguliere kadetten. Toen nam Kris (Cuppens) me apart. Hij vertelde me dat ik niet meer mee kon naar de toernooien. Mijn niveau was te hoog geworden. Dat was wel een teleurstelling, want ik keek er altijd erg naar uit. Ik was wel een beetje de man in de G-ploeg. Enkel met de Special Olympics mogen we nog meedoen, iets waar we elk jaar naar uit kijken. (Trots) De voorbije drie jaar hebben we telkens goud behaald. Toen vertelde hij over de overgang naar een gewone sportclub. Ik zag dit wel zitten, maar vroeg of Jos de overstap ook kon zetten. Dat mocht. Het geeft wel een goed gevoel dat we de overstap samen hebben kunnen maken.

Dat is een hele boterham en al erg breed! We gaan even een paar stappen terug. Toen je naar de G-sportclub kwam. Wie steunde je vooral? Je mama en Kris als ik het goed begrepen heb?

(Zelfverzekerd) Ja, maar ik was altijd al gedreven op mezelf. Ik wilde zo snel mogelijk naar de A-ploeg van de G, maar dat lukte toen uiteraard nog niet. Toen had ik een beetje de neiging om te stoppen. Op dat moment heeft mijn mama me erdoor getrokken. Ze is me blijven motiveren om te blijven trainen. Daar ben ik haar dankbaar voor. De gedrevenheid in het basketballen is alleen maar gegroeid en ik heb vrienden gemaakt in de club.

Dus er hing wel een leuke groeps sfeer?

Ja, inderdaad. Dat is erg belangrijk. Daardoor ben ik hogerop geraakt.

En dan toch willen stoppen? Ondanks de fijne klik...

(Denkt na) Ja, maar toen kende ik nog niet iedereen erg goed. Het samen zijn, en samen afzien, is het beste wat er is. Als we dan verloren, dan waren we er voor elkaar.

(Glimlacht) Die gedrevenheid was in de hele groep wel aanwezig. Vanaf dat moment groeide de vastberadenheid om ze de volgende keer wel te verslaan en onszelf te verbeteren.

Wat vond je niet leuk aan het sporten in de G-sportclub?

(Zelfverzekerd en antwoord snel) Alles was eigenlijk wel leuk.

Misschien naarmate je beter werd, dat het niveau wat laag was?

Nee, want de gedrevenheid om te blijven doorgaan was steeds aanwezig. En dan blijf je ook verbeteren.

Wat vond je van de trainingen?

Die waren altijd leuk, ik keek er altijd naar uit. Enkel in het begin was dat even wennen aan de nieuwe situatie, nieuwe sport, trainer, mensen, ...

En trainde je ook zelfstandig?

(Uitbundig) Ja, heel erg veel! Na een tijdje had ik thuis een basketbal en een basketbalring gekregen. Na het seizoen heb ik uren, dagen en weken op die ring gespeeld. Elke dag thuis op de koer, door regen, sneeuw, wind, het maakten niet uit. Ik deed een dikke jas aan en begon te basketballen. Die bal kletsnat en vol modder of mijn vingers bevroren, ik speelde gewoon door. Het spelletje is echt een passie geworden.

Ja, dat zie ik aan je. We hebben elkaar nog niet zo heel vaak gezien, maar ik zie de drang om te winnen in je ogen. Je wilt jezelf telkens verder blijven verbeteren.

(Trots) Als we verliezen maakt het me niet zo veel uit, als we er maar alles aan gedaan hebben.

Waren er problemen toen je de G-sportclub verliet?

Toen ik de G verliet trainde ik geregeld met de kadetten mee. Het niveau was wat hoger. Ik kon er op eigen tempo aan wennen. Een jaar later werd ik te oud voor de kadetten en

moest ik doorschuiven naar de junioren. Maar die waren er niet. Ik wilde hogerop en dat was enkel mogelijk door naar de B-ploeg te gaan. Deze stap was te groot. (Twijfelt) We (Jef en Jos) waren nog niet klaar voor dat niveau. Toen had ik weer een moment om ermee te stoppen.

Overstap

En waarom was dat een zware stap? Het niveau of...

(Onderbreekt en antwoord) Het niveau was veel te hoog. We moesten nog wennen aan het niveau en dat waren de spelers van de B-ploeg niet gewoon. Ze grommelde tegen ons zoals ze dat ook tegen een gewoon persoon zouden doen en dat konden we niet verdragen. Door mijn handicap kan ik niet verdragen dat mensen hard tegen mij praten. Dat komt verkeerd over bij mij. Ik zit er ook veel langer mee dan een andere persoon. Dat is bij alles al zo geweest, maar goed.

(Denkt na) Ik kwam ook in een ploeg waar ik niemand kende. Bij de kadetten had ik al een paar keer meegetraind en kende zo de medespelers en trainer. Zij wisten hoe ze met me moesten omgaan. Bij de nieuwe ploeg viel dit allemaal weg. Bij de kadetten mocht alles geleidelijk, rustig. Bij de B-ploeg moesten we er direct staan. Het niveau van de trainingen konden we na een tijdje nog wel aan, maar de wedstrijden waren telkens een mentale dreun. We moesten overal mee naartoe rijden. Soms speelden we niet en in de beste geval mochten we de laatste 5 minuten spelen. Ik had het helemaal gehad. Ik ben toen naar Kris toegestapt en heb hem gezegd dat dit moest veranderen. Nu hebben ze een totaal nieuwe ploeg opgestart. Dit met een paar spelers van een andere club. Zij speelde ook in de B-ploeg, maar waren een stuk jonger. De ploeg waar we mislukte had enorm veel ervaring. Ze spelen al jaren samen en hebben vroeger op hoog niveau gespeeld. De leeftijds kloof was misschien ook te groot. De klik met de nieuwe B-ploeg is spontaan ontstaan omdat we beter met elkaar opschieten en ook meer dezelfde leeftijd hebben.

Hoe ging de trainer van de oude B-ploeg hier dan mee om?

(Denkt na) Toen ik bij de oude B-ploeg aankwam waren er mannen (rond de 30-40 jaar) die weinig respect hadden voor de coach. Daarnaast gingen sommige praten met hem over de tactiek. Wie wel en wie niet moest spelen. Het waren allemaal dingen die ik in de G nooit heb meegemaakt. De trainer legde zich erbij neer. Mijn respect voor hem ging daar een beetje verloren.

Hoe reageerden je ouders over deze toestand?

Die vonden het erg. Zij zagen ook dat het voor mij niet meer moest. Ze vertelde me dat ik mijn best moest doen. (Denkt na) Als ik het niet meer zag zitten, dan moest ik een gesprek aangaan met de coaches.

Ze waren dus iets terughoudender?

Ja, maar ze bleven me uiteraard wel steunen. Ze zagen ook dat ik enorm graag in de G-ploeg speelde. Maar als je iets wilt bereiken...

Kan je wat vertellen over de kennismaking toen je van de kadetten-ploeg naar de B-ploeg ging. Wat werd er gezegd, hoe werd je voorgesteld?

Iedereen werd kort voorgesteld en daarna zijn we gewoon gaan basketballen. Als er iets niet lukte kreeg ik direct op mijn donder.

Dat was dus geen succes. Stel dat we deze overstap opnieuw zouden maken. Hoe zou je het organiseren zodat het deze keer wel een succes wordt?

(Denkt lang na) Ik zou nog niet direct beginnen met wedstrijden spelen. De medespelers kende mij nog niet zo goed en ik kende hun niet zo goed. Ze gebruikte tactieken die voor

hun alledaags zijn, maar waar ik nog niets vanaf wist. Ik had wel wat zenuwen... (Twijfelt) Ik zou eerst enkel de trainingen laten meedoen. Een aantal trainingen zou ik de trainer van de G meenemen. Hij legt dan op zijn gemak de tactieken van de nieuwe ploeg aan mij uit.

Dus, een beetje extra, specifieke training.

Ja ja, een training apart op de snelheid van de G-sporter. Op voorhand kunnen beide coaches met elkaar praten over de tactiek van de B-ploeg. Daarna kan de G-coach me langzaam uitleggen hoe en waar ik moet lopen in het systeem. Dan op het einde van de training, de laatste 5 minuten, deze tactiek vertraagd laten afspelen. Zij dachten dat ik het direct zou kunnen.

Misschien zou je deze tactieken al kunnen inoefenen bij de kadetten?

(Antwoord snel en zelfverzekerd) Nee, dat zou ik juist niet doen! Beide ploegen spelen met hun eigen handsmerk. Hun eigen tactieken en motions. Als beide ploegen deze van elkaar zouden moeten overnemen, dan wordt het een erg onduidelijk bedoeling. Het zou te lang duren. Ik zou de laatste 5 minuten van de training deze looplijnen rustig inlopen. Na een tijdje zouden we de G-sporter eens kunnen meenemen naar een wedstrijd. Dan de laatste 5 minuten dezelfde motions laten lopen als op de training. Daarna de speeltijd telkens verlengen.

Dus, alles geleidelijk. Zodat de G-sporter rustig kan wennen aan trainer, medespeler, tactiek, snelheid, kracht ... via trainingen. Daarna even rustig laten wennen aan de wedstrijden.

(Denkt na) Dat is wennen voor beide partijen. Want uiteindelijk kan je alles van ons maken. Je kan ons kneden zoals je wil, de gedrevenheid bij een G-sporter is groter dan die van een gewone speler.

Ja, dat heb ik vandaag al gemerkt.

Dus als die gedrevenheid er is en je pakt het aan zoals we daarstraks besproken, dan kun je er echt iets van maken.

Wat Jos daarstraks ook zei, was het trainen volgens de positie. Jos is een guard, dus zal hij in het begin als guard moeten meetraineren en daarna pas als looper of als center omdat hij hier al wat vertrouwen in heeft gecreëerd doorheen zijn basketbal carrière.

(Knikt) Ja, dat hij zijn vaste positie behoud. Dat is inderdaad erg belangrijk. Ik zou dit eigenlijk altijd behouden. Op termijn zal dit te moeilijk worden. Je zal op alle posities de motions moeten kennen en dat is in mijn ogen geen goed idee. Het starten in je positie is wel erg belangrijk en ik zou deze positie gewoon behouden. Zodra ik op een andere positie kom, is het gedaan met de motions die ik geleerd heb. Ik heb hier niks aan op de andere positie. Ik denk dat dit onmogelijk is voor een G-speler. Om alle motions van alle posities te kennen. Al vind ik dat een goede coach moet weten wie hij waar moet zetten en wie hij waar niet moet zetten.

Dit was deel 1, we konden het volledige interview niet afronden omdat de kantine ging sluiten. We spraken af in de kantine na de zaterdagavond wedstrijd.

Wat waren je drijfveren? Waarom wilde je echt slagen in de nieuwe sportclub?

Ik wilde bijleren en op een hoger niveau spelen. (Twijfelt en denkt na) Ik voel me meer thuis bij de G, daar zitten mijn kameraden. Ik heb er van kleins af aan leren basketballen en ben er veel beter geworden. Ik zie deze nieuwe ploeg, niet als de ploeg waar ik bij hoor. Ik voel me beter bij de G. Mijn belangrijkste drijfveer om op een hoger niveau te spelen is om bij te leren. Om bij de Paralympische Spelen goud te kunnen behalen met de G-ploeg.

Je wilde dus beter worden en dat zag je bij de G-sportclub niet meer voor mogelijk.

(Zelfverzekerd) Ja.

Wat dacht je dat geen probleem ging zijn bij de overstap?

(Denkt na) Ik ben heel sociaal, dus ik dacht wel dat dit geen probleem zou vormen. Bijvoorbeeld vrienden maken. Ik lag direct goed in de groep. Daar had ik misschien toch wel wat schrik voor want zoiets moet van beide kanten komen. Indien de medespelers me niet accepteren, zou ik het misschien sneller niet meer zien zitten. Ik had een beetje schrik voor de vooroordelen.

Wat zou je gedaan hebben, mocht het mis zijn gegaan?

Ik zou terug naar de G-coach stappen, mijn uitleg doen en zeggen hoe dit beter zou kunnen gaan. Daarna zou ik het tegen mijn coach en medespelers zeggen als Kris (Cuppens) dit zou voorstellen.

Stel dat dit niet lukt, zou je een aantal maanden later de overstap naar een andere club zetten of dezelfde club?

(Denkt na) Ik zou eerst eens praten met die mannen. Vragen aan hun waarom het verkeerd is gelopen. Ik zou niet dadelijk een andere club proberen. Mocht het door de situatie niet lukken om het uit te praten, dan zou ik het wel proberen bij een andere club. Basketbal zit in mij, dat trekt me er wel door.

En het spelniveau had je daar schrik voor?

Nee, want ik pas me altijd aan. Hoe moeilijk het ook is. Ik probeer altijd mijn best te doen. Ik heb eigenlijk geen schrik gehad voor de overstap.

Stel dat het niveau te hoog zou geweest zijn, zou je dan een aantal maanden de overstap nogmaals gemaakt hebben?

(Denkt lang na) Ja, ik denk het wel. Ik ben wel een doorzetter en zou er alles aan doen om te kunnen slagen. Moest het niveau echt te hoog zijn, zou ik een ploeg zoeken waar ik een tussenstap kan zetten. Daarna zou ik terug naar het hogere niveau proberen te gaan.

Is er verschil tussen beide clubs?

(Zelfverzekerd) Ja!

En op welk vlak?

Ik heb een tijdje bij de G en bij de kadetten meegetraind. Ik voelde mijn verbetering toen ik terug bij de G wedstrijden ging meespelen.

Nieuwe sportclub

Voelde je je ooit alleen in de nieuwe club?

Bij de oudere B-club wel. (Twijfelt) Ze overdreven in alles. Na een tijdje zagen ze wel dat ik iets had en trokken ze zich er teveel van aan. Dat is iets dat ik niet graag heb. Als ik een ploegmaat ben, behandel me dan als een volwaardig ploegmaat. Ze lachten en daagde me een beetje uit.

In de nieuwe B-club voel ik me geweldig thuis. Ik heb vandaag te horen gekregen dat we volgende week vrijdag naar een plaatselijke fuif gaan met de hele ploeg.

Dat is iets dat je bij de andere B-ploeg nooit voor mogelijk had gehouden?

(Zelfverzekerd) Nee, nooit. We zagen elkaar nooit buiten het basketbalveld. Na de training dronken die mannen nog iets in de kantine, maar ze vroegen ons nooit.

Wat vind je leuk aan de nieuwe B-ploeg?

De motivatie ligt heel hoog. Ze laten niet direct hun kopjes hangen. Als er iets mislukt dan zie je direct de ploeggeest en het plezier terug. Deze wedstrijd gingen we kansloos ten onder, maar iedereen bleef vechten voor elkaar en we bleven plezier maken.

Wat vind je niet leuk aan de nieuwe B-ploeg?

(Uitbundig) Ik vind alles leuk! We gaan zeker nog bijleren dit seizoen en er opnieuw sterker uitkomen.

Was alles de overstap waard?

(Zelfverzekerd en uitbundig) Ja, het was het zeker waard!

Stel dat je over een paar maanden naar de A-ploeg doorgeschoven wordt, hoe zou je dit aanpakken?

Ik ken al een paar spelers van de A-ploeg, een hele leuke ploeg! Ik zou opnieuw weer even babbelen en daarna direct basketballen.

Of misschien een wedstrijd tegen de B-ploeg?

Ja, want dan weten ze direct hoe ik speel en hoe de andere medespelers met mij omgaan. Het zou de overstap wel makkelijker maken en het zou een fijne ervaring zijn, maar het is niet noodzakelijk.

Voelde je druk bij de overgang?

(Twijfelt) De eerste wedstrijd wel. De verwachtingen lagen hoog omdat zij toch wel wat benieuwd zijn en je wil hun verwachtingen inlossen. Maar als ze zien dat je je best doet, dan accepteren ze het.

Bij wie kan je terecht in de nieuwe club?

(Antwoord snel) Bij de coach. Daarna zou ik met de sporter zelf de situatie uitpraten.

Dus de coach is toch wel een vertrouwenspersoon voor jou.

Ja, zolang dit een persoon is die het goed met je voor heeft. Hij moet iets te zeggen hebben binnen de groep. Hij moet wel wat persoonlijkheid bevatten. Hetgeen ik hem vertel, moet hij voor zichzelf kunnen houden.

Wordt je eigenlijk nog veel gesteund door de G-trainer? Kris Cuppens?

(Glimlacht en knikt) Ja, ja, ja! Als we een training niet komen, dan zit hij dadelijk op ons kop! (Lacht) Hij weet en zal ook alles te weten komen over ons. Hij vraagt direct waar we zaten en waarom we niet zijn gekomen. Dat is een reus waar je geen ruzie mee wilt. Kris is een toffe trainer, maar als hij streng moet zijn, is hij dat ook. Dan wil je er niet langs staan. (Lacht)

Wil je nog iets vertellen?

(Denkt lang na) Als iemand dezelfde overstap gaat maken, gewoon rustig blijven. Alles komt goed. Als je problemen hebt, moet je praten. Met je ouders, de trainer, de medespelers,.... Ik zou nooit opgeven.

Ben je gedurende de overstap jezelf gebleven?

Tijdens de overstap naar de oude B-ploeg niet. Ik probeerde perfect te zijn in de ogen van mijn trainer en medespelers. Dat draaide helemaal verkeerd uit. Dit zal ik nooit meer doen. Tijdens de overstap naar de nieuwe B-ploeg ben ik mezelf gebleven, amuseer ik me en maak ik nieuwe vrienden. Een duidelijke levensles achteraf gezien.

Mooi! Bedankt voor je medewerking en tijd en nog veel succes met je ploeg dit seizoen!

Bedankt, dat is graag gedaan.

Gesprek ouders Jef

Ik sprak met de ouders van Jef af via Jef. Het interview vond plaats in de kantine van de club op 21 december. We sprake voor de training af. Hierdoor kon ik de training nog even bekijken en een praatje maken met Jef en Jos.

De sporter is ongeveer even oud als ik. Hij is autistisch, heeft ADHD en een matig verstandelijke handicap. Het interview vond plaats op woensdag 21 december in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Jef'. Deze heeft de sporter zelf mogen kiezen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De ouders van Jef hadden hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de mama van Jef.

Vooraf

Waarom is Jef gaan sporten?

(Antwoord snel en al lachend) Omdat hij teveel energie had! Hij is eerst gaan zwemmen op kleuterniveau. Daarna is hij doorgeschoven naar de gewone zwemclub. Daar hoorde we geregeld: "Daar is die gekke weer!". Hij wapperde de hele tijd met zijn zwemplankje of hij hing in de boeienkoord. Hij moest individueel aangesproken worden. Als hij in groep werd aangesproken, dan luisterde hij niet. Dan wist hij niet wat hij moest doen. Hij werd wat groter en hij viel een beetje naast de ploeg. Hij voelde zich anders. Bij sommige trainers ging het beter dan bij andere.

Hij heeft een tijdje krav maga gedaan omdat hij zichzelf moest leren verdedigen. Dat was nodig op school. Hij voelde dat gevechtssporten niets voor hem waren. Daarna zijn we gaan basketballen. Dat doet hij momenteel nog steeds. Het is een echte uitlaadklep geworden.

Heb je geholpen in de zoektocht naar een sport/club?

(Denkt na) Een beetje. Dat is eigenlijk heel gek gegaan. Mijn kapster heeft een zoon met het downsyndroom. Hij speelde al in deze club. De man van mijn kapster vertelde dat dat echt iets voor Jef was. Ik maakte de vergelijking tussen zijn zoon en mijn zoon. Ik was een beetje sceptisch. Zijn zoon is veel zwakker. We zijn toch maar eens komen kijken en hij was meteen verkocht. Het stoorde hem niet dat er kinderen rondliepen met een zichtbare of niet-zichtbare beperking. Die situatie was voor hem perfect. De klik was er vanaf het eerste moment.

Overstap

Waarom heeft Jef de overstap gemaakt?

(Twijfelt en lacht) Omdat Kris dat wilde. Als het van Jef afhing speelde hij zijn hele leven in de G-ploeg. Hij bereikte de hoogste ploeg in de G-werking. Jef en ik hadden het gevoel dat we daar op onze plaats zaten. Ik was bang dat hij ging stoppen, mocht de overstap

niet lukken. De nieuwe ploeg moet een aantal sterke jongens hebben die hem kunnen en durven aanvaarden. Op termijn zullen ze toch opmerken dat hij anders is. De nieuwe ploeg kan best rond zijn leeftijd hangen, maar ze moeten mentaal wel wat ouder zijn om Jef te aanvaarden. Jef heeft zich vaak anders gevoelt. Hij voelt dat perfect aan als hij niet aanvaard wordt.

De leeftijd van de medespelers is dus wel erg belangrijk?

(Twijfelt) Die leeftijd op zich is niet belangrijk, de klik met de medespelers wel. Toevallig is die klik met leeftijdsgenoten het grootst. Bij de kadetten voelde hij zich ook goed. Helaas werd Jef achttien en mocht hij daar niet meer meespelen met de wedstrijden. Eigenlijk vond ik dat niet heel erg. Als hij enkel de trainingen mocht meedoen, zouden we dat ook goed hebben gevonden.

Het is spijtig dat de bond daar niet flexibeler in kan zijn. Jef heeft fysiek die leeftijd van achttien jaar overschreden, maar qua niveau paste hij daar bij. Daar zijn ze bij de bond nog niet klaar voor. Indien hij er echt bovenuit steekt, begrijp ik dat natuurlijk wel.

Ik heb gehoord over de overstap van Jef naar de kadetten, junioren en seniorenploeg. Kan u me hier wat meer over vertellen?

(Zelfverzekerd) De overstap naar de kadetten verliep erg goed. Dat was zijn leeftijdscategorie dus dat verliep goed. Hij had wat extra sturing nodig, maar hij werd aanvaard door de rest van de ploeg. Hij liep soms wel wat verlopen tijdens wedstrijden. Als de trainer naar hem roept om instructies te geven, dan houd ik mijn hart vast. Meestal lukt dat dan niet. Het is niet de manier waarop je met hem moet communiceren. Bij Kris Cuppens verliep dat erg goed. Hij heeft achtergrond en ervaring met die jongens, dat zie je.

C-ploeg

De overstap naar de C-ploeg verliep niet goed. Ik heb gehoord dat de leeftijden van de spelers te ver uitéén lagen.

(Antwoord snel) Die ploeg was al jaren op elkaar ingespeeld. Jef werd als mak lammetje voor de leeuwen gegooid. Je merkte direct dat het niet zou lukken. Tijdens wedstrijden mocht hij niet of nauwelijks spelen. Hij was ook niet goed genoeg voor die ploeg. Langs de andere kant was hij te goed om in de G-ploeg te blijven spelen. Hij had nood aan een tussenstap. Op dat moment wilde hij stoppen met basketballen. Hij voelde zich niet meer goed, uiteindelijk blijft dat het belangrijkste.

Is dat omwille van het leeftijdsverschil?

(Twijfelt) Ook, maar hij werd nieuw in die ploeg gedropt. Bij de C-ploeg waren er misschien tien tactieken. Dat kon Jef niet aan. Bij de G-ploeg hebben ze een soort van tactiek, maar niet zoals in de C-ploeg. Eén tactiek zou Jef nog aankunnen, maar dat was te hoog gegrepen. Die mannen zeiden een nummer of woord en iedereen wist waar hij wel en niet moest lopen.

Stel dat de trainer hem de tactieken vooraf had uitgelegd, was de overstap dan wel geslaagd?

(Twijfelt) Hmm, daar ga je erg veel tijd in moeten steken (lacht). Volgens mij zou dat nog steeds moeilijk lopen. Eer dat Jef weet welke tactiek ze gebruiken, en waar hij moet lopen, zal de actie al voorbij zijn. De moeilijkheden rond de tactiek waren belangrijk, maar het contact met de trainer ook. De trainer is het gewoon om kampioen te spelen. De spelers, die er al jaren spelen, weten hoe ze dat kunnen bereiken. Er was gewoon geen plaats voor Jef in de ploeg.

Wist je vooraf iets over de C-ploeg?

(Overtuigend) Nee, ik wist niets over hen. Kris Cuppens belde me in de vakantie. Hij vertelde dat Jef te goed was geworden voor de G-ploeg. Hij wilde Jef de overstap naar het reguliere laten zetten. Voor mij en Jef is dat allemaal goed, zolang hij maar basketbalt. Achteraf was dat toch anders. Hij miste de sporters in de G-ploeg.

Is de overstap van één dag op de andere gegaan of was het meer een geleidelijk proces?

(Denkt na) Hij had één voorwaarde. Dat was dat hij op zondag nog mocht meetrainen met de G-ploeg. Hij wilde het geleidelijk. De trainingen lukte wel, maar de wedstrijden niet. Hij wilde wel graag, maar het lukte niet. Mocht hij een jaar alleen getraind hebben en zo het niveau eigen gemaakt hebben, dan was de overstap wel gelukt denk ik. (Papa van Jef staat op, neemt vriendelijk afscheid en vertrekt. Het gesprek is hem allemaal wat teveel geworden. Zijn aandacht is op)

Het wedstrijdaspect was er teveel aan voor Jef?

(Zelfverzekerd) Ja, inderdaad. Het tempo en de snelheid was in het begin te hoog, maar daar zou hij wel aan gewend geraken. Het was puur die druk tijdens de wedstrijden, waarbij de tactieken en verschillende spelsituaties samenkwamen, dat hij het moeilijk had. Hij werd aanvaard door de ploeg. Die mannen hebben hem niet afgestoten ofzo.

(Denkt na) Hij had moeite met zijn statuut in de groep. Hij komt van de G-ploeg waar hij de man is. Nu komt hij in een ploeg waar hij de minste is. Voor zijn vertrouwen en welbevinden was dat aanpassen. Jef wilt overal de beste zijn. Dan gaat dat botsen.

B-ploeg

Hoe voelt Jef zich momenteel in de B-ploeg?

(Twijfelt) Hij wordt aanvaard door de andere spelers. De relatie tussen hen is erg goed. Hij komt elke training en verbeterd sterk. Jef voelt zich momenteel goed in de B-ploeg. Mocht je hem de keuze geven tussen de B-ploeg en de G-ploeg, dan zal hij toch voor de G-ploeg kiezen. Hij mist de sfeer wel een beetje, maar vooral zijn statuut in de ploeg. Hij steekt er niet meer bovenuit.

Op wedstrijden is het nog moeilijk. Daar krijgt hij soms teveel prikkels van trainer en medespelers. Dan loopt hij als een kip zonder kop op het veld. Voor Jef maakt het volgens mij niet uit of hij veel of weinig speelt. Hij is met beide tevreden. Ik vind het spijtig als hij niet zoveel spelen. Hij geeft er zich echt voor. Als je dan niet beloond wordt, dan is dat demotiverend. Ik vertelde dat ook tegen trainer Kris. De laatste tijd speelt hij meer.

Jef heeft het erg zwaar gehad en momenteel nog steeds. Hij zit met zijn werk, zijn sport en zijn vriendin. Momenteel neemt hij medicatie om zich beter te voelen. Hij vertelde deze week nog tegen de huisdokter: "Ik wil gewoon, zoals de andere, zijn.", zijn lichaam moet zich daarin volgen. Hij beseft niet, dat dat niet zo simpel is. Bij de huisdokter kreeg ik te horen dat hij zichzelf pijn had gedaan. Daar was ik erg van verschrokken. Ik zei tegen hem: "Ik hoop dat het heel veel pijn heeft gedaan!", hij antwoorde: "Nee, het deed helemaal geen pijn." Daar schrok ik van. Hij belde me deze week op. Hij zat met erg ingrijpende gedachten in zijn hoofd. Als je zo'n dingen van je zoon hoort, dan komt dat aan. Ik probeer hem te helpen, maar hij weet zelf niet goed hoe het te verhelpen.

Hij wilt er overal bij horen, maar dan ben ik misschien te beschermend. Speel maar op een lager niveau. Dan voelt hij zich ook goed en kan hij zich meer concentreren op de andere dingen in het leven.

Kan hij niet beter even doorzetten en dit niveau gewoon worden? Dan gaat hij zich achteraf sterker voelen. Ik heb nog een aantal keer met hem gepraat. Je merkt niets van de problemen (van hierboven).

(Lacht) Ja, maar dat ziet niemand! Ik heb het tegen Kris verteld. Hij schrok er ook van. Jef vertelde me even geleden nog: "Mama, ik heb echt alles, alles om gelukkig te zijn. Maar ik ben dat niet." Hij is sterk verbeterd op allerlei vlakken. Door zijn werk, zijn sport, zijn vriendin, ... En toch. Daar verschieten we thuis wel geregeld van. Als je je telkens beter moet voordoen dan dat je je voelt ... Dat lijkt me erg vermoeiend. Momenteel heeft hij een vriendin. Ik stel me erg vaak voor wat er zal gebeuren mocht die relatie afspringen. Ik hou mijn hart vast als dat gebeurt.

Toen Jef de overstap ging maken, had je toen schrik voor bepaalde dingen?

(Denkt na en lacht) Ik denk dat ik al veel dingen gezegd heb. Ik denk dat de nieuwe ploeg en de nieuwe trainer erg belangrijk zijn voor de G-sporter. Het lijkt me het best dat de andere sporters dat weten.

Reflectie

Stel dat jij de trainer bent, hoe pak je dat dan aan?

(Antwoord snel) Ik zal eerst vragen wat de andere sporters ervan vinden. Mochten ze het goed vinden, dat Jef bij hun in de ploeg komt spelen, dan zou ik de ploeg samenroepen. Ik zou een soort van infomoment organiseren. Hoe zit Jef in elkaar. Hoe moet je hem wel en hoe niet behandelen. Jef mag daar zeker bij zitten. Misschien wilt hij dat wel zelf tegen hen vertellen.

Of misschien een training in het teken van Jef? Als hij irritatie voelt of iets niet begrijpt, dat hij de training stopzet en uitlegt waarom hij moeite heeft?

(Zelfverzekerd) Ja, dat zou ook kunnen helpen. Hij durft misschien twee keer extra uitleg te vragen, maar daarna gaat de rest zich ook vragen stellen.

Daarna zou ik ze gewoon laten basketballen. Misschien is het ook nuttig om een teken af te spreken tussen Jef en de trainer. Als Jef dat teken uitvoert, weet de trainer dat hij extra uitleg wilt. Zo is het voor de andere sporters minder duidelijk dat Jef om uitleg vraagt. De andere sporters begrijpen het misschien ook niet.

Zijn er verschillen, waar Jef niet op voorbereid was?

(Denkt na en twijfelt) Het niveau kon hij aan. De tactieken zijn wel erg moeilijk. Daar heeft hij toch wel problemen mee. Dat is omdat hij daar nog niet op voorbereid was in de G-ploeg. Daarnaast lijkt me dat niet haalbaar om aan te leren in de G-ploeg.

Hij ging er vanuit dat hij het niveau wel ging aankunnen, maar dat viel een beetje tegen. Hij moet echt zijn best doen op training. Naast de trainingen gaat hij geregeld lopen om mee te kunnen. Dat had hij niet gedacht.

Momenteel spelen ze op een te hoog niveau. Het doel is om de tegenpartij niet 100 punten te laten scoren, terwijl zij 50 punten proberen te halen. Dat zegt voldoende. Ze weten dat ze elke wedstrijd verliezen. Ze zijn veel te traag, maar ze spelen nog maar net samen. Het is mooi om te zien dat hun kopjes niet gaan hangen bij de zoveelste tegenslag. Het is goed dat ze realistische doelen stellen, uiteindelijk motiveert dat.

Misschien is dat ideaal voor Jef? Dat er geen druk is?

(Twijfelt) Ja, misschien. In de G-ploeg was het jammer als ze een wedstrijd verloren, maar niemand keek daar van op. Als ze nu in de B-ploeg verliezen, komt dat in de krant en op de site te staan. Het is dan normaal dat de druk hoger ligt. Het is jammer dat de sporters

met een beperking minder kansen krijgen. Al begrijp ik het wel. Ze staan ook nooit met twee G-sporters op het veld.

Dat is het mooie aan unified-wedstrijden. Ze spelen dan samen. Dat gaat meestal erg goed. Erg mooi om te zien! Het bestaat nog niet heel lang denk ik. Het is is geweldig voor de G-sporters. Dan leren ze op jonge leeftijd met elkaar om te gaan. Dat gaat zich later uitbetalen.

Was alle moeite de overstap waard?

(Overtuigend) Nee, voor mij had dat niet gemoeten. Het was voor mij gemakkelijker mocht hij in de G-ploeg blijven spelen. Dat speelt hij samen met zijn broer. Voor hem was het wel de moeite waard. Toch is het momenteel meer inspannen dan ontspannen, maar het is een nieuwe uitdaging. Ik vind dat je die dan moet proberen aan te gaan. Je moet het geprobeerd hebben.

Is hij naast het veld sterker geworden? Socialer?

(Twijfelt) Ik weet het niet. Hij wilt die uitdaging wel aangaan, maar hij wilt dat met de hele G-ploeg doen. Dat is niet mogelijk natuurlijk.

Voor Jef is alles altijd goed. Als de trainers aan hem vragen hoe het gaat, zegt hij dat alles goed is. Dat is dan niet altijd zo. Geregeld zie ik aan hem als er iets scheelt. Jef wilt dan niet dat ik dat vertel tegen de trainer. Uiteindelijk is dat niet meer mijn taak. Hij moet dat zelf durven te vertellen. Hij moet zelf iemand in vertrouwen durven nemen, die het goed met hem voor heeft.

Gesprek trainer Jef en Jos

Op 6 februari sprak ik met de trainer van Jef en Jos af, Kris Ballet. Het interview zou voor de training plaatsvinden. Als snel vond ik Kris in de sporthal. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 6 februari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer.

Sportclub vooraf

De eerste vraag die ik aan de trainers vraag: "Hoe was de beginsituatie van de ploeg voordat de G-sporters er waren?" Via Jef en Jos heb ik vernomen dat deze ploeg een hele nieuwe ploeg vormt. De meeste spelers hadden nog niet samengespeeld met elkaar?

Ja, klopt! Het zijn eigenlijk een aantal spelers die van verschillende clubs en niveaus komen. We hebben ze dan samen in één ploeg gezet. We hadden vorig seizoen een goede kadettenploeg. Deze groep zou dit seizoen U21 gaan spelen. Tegenwoordig zit deze leeftijdscategorie een beetje in het slob in Limburg. Het is geen aantrekkelijke reeks, er zijn weinig ploegen en het niveau is erg verschillend. Ze zouden ofwel 4x tegen elkaar spelen want er zijn op regionaal niveau maar vijf clubs, ofwel zouden ze landelijk moeten gaan spelen. Zoek daar maar eens spelers voor die dat willen doen.

Daarom kozen we ervoor om een samengestelde ploeg uit te bouwen. Er komen een aantal spelers van Hasselt en Houthalen. Daarnaast zijn er de kadetten die gebleven zijn en de drie G-spelers die de overstap gemaakt hebben. Deze G-sporters zaten vorig seizoen al in een reguliere ploeg in 3de provinciale, maar die overstap is niet echt gelukt. Die ploeg bestaat uit spelers die al wat ouder zijn, maar nog op hoog niveau gespeeld hebben. Ze spelen en trainen om te winnen en zijn gewend aan hen speelminuten. Nieuwe spelers moeten hun tactieken en looplijnen onder de knie krijgen, anders wordt het een soep. Ik dacht vorig seizoen dat dit een goede ploeg was voor de drie G-spelers. Ze hebben immers al een G-sporter die met hen meespeelt. Die ene G-sporter is daar toen heel erg goed opgevangen. Daardoor probeerden we het met Jef, Jos en nog een andere G-speler. Het werd duidelijk dat dit wat veel was voor de ploeg. De drie nieuwe G-sporters pasten ook niet goed bij de ploeg. Zij wilden winnen en nog zoveel mogelijk spelen. Daardoor werden de G-spelers wat opzijgeschoven. Zij voelden zich dan geen deel van de ploeg meer. Niemand was eigenlijk gelukkig met de situatie.

Wat was de reden dat dit zo moeilijk verliep?

(Denkt na) In het G-circuit zijn er wedstrijden, maar daar staat het plezier op de eerste plaats. Dat was in deze ploeg anders. Ook was het niveau veel te hoog. De G-sporters konden er eigenlijk niet mee. De ploeg speelt al een paar jaar samen, hebben bepaalde tactieken en looplijnen die ze beheersen. Dat is iets wat de G-sporters nog nooit hebben meegemaakt. Ook hun rol in de ploeg was anders. In de G-ploeg waren ze de beste en steken ze er met kop en schouders bovenuit. Dit was in de nieuwe ploeg wel even anders.

Na dat seizoen zijn we opzoek gegaan naar spelers van hetzelfde niveau. De kadetten sluiten hier bij aan. Daarnaast hebben we een paar spelers van andere clubs overgehaald naar hier. Zij waren een beetje overbodig bij hun club.

Wat zie je als de belangrijkste reden dat het niet is gelukt bij de vorige ploeg?

Ze kregen geen kans om te spelen. Daarnaast was het aantal G-sporters in de ploeg te hoog geworden. De tactieken, looplijnen en het niveau zou op termijn nog wel goed gekomen zijn denk ik.

Nieuwe sportclub

Wat vertel je tegen zo'n jonge groep die elkaar nog niet kent?

(Uitbundig) Dat we dit seizoen geen resultaten gaan halen! (Lacht) We moesten immers in 2de provinciale beginnen. Het was vooraf al duidelijk dat het niveau veel te hoog zou zijn. Ik vertelde hen dat ze de meeste wedstrijden met 100 tegengoals zouden gaan verliezen. (Lacht) Expres legde ik de lat laag. Toch merk ik dat ze elke match progressie maken als ploeg. Dat was vooraf ook de doelstelling, proberen om een hoger niveau te behalen dan in het begin van het seizoen. Daarnaast was het doel om de G-sporters te integreren in deze ploeg.

Hoe gaat het er nu aan toe in de ploeg?

(Denkt na) Redelijk goed. De ploeg maakt progressie en de G-sporters worden geïntegreerd. Het is en blijft wel moeilijk om meer dan twee G-spelers tegelijkertijd op het veld te zetten. Dat proberen we te vermijden. De druk op de twee andere spelers is dan veel te groot. Eén of twee G-sporters op het veld, dan merk je geen niveauverlies. Hoe langer ze in een reguliere ploeg meespelen, hoe beter het ook gaat. Dat zie ik bij de 3de G-speler in de ploeg. Hij speelt al een tijdje in het reguliere mee. In het begin was dat ook met erg veel vallen en opstaan. Ik moest geregeld tegen hem zeggen: "Geef die bal af, speel samen!" Na een tijd beginnen ze te beseffen dat dit inderdaad beter is. Ze weten niet goed wanneer wel en wanneer niet een actie in te zetten. Dat zien we nu ook terug bij Jef.

Ondertussen gaat het eigenlijk goed met hun. (Trots) Het is eigenlijk een beetje ongelofelijk, maar op dit moment hebben we een probleem dat we op voorhand niet voorzien hadden. De gewone spelers hebben de G-spelers te goed aanvaard. Ze zien hen niet meer als G-spelers. Ik moet altijd lachen als ik het zelf zeg! Ze gaan samen naar een fuif en blijven plakken na de training. Dat is allemaal erg goed. (Glimlacht)

Tijdens de training durven ze elkaar uit te dagen. De gewone spelers weten wat de grenzen zijn, maar voor de G-spelers ligt dit moeilijker. Zo gebeurt het wel eens dat er iemand een blauw oog heeft, een geschaafde lip of een open knie. (Lacht) Kris Cuppens werd wild van enthousiasme dat de integratie zo goed verliep, maar ik blijf toch iets meer op mijn hoede. Zo heb ik hen moeten aanspreken. Ik moest ze vertellen dat ze fantastische bezig waren met hen te integreren. Anderzijds moesten ze blijven onthouden dat het G-spelers blijven. Toch wel een moeilijk evenwicht.

Als ik de leeftijden vergelijk tussen de vorige ploeg en deze ploeg, zie ik wel een groot verschil. Deze ploeg bestaat uit spelers van dezelfde leeftijdscategorie, iets dat bij de vorige ploeg niet het geval was. Hoe zou je het de volgende keer aanpakken?

(Denkt na) Ik zou het altijd opnieuw met leeftijdsgenoten proberen. De kloof tussen beide was echt te groot bij de vorige ploeg. Ook merk ik dat drie G-spelers in één ploeg toch wel het maximum is. De G-sporters die in deze ploeg spelen, steken er met kop en schouders

bovenuit in het G-circuit. Ze behalen al een erg hoog niveau en hebben al ervaring in reguliere ploegen. Toch wel een erg belangrijk feit.

Ik denk dat ze misschien in de vorige ploeg ook teveel een stempel kregen van G-speler. Ik behandel hen op dezelfde manier als ik de andere spelers behandel. Ze doen evenveel oefeningen mee, ze trainen even hard als de rest en ze moeten zich aan dezelfde afspraken houden als de rest.

Zou je iets anders doen achteraf gezien? Want in het jaar bij de vorige ploeg hebben ze ook erg veel geleerd. Ze waren niet de beste van de ploeg, ze hebben ook leren falen. Zou je het anders aangepakt hebben?

(Denkt lang na) Ik zou ze niet opnieuw bij de vorige ploeg laten meespelen. Het klopt dat ze daar ook erg veel geleerd hebben, zeker waar, maar ik zou het niet meer zo doen.

Direct in een ploeg waar ze bij leeftijdgenoten terechtkomen lijkt me beter.

Ik ben ook benieuwd hoe we die andere stap gaan zetten. Mocht het niet meer lukken bij het reguliere, om dan de stap terug naar het G-circuit te zetten. Dat lijkt me ook een erg grote uitdaging. Sommige spelers gaan zich niet meer goed voelen in het reguliere circuit. De stap terug zetten, naar een lager niveau, gaat niet meer uitdagend zijn. Daardoor zou de sporter ermee kunnen stoppen. Dat is iets dat niet de bedoeling kan zijn. Om hen dan opnieuw te motiveren om te blijven sporten. We moeten ze nog altijd een stok achter te deur blijven geven, zodat ze bij de club of de sport blijven. Normaal doen we dit door hen te verplichten om naar de G-trainingen te komen. Dan kunnen ze nog altijd terug, mocht het verhaal in het reguliere op zijn einde lopen. Dat hebben we dit jaar niet gedaan bij Jef en Jos. Het maakt wel duidelijk dat we er toch mee bezig zijn, dat we een soort van draaiboek hebben.

Daar begrijp ik het niet goed, is het nu nodig om een back-up plan te hebben, of niet?

(Zelfverzekerd) Een back-up plan is nodig als je het niet zeker weet. Bij Jef en Jos zijn we zeker dat de overstap zal gaan slagen, waardoor een back-up plan niet nodig is. Het is natuurlijk wel belangrijk om dicht bij hen te staan en hen te begeleiden, anders zal dit nooit lukken.

Via Jef en Jos heb ik gehoord dat de overstap heel erg regelmatig verliep. Ze trinden geregeld met de toenmalige kadetten en junioren mee alvorens ze de overstap naar een reguliere ploeg maakten. Zou u dit geleidelijke proces behouden in de toekomst?

Ja, dat blijven we behouden. Het belangrijkste blijft wel de screening vooraf. Wie maakt kans op zo'n overstap en wie niet. Daarna ga je kijken wanneer de overstap zou kunnen gaan plaatsvinden en op welke manier je dat gaat doen. Dat is iets dat individueel erg verschillend is. De andere G-sporters zien natuurlijk ook dat sommige de overstap mogen maken. Even later zijn ze dan daar. "Hé coach, wij komen volgende training ook meedoen hé!", dan antwoord ik dat ze bij de andere coach moeten zijn om dat te regelen. "Nee, nee, nee, wij dat regelen dat onder ons twee!" Zij willen die stap ook zetten, de kans krijgen. Helaas is dit gewoon niet mogelijk voor alle G-sporters. Voor veel G-sporters is de sport die ze uitoefenen hun leven.

Zou je de overstap vroeger zetten? Bijvoorbeeld rond de leeftijd van zes, zeven jaar?

(Zelfverzekerd) Nee, zes of zeven jaar niet. Op dat moment moeten de sporters graag sporten. Moeten ze op die leeftijd al gaan basketballen, voetballen, zwemmen? Ik vind van niet. Ik vind dat een beetje belachelijk. Ze moeten vooral graag sporten, daarna kunnen ze nog een sport kiezen. Laat ze op die leeftijd maar multimoven.

(Twijfelt) Om Jef en Jos te integreren is een goede leeftijd misschien wel twaalf jaar.

Daarnaast zou ik niet meer dan drie G-sporters in één ploeg laten spelen. Ik denk dat drie echt wel het maximum is.

Vertel over de eerste trainingsdag. Hoe hebt u deze aangepakt?

Ik heb alle spelers vertelt dat we met drie G-sporters zullen spelen. Ik heb ze niet vertelt wie G-sporter was en wie niet. Enkel over één speler heb ik vertelt over zijn beperking. Dit omdat deze erg zichtbaar is. Over de beperking van Jef en Jos heb ik niets gezegd. De andere speler heb ik laten aftasten wie het was en op welke manier de beperking zich zou kunnen uiten. Ik heb hen niet gezegd hoe ze Jef en Jos moeten aanspreken of behandelen. Ik heb ze eigenlijk erg los gelaten. Na een tijdje komen ze het wel te weten. Dan is er een band met respect gecreëerd. Dat vind ik erg belangrijk.

Zo gebeurt het ook vaak dat de tegenstrevers na een wedstrijd naar me toe komen en vragen: "Wie waren nu eigenlijk de G-spelers?". (Lacht) Vaak vertel ik het ook tegen de scheidsrechter. Niet om er voordeel uit te halen, maar om de G-spelers te beschermen. Eén van de G-sporters kan nogal explosief uit de hoek komen. Mocht dit gebeuren tijdens een wedstrijd, dan zou de scheidsrechter hem van het veld moeten sturen. Met deze sanctie is hij niet geholpen. Een andere sanctie, zoals een wissel of een oogje dicht knijpen bij een actie waarbij hij geen voordeel haalt, kan soms wel. Je moet ze toch een beetje beschermen.

Deze groep is een redelijk volwassen ploeg. Stel dat we de overstap op de leeftijd van twaalf jaar gaan zetten, brengt dit andere problemen met zich mee.

Ja, klopt. Ze zijn keihard voor elkaar op de jongere leeftijd. Toch zou ik het willen proberen. Hoe groter de uitdaging, hoe beter. Zo vragen sommige trainers waarom ik dit doe. Ik vertel hen dan dat ik geen succes hoeft te hebben. Ik wist voor het seizoen dat we elke wedstrijd gingen verliezen. Ikzelf zou dus geen succes boeken. Ik doe het voor de spelers, zij moeten succes boeken, dingen bijleren. Over het spelletje maar ook over de medespelers. Uiteindelijk als dat zal slagen, geeft me dat meer voldoening dan een succesvol seizoen draaien. Zo heb je trainers die vertellen welke eind ranking ze behaald hebben drie seizoenen geleden. Dat interesseert mij niet. Ik wil die sporters verbeteren en nog verder opvoeden. Een team uitbouwen dat, ondanks de slechte resultaten, er blijft in geloven en voor elkaar blijft vechten. Als we dan het einde van het seizoen kunnen halen, is dat een waar succes.

Reflectie

In het begin van het seizoen vertelde u tegen de ploeg dat jullie elke wedstrijd gingen verliezen. Stel dat u middenmoot wilden halen, wat voor impact had dat dan voor de ploeg en de G-sporters?

(Zelfverzekerd) Een ploeg zonder G-sporters. Ik ben gegaan voor de opvoedkundige doelstelling, niet voor het resultaatgerichte. Als ik dat gedaan zou hebben, zou het project zeker niet geslaagd kunnen zijn. Er zouden 2 kampen ontstaan en de ploeg zal uiteenvallen. De ontgoocheling zal in de ploeg sluipen. Momenteel hoor ik soms na de wedstrijd dat de scores al iets dichterbij elkaar liggen. In plaats van teleurgesteld te zijn in de nederlaag, kijken ze naar hun vooruitgang en ontstaat er hoop en vertrouwen. De druk van de wedstrijden is voor de G-sporters al moeilijk om mee om te gaan. Moeten ze dan ook nog eens boven zichzelf uit presteren, dan is dat teveel gevraagd van hun.

Waren er aspecten waar ze nog niet op voorbereid waren?

(Denkt na) Op fysiek vlak konden ze direct mee. Dat was zeker geen probleem. Op mentaal vlak moesten ze nog ervaring opbouwen. Omgaan met de druk van de wedstrijden, daar hebben en moeten ze nog stappen in zetten.

Hoe zou de overstap gemakkelijker of vlotter gegaan zijn? De spelers haalden aan dat er eigenlijk geen sprake was van een degelijke voorbereiding.

Ja, klopt. Er was eigenlijk geen voorbereiding. De reden hiervoor is de leeftijd van de spelers. In de vakantiemaanden zijn zij met andere dingen bezig. Ze gaan naar festivals, op vakantie, ... Ik zou drie spelers op training hebben. Dat is nutteloos. Ik vind, een seizoen moet je in groep starten. De eerste trainingen maken we de doelstellingen, de regels, de aanpakken, de tactieken, ... Voor deze trainingen moet iedereen aanwezig zijn. Dat gaat nooit het geval zijn in de vakantieperiode. En om de spelers hun vakantieperiode af te nemen, zou het een averechts effect hebben. De spelers zeggen wel dat ze aanwezig zullen zijn, maar dan zijn ze niet eerlijk tegen zichzelf. Op dat moment moeten ze andere leuke dingen afzeggen, dat wil ik niet van ze afnemen.

Hoe zag de voorbereiding eruit als trainer? Op organisatorische valk, welke speler wel en welke speler niet in deze ploeg?

We organiseerden een trainingsdag in juni, voor het seizoen, waarbij alle spelers aanwezig waren die in deze ploeg zouden kunnen spelen. De drie G-sporters, de nieuwkomers, de U18 en de overgebleven junioren. Daar hebben we de spelers de keuze gegeven, ofwel in de ploeg met G-sporters ofwel in de ploeg zonder G-sporters. Op deze manier wisten we welke spelers ervoor open stonden en welke spelers niet. Zo waren de spelers in erg minieme mate voorbereid op het volgend seizoen. Ze hadden op deze manier een kennismaking en wij wisten wie zich wel of niet wilde engageren.

De spelers haalden ook aan dat ze nog iets buiten het sportveld wilden samendoen. Een keertje gaan bowlen bijvoorbeeld, dit is er nog niet van gekomen.

Daar hebben we nog geen tijd voor gehad! (Lacht) Nee, ik beseft dat de teamspirit er is en als we dan zo'n dingen erbij gaan doen, gaat dit alleen nog maar beter worden. De band wordt dan nog hechter. We zijn er zeker mee bezig!

Misschien is het wel een goed idee om hier zolang mee te wachten. Voor de G-sporters en hun beperking?

Ja, inderdaad. Een eerste kennismaking zonder de sport is een slecht idee. De G-sporters hadden op deze manier nog een soort van veilige haven. De accommodatie en de sport zijn hetzelfde, enkel de trainer en medespeler zijn nieuw. Teveel nieuwe elementen kunnen voor problemen zorgen. Nu, na een aantal maanden dat we samenspelen, zijn ze daar wel klaar voor. De sfeer zit goed, nu kan het alleen maar positief uitdraaien.

Toekomst

Zijn er nog problemen die je in de toekomst verwacht?

(Denkt na) Het fysieke niet. Na dit seizoen wordt het misschien wel weer moeilijk. Er komen een aantal spelers bij van de jeugd. Het totaal van spelers is dan teveel voor 1 ploeg. Dan moeten we weer gaan bekijken welke spelers we bij elkaar gaan zetten en welke niet. Ik wil iedereen op niveau laten basketten. De indeling gaat zeker niet gemaakt worden op het vlak van leeftijden of vriendschappen in de ploeg. Zo doe ik het ook bij de jeugd. Als er een goede pupil bij de pupillen speelt, dan wordt hij doorgeschoven naar de kadetten. Want hij verveelt zich kapot bij de pupillen. De andere spelers zien dat hij beter is, dus laten hem alles doen. Dat vind ik geen goede situatie. Maar in die indeling zijn nog erg veel zaken mogelijk en aspecten waar we rekening mee gaan moeten houden.

De ploeg waarbij Jef en Jos vorig seizoen niet slaagden (c-ploeg) spelen momenteel kampioen in 3de provinciaal. De kans dat zij gaan promoveren naar 2de is groot. De kans dat jullie zullen degraderen is ook erg groot. Dan zullen jullie naar 3de provinciale zakken. Misschien wel een ideale situatie voor beide ploegen.

(Twijfelt) Ja, misschien wel. Helaas wil de c-ploeg niet in 2de provinciaal spelen. Zij zullen voorstellen om in 3de te blijven spelen, anders willen ze niet meer spelen. De c-ploeg is een beetje een veteranenploeg. Spelers die op hoog niveau gespeeld hebben, maar nu op leeftijd zijn gekomen. Daar is het elk jaar afwachten. Wie speelt er nog een jaartje, wie stopt ermee? Daar hebben we op dit moment nog geen kijk op. We moeten al deze ploegen en spelers op een rij zetten en daar drie ploegen van maken die op een gelijkwaardig niveau spelen en met elkaar kunnen spelen. Geen gemakkelijke opgave.

Is het niet beter om met deze ploeg in 3de provinciale te gaan spelen. Het niveau ligt wat lager en er kan misschien al eens gewonnen worden? Dan komt er ook wat meer druk bij kijken?

Voor de G-sporters maakt het eigenlijk niet uit in welke ploeg en in welke reeks ze spelen. Daar hebben ze weinig weet van. Wel willen ze wedstrijden winnen, uiteraard. Soms zelfs meer dan andere spelers. Het is zeker zo dat, als er wedstrijden gewonnen moeten worden, de G-sporters dit persoonlijker gaan opvatten dan andere spelers. Dan zal wel een probleem kunnen vormen ja. Ze moeten ook evenveel minuten en wedstrijden meespelen als de andere spelers. Ze moeten zich een deel van de ploeg voelen.

Hoe belangrijk is de rol van de vertrouwenspersoon in eender welke ploeg?

(Zelfverzekerd) Enorm! Ze moeten iemand hebben waarbij ze terecht kunnen. Waar ze hun zeg kunnen doen als ze dit nodig hebben. Kris Cuppens is dit voor Jef en Jos. Ze kunnen altijd bij hem terecht. Het belangrijkste is dat deze persoon bereikbaar is. Kris Cuppens is erg vaak in de club, maar zeker niet altijd tijdens onze trainingen. Zolang de vertrouwenspersoon bereikbaar is voor de G-sporter, is dit voldoende.

Wilt u nog iets vertellen, dat u nog niet verteld heeft, dat belangrijk is voor de volgende G-sporter die de overstap naar een reguliere sportclub gaat zetten?

(Denkt na) Ze moeten hun voeten op de grond houden. (Lacht) Ze moeten niet denken dat ze beter zijn dan andere G-sporters die de overstap (nog) niet gezet hebben. Daar moet kort op gezeten worden.

Daarnaast moet je de trainers meer opleiden. Ze moeten weten hoe ze zo'n uitzonderlijke situatie moeten aanpakken. Ikzelf probeer wat ik denk dat goed is. Kris Cuppens weet hoe hij moet reageren in alle verschillende situaties, hij heeft er achtergrond in. Ik heb dat niet. Ik zou graag via de bond bijscholingen volgen waarbij ik zulke zaken kan bijleren.

Bijvoorbeeld gegeven door een psychiater of psycholoog ofzo. Een soort van draaiboek zou ook al erg handig kunnen zijn. Wat moet ik doen als er dit of dit gebeurt. Op deze manier zou ikzelf ook meer feedback krijgen. Ik ben een basketbaltrainer. Ik kan het wel overbrengen naar de basketbaltraining, maar ik zou graag wat meer achtergrond vergaren.

Gesprek medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Vertel me over de situatie van dit seizoen. Wie speelt er allemaal in de ploeg en vanwaar komen ze?

Dit seizoen is een nieuwe ploeg. Met twee spelers heb ik vorig seizoen al samengespeeld in Heusden, maar met de rest heb ik nog nooit gespeeld. Jef, Jos en nog een andere speler komen van de G-werking van deze club. Ook zij hebben bijna nooit, of erg weinig, met de spelers van Zolder samengespeeld. Tot slot is er nog een speler van Hasselt overgekomen.

Was dat belangrijk voor de G-sporters, dat jullie elkaar niet kenden?

(Twijfelt) Dat weet ik niet. Ik denk dat ze hen erbij hebben genomen omdat ze te goed waren voor de G-ploeg. Het is een jonge ploeg waar zij goed in passen.

Waarom ben je in deze club komen sporten?

(Antwoord snel) Omdat er in mijn vorige club veel beloofd werd, maar dat ik niet zoveel gekregen heb. Ik kende Kris Ballet erg goed en via hem ben ik naar de ploeg gekomen. Het liep een beetje mis in de vorige club. Ik speelde er in de jeugd ploeg. Vorige week hebben we nog tegen hen gespeeld. Ik heb toch een stap vooruit gezet (lacht), want ik had nu ook in de jeugd kunnen spelen.

We spelen nog maar sinds dit seizoen bij elkaar. Dat is altijd een beetje zoeken. Qua resultaten is het nog geen succesrijk seizoen gebleken, maar we maken wel elke week vorderingen. Dat is erg belangrijk.

Nieuwe sportclub

Wat vind je leuk aan deze ploeg?

(Zelfverzekerd) De sfeer onder elkaar. Er zijn geen misverstanden, iedereen kan het goed met elkaar vinden. Ik heb het hier echt wel naar mijn zin.

Is er iets niet leuk?

(Denkt na en twijfelt) Goh ja, ik kom heel graag basketten dus ik denk dat alles wel goed zit. Ik kan niet direct op iets komen. Niets is perfect natuurlijk, maar ik voel me hier goed. Ik heb nog geen spijt gehad van de overstap. (Glimlacht)

Overstap

Hoe was de kennismaking met de G-sporters?

(Denkt na en glimlacht) Ik kende hen daarvoor helemaal niet. Ik had hen zelfs nog nooit gezien. Die dag was Jos niet aanwezig. Ik weet dat nog goed. Ik vroeg me af wie nog een G-sporter was (lacht). Bij de 3de G-sporter is de beperking iets zichtbaarder. Achteraf vertelde trainer Kris me dat Jef ook een beperking had. Dat had ik nooit gedacht! Ik was echt verschoten dat Jef een beperking had. Jef was erg sociaal. Hij kwam direct op me af en stelde zich voor. Achteraf hoor je dan over zijn beperking. Dat was echt schrikken (lacht).

(Denkt na) Voordat ik naar deze ploeg kwam, vertelde ze ons dat er drie G-sporters in de ploeg zouden meespelen. Ze vertelde ons dat ze erg goed konden basketten en dat we daar niet veel van zouden merken. We vergeten het erg vaak dat het G-basketters zijn.

Ze hebben dus niet verteld wie welke beperking heeft en hoe je hen moet behandelen?

(Zelfverzekerd) Nee, dat hebben ze niet gedaan. Ik vind dat niet nodig om te weten. Ik vind hen heel normale jongens. Ze hebben ons wel verteld dat we nooit mogen vergeten dat het G-sporters zijn. Zo is het er op training al eens hard aan toe gegaan, maar zij willen zich ook gewoon laten gelden. We moeten erop letten en het onthouden, maar eigenlijk hebben ze er niet veel over vertelt.

Welke plaats hebben Jos en Jef in de ploeg?

(Denkt na) Jos is een heel rustige jongen. Hij zal nooit de leiding nemen en willen nemen. Jef en de andere G-sporter zijn wel wat meer competitief. Zij strijden soms om de bovenhand bij elkaar. Zij zijn wel leidersfiguren. Het is niet zo dat ze zich boven de groep zetten. Het is eerder een 'gevecht' tussen beide.

Zijn er aspecten waar Jef en Jos niet op voorbereid waren?

(Denkt na en twijfelen) Hhmm, ik denk dat Jef meer moeite heeft met verliezen dan ons. Ik weet niet of hij dat op dezelfde manier kan plaatsen als ons. Op sociaal en relationeel vlak zijn ze erg goed voorbereid, dat bewijst die kennismaking wel. Ik denk dat Kris Cuppens daar erg sterk werk heeft geleverd.

Ze kunnen erg goed basketten en ze vliegen er echt in tijdens de wedstrijden. Qua kracht is Jef en de andere G-sporter erg sterk. Jos is dat niet, maar dat ligt aan zijn postuur. Jef heeft wat moeite met het tactische aspect. Soms weet hij niet goed hoe hij moet lopen tijdens de wedstrijden of loopt hij verkeerd. Dat zal ook met de ervaring te maken hebben. Als hij meer wedstrijden gaat spelen en er wordt geregeld op getraind, dan zal dit in de toekomst wel opgelost worden.

Reflectie

Is het mogelijk om deze tactiek te visualiseren? Zodat alle spelers thuis eens kunnen bekijken hoe en wat?

(Antwoord snel) Ik denk wel dat daar programma's voor bestaan. Kris legt het wel uit op het bord in de sporthal, maar niet op die manier. Het zou misschien wel gemakkelijker zijn om hen voor te bereiden of bij te sturen.

Hoe zou de overstap nog gemakkelijker gemaakt kunnen worden?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh! Euhm, het was voor ons allemaal wel wat wennen. Voor de G-sporters is het niveau in 2de provinciale te hoog, maar dat is voor de andere spelers ook zo. Ik weet niet of ze daar beter op konden voorbereid worden. Misschien had een degelijke voorbereiding of een aantal oefenwedstrijden kunnen helpen. Kris heeft er erg veel werk in gestoken, uiteindelijk waren ze wel goed voorbereid.

Jullie zijn dit seizoen niet erg goed bezig qua resultaten. Is dat belangrijk voor de G-sporters? Want voor hen is er natuurlijk geen druk.

(Twijfelt) Ja, maar het was ook wel goed dat het een volledig nieuwe ploeg was. Het zal dit jaar een beetje investeren worden om volgend seizoen de vruchten ervan te plukken. Stel dat we al een jaar samenspeelden en een goed seizoen draaien. Als daarna de G-sporters erbij zouden komen, dan was het wat moeilijker verlopen denk ik. Ze zullen misschien iets sneller als zondenbok gezien worden indien iets niet lukt.

Hoe zou jij het hebben aangepakt mocht jij de trainer zijn?

(Denkt na en twijfelt) Goh, euhm. Ik weet momenteel niet hoe Jef en Jos zich voelen en zich op het moment van de overstap voelden. Ik zou voor het seizoen meer samengekomen zijn. Ik zou een aantal keer meer gaan trainen en al eens een ploegactiviteit inplannen. Het is toch altijd even wennen tussen G-basketballers en andere basketballers. Dat zou ik wel fijner hebben gevonden.

Vind je de G-basketters een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) De andere G-basketter en Jef vliegen er altijd in. We kunnen hun enthousiasme niet missen op het veld. Ze gaan er volledig voor. Jos blijft wat meer op de achtergrond. Momenteel is hij ook geblesseerd en dat is spijtig. Ik weet zeker dat ook Jos zijn toegevoegde waarde op termijn zal gaan bewijzen. Ze passen echt in de groep. Naast het veld zorgen ze voor de sfeer. Het is altijd lachen geblazen met hun. Vooral Jef zorgt voor de ambiance in de kleedkamer. Hij is een heel plezante kerel. In het begin moesten we hen leren kennen, maar we hebben hen eigenlijk direct aanvaard. Dat was niet moeilijk want het zijn super leuke kerels! Het is erg ferm dat ze hebben leren leven met hun beperking. Soms maken ze er zelfs grapjes over. Dat is echt mooi.

Op welk vlak zijn de G-basketters het meest vooruitgegaan?

(Denkt na) Jef had in het begin echt veel moeite met de tactische oefeningen. Je merkt zijn vooruitgang, dat is wel goed. In het begin van het seizoen vroeg hij geregeld wat extra uitleg, maar dat is steeds minder nodig. Hoe meer hij speelt, hoe beter hij wordt. Ze zijn meer aangepast op de tegenstanders. In het begin waren ze erg fel. Dit omdat ze echt wilde winnen. Na een aantal wedstrijden en groeps gesprekken begrijpen ze steeds beter dat we dit seizoen geen schijn van kans maken. Ze geven zich nog altijd voor de volle 100%, maar het moeten is er vanaf.

Lange termijn

Voorzie je nog problemen voor hen in de toekomst?

(Denkt na) Misschien hun haantjesgedrag op training. De andere G-basketter en Jef durven echt fel in de clinch te gaan. Achteraf zie je dan blauwe ogen of een gescheurde

lip. Daar moeten we als ploeg misschien dichter opzitten. Hen duidelijk maken dat zoiets niet gepast is. Jos mag wat meer zelfvertrouwen krijgen en zelf eens een actie proberen te maken. Dat zou hem echt helpen.

Hebben de G-basketters het gevoel dat het aan hen ligt als ze verliezen?

(Denkt na en overtuigend) De coach zal nooit, als we een wedstrijd kunnen winnen, alle mindere spelers uit de ploeg nemen. Als iemand niet goed genoeg is, speelt hij gewoon niet. Ze spelen niet het meeste, maar ik denk niet dat ze veel minder spelen dan de rest van de ploeg.

Wil je over de hele overstap nog iets vertellen tegen de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Denkt na en overweegt) ... (Antwoord overtuigend) Dat het echt tijd nodig heeft. Ik denk dat dat het belangrijkste is. Alles veel herhalen. Goed praten met de coach en de medespelers. Als je als medespeler in het begin niet weet van hun beperking, ga je ze verkeerd behandelen. Als je weet van hun beperking, kan je daar naar handelen. Dan heb je begrip als ze iets voor de tweede, derde keer vragen. Ze moeten durven fouten maken.

Is Kris Ballet een vertrouwenspersoon voor de G-basketters?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat wel, ja. Ze spelen ook al zo'n vijf jaar in Zolder. Mochten ze problemen hebben met iets, dan zal Kris voor hen klaar staan.

In jullie ploeg is de teamgeest het belangrijkste.

(Reageert snel) Ja, op dit moment. Kris heeft ons in het begin van het seizoen vertelt dat we veel gaan verliezen dit seizoen, maar dat hij er klaar voor is. We maken nu erg veel vooruitgang en kunnen daar later de vruchten van plukken. Momenteel is de teamgeest het belangrijkste. Als de kwaliteit er niet is, moet je met karakter spelen. Dat is ook wat we doen. Vorige week hebben we met 20 punten verschil verloren tegen Beringen. Toch wel een goed resultaat want Beringen speelt al heel hun leven samen en wij nog geen jaar.

Gesprek 2de medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training. Tijdens het bekijken van de training begon ik te praten met een andere medespeler van Jef en Jos. Hij kon niet meedoen omdat hij geblesseerd was. Hij wilde ook graag een interview geven. Dat hebben we dan ook gedaan.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Hoe is deze ploeg tot stand gekomen?

(Denkt na) Deze ploeg is ontstaan uit een aantal spelers van Heusden en een aantal van Zolder. Dat komt omdat er al een aantal jaar weinig tot geen doorgroeimogelijkheden zijn voor de jeugd van Zolder. We hadden niet echt een ploeg waar we terecht konden. De andere ploegen in de buurt spelen op een hoger niveau. Ze spelen al jaren bij elkaar en hebben een hogere leeftijd. Dat probleem hadden ze in Heusden ook. Zo zijn we eens samengekomen en hebben we besloten om samen een ploeg op te starten. Een beetje om elkaars noden op te vangen.

Het zijn grotendeels spelers die nog erg jong zijn en de overstap naar een eerste ploeg nog niet kunnen maken. Via deze tussenstap spelen ze op een hoger niveau, maken ze meer minuten en kunnen ze in de buurt van hun thuis blijven spelen.

Kenden je de G-sporters?

(Denkt na) Met de andere G-sporter heb ik vier jaar samengespeeld. We kennen elkaar dus redelijk goed. (Denkt lang na) Met Jef ben ik eens naar de Special Olympics gegaan en Jos ken ik van vakantiewerk (lacht). (Twijfelt) Ik heb een aantal jaar met verschillende ploegen meegespeeld. Ik denk dat ik al eens met Jef en Jos heb gespeeld, maar daar herinner ik me niet meer veel van.

Ik speel al heel mijn leven in deze club, daar heb ik de drie G-sporters al meermaals gezien. Het zijn dus geen vreemden voor mij.

Vorig seizoen speelden ik samen met Jef en Jos in de C-ploeg. Dat was geen leuke periode. Jef en Jos kregen erg weinig minuten, maar ik ook. De spelers die er speelden, zijn al wat ouder. Zij hebben vroeger op hoog niveau gespeeld en zijn nu wat aan het uitbollen. Je kon niet aan hun speelminuten komen. Ik heb toen overwogen om te stoppen. Kris kwam op het juiste moment naar me toe met het voorstel voor volgend seizoen.

Ik kende de coach van de C-ploeg redelijk goed. We zijn vroeger nog samen op vakantie geweest met onze families. Ik keek er naar uit om bij hem te spelen. Dan kom je aan in de ploeg en merk je dat de coach niet veel inspraak heeft in de wedstrijdopstelling. Dan loopt het snel verkeerd af en geraak je de motivatie kwijt. Vanuit zijn standpunt doet hij het

goed. Hij speelt elk jaar kampioen, dus dan kan je niets zeggen als bankzitter. Voor de jeugd is dat geen ideale situatie.

Nieuwe sportclub

Wat vind je leuk aan deze club?

(Denkt na) Goh! Het leuke is dat er hier niet gepusht wordt. De grote talenten gaan hier meestal weg. Iedereen kan hier erg veel minuten maken. Momenteel is onze jeugdwerking erg sterk. Bij de microben, waar ik training geef, zijn er enorm veel spelertjes. Ze komen van andere clubs naar hier. Ze vinden het hier leuker. Ik weet niet wat de reden van het succes is, maar ze blijven komen. Het is een erg familiere club, dat lijkt me wel belangrijk.

Is er iets niet leuk aan deze club?

(Twijfelt) Goh, ja. In onze B-ploeg staat het winnen van wedstrijden niet bovenaan. Momenteel denk ik dat we de capaciteiten hebben om geregeld eens te winnen. Helaas hoor ik in de ploeg dat er bepaalde spelers zijn die mijn visie niet delen. Dat is wel vermoeiend.

Zijn dit de G-sporters?

(Twijfelt) Goh, misschien sommige. Jos is wat terughoudender op veel vlakken. Ik denk dat hij de kleinste speler van onze reeks is. Momenteel is hij geblesseerd. Dat zijn natuurlijk allemaal aspecten die meetellen, maar ik denk dat hij die drive niet heeft. Ik denk dat het voor hem beter zou zijn als hij in de Z-reeks zou meespelen. Dat is 100% plezier maken. Ik zeg niet dat hij naar die ploeg moet gaan, maar momenteel is hij niet sterk genoeg voor 2de provinciale.

Overstap

Hoe was de kennismaking met de G-sporters, die eerste training?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, dat is al lang geleden. Ik heb vroeger eens met hen meegespeeld.

Maar ik bedoel dit seizoen, hoe verliep dat?

(Zelfverzekerd) We wisten vooraf dat er drie G-sporters in de ploeg zouden meespelen. Ik wist dus wat er op me af zou kunnen komen. Ik kende hen al een beetje en wist hoe ik met hen moest omgaan. Dat was eigenlijk niets speciaals. Niet anders dan bij andere spelers. Volgens mij heeft Kris het niet over de G-sporters gehad de eerste training. Hij vertelde wat zijn doelstellingen waren dit seizoen. We zouden niets gaan winnen, maar we gingen er wel voor knokken. Daarnaast was het bij elkaar houden van de ploeg en de sfeer in de ploeg ook een erg belangrijke doelstelling. Kris vertelde niet wie wel en wie geen beperking had. Hij stelde ook geen individuele doelen op. Het waren allemaal teamdoelstellingen. Ze zijn niet anders als ons. Ze moeten evenveel hun best doen als ons.

Welke plaats hebben de G-sporters in de ploeg?

(Denkt lang na) Jos is een beetje aan de kant geschoven. Hij is momenteel geblesseerd en komt niet zo heel vaak kijken. Enkel als de nicht van Jef komt kijken, dan is hij er ook (lacht). Het is jammer dat hij geblesseerd is, hij heeft zijn plaats in de ploeg. Hij zal niet de

zondebok zijn. Hij werkt hard en doet zijn best. Jef werkt ook hard en durft wel eens de show te stelen (lacht), maar zo zijn er nog een aantal in de ploeg. Hij is de man die voor de ambiance in de kleedkamer zorgt. De andere G-sporter is een stuk rustiger geworden dit seizoen, volwassen geworden. Ze draaien goed mee in de ploeg en ze vallen niet op. Er zijn andere in de ploeg die wel opvallen (lacht).

Zijn er aspecten waar de G-sporters niet op voorbereid waren?

(Denkt na) Goh! Jef heeft soms wat moeite als we stevig verliezen. Dan heeft hij even een dipje. De andere G-sporter had dat vroeger ook. Hij heeft meer ervaring en kan dat nu beter plaatsen. Dat is vergelijkbaar met elkaar. Hoe langer Jef meespeelt, hoe beter hij daar mee om zal kunnen gaan denk ik. Stel dat we met 200 punten verschil zouden verliezen, dan blijft Jos lachen. Hij heeft daar geen moeite mee. Ze zijn er goed op voorbereid, het is vooral een verschil in karakter.

Op het relationele vlak verloopt het erg goed. Er zijn geen problemen tussen spelers. Stel dat ik een probleem heb, dan zal ik dat niet delen met iemand van de ploeg. Stel dat ik het zou overwegen, dan zou ik het niet met een G-sporter delen. Ik weet niet wat hun reactie zal zijn. Ik weet ook niet of ze daarmee om kunnen.

Tijdens wedstrijden zijn ze erg goed voorbereid. Jos is wat licht, maar daar kan hij niets aan doen. Jef is fysiek enorm vooruitgegaan, daar heeft hij zich goed op voorbereid. Misschien zelfs te goed (lacht).

Reflectie

Stel dat jij de trainer bent. Hoe zou jij het aangepakt hebben?

(Denkt na en twijfelt) Goh! Het was goed dat we elkaar niet kenden. In het begin was iedereen naar zijn eigen plaats aan het zoeken. Stel dat we de ploeg al hadden gevormd en dat dan de G-sporters erbij kwamen, was het moeilijker geweest. Iedereen had zijn plaats al verworven en dan komen er drie spelers bij die ook een plaats in de ploeg willen. Dat lijkt me veel moeilijker.

Mocht Kris Cuppens de trainer geworden zijn, dan was dat ook goed gegaan. Soms vind ik dat hij hen nog teveel beschermd. Er had misschien wel een leidersfiguur bij mogen zitten. Iemand die iedereen op zijn plaats kan zetten. Momenteel hebben we zo niemand.

Stel jullie spelen twee jaar samen en dan komen de drie G-sporters erbij. Hoe pak je dat aan?

(Reageert snel) Dat is een moeilijke. Het lijkt op de situatie van vorig jaar van bij de C-ploeg, maar het leeftijdsverschil is nu veel kleiner. Dat is echt een moeilijke vraag.

(Twijfelt) Ik zou de spelers al een beetje voorbereiden. De kennismaking met de G-sporters zou ik op dezelfde manier aanpakken. Niet teveel woorden aan vuil maken en de andere spelers laten aftasten. Het eerste waar je voor moet zorgen is de kameraadschap. Iedereen moet zich goed voelen bij de situatie en de sfeer moet goed zijn. Tijdens de voorbereiden al een aantal keer samenkomen en samenspelen. Activiteiten organiseren buiten het basketbalveld om de groepssfeer er in te krijgen. Dan lukt het wel denk ik. Daarna komt het basketbal.

Zijn er momenteel problemen met de G-sporters?

(Denkt na) We hebben momenteel een systeem waarbij er best veel vrijheid wordt gegeven. Het is wel belangrijk dat de spelers niet helemaal vrij gaan lopen. Sommige weten niet goed waar ze wel en niet mogen lopen. Dat is omdat het iets te weinig wordt geoefend. Sommige missen het inzicht om iemand anders vrij te lopen. Dat lukt bij de G-sporters vaak niet, maar ik denk dat het ook met het systeem te maken heeft. Het is een

goed systeem volgens mij, maar we hebben er de spelers niet voor. Het wordt dan geregeld verkeerd uitgevoerd. Volgens mij is het systeem niet ideaal voor onze ploeg. De G-sporters en de andere sporters.

Denk je dat dat nog gaat lukken? Want jullie spelen nog maar één jaar samen.

(Overtuigend) Ik hoop dat we volgend jaar naar 3de provinciale kunnen gaan. Anders wordt het zwaar, twee jaar achter elkaar alles verliezen.

Zoals het er nu voorligt, gaan jullie afzakken.

(Lacht) Ja, dat klopt. Het is een raar systeem. Wij zullen degraderen naar 3de, maar de C-ploeg zal promoveren naar 2de. Zij willen niet in 2de spelen want daar hebben ze geen zin meer in. Dan wisselen ze gewoon de spelers van ploeg. Op die manier spelen we volgend seizoen opnieuw in 2de. Dan zal het weer moeilijk worden.

Op welk vlak zijn de G-sporters het meest vooruit gegaan?

(Denkt na en twijfelt) We hebben nog niet het gevoel gehad dat we een wedstrijd konden winnen, behalve tegen Heusden. Tijdens die wedstrijd zag je wel dat ze zich nog meer inzetten.

(Overtuigend) Het praten met elkaar gaat wel een stuk vlotter. Dat is deels normaal omdat we elkaar daarvoor nog niet kenden, maar daar zijn ze wel vlotter in geworden. Ze begrijpen sneller wat we bedoelen en ze durven sneller naar ons toe te gaan. In het begin hielden ze wat afstand, wat normaal is, maar nu komen ze sneller naar ons toe. Ze stellen zich ook meer open voor ons. Ik denk wel dat ze zich goed voelen in de groep.

Op het vlak van basketbal zijn we erg vooruit gegaan. Dat is normaal. We speelden nog nooit samen. Nu vinden we elkaar beter, de tactiek wordt beter begrepen en de manier van communiceren verloopt duidelijker. Iedereen is op alle vlakken in stijgende lijn.

Lange termijn

Voorzie je nog problemen voor hen?

(Denkt na) Goh, ik denk het niet. Het zijn geen G-basketters, ze horen bij ons in de ploeg. In het begin was dat even wennen, maar nu zie je geen verschil meer tussen de G-basketters en de andere spelers.

Op welk vlak gaan ze nog vooruit gaan denk je?

(Denkt lang na en twijfelt) Ze gaan, net zoals de rest, beter worden in ploegverband. Hier worden ze meer uitgedaagd dan in de G-werking. Ik denk dat, als we op ons niveau spelen, we nog meer en sneller kunnen verbeteren. Zeker qua niveau en snelheid. Dit jaar is meer een overgangsjaar. Hopelijk kunnen we daar volgend seizoen de vruchten van plukken.

Wat wil je, de volgende G-sporter die de overstap gaat maken, als raad meegeven?

(Denkt na) Probeer je te integreren. Wees jezelf en probeer in het geheel te passen. Als je de overstap mag maken, dan hebben daar voldoende mensen over nagedacht. Ze moeten weten dat ze het kunnen. Probeer zoveel mogelijk aanwezig te zijn en laat op die manier zien dat je een deel van de ploeg wilt zijn.

Gesprek 3de medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training. Tijdens het bekijken van de training begon ik te praten met een andere medespeler van Jef en Jos. Hij kon niet meedoen omdat hij geblesseerd was. Hij wilde ook graag een interview geven. Dat hebben we dan ook gedaan. Daarna ging ik terug naar de training kijken. Deze was net gedaan. Een derde medespeler kwam op me af en vertelde dat hij ook graag een interview wilde geven. Hij nam een douche en kwam naar de kantine. Daar vond mijn 3de interview met een medespeler van Jef en Jos plaats.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Vertel over de eerste training in de nieuwe ploeg.

(Zelfverzekerd) Ik kom sinds dit seizoen van Hasselt. Vroeger had ik hier wel al als kind gespeeld. Vooraf werd er verteld dat er drie G-sporters in onze ploeg zouden zitten. Ik weet dat er een G-werking in deze club is, maar heb er eigenlijk geen ervaring mee. Die eerste training ging erg goed. We hebben hen in de groep aanvaard en dat gaat eigenlijk nog altijd goed. We houden een beetje rekening met hun beperking, maar meestal is dat niet nodig. De coach zit er kort op. Hij vertelt ons geregeld dat we ze niet mogen uitdagen, maar dat gebeurt af en toe wel eens. Tot nu toe heeft dat nog geen gevolgen gehad.

Waarom ben je in deze club gaan sporten?

(Denkt na) Ik heb hier altijd al gebasket. Ik woon ook in Zolder. Ik ben naar Hasselt gegaan en heb er landelijk gespeeld. Het was een hoger niveau. Vorig seizoen moest ik weg in Hasselt. Ik ben opzoek gegaan naar een nieuwe club en al snel kwam ik in Zolder uit. Ik ken één van de G-sporters nog van vroeger. Jef kende ik nog niet en Jos had ik al een paar keer gezien hier op de club. Hij speelde toen nog in de G-werking.

Wat vind je leuk in deze club?

(Denkt na en antwoord rustig)) De verschillende spelers in deze ploeg. We hebben de G-sporters, maar ook de spelers van de verschillende dorpen in de buurt. De sfeer is er echt goed. Zeker in onze ploeg.

Vind je iets niet leuk in deze ploeg?

(Denkt lang na en twijfelt) Hhmm ja, het niveau. Ik zou nog iets hoger willen spelen, 1ste provinciale of zo. De trainingen en medespelers zijn echt top. De ploegactiviteiten... Het is hier erg leuk en de G-sporters doen alles mee.

Overstap

Vind je dat belangrijk dat ze overal bij zijn?

(Antwoord snel en overtuigend) Ja, zeker. Anders is de ploeg niet volledig en kan je niet werken aan de teamgeest.

Wat vind je van de trainingen?

(Denkt na) Het niveau is iets lager. Het gaat wat trager. Dat is niet omdat er G-sporters bijspelen, maar omdat iedereen een lager niveau haalt. Ik weet wel dat we minder systemen spelen omdat Jef en Jos die niet kunnen onthouden. Dan is het beter om één systeem erg goed te kennen, dan meerdere systemen niet te kennen.

Wat vind je van de wedstrijden?

(Denkt na en twijfelt) Je merkt wel dat de G-sporters iets meer mogen. Ze mogen meer fouten maken. De scheidsrechter weet meestal dat we met G-sporters spelen. Dan zijn ze minder streng met fluiten.

We verliezen erg hard dit seizoen. Je zou het op de G-sporters kunnen steken, maar dat is niet eerlijk. De rest is niet beter. Jef en Jos hebben soms moeite met zich langdurig te concentreren. Onze tegenstanders weten meestal niet dat we met G-sporters spelen.

Hoe verliep de kennismaking met de G-sporters?

(Zelfverzekerd) Ik wist de naam en de leeftijd van de G-sporters, maar meer niet. Ik weet nog dat ik Jef die dag zag. Ik had er een praatje mee en vond hem een heel erg normale jongen. Achteraf hoorde ik dat hij één van de drie G-sporters was. Dan schrik je wel.

Momenteel zie je het soms, maar de eerste trainingen zag ik het niet.

Kris heeft me tijdens de training apart genomen. Hij vertelde me dat er drie G-sporters in de ploeg speelden. Hij vertelde me dat ik hen niet mocht uitdagen. Ze durven er stevig in te vliegen, zonder na te denken over de gevolgen.

Nieuwe sportclub

Welke plaats hebben de G-sporters in de ploeg?

(Denkt na en zelfverzekerd) Ik vind dat iedereen zowat dezelfde plaats heeft in de groep. We hebben een kapitein die op papier de leider is. In praktijk is dat eigenlijk niet zo. Jos dreigt er een beetje langs te vallen. Hij is momenteel geblesseerd en zal nog een tijdje niet mogen komen. Spijtig. Jef is een beetje de pleziermaker in de ploeg.

Zijn er aspecten waar de G-sporters beter op voorbereid konden zijn?

(Twijfelt) Jef vertelde zelf dat het soms wat te snel ging voor hem. Ik denk niet dat je je daar echt op kan voorbereiden. Hoe meer matches je speelt, hoe sneller je kan volgen. Ze komen wel van een ander niveau. Misschien was een tussenstap wel goed geweest. Op mentaal en sociaal vlak zijn ze goed voorbereid. Ik denk niet dat dat beter kan.

Zie je de G-sporters als een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) Ja, eigenlijk wel. Het zijn leuke jongens en ze zorgen voor ambiance in de kleedkamer. Soms wordt er wel eens met hun gelachen, maar ze weten dat het niet persoonlijk is. Ze kunnen daar ook erg goed mee om. We hebben ze echt aanvaard in de ploeg.

Reflectie

Bij jullie is de sfeer het belangrijkste in de ploeg. Is dat belangrijk voor de G-sporters denk je?

(Twijfelt) Ik denk het wel. Ze wilden iets hogers proberen dan het G-niveau. Dat is voor hen gelukt denk ik. Ze doen ook mee met de groepsactiviteiten. Vorige week zijn we met de ploeg naar een fuif geweest. Dat was erg leuk.

Vielen ze op de fuif een beetje uit de boot?

(Antwoord snel en overtuigend) Nee, helemaal niet. Ze waren zelfs de gangmakers. Ze denken niet na over wat andere mensen van hun denken. Zij maakten de ambiance.

Op andere vlakken? In de groep?

(Denkt na) Nee, helemaal niet. Ze zijn altijd positief. Ik heb ze nog niet boos of triest gezien. Er wordt ook niet slecht over hen gepraat.

Hoe zou de overstap nog vlotter kunnen verlopen, mocht jij de trainer zijn?

(Denkt na en twijfelt) Het verliep al erg goed. Ik zou hetzelfde doen denk ik. Misschien een langere voorbereiding. Ik was op het moment van de voorbereiding op vakantie dus kan er niet veel over zeggen. We zouden wel wat meer oefenwedstrijden kunnen spelen denk ik.

Tegen welke tegenstanders? Betere of mindere tegenstanders? Of misschien tegen een G-ploeg, of gemengd?

(Denkt na) Ja, dat zou wel leuk kunnen zijn. Dat mag en kan ook een amusante wedstrijd zijn waarbij we elkaar beter leren kennen. Toch is het belangrijk dat het tempo de hoogte in gaat om hen daar wat op voor te bereiden. Zo kunnen ze het fysieke contact ervaren en de tactiek uitproberen.

Daarnaast zou ik wat teambuildingsactiviteiten inplannen. Dat is altijd leuk en misschien wel nodig voor het seizoen.

Op welk vlak zijn ze het meest vooruit gegaan?

(Zelfverzekerd) Jef is erg sterk geworden. Hij is veel krachtiger geworden. Ook op het vlak van basketbal is hij sterk verbeterd. Jos is een ander verhaal. Door zijn blessure hebben we nog niet alles van hem kunnen zien. Dat is jammer, want tijdens de trainingen kon je wel positieve dingen zien. Ik denk dat we volgend seizoen een goede ploeg zullen hebben. Er komen wel wat kadetten bij, daar ben ik wel benieuwd naar.

Hoe zullen, de G-sporters, hun nieuwe ploeggenoten ervaren? Zouden ze de ploeg, zoals die nu is, niet bijhouden?

(Denkt na en twijfelt) Ik weet niet hoe ze het volgend seizoen zullen doen. Ik heb een beetje schrik hoe ze gaan reageren, mochten ze naast de ploeg vallen. Ze zullen er door gekwetst worden. We hebben ze echt aanvaard. Stel dat ze eruit worden gegooid, dan gaan ze dat niet leuk vinden. Ik zou het spijtig vinden mochten ze er volgend seizoen niet meer bij zijn.

Gesprek trainer Leen, Jef en Jos

Het gesprek met Kris Cuppens vond plaats na de vrijdagavond training in de kantine van de sportclub. Dit op 17 februari. Via Kris Cuppens ben ik in contact gekomen met de G-sport. Vanuit hem is mijn interesse in de G-sport gegroeid.

Kris traint verschillende ploegen van verschillend niveau. Hij is onder andere trainer van Jef, Jos en Leen die ik in mijn onderzoek opgevolgd heb. Het interview nam plaats op vrijdagavond 17 februari in de kantine van de sportclub. We spraken na de training af zodat ik deze nog een stuk kon bekijken.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de naam 'Jef, Jos en Leen'. Deze hebben de sporters zelf gekozen of heb ik voor hen gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Kris, en de sporters zelf, hebben hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Kris Cuppens.

Algemeen

Wanneer zie je dat een G-sporter klaar zou kunnen zijn voor een overstap?

(Denkt lang na) Ja, hoe zie je dat? Door met hen te trainen, met hen bezig te zijn. Je voelt aan hen dat ze een bepaalde nood hebben aan meer. Iets dat het G-verhaal hen niet meer kan bieden.

Zijn ze lichamelijk en mentaal klaar om die overstap te zetten? Zijn er parameters voor om dit te bewijzen? Nee! Als trainer moet je dit aanvoelen. Soms zie je het ook dat de sporters klaar zijn voor een volgende stap. Soms zijn het jongeren, soms zijn het kinderen,... Ze hadden iets meer tijd nodig om bepaalde dingen aan te leren. Er zijn geen parameters voor, het is aanvoelen. Welke signalen krijg je terug van de sporters en hun omgeving.

Als je één van de drie aspecten moet kiezen (mentaal, sociaal en fysiek), welke is het belangrijkste om te kunnen slagen in een reguliere club?

Ik denk dat je op alle drie aspecten klaar moet zijn. Mis je er één, dan ga je niet klaar zijn. Je zal op andere aspecten door de mand vallen. Je gaat je speciaal voelen in de groep, dat moet vermeden worden.

Jef en Jos

Wat is de reden dat de overstap van Jef en Jos naar de C-ploeg niet slaagden?

(Denkt lang na) Goh! Is dat fout gelopen? De ploeg wilde elke training en wedstrijd hun speelminuten behouden. Ik denk niet dat iedereen er op dat moment klaar voor was om die mannen in te passen. Als je G-spelers in je ploeg opneemt, vertraagd je training en wedstrijd. Je moet niet bij nul beginnen, je moet nog een stapje terug gaan. Die ploeg was niet klaar voor Jef en Jos.

Voor ons, de begeleiders, was het wel een heel interessante ervaring. Jef en Jos zijn rond de twintig jaar. De spelers van die ploeg waren dubbel zo oud. Het leeftijdsverschil was te hoog. In de toekomst hebben we hier op ingespeeld.

Ze spelen momenteel in de B-ploeg. Jongens van dezelfde leeftijd en dezelfde interesses. Ze kunnen in de kleedkamer met elkaar praten over auto's, meisjes, playstation,... Er moeten raakvlakken zijn waarover ze kunnen praten. Dat is wel erg belangrijk gebleken. **Jef en Jos haalden aan dat er in de C-ploeg een bepaalde prestatiedruk was. De C-ploeg wilt zoveel mogelijk wedstrijden winnen, de sfeer is er iets minder belangrijk. Bij de B-ploeg was er eigenlijk geen druk en stond de sfeer centraal. Is het belangrijk dat er geen druk is?**

(Denkt lang na) Ik denk dat je eerst doelen moet opstellen die realistische zijn. De B-ploeg is niet goed genoeg voor 2de provinciaal. Ook zonder de G-sporters. Ze hebben een ploeg voor 3de provinciale. We werden door de bond ingeschreven in 2de provinciale. In 3de provinciale hebben die jongens wel het gevoel dat ze wedstrijden kunnen winnen. Ze zijn competitief genoeg die druk te ervaren. Ik zeg niet dat ze die druk aankunnen, maar wel dat ze ervan mogen proeven. Dat ze mogen proberen om ermee om te gaan.

Misschien is dit ideaal voor hen? Het niveau is te hoog voor hen, de duels te krachtig,... De sfeer in de ploeg zit nog steeds goed. Ze hebben meer wedstrijdervaring. Misschien is dit jaar een overgangsjaar waardoor ze volgend seizoen in 3de provinciale wel kunnen meespelen.

(Zelfverzekerd) Ik denk dat ze wel stappen vooruit hebben gezet op het vlak van de wedstrijden. Het belangrijkste is dat de sfeer goed is gebleven. Daar heeft Kris Ballet een fantastische job in uitgevoerd. Het is niet evident om elke wedstrijd kansloos ten onder te gaan met 50 punten. Als sporter denk je na een aantal wedstrijden: "Kust men ..., ik stop ermee!" Ik vind het knap hoe ze daar mee om zijn gegaan. Volgend jaar gaan die mannen ook wel eens willen winnen. Je sport om te winnen. Sfeer is één, deelnemen is twee, maar winnen hoort daar ook bij. Dan maakt het niet uit of je G-sporter bent of niet.

Stel dat je in 3de provinciale gestart was, dan waren er wedstrijden geweest die je gaat moeten winnen. Dat is misschien geen ideaal eerste seizoen voor de G-sporters?

Moeten is een gevaarlijk woord als je het over inclusie hebt. Dan wordt het een moeilijk verhaal. Door de juiste sfeer te creëren zijn ze erin geslaagd om een heel jaar lang samen te basketballen. Dat is een groot succes! (Trots) Uiteindelijk moeten ze in 3de provinciale geen wedstrijden winnen.

Ik zag deze week een foto op Facebook passeren. Een groepsfoto, waarschijnlijk om 2u s'nachts gemaakt, waarbij Jef en Jos tussen de andere ploegmaats stonden. Armen rond elkaars nek met een pint in de hand. Daar doe je het voor. Ze zijn geïntegreerd. (Trots)

Reflectie

Stel je kan het opnieuw doen. Zou je iets anders aangepakt hebben?

(Denkt lang na) Goh! Ik zou misschien het gedeelte C-ploeg overslaan. Daarnaast is dat wel een goede les geweest voor ons, de begeleiders. Het leeftijdsverschil mag niet vergeten worden. Ze hebben daar natuurlijk ook dingen geleerd.

Er speelt daar al jaren een G-speler in de ploeg. Het karakter is niet te vergelijken met de karakters van Jef en Jos. Jef en Jos waren jonger, maar zijn ook een beetje speelvogels. Helemaal anders als de sporter die er al speelden. Dat is ook een belangrijke les geweest. Het karakter van de G-sporter en het karakter van de nieuwe ploeg. Dat moet passen.

De nieuwe ploeg moet er ook klaar voor zijn. Zien zij het zitten om de training te vertragen. Hun training wat op te offeren voor de G-sporters.

Hoe hebben jij en Kris Ballet dit seizoen voorbereid?

(Denkt lang na) Kris Ballet is een heel geëngageerde mens die geregeld naar een G-basketbaltraining kwam kijken. Hij toonde interesse in hen. Hij stond open voor de G-sporters. Daarnaast durft hij zich smijten in iets nieuws. Hij trekt zijn plan wel, dat komt wel goed.

Ik ben een beetje zijn back-up vertelde hij me. Als hij vragen heeft probeer ik er op te antwoorden. Ik kom geregeld naar een wedstrijd of training kijken, maar laat ze meer en meer los. Toch vertel ik hem geregeld dat hij het gewoon moet proberen. Het durven. Die G-sporters zijn ook maar gewone spelers. Het is altijd een beetje aftasten hoe en wat. Andere coaches vragen aan me: "Hey Kris, zo G-sport, wat is dat? Hoe moet dat?", dan kan ik ze enkel vertellen dat ze het moeten proberen, het moeten doen. Die mannen willen ook alleen maar sporten en normaal zijn. Doe er ook normaal tegen. Aanvaard ze zoals ze zijn, maar probeer ze niet anders te behandelen. Die andere spelers weten ook wel dat ze een beperking hebben. Zij gaan er ook positief en negatief op reageren. Je moet het gewoon proberen. Je kan op sommige technische fouten eens iets door de vingers zien, maar niet op het gedrag. Het is aanvoelen, durven en leren uit de fouten die je gemaakt hebt. Ik maak ook nog fouten.

Wat heb je tegen de nieuwe ploeg gezegd? Hoe heb je hen voorbereid?

We hebben die mannen uitgenodigd in mei of juni. (Denkt na) We hebben ze gewoon laten sporten. Ik weet niet meer of we tegen hen gezegd hebben dat er G-spelers tussen zaten.

Is het belangrijk dat je dat vertelt tegen een nieuwe groep?

Dat ligt van de groep en de G-sporters af. Als je Jef en Jos tussen sporters zonder beperking van hetzelfde niveau zet, ga je niet merken dat ze een beperking hebben. Achteraf als je met hen praat ga je wel af en toe denken: "Hhmm, gekke opmerking!".

Is hen vertelt hoe ze moeten behandeld worden, een soort van infomoment?

(Zelfverzekerd) Nee, dat is bij hen niet nodig. Bij sommige andere G-sporters kan dat wel nuttig zijn. Infomomenten kunnen ook nuttig zijn, als je rond de leeftijd van twaalf of veertien jaar gaat integreren.

Jef en Jos waren rond de zestien jaar toen ze de overstap hebben gezet. Welke leeftijd is ideaal?

(Denkt na) Heel veel. (Denkt na) Zes tot achtjarige sporten nog samen. Tot een leeftijd van negen, tien jaar. Sommige kunnen daarna de overstap opnieuw zetten, sommige niet. Als ze jong zijn, tot elf jaar, sporten ze samen. Daarna komt er een splitsing.

Wat is de reden hiervoor? Is dat het niveau van de G-sporter of omwille van zijn anders zijn?

Bij licht verstandelijke beperkingen en autisme worden die beperkingen in het begin niet opgemerkt. Nadat ze onderzocht worden, komt er pas een stempel op. Dan worden ze in bijzondere scholen gestopt. Vanaf dan wordt er van alle kanten anders naar het kind gekeken.

Leen

Hoe is de overstap van Leen verlopen?

(Denkt na) Ze komt van een erg hoog niveau in een andere sporttak. Ze heeft daar deelgenomen aan de Paralympische Spelen, maar is moeten stoppen omwille van een blessure. Volgens mij zaten daar ook andere oorzaken tussen, maar dat weet ik niet zeker. Ze wilden van een individuele sport naar een ploegsport komen. Toen is ze hier eens komen meetrainen.

Ze is topsporter geweest en neemt dus ook erg snel dingen op. Ook in de hogere groep. Ze heeft ook bij de mannen meegespeeld. Soms ging ze naar de dames kijken die in 1ste provinciale spelen. Tijdens trainingen hadden ze een speler te weinig en mocht ze meetrainen. Sinds dit seizoen hebben we een vrouwenploeg opgestart. Ze spelen op het laagste provinciale niveau. We hebben haar vertelt dat we denken dat ze daar klaar voor was. Zo heeft ze de overstap gemaakt.

Is deze overstap te vergelijken met die van Jef en Jos? Hebben jullie dezelfde principes toegepast?

(Zelfverzekerd) Ja, de dames die in deze ploeg kwamen spelen wisten dat er twee G-sporters tussen zouden zitten. Ze zijn ermee akkoord gegaan. Zij kenden de werking en wisten dat ze beide goed begeleid werden door mij en Valerie. (Kris zijn vriendin die in de ploeg van Leen meespeelt en ook G-trainingen geeft)

Voor Leen was het niveau absoluut geen probleem. Ze had het mentaal moeilijk. Ze is erg onzeker en de G-werking is een beetje familie geworden voor haar. Leen heeft er het plezier in sporten teruggevonden en geeft al een tijdje training aan de jongste G-spelers. Ze heeft het er moeilijk mee gehad, maar heeft die overstap ongelofelijk goed verteert. Leuke anekdote daarbij is dat Leen het allereerste doelpunt van de vrouwenploeg heeft gemaakt met een driepunter. (Glimlacht en is trots)

Ze moeten ook beseffen dat ze op een hoger niveau zijn terechtgekomen en dat dat een stuk leergeld inhoud. Geregeld vertel ik mijn eigen voorbeeld aan hen en aan hun ouders. Ik was op 19 jaar professioneel basketballer in eerste klasse. Het eerste jaar heb ik alleen maar getraind. Ik mocht soms op de bank zitten en een minuut invallen als de wedstrijd al gespeeld was. Daarna kreeg ik meer minuten. Zo moeten ze het ook zien. Verwacht niet dat je direct 25 minuten gaat spelen. Verwacht niet dat je direct de man zal zijn zoals je dat was bij de G-ploeg. Daar hebben sommige zich wel aan vergist denk ik. Uiteindelijk was dit bij Leen wel het geval, mits de nodige ondersteuning.

Zou je bij Leen iets anders aangepakt hebben achteraf?

(Denkt na) Goh nee. Het voordeel bij Leen was dat we er erg dichtbij stonden, ik als trainer en Valerie als medespeler. Valerie is de persoon waar ze naartoe trekt, maar waar het ook mee botst. Dat heb je net alweer kunnen zien. (Lacht)

Reflectie

Is het belangrijk dat er een vertrouwenspersoon in de ploeg zit?

(Zelfverzekerd) Voor Leen is dat erg belangrijk. Ik en Valerie zijn een beetje een veilige haven voor haar. We grommen op elkaar, maar als puntje bij paaltje komt, dan zijn we er voor elkaar. Voor Jos en Jef was het anders. Zij waren er nonchalanter in. Als ik af en toe over de schouder van Kris Ballet meekeek, dan was het goed. Leen was daar gevoeliger aan.

Wat is het belangrijkste, een vertrouwenspersoon in de nieuwe ploeg, of een nieuwe ploeg die er voor openstaat?

(Denkt lang na) Ik denk dat er een vertrouwenspersoon regelmatig aanwezig moet zijn tijdens deze overstap. Op deze manier creëer je een buffer tijdens beide ploegen. De G-sporter durft ook te vertellen wat en hoe tegen de vertrouwenspersoon. Dat is wel belangrijk. De vertrouwenspersoon kan een speler, een trainer, maar ook de ouders zijn.

(Denkt lang na) Beide factoren moeten aanwezig zijn natuurlijk. Als je naar een andere ploeg gaat, is het belangrijk dat je er met iemand over kan praten. Bij G-sporters is dat net

hetzelfde. Dit totdat je bent geïntegreerd. Het is een 'en-en'-verhaal denk ik. Bij verschillende karakters zal dit evenwicht wel weer anders liggen.

Als je aan een G-sporter ziet dat ze er klaar voor zijn, hoe benader je hen dan? Wat vertel je tegen hen?

(Denkt lang na) Bij Jef en Jos was dat gemakkelijk. Zij droomden ervan om in een reguliere ploeg mee te spelen. Ze konden de overstap dan ook nog samen maken. Bij Leen... (Denkt na) Lag dat wat moeilijker. We zijn heel eerlijk geweest tegen haar. We hebben haar vertelt dat ze klaar was voor de overstap.

In het G-basketbal spelen we met niveaus. In het hoogste niveau zaten we met dertien spelers. (onder andere Jef, Jos en Leen) Het niveau daaronder zaten een aantal spelers die aan de deur aan het kloppen waren om naar het hoogste niveau door te groeien. Ik heb tegen Leen vertelt dat, als zij de overstap naar het reguliere zet, ze plaats maakt voor een andere G-speler om op een hoger niveau te spelen. Net zoals ze het zelf gedaan heeft. Ze begreep dat en was fier dat ze iemand anders kansen kon geven. Kansen die zij ook gekregen heeft.

Zijn er aspecten waar ze niet op voorbereid waren? Het lichamenlijk, mentale, sociale?

(Denkt na) Pff, vooral hun plaats in de groep. Op de ladder. Van de belangrijkste speler die het verschil moet maken, naar de speler die fouten mag maken en nog moet leren. Van veel speelminuten naar weinig minuten. Zij ervaren dat als: "Ik kan niet meer basketten!". Dat beseffen ze pas als ze opnieuw een unified-wedstrijd spelen. Dan zijn ze verbaast, ze beseffen niet wat er is veranderd. Daar worden ze met de feiten op de neus gedrukt, daar komt hun progressie echt bovendrijven. Daar beseffen waarom ze die tien keer de tegenstander niet hebben kunnen stoppen, maar de elfde keer wel. Het telkens opnieuw gaan trainen en het telkens opnieuw op de bank zitten. Dat vonden ze moeilijk.

Is het belangrijk dat ze de stap terug kunnen zetten?

(Denkt na en twijfelt) Er is een vangnet, maar ze moeten beseffen dat het een vangnet is. Als ze bij de minste tegenslag terug naar de G-ploeg mogen, is het geen vangnet. Tijdens de moeilijke momenten moeten ze leren doorbijten. We vertellen hen dat ze niet terug kunnen keren naar de G-ploeg. Uiteraard weten we wel dat, als het echt niet lukt, een stap terug gezet kan worden. Als we het hen zouden vertellen, zouden ze te snel afhaken.

Langere termijn

Denk je dat G-sporters dezelfde status kunnen bereiken als in de G-ploeg? Bij de betere van de ploeg behoren?

Ik denk dat wel. Er zijn wel G-sporters die dat zouden kunnen bereiken. Daarom niet een heel seizoen, maar wel een periode. Uiteindelijk is een integratie in een reguliere club al een enorm succes. Ik zie bij een andere G-sporter, die al een jaar of vier in het reguliere meespeelt, dat hij er nu pas echt doorkomt. Ik denk wel dat het kan, maar je moet het wel wat tijd geven. Volgens mij is Leen bij de beste van haar ploeg.

Wil je nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap zal gaan maken, wat je nog niet verteld hebt?

(Denkt lang na) Dat, als hij de kans krijgt, deze met beide handen moet nemen. De coach moet geëngageerd zijn om het te laten slagen, net zoals de nieuwe ploeg. Dat ze de hele inclusie gedachte een kans moeten geven.

Daar ben ik deze club erg dankbaar voor. De G-werking is in de club opgenomen, er worden doorstromingsmogelijkheden opengesteld voor hen en ze worden betrokken bij de

activiteiten van de club. Nu zondag komen er een aantal G-sporters helpen tijdens de eetdag. Op deze manier maak je als club al erg veel duidelijk naar je leden en spelers. Het vergemakkelijkt toekomstige overstappen omdat ze al eens contact met elkaar hebben gemaakt. Wij zijn één club. De volwassengroepen, de jeugdgroepen en de G-groepen. Als er activiteiten zijn, moet iedereen daarbij betrokken worden.

Gesprek trainer Jos en Jef, niet-geslaagde overstap

Op 23 maart sprak ik met de vorige trainer van Jef en Jos af, Gert Put. Gert is de trainer van de ploeg die in 3de provinciale speelt. Voor Jef en Jos verliep deze overstap niet zoals gehoopt. Om deze reden vond ik het erg interessant om hem te interviewen. We namen het interview af na de training van de zijn ploeg. Dit gebeurde in de kantine van de sporthal.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op donderdag 23 maart in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef' en 'Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer.

Vooraf

Via Kris Cuppens hoorden ik dat er al jaren een G-sporter in jullie ploeg speelt. Kan u me daar meer over vertellen?

Ja, een erg gemakkelijke jongen. Hij houdt zich op de achtergrond en weet perfect wat hij wel en niet kan. Hij heeft een makkelijk karakter. Ik moest mijn trainingen niet aanpassen. Ik wist op voorhand welke oefeningen hij het wel en niet ging kunnen. Het was toen een samengestelde ploeg. Ze kende elkaar op voorhand niet. Jos en vooral Jef hadden een ander karakter. Ze waren moeilijker om in te passen.

Jos was teruggetrokken. Hij wilde liefst zo weinig mogelijk deelnemen. Hij legde zichzelf teveel druk op, was bang om fouten te maken. Jef was een ander verhaal. Hij wilde enkel doen wat hij wou, luisterde soms niet. Ik kon er ergens wel mee leven, maar tijdens de wedstrijden lukte het dan niet. Ik moest er iets van zeggen om hem te beschermen.

Hoe verliep de kennismaking en eerste training met de eerste G-sporter? Die momenteel nog steeds bij jullie meespeelt?

De papa van die G-sporter, is afgevaardigde van de ploeg. Hij was elke training aanwezig. Zo kon hij zijn zoon van dichtbij begeleiden. Op deze manier kon de zoon, rustig, de regels in de ploeg leren kennen. Eigenlijk hebben we daar geen problemen mee gehad. Hij deed wat hij kon en hetgeen hij niet kon, deed hij niet. Voor een G-basketballer haalde hij een erg hoog niveau. Aan dat niveau zaten Jef en Jos niet.

De leeftijd van de andere spelers, was die ongeveer die van de G-sporter?

(Denkt na) De oudste speler is 57 en de jongste zijn rond de 23 jaar. (Denkt na) De meeste spelers hangen rond de leeftijd van 35 – 40 jaar.

Overstap

Hoe verliep de kennismaking met Jef en Jos? Was dit op dezelfde manier als bij de eerste G-speler?

Nee, daar was Kris Cuppens bij. Hij stelde de spelers voor. Daarbij vertelde hij ook wat de moeilijkheden van beide waren. Van Jos dacht hij wel dat de overstap zou slagen. Van Jef

was hij benieuwd hoe hij zou functioneren. Jef loopt geregeld uit positie en in deze ploeg is, in positie lopen, belangrijk. Kris wilde zien hoe Jef daarop ging reageren. Daarnaast legden ze allebei erg veel druk op zichzelf. Dat was bij de eerste G-speler anders, hij deed niets opvallend. Als hij een paar slechte passen gaf, speelde hij de volgende pas op safe. Dat deed Jef bijvoorbeeld niet.

Als je beide kennismakingsgesprekken langs elkaar legt, merk je een verschil.

(Zelfverzekerd) Ja, maar Jos en Jef waren veel jonger dan de andere G-speler. Het waren eigenlijk kinderen. We hebben daar wel moeilijkheden mee ondervonden. Jef wilde niks aanvaarden en deed, hoe langer hoe meer, zijn eigen zin.

We oefenden heel erg veel hetzelfde systeem. Deze gebruiken we ook in de wedstrijden. Als Jef een klein gaatje vond om uit dit systeem te lopen, dan was hij weg. Hij zette geen stappen vooruit. Het was telkens opnieuw beginnen. Op een duur merkte hij dat we de hele tijd op hem aan het focussen waren. Toen lukten het niet meer. Achteraf gezien hadden we dat anders moeten aanpakken, maar je wilt hem toch wat bijleren. Bij de minste reden kwam hij niet meer trainen. Zo zette hij zichzelf meer en meer achteruit in de ploeg. We waren hem een beetje kwijt op dat moment. Dan wordt het heel erg moeilijk om hem terug te krijgen. Tijdens wedstrijden kon je ook niets tegen Jef zeggen, op het veld was hij weg.

(Denkt na) Dat was bij Jos anders. Jef kreeg alle wind en Jos stond in zijn schaduw. Jos deed eigenlijk niet veel. Hij had schrik om iets mis te doen. Als er ploegen gekozen moesten worden, ging hij achter iemand staan. Als er een oefening gespeeld werd, liet hij andere spelers voor. Hij liep wel in de lijn. Je kon hem wel sturen en hij luisterde naar wat er verteld werd. Helaas legde hij veel teveel druk op zijn schouders.

Toch was het niveau te hoog voor die jongens. Het ideale is een tussenstap tussen beide ploegen. Ze kwamen van het G-niveau. Daar hadden ze geen tegenstand, maar speelden ze ook zonder tactiek en looplijnen. In deze ploeg moet iedereen zich aan de looplijnen houden want anders klopt de tactiek niet. Daarnaast ging het tempo te snel voor hen. Op termijn zou dit zeker geen probleem zijn, maar bij de overstap, kon je daar niet omheen.

Nieuwe club

Hoe belangrijk is het karakter van de G-sporter in de overstap?

(Denkt na) Toch wel belangrijk ja. Bij Jos zou het op termijn wel gelukt kunnen zijn, als hij zou openbloeien. Bij Jef was zijn karakter wel doorslaggevend. Als hij het allemaal even bestudeerde en daarna zou proberen na te bootsen, dan was het wel gelukt.

Hoe belangrijk is de rol van de vertrouwensfiguur in de ploeg? Want die was er niet.

Ook wel belangrijk. Eigenlijk kende niemand Jos of Jef. Niemand had op voorhand een band met hen. Anderzijds hadden zij niemand bij wie ze terecht konden in de ploeg.

(Denkt lang na) Er sloop wat concurrentie in de ploeg. De G-speler die er al speelde en Jef daagden elkaar voortdurend uit. Ze wilden niets liever dan één tegen één spelen. De G-speler die er al speelde herkende we niet meer. Hij veranderde helemaal als Jef in de buurt was. Op deze manier was er geen evenwicht in de ploeg. Na een aantal trainingen merkte ik dat ze niet tegen elkaar konden spelen. Dan ontstonden er erg hevige situaties en dat konden we al helemaal missen.

Is het nuttig om op voorhand een soort van mentor aan te duiden? Deze speler houdt zich dan bezig met de G-speler en geeft hem tips?

(Denkt lang na en twijfelt) Dat zou kunnen. Ik denk wel dat dat niet gemakkelijk is. Op voorhand zeggen, kijk deze persoon,... Het zou kunnen dat ze goed met elkaar kunnen

opschieten, maar wat als dit niet zo is? Dan sta je daar en moet je van mentor gaan veranderen. Dat is een moeilijke opgave. In onze ploeg spelen erg veel spelers die soortgelijk hebben meegemaakt in hun carrière. Dit was wel op een ander niveau, maar eigenlijk heeft het wel raakpunten.

Als de G-speler de raad opneemt, is dit geen probleem. Wat als de G-speler de raad niet opneemt? Dan gaat de mentor stoppen met feedback geven. De relatie tussen beide kan erdoor verzuren. Dan heb je er niets aan gehad.

Deze ploeg speelt op niveau en wil nog zoveel mogelijk winnen. Jullie staan met voorsprong op kop in het klassement. Is dat een reden waarom de overstap niet lukte?

(Denkt na en antwoordt zelfverzekerd) De tactiek en de looplijnen waren al jaren ingebouwd. Voor degene die er al speelden was dit een erg duidelijke tactiek, waarmee je ook wedstrijden wint. Uiteraard is het voor nieuwe spelers dan moeilijk. We hebben eerst geprobeerd om Jef en Jos in het systeem te passen.

Stel dat ik bij jullie in de ploeg kom spelen. Dan zal ik het ook moeilijk hebben om bij jullie te spelen?

(Denkt na) Ja, ik denk het wel. Puur tactische wordt het niveau erg hoog gelegd. Klopt. Het zijn allemaal spelers die vroeger nationaal hebben gespeeld. Dan is het moeilijk om in de ploeg te komen. Ja, daar ben ik mee akkoord.

Ik heb nu een aantal redenen gehoord waarom de overstap niet is geslaagd, wat is het belangrijkste verschil?

(Twijfelt, denkt lang na en overloopt) Bij Jos was het allerbelangrijkste de leeftijd. Hij was veel jonger dan de rest van de ploeg. Dat is zeker waar. Je hebt op beide leeftijden verschillende interesses. Daarnaast is het initiatief erg belangrijk. Hij wilde precies niet meedoen. Dat heeft dan wat met zijn karakter te maken.

Bij Jef was het ook de leeftijd, maar ook zijn karakter. Hij luisterde niet en deed wat hijzelf wou.

Achteraf

Stel we doen de overstap opnieuw. Hoe zou je het aanpakken? De G-speler die er al speelde, speelt nog altijd bij jullie.

(Zelfverzekerd) Ik zou niet meer alle drie de G-spelers er in één keer bijnemen. Dat was veel. Ik zou ze één voor één proberen te integreren. Ik zou ook niet meer naar de resultaten kijken. Daardoor verlaag je de druk voor de nieuwe G-spelers. Ik zou vanuit hen beginnen kijken. Wat zijn hun sterke punten en deze dan gebruiken. Bij de vorige overstap moesten zij zich aanpassen aan ons systeem. Nu gaan wij ons aanpassen aan hun kwaliteiten.

Daarnaast is een tussenstop nog altijd een goed idee lijkt me. Het niveau was toch wat hoog. Stappen overslaan met G-spelers lijkt me geen goed idee. Ze moeten niet lang in die ploegen spelen, maar ik zou het toch zo doen. Bijvoorbeeld 2 maanden bij de kadetten, 3 maanden bij de junioren en dan de overstap naar onze ploeg. Op deze manier verlagen we de druk op de G-spelers en op de nieuwe ploeg. Uiteindelijk zijn het een aantal redenen waarom het niet geslaagd is.

Het kan ook aan mij gelegen hebben. Heb ik teveel druk gelegd bij de G-spelers, heb ik teveel van hen verwacht, heb ik het verkeerd aangepakt? Het zou allemaal kunnen.

Hoe zou je die eerste trainingen dan aangepakt hebben?

(Zelfverzekerd) Ik zou ze heel vrij laten. Ik zou de eerste 5 trainingen niks tegen hun zeggen qua technische of tactische aard. Zich goed laten voelen, elkaar leren kennen en de regels duidelijk maken. Ik heb ook veel te leren op dat gebied. Ik wil echt weten wat hun niveau is. Tactische en technische. Het is spijtig dat het niet is gelukt.

Is het nuttig om de G-spelers eerst te bekijken in de G-club? Dan heeft u direct een idee van het niveau. Daarna kan u hen binnen de G-club bij sturen, zodat hij iets beter is voorbereid op het reguliere?

Ja, maar dat heb ik aan hem gevraagd. Ik heb hem verteld dat hij dezelfde acties moet proberen te doen als in de G-club. Uiteindelijk zou dit wel een goed idee kunnen zijn, binnen de trainingen. Op een wedstrijd is elke situatie anders, je moet reageren op alle verschillende handelingen en acties. Tijdens een training zou dit wel gaan, maar dan moet je de oefenstof van een andere trainer aanpassen. Dat lijkt me moeilijk.

Zij zoeken naar een vaste structuur, maar deze valt bijna volledig weg tijdens een wedstrijd. Elke tegenstander speelt op een andere manier, in aanval en in verdediging. De dingen die je moet doen tijdens de wedstrijd, moet je aanvoelen. Zoiets is erg moeilijk voor elke G-speler. Veel oefenen, laten zien, vertragen,... is het enige dat je kan doen.

Is er iets dat je de volgende G-speler wilt meegeven, die de overstap gaat maken?

(Uitbundig) Geef ze de kans! Ze aan de kant duwen is het gemakkelijkst. Als je ze een kans geeft, moet je er voluit voor gaan. (Denkt na) Je mag ook het evenwicht in de ploeg niet vergeten. Zij moeten er eerst al voor openstaan. Daarna moet je dit blijven evolueren. Wij waren op een punt gekomen dat het niet meer lukte. We zijn er mee moeten stoppen. Als we dat niet hadden gedaan, was de ploeg uit elkaar gevallen en speelden we misschien niet meer. Dat moet altijd vermeden worden.

(Denkt na) Daarnaast is het zeker nuttig om met twee trainers, de trainingen te geven. Dit moet niet elke training zijn, maar af en toe is dit nuttig. Ik heb geen opleiding in het werken met mensen met een beperking. Op deze manier zou ik feedback kunnen krijgen en mezelf bijsturen. Dat is voor iedereen nuttig. Ik had Kris misschien iets meer verwacht tijdens de overstap.

Tot slot is het nodig dat alles erg geleidelijk gebeurt. Niet te bruusk de overstap maken. Dat is eigenlijk op alle aspecten het geval. Zorg ervoor dat er geen druk is, dat alles rustig verloopt, de leeftijden en het niveau niet te verschillend zijn,... Dan heeft de overstap het meest kans op slagen.

Gesprek medespeler Jef en Jos, niet-geslaagde overstap

Op 23 februari sprak ik met twee medespelers van Jef en Jos van de C-ploeg af. Ze spelen momenteel nog steeds in de ploeg die in 3de provinciale speelt. Voor Jef en Jos verliep deze overstap niet zoals gehoopt. Om deze reden vond ik het erg interessant om hen te interviewen. We namen het interview af na de training. Dit gebeurde in de kantine van de sporthal.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op donderdag 23 februari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef' en 'Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De medespelers van Jef en Jos hadden hier geen probleem mee. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de voormalige medespelers.

Vooraf

Wat wist je vooraf van Jef en Jos?

(Vraagt aan andere medespeler, "Ik kan het beter eerst over (naam medespeler) hebben?". "Ja, best wel.", antwoorden de andere medespeler.) We zijn eigenlijk gestart als provinciaal ploegje met een G-sporter. We wilden dat het van beide kanten kon slagen, dus besloten we het te proberen. Kris Cuppens had ons dat toen al gevraagd. De G-speler haalden een erg hoog niveau en was een gemakkelijke jongen. Hij was echt te goed om in de G-ploeg te spelen. Hij heeft die overstap erg gemakkelijk gemaakt. Het is een stille jongen die hard werkt.

Hij speelt nu al een jaar of vijf bij ons. Onze kapitein heeft zich daar in het begin een beetje over ontfermd.

Wisten jullie op voorhand hoe jullie de G-sporter moesten behandelen?

(Denkt na) Bwa ja, dat is toen een beetje gezegd. We hebben toen aan Kris gevraagd, wat en hoe we de overstap moesten aanpakken. Ze vertelde ons dat hij alles heel serieus nam. Ik probeerde dat dan af te toetsen tijdens een wedstrijdje op training. Hij moest tegen mij spelen. Ik vertelde hem dat hij niet mocht winnen, want ik speelde tegen hem. Hij antwoorde: "Euhm, euhm, dat, dat kan ik u niet beloven hoor!" (Ze lachen samen) Hij nam dat serieus op. Ondertussen weet hij dat dat om te lachen is. Als hij iets verkeerd doet, kan hij zich terugtrekken. Hij is daar echt mee bezig en heeft er echt spijt van. De leeftijd van de groep lag rond de 40 jaar. De meeste hadden al kinderen en wisten hoe ze daarmee om moesten gaan. Als we een wedstrijd stevig voor stonden, lieten we hem scoren. Het was heel fijn om hem in de ploeg te hebben.

We doen het allemaal nog voor ons plezier, maar niet tijdens de wedstrijden. Dan willen we nog steeds winnen. Met de eerste G-sporter lukten dit nog erg goed.

Jef en Jos

Heeft de leeftijd van Jef en Jos ermee te maken? Ze waren jonger dan de G-sporter die er al speelden?

(Zelfverzekerd) Ik denk het wel. Jef en Jos zaten zelfs nog op school. Dat was achteraf gezien een hele andere situatie als bij de G-sporter die er al speelden. De karakters lagen ook ver uit elkaar. Jos was eigenlijk nog wel te vergelijken met de speler die er al speelden. Jos was een lieve jongen, hij deed zijn best. Bij Jos zag je het ook als er iets scheelde. Jef was een ander verhaal. Hij was eigenwijzer. Hij luisterde niet en was erg ongeduldig. Jef nam ook niks van ons aan.

Daarnaast was die overstap niet zo goed geregeld. Ze kwamen in het midden van het seizoen. Met de bedoeling om gewoon mee te trainen. We merkten direct dat ze iets konden, maar het niveau was nog wat hoog. Ze wilden direct mee kunnen en ze waren erg ongeduldig.

Ik had het gevoel dat we een beetje in een kleutertuin terecht waren gekomen. Er speelden toen ook een aantal andere jongeren zonder beperking mee. Ze werden er ook bij gedropt. De structuur was helemaal weg. Dat heeft natuurlijk niet geholpen voor Jef en Jos.

Dat begrijp ik niet zo goed. Wie speelde er allemaal in de ploeg?

(Denkt na en twijfelt) We waren toen met twaalf man. Veel te veel. Er waren twee verschillende niveaus in de ploeg. Eén deel waren de meer ervaren spelers die nog op hoog niveau gespeeld hadden. Het andere gedeelte waren Jef en Jos en een aantal leeftijdsgenoten die geen ploeg hadden. Jef en Jos haalden een lager niveau, maar die andere jongens ook hoor. Tijdens wedstrijden moest je hen ook laten spelen. Op het moment dat zij op het veld kwamen, zakten het niveau enorm. Maar wij spelen wel om te winnen natuurlijk. Dat was een moeilijk evenwicht.

(Kijkt vragend naar een andere medespeler) De G-sporter die al bij ons speelden en nog een andere G-sporter zou nog wel gelukt kunnen zijn. (Medespeler knikt) Drie G-sporters tegelijkertijd erbij was gewoon teveel. Daarnaast zagen we ook aan de G-sporter die er al speelden, dat hij er onder leed. We herkende hem niet meer. Hij zegt nooit een woord teveel, maar toen begon hij te vloeken. Dat hadden wij nog nooit gezien van hem. Die jongen was helemaal ontregeld door de aanwezigheid van nog een andere G-sporter.

Reflectie

Ik hoor al een aantal aspecten die jullie anders hebben aangepakt dan bij de kennismaking met de G-sporter die er al speelt. Stel, volgend seizoen komen Jef en Jos terug bij jullie meespelen, hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na) Ze moeten de hele voorbereiding meemaken. Niet meer in het midden van het seizoen erbij komen. Dat is geen goed idee. De trainer moet ook met een goede structuur tijdens de trainingen werken. Daarnaast vind ik het nog altijd belangrijk dat ze willen luisteren. Ze moeten willen bijleren.

Ze spelen nu in 2de provinciale, wij spelen in 3de provinciale. Als ze naar onze ploeg komen, moeten ze niet denken dat het een stap terug is. Dan gaat het zeker niet lukken.

(Andere medespeler) Ik zou maar één G-sporter erbij nemen. Dan kan het lukken. Niet met twee tegelijkertijd. Als je één speler per keer gaat integreren, kan je ze beter kneden. Als je met twee bent, trekken ze naar elkaar. Het heeft voor –en nadelen natuurlijk, maar ik zou ze toch apart integreren.

Is het nuttig om met hen vooraf een gesprek te hebben?

(Zelfverzekerd) Ja, heel zeker! Daar kunnen we al een gedeelte van de structuur laten zien. Duidelijk maken wat wel en wat niet. Een beetje de voorwaarden en afspraken overbrengen. Jef heeft dat echt nodig. Zo deed ik eens een beetje flauw tegen hem en hij begon gewoon mee te doen. Geen probleem, maar het was zoals een ballon, we kregen hem niet meer naar beneden. De rest van de training deed hij dan flauw. Als het niet meer gepast was, bleef hij doorgaan.

(Andere medespeler) Ik denk dat als we Jef willen integreren, dan moeten wij ons gaan aanpassen. Het speelse doen onder elkaar, moet er dan uit. Op het vlak van zijn balvaardigheid en zijn energie paste hij zeker wel in de ploeg. Als je tegen Jef zei: "Hey Jef, goed gedaan!", dan wist je dat hij dat de volgende drie, vier keer opnieuw ging doen. Dan denk je, zo goed was het nu ook weer niet. (Lachen samen)

De trainer van de B-ploeg vertelde tegen zijn ploeg dat ze dit seizoen geen enkele wedstrijd gingen winnen. Daardoor was er geen druk. Een erg groot verschil met jullie mentaliteit.

(Reageert overtuigend) Wij willen nog winnen. Wij lopen in systemen en hebben verschillende tactieken die we al jaren gebruiken. (Andere medespeler) Los van het integratieproject en van Jef en Jos, ik denk niet dat wij zouden aarden in de B-ploeg. Ik heb altijd gespeeld om te winnen, ook al ben ik 45 jaar. Als je er niet meer van wakker ligt en elke week met twintig of dertig punten verliest, dat nooit of jamais hoor. Dan stop ik ermee. Je kan dan een seizoen uitmaken, maar daar heb je eigenlijk niet veel aan gehad. Het blijft nog altijd sport.

(Zelfverzekerd) Voor hen is dat een beter klimaat om in het reguliere te spelen. Dat denk ik wel, ja.

Wilt u nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken, dat u nog niet verteld hebt?

(Denkt lang na) Euhm,... Dat de G-sporter niet teveel moet meegegeven worden. Ze moeten zichzelf zijn en er rustig onder blijven. Daarnaast is de luistervaardigheid toch wel belangrijk. Zowel van de medespelers als de trainer. Als er iets gezegd wordt, luisteren. Niet met de bal bezig zijn, een beetje rondkijken,... Even focussen naar wat ze te vertellen hebben.

Als ze iets niet begrijpen, dan moeten ze durven uitleg vragen. Zo gebeurden het geregeld dat de uitleg gegeven werd, ze niets vroegen. De oefening gestart werd en ze niet wisten wat ze moesten doen. De ploeg moet beseffen dat dat wat trager gaat bij hun en dat ze herhaling nodig hebben, maar de G-sporters moeten het ook durven vragen.

Het is niet zo dat je elke G-sporter op dezelfde manier kan aanpakken. Dat is iets dat de toekomstige medespelers of trainers in het oog moeten houden.

8.5.4 Joeri

Achtergrondinformatie Joeri

Deze informatie heb ik bekomen van bestuurslid Jos Sleven, een medespeler van Joeri en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met Jos Sleven. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Licht verstandelijke beperking

Via Jos Sleven heb ik te horen gekregen dat Joeri een licht verstandelijke beperking heeft. In het begin had hij wel wat problemen met het begrijpen van de verschillende oefeningen. Als de oefeningen werden uitgevoerd en hij er een demonstratie van gezien had, lukte het wel. Tijdens het interview viel hij niet door de mand. Hij antwoorde op de vragen die ik stelde. Soms uitgebreid, soms kort. Als ik hem twee vragen in één zin vroeg, antwoorden hij gestructureerd en vraag per vraag. Hij maakte een erg goede indruk. Joeri zal ook zeggen waar het op staat. Via een medespeler heb ik te horen gekregen dat hij explosiever is dan Hans.

Thuisituatie

Joeri zijn ouders zijn gescheiden. Hij woont bij zijn mama. De relatie met zijn papa is niet best. Joeri is de oudste zoon thuis. Hij heeft twee broers, een tweeling. Ze spelen in dezelfde club. Tijdens het interview waren de mama en stiefpapa van Joeri aanwezig, net zoals zijn tweelingbroers. De vriendin van Joeri en van één van zijn broers waren ook aanwezig toen ik zijn ouders kwam interviewen. Een erg gezellige bedoeling. De mama is betrokken bij zijn leven, maar laat ze vooral zelf beslissen wat en hoe. Joeri is oud genoeg. Ze had niet erg veel weet over Joeri zijn bezigheden bij de club. Dit omdat ze weet dat hij goed begeleid wordt door Jos Sleven en zijn team.

Bestuurslid

Ik heb Jos Sleven geïnterviewd en een aantal keer gesproken doorheen het onderzoek. Jos Sleven is een enthousiast bestuurslid en oprichter van zijn sportclub. Hij regelt, samen met andere, zowat alles in de sportclub. Hij is ook een vertrouwenspersoon voor elke sporter in de club. Hij heeft erg veel ervaring met het begeleiden van personen met een beperking.

Sportclub

FC Berg

Monenweg z/n, 3680 Neeroeteren

0494/814985

segers.mulders@gmail.com

<http://www.klbs.be/club/1>

Gesprek Joeri

Ik sprak met Joeri af in de kantine van de sportclub. Dit gebeurde voor de wedstrijd van de B-ploeg van de G-werking van FC Berg. Hierdoor kon ik de wedstrijd bekijken en de sfeer van FC Berg opsnuiven. Ik sprak met Joeri af via Hans, zijn broer. Het interview nam plaats op donderdag 9 februari.

Joeri is zo'n vijf jaar ouder dan mij. Hij heeft een licht verstandelijke beperking. Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Joeri had hier geen probleem mee.

G-sportclub

Vertel over de eerste dag op de G-sportclub?

(Denkt na) Dat was via mijn broers. Ik speelde eerste bij Stokkem. Ik hoorde via Jos Steven dat hij een G-werking wilde opstarten. Ik wachtte wat af. Wilden eerst bekijken hoe en wat. Ik heb besloten om toch te komen omdat ik er een aantal vrienden van vroeger kenden.

Waarom ben je gaan sporten?

(Overtuigend) Voor mijn lichaam en conditie te verzorgen.

En waarom deze sport?

(Zelfverzekerd) Omdat ik dat het liefst doe!

Wat vond je leuk aan het sporten in de G-werking?

Het groepsgebeuren. Je doet alles samen. Je gaat samen naar trainingen, wedstrijden en vooral de toernooien. Daar kijk ik altijd naar uit.

Wat vond je niet zo leuk aan het sporten in de G-werking?

(Verrast) Niet zo leuk? Niets eigenlijk. Soms de commentaar op het veld. Na een tijdje was het niveau wat laag, dan werd het ook iets minder leuk.

Wat vond je van de trainingen?

(Antwoord snel en overtuigend) De trainingen vond ik fijn. Ik werd goed geholpen. Als ik iets fout deed, legden ze het nogmaals uit.

Trainde je op jezelf, buiten de trainingen op FC Berg?

(Denkt na) Na het seizoen ging ik geregeld wat lopen en fitnesssen. De laatste tijd doe ik dat ook tijdens het seizoen.

Vond je dat nodig? Om het niveau aan te kunnen?

Het werd gemakkelijker op het veld. Ik voelde me sterker en kon meer lopen. Het hielp wel ja.

Overstap

Waren er problemen toen je de G-sportclub verliet?

(Twijfelt) Nee, dat denk ik niet. Er is niet veel veranderd, alleen dat ik op een hoger niveau mocht voetballen.

Wat vonden je ouders van de overstap?

Zij vonden dat fijn. Ik mocht meer gaan sporten en ze weten dat ik dat leuk vind.

Hoe verliep die eerste dag bij het reguliere?

(Denkt na) We kwamen samen in de kleedkamer en kleedden ons om. Daarna werd ik kort voorgesteld op het veld. De eerste training hebben ze me een beetje getest. Wat kon ik goed, wat minder.

Werd er iets verteld over hoe ze jou moesten behandelen?

(Zelfverzekerd) Nee, nee.

Wanneer kwam een overstap ter sprake?

(Twijfelt) Pierre kwam naar me toe en vroeg wat ik daarvan vond. Pierre is de trainer van de B-reserve. Hij had me er graag bij. Zo is het begonnen. Op dat moment behaalden ik al een behoorlijk niveau in de G-ploeg.

Wat waren je drijfveren? Waarom wou je echt slagen?

(Overtuigend) Ik wilde vooral meer voetballen en hogerop geraken. Ik keek er naar uit om sterker en beter te worden in de sport.

Waren er zaken waar je bang voor was?

(Overtuigend) Nee, dat niet. Ik keek er naar uit. Het voelde aan als een uitdaging.

Voelde je druk tijdens de overstap?

(Denkt na) Nee, geen druk. De overstap is heel geleidelijk gegaan.

Zijn er verschillen tussen beide ploegen?

(Reageert snel) Ja, het spel op zondag is harder. De duels zijn feller. Daardoor ben ik gaan fitnesssen en meer gaan lopen buiten de trainingen. In het begin had ik daar wel moeite mee. De spelregels zijn in de G-ploeg een beetje anders. Buitenspel telt er bijvoorbeeld niet, het veld is kleiner en je staat met minder spelers op het veld. Bij de G-ploeg kan je iets vrijer spelen. Bij de reserve geven we erg veel passen. Soms een dribbel tussendoor, maar meestal wordt er samengespeeld.

Wilde je ooit terugkeren naar de G-ploeg?

(Zelfverzekerd) Nee, als er moeilijke momenten zouden geweest zijn, had ik even op mijn tanden gebeten.

Zijn er gelijkenissen tussen beide ploegen?

(Twijfelt) De structuur is hetzelfde. Je komt aan op de club, kleed je om in dezelfde kleedkamers. Daarna een opwarming en je sluit af met een wedstrijdvorm. Daarnaast is de sfeer ook hetzelfde. Ik voel me bij beide ploegen op mijn gemak.

Reguliere sportclub

Waren er problemen toen je in de B-ploeg terechtkwam?

Nee, ik heb geen problemen gehad. De trainer kende ik en de andere spelers had ik allemaal al eens gezien op de club.

Stel dat je trainer zou zijn van de B-ploeg en er komt een G-sporter bij jullie meespelen. Hoe zou je dat aanpakken?

(Denkt na) Ik zou hem eerst goed bekijken op het plein. Wat kan hij goed, wat minder. Als hij het niveau aan zou kunnen, zou ik hem vragen of hij het ziet zitten.

Als hij het wilt, zou ik hem eens laten meetrainen. Ik zou nog niets tegen de ploeg zeggen. Na de training zou ik het er met de spelers over hebben. Ik vertel ze wat zijn beperking is, zodat ze hem hier niet op afrekenen. Van daaruit zal ik dan bekijken of het mogelijk is, met hem in de ploeg. Als ze dit goed vinden, zou ik hem geleidelijk meer laten meetrainen. Op termijn kan hij dan al eens een wedstrijd komen meespelen.

Heb je je ooit in de B-ploeg alleen gevoeld?

(Overtuigend) Nee, nooit. Ze hebben me direct aanvaard. Op het veld spraken ze mij aan. Als er iets mis is, vertellen ze dat op een rustige manier.

Bij wie kan je terecht op de club? Wie is je vertrouwenspersoon?

(Denkt na) Verschillende personen. De trainers zijn allemaal bereikbaar. Daarnaast kan ik altijd bij Jos terecht. Het is wel goed dat iedereen in de club zo bereikbaar is. Als ze geen interesse hebben in jou verhaal, dan loop je hier op een andere manier rond.

Vind je iets niet leuk in de B-ploeg?

(Twijfelt) Nee, op dit moment niet. De sfeer in de G-ploeg is toch anders. Misschien nog iets leuker. We winnen veel, dan voelt het direct goed aan.

Reflectie

Als je moet kiezen tussen de B-ploeg en de G-ploeg, welke kies je dan?

(Twijfelt) Enerzijds zou ik voor de B-ploeg kiezen. Het niveau is er hoger en de wedstrijden zijn competitiever dan in de G-ploeg. In de B-ploeg mag ik ook het meeste voetballen. Anderzijds is de sfeer in de G-ploeg erg leuk. We winnen erg veel wedstrijden. Het leukste blijven toch de toernooien en randactiviteiten. Daar kijk ik altijd enorm naar uit. Uiteindelijk zou ik voor de G-ploeg kiezen denk ik.

Was alles de overstap, de moeite waard?

Ja, ja. Ik zou het direct opnieuw doen. Als ik volledig zou moeten overstappen, had ik het niet gedaan.

Wat wil je meegeven aan de volgende G-sporter, die de overstap gaat zetten?

(Zelfverzekerd) Dat hij de overstap geleidelijk moet zetten. Hij moet ook geduld hebben. Niet stressen als het even niet lukt, maar doorbijten. Hij moet er natuurlijk wel klaar voor zijn. Hij moet echt goed zijn in zijn sport.

Hij moet zich rustig houden. Mocht hij ergens mee zitten, kan hij dit best vertellen tegen iemand die hij vertrouwd.

Gesprek medespeler Hans en Joeri

Ik sprak af met de medespeler van Hans en Joeri via Hans. Op 6 maart nam het interview plaats in de living bij zijn thuis. We sprake rond 20u30 af.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op maandag 6 maart bij een medespeler van hen. Dit bij zijn thuis.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De medespeler van 'Hans' en 'Joeri' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Hans en Joeri.

Vooraf

Waarom bent u bij FC Berg gaan sporten?

(Denkt na) Goh! Ik ben daar terechtgekomen via mijn broer want hij speelde er al. Vanaf mijn 17de ben ik er begonnen. Momenteel ben ik 37 jaar. Ik speel er dus al 20 jaar. Daarvoor speelde ik in Opoeteren. FC Berg had een spelerstekort waardoor ik naar hun ben gegaan. Ik speelde er in de A-ploeg, maar toen ik ging bouwen heb ik dat wat opzij moeten schuiven. Sindsdien speel ik in de B-ploeg en dat bevalt me. Meer voor het plezier.

Toen was er nog geen sprake van de G-werking.

Nee, nog niet.

Waarom koos je voor FC Berg, wat vind je er leuk?

Via mijn broer, maar de sfeer is altijd goed. Alles is goed geregeld. Ik heb er nooit problemen gehad. De sfeer is er echt leuk. Ik speel al jaren bij sommige samen, dat creëert een band.

Wat vind je niet leuk in FC Berg?

(Denkt lang na) Nee, ik kan niks zeggen. Het is gewoon sporten. (Lacht)

Overstap

Hoe was de sfeer toen Joeri en Hans bij jullie aankwam?

(Denkt na) Bwa, ik denk niet dat die veranderd is. Het zijn toffe gasten die goed kunnen voetballen. Die overstap is goed gegaan. We hebben ze goed geïntegreerd in de ploeg. De sfeer is er zeker niet door veranderd. Ze zijn er nog altijd, dat wil ook wat zeggen natuurlijk. (lacht)

Hoe verliep de kennismaking met Joeri en Hans? Wat werd er jullie verteld over hen?

(Denkt lang na) Goh! Dat is momenteel al elf jaar geleden denk ik. Jos Sleven is er toen mee begonnen. Ze hebben me toen gevraagd om direct in te stappen in het project, maar ik had het toen te druk. Dat ging niet. Het waren goede spelers en we hadden een spelerstekort. We konden ze dus zeker goed gebruiken. (Denkt na) Voor zover ik me kan

herinneren is die overstap heel erg goed gegaan. Het belangrijkste in het hele gebeuren is dat je de jongens juist opvangt en accepteert. Het zijn geen vreemde voor ons. Er lopen erg veel G-sporters rond in FC Berg. Dat is al erg belangrijk voor een toekomstige overstap.

De overstap is erg goed verlopen. Als je kijkt naar Hans, ik sta momenteel tweede in de topschuttersstand aller tijden, Hans is me voorbij gestoken. Hij scoort 20 tot 30 doelpunten per seizoen.

Jos heeft ons in het begin kort geïnformeerd over Joeri en Hans. Hij vertelde welke beperking ze hadden, maar meer ook niet. Eigenlijk was dat zelfs niet nodig. We spelen geregeld unified-wedstrijdjes. Daar wordt ons ook niet verteld wat en hoe van elke speler. Die jongens zijn daar om te voetballen en spelletjes te spelen en wij ook. We hebben een soort van regel. We zijn daar om hen te laten voetballen. We zijn niet daar om hen te overklassen. Bijvoorbeeld als je tijdens een wedstrijdje samen naar doel loopt, dan laat je de G-speler scoren. Zij primeren boven het niveau of het spelletje.

Het unified zal dan de eerste stap richting een volledige overstap naar het reguliere zijn. Op deze manier hebben jullie elkaar leren kennen. Tijdens deze wedstrijden hebben jullie zich aangepast aan hun. Tijdens de overstap naar het reguliere, hebben zij zich moeten aanpassen aan jullie. Was deze overstap moeilijk?

(Denkt na) Ik denk het niet. Ze zijn er zelfs beter van geworden. Ze hebben stappen vooruit gezet op het veld. Dat zie je. Daarnaast liegen de cijfers van hierboven er niet om.

Die eerste training, kan u deze beschrijven?

We waren er op voorbereid. We wisten dat ze gingen meetraineren. We zien die jongens geregeld op de club rondlopen. Dan ben je al een beetje voorbereid op een eventuele overstap. Het was dus geen wereldvreemde situatie. Soms traiden ze al eens mee als we een spelerstekort hadden.

De training werd niet aangepast voor hen. In elke ploeg heb je wel betere en mindere spelers. De trainer legt de oefening uit, de betere spelers doen hem dan visueel voor en daarna weet iedereen wat de bedoeling van de oefening is. Er veranderde dus niets.

Het is dus vergelijkbaar met een nieuwe speler zonder beperking.

(Zelfverzekerd) Ja, zo kan je het een beetje vergelijken. Je mag hun beperking natuurlijk niet vergeten, maar je mag er zeker niet teveel mee bezig zijn. De eerste stap moet wel gezet worden door de spelers zonder beperking. Al is dit eigenlijk ook wel normaal.

Niet alle G-spelers kan je integreren. Sommige beperkingen zijn te zwaar. Het evenwicht in de ploeg zou verstoord kunnen worden. Bij Hans en Joeri was het gemakkelijk. Het zijn goede spelers en hebben beide een rustig karakter. We zijn één ploeg geworden. Zij zijn er meer mee bezig dan ons. (Lacht) Je moet maar aan hun vragen wat we de vorige keer tegen hun gemaakt hebben of wie er gescoord had. Je krijgt erg veel van hen terug.

Waren ze klaar voor de overstap?

(Lacht en uitbundig) Ik denk dat Joeri de beste conditie heeft van de hele ploeg! Ik kan me niet herinneren of ze al direct klaar waren qua niveau, maar ik weet wel dat het niet lang geduurd heeft. Ze zijn erg snel verbeterd als sporters. Ze begonnen met een kwartiertje te spelen, maar al snel konden we hen langer en langer laten spelen.

Vind u hen een meerwaarde in de ploeg?

(Denkt lang na) Ja, voetballend en in de ploeg. Ze horen er helemaal bij. Je ziet niet meer dat ze van de G-ploeg komen.

Veranderde er iets in de mentaliteit van de ploeg? Bijvoorbeeld, zonder hen wilden jullie top 3 spelen. Het eerste jaar dat ze erbij kwamen, was top 7 voldoende, zoiets?

(Twijfelt) Nee, daar is niets in verandert. Bij de unified-wedstrijden passen wij ons aan. In het reguliere moeten zij zich aanpassen. Dat hebben ze eigenlijk van de eerste dag gedaan. Nee we hebben onze ambities nooit moeten aanpassen.

Waren ze ergens niet op voorbereid?

(Denkt na) Nee, ik denk het niet. Het is heel erg vlot gegaan. De clubwerking en de ploeg is daar ook erg belangrijk in gebleken. Als je er voor open staat, lukt dat wel. Joeri is volgens mij ook een half jaar naar een andere ploeg gegaan. Daar lukte het niet. Je moet er als ploeg en als club voor open staan.

Reflectie

Wat is de gemiddelde leeftijd van de ploeg?

(Denkt na) Hans is de jongste en Joeri de tweede jongste. Goh, goede vraag, euhm ...

Is het belangrijk dat de groep ouder, volwassen is?

(Denkt na) Misschien wel. Zo heb ik het nog nooit bekeken, ik denk het wel. Een jonge ploeg weet niet goed wat een beperking inhoudt. Dat kan wel belangrijk geweest zijn.

Zou je achteraf iets op een andere manier aangepakt hebben?

(Overtuigend) Nee, ze zijn al heel snel geïntegreerd. Ik denk dat je ze, vanaf dag één, een kans moet geven.

Is het een geleidelijk proces geweest, of een heel bruusk?

De G-werking op FC Berg bestaat nu elf jaar. De overstap van Joeri en Hans gebeurden vijf jaar geleden. In de tussentijd hebben ze geregeld unified-wedstrijden gespeeld. Op die manier hebben ze toch al stappen van de integratie gemaakt. Ze hebben de tijd gehad om ons te leren kennen.

Stel dat we dat wel gaan doen. Van de ene op de andere dag de overstap maken?

(Denkt na en twijfelt) Bij Joeri en Hans denk ik dat het gelukt was. Dit zal zeker niet bij elke G-sporter het geval zijn. De stap was groter geweest, maar het zou nog wel kunnen lukken.

De gemoedelijk sfeer en het niveau en karakter van de G-sporters waren eigenlijk beide positief voor een overstap. Stel dat één van deze factoren niet positief is, welke zou je dan kiezen zodat de overstap toch zou kunnen slagen?

(Denkt lang na) Het karakter en de mentaliteit van de G-sporter. Als dit niet aanwezig is, wordt het altijd moeilijk. Daarnaast kan de groeps sfeer aangetast worden door de nieuwe speler. Daardoor lopen beide factoren slecht af. Dat werkt niet. Bij FC Berg zijn we daar gevoelig aan, die mentaliteit.

Stel, we willen ze toch integreren in een reguliere ploeg, maar bij FC Berg lukt het niet. Wat is er belangrijk, voor Joeri of Hans, dat een overstap naar een andere ploeg wel zal slagen?

(Twijfelt) Ik denk dat het al belangrijk is dat ze weten wie de nieuwe spelers zijn en hoe ze behandeld moeten worden. Daarnaast moet de nieuwe ploeg ervoor openstaan. Ze moeten weten wat hun beperkingen inhouden en hen wat begeleiden doorheen de overstap. Geef ze vertrouwen, ook al maken ze fouten. Ze moeten goed gecoacht, gestuurd en geholpen worden op het plein.

Laat ze eerst aftasten. Daarna moet je niet zeggen wat ze moeten doen, maar kan je beter suggesties geven. Ze kijken toch een beetje naar ons op. Laat ze zien dat je het goed met hen voor hebt.

Zijn Hans en Joeri een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) Ja, zeker! Op sportief vlak zijn ze bij de betere van de ploeg. We weten hoe we hen moeten gebruiken en zij weten hoe we hen gebruiken.

Is er iets veranderd binnen de ploeg? Qua omgang met elkaar?

Op dat gebied niet, nee. Dat is ook typisch voor FC Berg. Jaarlijks hebben we een verkleedfeestje waarbij iedereen welkom is. Het is niet zo dat het feestje voor de G-

werking op een andere dag zou plaatsvinden. Ze horen erbij en zijn evenveel deel van FC Berg dan de A of de B-ploeg.

Lange termijn

Zie je Hans of Joeri kapitein worden van de B-ploeg?

(Overtuigend) Nee, dat ligt niet in hun karakter. Daar zijn ze te teruggetrokken voor. Het zijn geen leiders die zeggen wat iemand anders moet doen.

Zou een G-speler kapitein kunnen worden in een reguliere ploeg?

(Denkt lang na) Als ze er echt klaar voor zijn misschien,... Nee, ik denk toch van niet. Dat zou te ver gaan voor hen.

Ik twijfelde omdat je soms vergeet dat ze een beperking hebben. Het zijn gewoon Hans en Joeri. Als we tegen tegenstanders spelen, waar we nog nooit tegen gespeeld hebben, dan halen ze Hans en Joeri er nooit uit. Ze gaan alleen kunnen zeggen dat het goede spelers zijn.

Is er nog iets dat je wilt meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Zelfverzekerd) Nee, ik denk dat ze aanvaard moeten worden door de nieuwe ploeg en dat ze nog geregeld gecoacht moeten worden. Ze moeten uiteraard een bepaald niveau behalen voordat ze geïntegreerd kunnen worden. Dat lijkt me erg belangrijk.

Gesprek ouders Hans en Joeri

Ik sprak af met de ouders van Hans en Joeri via Hans. Op 20 maart nam het interview plaats in de keuken bij zijn thuis. Het hele gezin was aanwezig op dat moment, zij zaten in de living.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op dinsdag 20 maart bij hun thuis. Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De ouders van 'Hans' en 'Joeri' hebben hier geen probleem mee. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de mama van Hans en Joeri.

G-sportclub

Vertel over de eerste keer dat Hans en Joeri gingen sporten in de G-sportclub.

(Denkt lang na) Dat is lang geleden! Het starten allemaal toen ze bij Jos (Sleven) op het semi-internaat zaten. Zo'n 20 jaar geleden bijna. Ik had toen een gesprek met Jos. Hij vroeg de toestemming om Hans en Joeri op te nemen in de G-club. Jos zag wel wat in hen. Ik heb het toen eerst met hen besproken en zo zijn ze erin gerold. Ze speelden af en toe in het semi-internaat wedstrijdje onder elkaar. Daar zal de interesse gegroeid zijn. Dat was op de leeftijd van zes, zeven jaar. Toen was er nog geen sprake van een G-werking op FC Berg.

Hoe verliepen die eerste trainingen van Hans en Joeri?

(Twijfelt) Geen idee, ze zaten op het semi-internaat. De trainingen vonden plaats in het semi-internaat. Ik wist er maar weinig van. Ik wist dat ze in goede handen waren bij Jos. (Denkt na) Ik kan er niet veel over zeggen, want ik ben in die tijd nooit naar een training kunnen gaan kijken.

Overstap

Vertel over de overstap naar de reguliere sportclub. Hoe kwam dit tot stand?

Ze hebben het eerst aan Hans en Joeri gevraagd. Zagen zij het zitten en wilden het proberen. Daarna heeft Jos het aan mij gevraagd. Ik ken Jos al erg lang dus ik wist dat ze hen goed gingen behandelen. Ik had er niets tegen. Hans en Joeri zagen het zitten en konden niet wachten om meer te mogen sporten. Voor FC Berg was dit ook een goede situatie want ze hadden af en toe een spelerstekort. Hans en Joeri konden dit tekort opvangen. Soms geef ik hen een opmerking over hoeveel ze moeten spelen in de week. Dan antwoorden ze steevast: "Maar allée mama, laat ons toch gewoon gaan!". Dat was de enigste voorwaarden voor mij. Als het teveel werd voor hen, moesten ze de stap terug kunnen zetten. Dit is nooit ter sprake gekomen. Ze komen op erg veel plaatsen met de G-werking. Ze zijn al eens naar Spanje, Turkije, Zweden, ... geweest. Dat is erg leuk en mooi als je dat kan aanbieden. Ze behalen een erg hoog niveau.

Werd de overstap goed voorbereid?

(Zelfverzekerd) Ja, die werd goed voorbereid. Jos zorgden zelfs voor vervoer van thuis naar de club en terug. Ze zijn graag op de club en de club heeft hen graag. Dat is het belangrijkste. Voor mij is er weinig verandert. Zolang mijn kinderen gelukkig zijn is het van mijn kant goed. Uiteindelijk gaat het over hun leven. Ze mogen en kunnen zelf kiezen wat wel en wat niet.

Zijn er ooit problemen geweest na een training?

Als er problemen waren, vertelden ze deze altijd aan Jos. Als ik ervan moest weten, belde Jos mij. In al die jaren heeft hij 2x gebeld en ik kan al niet meer herinneren waarom hij belde. Het was dus uiteindelijk geen al te groot probleem. Ik heb ze nooit ongelukkig zien terugkomen.

(Denkt na) De enigste keren dat ze gefrustreerd terugkwamen, was als ze tegen hun papa hadden gespeeld. Hij speelt ook in een G-ploeg en ze spelen jaarlijks tegen elkaar. De papa probeert hen dan het leven zuur te maken door stevig door te gaan en op het randje van het agressieve te spelen. De ergste schok verteren ze op de club en de naschokken uiten zich thuis.

Stel dat ze moeten kiezen tussen de G-club of de reguliere club, welke zullen ze kiezen?

(Denk na) Dat zullen ze niet leuk vinden. Het liefst spelen ze in beide clubs. In het reguliere is het niveau hoger en dat vinden ze leuk. In de G-club is er het randgebeuren en de gemoedelijke sfeer. Kiezen tussen beide zullen ze niet leuk vinden. Ik zou het zelf ook erg vinden. Uiteindelijk kiezen ze voor de G-club denk ik. Soms zeg ik tegen hen: "Jullie zouden meekunnen in een reguliere club, ik zou geld aan jullie kunnen verdienen!", (lacht) maar dat is voor hen niet van tel. Ze vertellen me dan dat ze goed zitten bij FC Berg. Dat is het belangrijkste voor mij. Ik denk dat ze in een diep dal zullen vallen, mochten ze niet meer mogen meespelen voor beide ploegen.

Ja, dat begrijp ik. Ik heb het gevoel dat ze sneller zullen afhaken in het regulier, als ze de voeling met de G-werking blijven behouden. Zou het voor de volgende G-sporter niet beter zijn mocht hij/zij volledig overstappen?

(Denkt na en twijfelt) Nja, dat zou kunnen. Bij mijn zonen is het simpel. Neem ze uit hun vertrouwde omgeving weg en je bent ze kwijt. Volgens mij zou de overstap dan wel wat moeilijker geweest zijn.

FC Berg is redelijk ver van hier. Zou het kunnen lukken bij een club hier in de buurt? Daar kennen ze ongetwijfeld ook enkele spelers die er sporten. Zou dit kunnen lukken?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, nee, ik denk het niet. Qua sportief niveau zouden ze meekunnen, dat weet ik zeker. Het zal niet slagen omdat het een nieuwe situatie en omgeving voor hen is. Ze zijn alles gewoon zoals het in FC Berg aan toegaat. Ze weten bij wie ze terecht kunnen en wat wel en niet kan. In de nieuwe club zouden ze op dit vlak helemaal opnieuw moeten beginnen. Dat gaan ze niet doen. Ikzelf zou het ook niet willen. FC Berg heeft met de buitenlandse reizen hun nek uitgestoken om op financieel vlak alles rond te krijgen. Dat zijn dingen die onthouden worden.

Had u schrik voor de overstap?

(Zelfverzekerd) Nee, eigenlijk niet. Ik wist dat ze in goede handen waren. Hans en Joeri waren er klaar voor en de club was er op voorbereid. Ze zijn er intussen helemaal op ingesteld. Vrijdagavond verwachten ze een berichtje van de trainer van de b-reserve ivm de selectie. Als mijn zus een feestje organiseert op een wedstrijddag, dan komen ze later. Het zit er ingebakken en ze willen absoluut aanwezig zijn, zoveel mogelijk sporten.

Stel dat de club niet zo goed voorbereid was op de overstap van Hans en Joeri, zou je dan nog achter de overstap staan?

Nee, dan zou ik liever hebben dat ze blijven waar ze zijn. Hun leeftijd is ook al wat hoger. Dan wordt het een stukje moeilijker. Als ik weet dat ze in goede handen zijn, is dit natuurlijk anders.

Zou u iets anders doen tijdens de overstap, achteraf gezien?

Nee, ik zou niks anders doen. Stel dat ze naar een andere ploeg willen gaan, dan zal ik daar achter staan. Ze moeten hun eigen weg nemen en zelf proberen wat de beste weg is.

Nieuwe sportclub

Tijdens mijn aanwezigheid op de club, heb ik gemerkt dat FC Berg een club is waar het G-voetbal echt bij het reguliere wordt getrokken. FC Berg is G-voetbal en regulier voetbal. In andere clubs is de G-werking meer een afdeling van de club, gescheiden van het reguliere, is dat het belangrijkste in de hele overstap?

(Denkt na en twijfelt) Dat is belangrijk, maar volgens mij niet het belangrijkste. De zoon van mijn nieuwe man speelt in een andere G-club. Jos heeft al meermaals gevraagd of hij naar FC Berg wilde komen. Hij doet het niet. Hij wil liever bij zijn vrienden, in zijn gekende omgeving, spelen. Ik denk dat dat het belangrijkste is voor de speler.

Joeri heeft een aantal jaar in Stokkem gespeeld. Hij kende daar een aantal jongens en wilden eens proberen om daar te gaan spelen. Hij heeft het geprobeerd, maar hij vond zijn draai niet. De trainer heeft mij erg vaak gebeld en is zelfs hier thuis op bezoek geweest met de vraag of Joeri toch niet naar Stokkem wilde komen. Hij bleef weigeren. Hij werd daar niet aanvaard zoals hij in FC Berg aanvaard werd. Dat merkte ik aan hem, hij was minder gelukkig dan bij FC Berg. Op financieel vlak wilde ze ook een uitzondering maken om hem toch maar in de club te krijgen, maar dat maakte voor Joeri niets uit. Hij wilde absoluut terug naar FC Berg.

Is er nog iets dat u nog niet verteld heeft over de overstap, dat de volgende G-sporter zal moeten weten? Welke raad zou u meegeven?

Dat hij eerst heel goed moet nadenken of hij het echt wil. Het zal niet gemakkelijk zijn. Ook zou ik de voeling met de G-club blijven behouden. Dan zijn ze wel erg veel aan het sporten, maar uiteindelijk gaan ze dan het gelukkigst zijn. Het zou ook kunnen dat ze niet aanvaard worden door de nieuwe club, dan wordt je er volgens mij niet beter van. Toch is het een mooi compliment dat ze de kans krijgen om de overstap te mogen maken.

Bent u blij dat ze de overstap gemaakt hebben? Want ze hebben daar dingen geleerd, die ze in het G-circuit onmogelijk konden leren.

(Denkt na) Ik ben blij voor hen omdat het goed en vlot is verlopen, maar de G-ploeg blijft toch hen dada. Uiteindelijk ben ik blij dat ze het gedaan hebben en dat ze nog steeds in beide ploegen spelen.

Trainer, voorzitter, bestuurslid, oprichter FC Berg (Hans en Joeri)

Het eerste contact dat ik met FC Berg had, was via Jos Sleven. Zijn contactnummer heb ik verkregen via Ronny Wasiak. Ik sprak af met Jos Sleven in de kantine van FC Berg voor een wedstrijd van één van de twee G-ploegen. Op 19 januari nam het interview plaats in de kantine van de sportclub. We sprake rond 19u af.

De sporters zijn ongeveer vijf jaar ouder dan mij. Ze hebben beide een lichte verstandelijke handicap. Het interview nam plaats op donderdag 19 januari.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Hans' en 'Joeri'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. Jos Sleven had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Jos Sleven.

Vooraf

Vertel over de opstart van de G-werking op FC Berg.

(Glimlacht) Goh, dat is al lang geleden! Ongeveer twintig jaar, denk ik. Ikzelf werk in de sociale sector. Via mijn werk sta ik erg dicht bij personen met een beperking. Op school zie ik de jongeren bijna dagelijks. Daarnaast ben ik ook aangesloten bij het internaat van onze school. Tot de leeftijd van, meestal, achttien jaar kan ik de jongeren van erg dichtbij begeleiden en ondersteunen. De meeste verlaten het internaat als ze achttienplus zijn. Dan valt die begeleiding volledig weg. Dat vond ik altijd al een vreemde werkwijze.

In het internaat deden we erg vaak activiteiten. De meeste jongens vinden voetbal een erg leuke en uitdagende sport. We speelde dan een aantal wedstrijdjes onder elkaar. Hetgeen wat overal wel gebeurt eigenlijk.

(Zelfverzekerd) Ik heb beide gekoppeld. Op deze manier konden de jongeren samen voetballen en trainen. We zijn begonnen in het internaat waar we na school trinden op de speelplaats. Er was interesse van andere G-sporters waardoor we snel een aantal spelers hadden om een ploegje op te starten. We wisten en konden toen nog niet in een competitie meespelen, want er waren niet echt andere ploegen.

Na een tijdje te trainen en wedstrijdjes onder elkaar te spelen kwamen de unified-wedstrijden meer en meer naar boven. Dat leek me wel iets. Zo hebben we een aantal wedstrijden gespeeld met spelers van FC Berg. Dit omdat ik er een paar spelers van ken. Die spelers waren laaiend enthousiast en vroegen direct wanneer de volgende match was (glimlacht). Dat zijn we dan blijven herhalen. Er was een unified-competitie, maar dat wisten we te laat. Het eerste jaar hebben we daar niet aan kunnen deelnemen. Dat jaar hebben we enkel vriendschappelijke wedstrijden gespeeld en aan de Special Olympics deelgenomen.

En hoe is die overstap naar een volledige G-club gegaan? Want daar was toen nog geen sprake van?

(Zelfverzekerd) Het aantal unified-ploegen nam af. Unified-voetbal is een stap hoger dan G-voetbal. Het is een tendens dat die unified-ploegen komen en gaan. De ploegen zijn afhankelijk van dichtbijzijnde instellingen. Op het moment dat die jongens niet meer in de school zitten, spelen ze niet meer mee in de G-voetbal. In Kortesseem is er bv een turnleerkracht die zich daar mee bezighoud. Hij mag, van de directie, enkel voetballen met leerlingen die naar die school gaan. Dat heeft tot gevolg dat ze het ene jaar een erg sterke

ploeg hebben, maar het jaar daarna een erg zwakke. Hun beste spelers zijn dan van school gegaan.

(Bedenklijk) Een aantal jaar geleden waren de toetredingscriteria voor een buitengewone school erg breed. Momenteel zijn deze verstrengd. Enkel personen met een zwaardere beperking komen er nog in. Daardoor is het IQ in de voetbalploegen ook een stuk lager. Dat zie je ook aan het niveau van de spelers.

De unified-competitie is weggefallen omdat er minder ploegen zijn die mee wilde spelen. Daarnaast is de A-competitie van het G-voetbal ook weggefallen. Dat betekent een serieuze dreun voor het niveau van de competitie.

We hebben onze clubwerking daar een beetje aan moeten aanpassen. We moesten mee in de G-competitie, anders speelden we geen competitie. Daarnaast spelen we vriendschappelijke unified-wedstrijden. Vroeger gingen we opzoek naar versterkingen voor onze G-ploegen. Momenteel zoeken we naar spelers die het gemiddeld niveau verzwakken. Dit omdat er anders geen tegenstand is in deze reeks.

(Denkt na) We hebben onze A en B ploegen gemixt. Het is niet zo dat de A-ploeg beter is dan de B-ploeg. Vroeger was dit wel het geval. Mochten we de ploegen zo behouden hebben, zou de B-ploeg een uitdagend seizoen draaien waarbij ze van boven in de middenmoot zullen eindigen. De A-ploeg zou elke wedstrijd met gemak winnen. Het zou de spanning, maar ook het plezier wegnemen in de competitie. Momenteel staan beide ploegen dicht bij elkaar. Eén van de twee zal kampioen spelen, de andere wordt waarschijnlijk tweede.

Deze zomer kreeg ik een mail van de voetbalbond. Ze vertelde me dat de A-competitie werd afgeschaft omdat we de enigste ploeg waren. We konden met onze A-ploeg niet deelnemen in de B-competitie want dat zou te gemakkelijk zijn, vond de voetbalbond. Dat vond ik onredelijk. Er zijn jongens die hier al tien jaar rondlopen en een enorme progressie hebben gemaakt. Tegen hen moest ik gaan vertellen dat ze erg goed bezig waren, maar dat het verhaal voor hen stopte. Omdat ze te goed waren geworden. Dat vond ik niet correct. Daardoor hebben we deze, hierboven vertelde, oplossing toegepast. De jongens komen hier niet alleen voor het voetbal. Ze komen met elkaar in contact, doen activiteiten als groep, drinken een pintje na de wedstrijd,... Ze evolueren niet enkel op het voetbalveld, dat is voor die jongens van levensbelang.

Langere termijn

Als ik dit zo hoor, wordt een toekomstige overstap van een G-sporter naar een reguliere club een stuk moeilijker. De B-competitie is van een lager niveau, dan de A-competitie die opgedoekt is. Daardoor gaat het gemiddelde niveau naar beneden omdat de andere G-voetbalclubs niet zo'n sterke werking hebben als FC Berg.

(Denkt na en is voorzichtig) Ik ga natuurlijk niets over de werking van de andere clubs zeggen, maar er is geen opvolging voor de G-sporters die de school verlaten. Ze kunnen eigenlijk nergens terecht. Langs de andere kant begrijp ik dat de scholen niet willen betalen voor leerlingen die de school verlaten. De begeleiders die zich daarvoor inzetten worden immers betaald door de school. Zo krijg ik elk jaar een telefoontje van de begeleider van Maaseik. Hij verteld dan dat er een achttien jarige G-sporter van school gaat. Ze vragen dan of wij nog plaats hebben in onze G-ploegen. Momenteel hebben we drieëntwintig spelers. Vijftien daarvan zijn op die manier naar onze club overgestapt. Als die andere clubs hun spelers kon behouden, dan is de competitie meer verdeeld en creëer je een hoger niveau.

(Trots) In onze club zijn er altijd vier personen aanwezig. Zij worden niet betaald. Ze halen de jongens op in Bree, Maasmechelen,... Die jongens komen hier trainen en eentje drinken. Daarna brengen die vier personen hen terug naar huis. De begeleiders van de andere ploegen doen dat tijdens hun werkuren. Als ik naar de Special Olympics ga, moet ik overuren inzetten. Dit terwijl collega's van mij, die in dezelfde afdeling werken, overuren krijgen plus daar bovenop een zaterdag toelage. Dat klinkt alsof wij daarmee willen uitpakken, maar daar komt het op neer. Dat is misschien de kern van het verhaal. Die jongens hebben veel spontane begeleiding nodig. Zij voelen op welke manier je voor de groep komt staan.

Reflectie

Hoe kunnen we dat niveau toch hoog houden?

(Denkt na) Ja, daar denken we vaak over na. Eén factor is de spontane werking. Er zijn tien mensen die de club ondersteunen. De trainers hebben hier zelf gevoetbald, sommige op redelijk hoog niveau, die erg veel vakkennis bekomen hebben. Ze weten ook hoe ze deze moeten overbrengen. Ik denk dat de andere werkingen naar onze werking moeten kijken. In de unified-wedstrijden spelen we uitsluiten met G-sporters en A en B sporters van FC Berg. Iedereen speelt dus bij FC Berg. Bij Kortessem spelen alle G-sporters bij Kortessem, maar geen enkele A of B speler van Kortessem is partner van de G-sporters. Dat zijn allemaal collega's, leerkrachten, begeleiders van de G-sporter. Het G-voetbal ligt een beetje op een eiland in sommige andere clubs.

(Zelfverzekerd) Ik weet dat zoiets erg moeilijk is om klaar te spelen, maar je moet het groeikansen geven. In Maaseik hebben ze het geprobeerd. Ze namen hun topspits en laatste man van de A-ploeg mee want dan maken ze meer kans om te winnen. Dan ben je verkeerd bezig. De spelers die je meeneemt, moeten weten hoe je met G-sporters om moet gaan. Ze moeten beseffen dat niet zij, maar de G-sporters in de spotlight staan. Anders heeft het gewoon geen zin.

Stel dat je de verantwoordelijk bent van de G-sport. Jij beslist wie er subsidies krijgt en wie niet. Hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, ik zit in het buitengewoon onderwijs, ik heb geen economische ervaring. Momenteel is er sprake van het M-decreet, toch wel een besparingsmaatregel. Ik vrees dat er momenteel een aantal jongeren in het regulier onderwijs zitten, die daar niet thuishoren. Dat is ook een beetje de valkuil hier. Er zijn tegenstanders die zeggen dat Hans en Joeri niet mee moeten/mogen doen in het G-voetbal want ze spelen al bij de reserve van FC Berg.

(Denkt na) Joeri is een aantal jaar geleden naar Dilsen overgestapt. Dat was toen gemakkelijker voor hem en zijn vriendin van toen. Die overstap lukte niet. Op voetballend vlak was hij goed genoeg, maar in de ploeg zal hij zichzelf altijd een beetje anders voelen. Ik zal het anders zeggen. (Zelfverzekerd) Wij kunnen als voetbalclub onze deuren volledig openzetten voor alle voetballers. Iedereen mag bij ons komen voetballen, maar die jongens hebben veel meer nodig. Momenteel hebben we drieëntwintig spelers, dan zullen het er misschien maar tien zijn. Je zit met belemmerende factoren, hoe goed ze als voetballer ook zijn of worden. De mobiliteit van die jongens is al een probleem. De G-competitie is altijd op donderdagavond. Die jongens geraken via het openbaar vervoer nog wel hier, maar terug naar huis is onmogelijk. Als wij als club zeggen: "Jullie zijn welkom!", maar je regelt geen vervoer, dan vallen er al veel sporters uit de boot.

Het sociale, euhm, hier zijn een aantal jongens met autisme, met ADHD,... Die jongens hebben allemaal een aparte aanpak nodig. Als je alleen je deuren opent, kom je er niet. Het financiële aspect, zeker niet vergeten. In andere ploegen moet je lidgeld betalen. Weer een heleboel sporters die je misloopt. Je hebt een hele ploeg nodig die in de inclusie wil meestappen. Zij moeten inzien dat die jongens dat waard zijn. Uiteindelijk zijn hier twee mensen die een achtergrond hebben in de omgang met personen met een beperking. Die twee moeten het verhaal doorbrengen aan de trainers. Zij moeten iedereen duidelijk maken dat die jongens dat waard zijn. Dat klinkt pastoraal (lacht), maar het is gewoon nodig. We zullen nooit een barbecue of kerstfeestje organiseren waar de G-werking niet bij uitgenodigd is. Dat is automatisch dat zij erbij horen. Ze zijn een deel van de club. In andere clubs moet, net voor de wedstrijd begint, het veld nog afgebakend worden met pionnetjes. Sommige ploegen hebben al eens geen kleedkamer gehad,... Terwijl bij ons de voorzitter tijdens de wedstrijd achter de toeg staat en s' morgens de lijnen gekalkt heeft. Hier worden ze gezien als volwaardige voetballers. Sommige spelers van de A of B ploeg kunnen zelfs veel leren qua dankbaarheid van de G-sporters. Nu klink ik enorm pastoraal (lacht). De spelers van de A en de B ploeg leren veel uit de hele situatie. Er zijn jongens waar je normaal achter moet zitten om alles in orde te krijgen. Omdat Hans en Joeri nu bij hem spelen, beseft hij dat hij een voorbeeldfunctie heeft. Hij gaat zich volwassener en verantwoordelijker gedragen in de ploeg en club vanwege Hans en Joeri. Dat is ook waardevol. Ik ben nu alles door elkaar aan het vertellen (lacht). Er speelt iemand in de A-ploeg die geregeld met werk naar Dubai moet. Zo gebeurde het ook een aantal maanden geleden. Hans mocht in zijn plaats in de selectie. De laatste tien minuten valt Hans in en maakt hij een doelpunt. Die A-speler was zo gelukkig als een kind omdat Hans, de G-sporter, gescoord had. Daar gaat het om. Binnenkort, tijdens het Hemelvaart weekend, zijn het de Special Olympics. We vragen altijd een aantal spelers van de A of B ploeg mee zodat we meer begeleiding hebben. Die mannen moeten daar wel een vrije dag voor aanvragen op het werk. Ik vreesde dat er geen respons ging komen. Die mannen kunnen dan ook een weekend met de vrouw en kinderen doorbrengen. Uiteindelijk heb ik een aantal spelers moeten teleurstellen want meer dan tien spelers meenemen was echt teveel. Het is de sfeer van de club die het doet denk ik. Ik weet het niet. Als je dat in een andere club wilt klaarspelen, moet je opnieuw een hele ploeg hebben die daar achter staat. Als een deel van de club het niet zit zitten, gaat het erg moeilijk worden. De G-werking moet verweven zijn met de rest van de club.

Hans en Joeri

Wat is het verhaal van Joeri en Hans in de G-werking?

(Denkt na) Hans speelt van in het begin in de G-werking. Hij was één van de eerste spelers van de G-ploeg. Joeri heeft een tijdje bij Stokkem gespeeld, vanaf zijn zestiende is hij komen meespelen bij de G-ploeg van FC Berg. Ze spelen dus allebei al erg lang bij FC Berg.

Ze hebben die overstap heel erg goed verteerd. (Glimlacht) Ze spelen elke zaterdag met de reserve een volledige match mee. Soms spelen ze ook met de A-ploeg mee, dat is dan wel een kwartiertje ongeveer, maar toch. FC Berg heeft hen graag en zij hebben FC Berg graag.

Het is niet zo simpel om twee G-sporters in een reguliere ploeg te zetten. De andere negen spelers moeten weten dat Hans en Joeri fouten zullen maken. Zeker op tactische vlak. Het aanvaarden van die fouten is erg belangrijk. Daarnaast moeten die negen spelers Hans en Joeri geregeld sturen. Hun eigen opdrachten mogen ze natuurlijk ook niet vergeten. Ze moeten goed voorbereid zijn op zowat alles wat er kan gebeuren tijdens een wedstrijd met Hans en Joeri.

We hebben de trainer van de A en de B ploeg gevraagd of hij ook trainer van de G-ploeg wilde worden. Hij heeft dat gedaan. Op die manier is er een duidelijk, vaste structuur. Voor de G-sporters, maar ook voor de rest. Niet telkens een andere trainer die andere aspecten belangrijk vindt. Bijvoorbeeld het weer vandaag (Erg koud, vriestemperaturen). Bij de A en B ploeg zijn er dan zeven of acht spelers op training. Bij de G-ploeg zijn er dan twintig spelers aanwezig. Die andere drie hebben dan ofwel middagpost, ofwel staan ze langs het terrein te kijken omdat ze geblesseerd zijn.

Stel dat deze club ermee stopt. Jij wilt er nog niet mee stoppen, maar je moet helemaal opnieuw beginnen. Op een andere plaats. Hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh! Daar denk ik liefst niet over na (lacht). Ik zou niet bij een erg grote club aankloppen. Dat is niet hetgeen waar de G-sporter op zit te wachten. De sfeer moet er volks en gemoedelijk zijn. (Denkt na) Een erg kleine club is misschien ook niet ideaal. Als ik hier een ploeg in de buurt moet kiezen, kies ik voor Neeroeteren. We hebben daar een administratieve band mee, het ligt in de buurt, is een iets grotere club, ... We spelen al gedeeltelijk onder hun naam. Vorig jaar hebben we een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen hun u17. We hebben 6-4 verloren. Momenteel, een jaar later, hebben die jongens nog contact met elkaar via Facebook. Elke week krijgen ze reactie op elkaars resultaten. Dan ben je met inclusie bezig. Die jongens hadden technische en tactische een grotere bagage. Ze hadden looplijnen en spelhervattingen die ze hadden ingestudeerd. Mochten wij dat hier proberen, dan lopen ze na vijf jaar nog steeds de verkeerde kant uit. (Lacht) Ik wil maar zeggen, ondanks hun mentale niveauverschil en voetballende kwaliteiten, kunnen die jongens het goed met elkaar vinden. Zijn ze geïnteresseerd in elkaar en communiceren ze met elkaar.

8.5.5 Jos

Achtergrondinformatie Jos

Deze informatie heb ik bekomen van trainer Kris Cuppens en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid in de club. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met hun trainer. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem. Ze prefereren om gesprekken over hun handicap met de trainer te bespreken. Het liefst spreken ze er niet teveel over.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Autisme

Jos heeft (net als Jef) autisme. Jos heeft zich enorm verdiept in het basketbal. Jos vertelt er weinig over. Hij is nogal timide. Hij vertelde erg rustig over de overstap en relativeerde zijn liefde voor basketbal. Dit viel vooral op toen ik naar de wedstrijd van Jef en Jos zijn ploeg ging kijken. Jos was geblesseerd en deed dus niet mee, maar was wel aanwezig als toeschouwer. Hij vertelde over het aantal punten dat ze behaald hadden dit seizoen. Hij vertelde erg enthousiast over alle statistieken van de ploeg. Hier werd duidelijk hoezeer hij met het basketbal bezig is terwijl hij geblesseerd moest toekijken.

Licht verstandelijke handicap

Jos heeft een licht verstandelijke handicap. Jos beseft dit heel goed. Hij kan er erg goed mee omgaan. Tijdens het interview viel dit nauwelijks op. Hij is wel bedachtzaam. Hij is op zijn hoede, wil niets verkeerd zeggen. Tijdens het interview dacht hij soms lang na over wat hij ging vertellen. Zijn antwoorden waren ook erg gestructureerd. Er zat een duidelijke lijn in zijn antwoorden en hij dacht er over na. Jos had moeite met het hogere niveau, het snellere spel en de nieuwe tactieken. Ik denk dat Jos de aanpassingen qua tactiek wel aan kon. Het sociale contact met de medespelers zou wel moeilijker gelopen hebben denk ik. Op deze manier zijn Jef en Jos complementair aan elkaar.

Thuisituatie

Jos zijn ouders zijn gescheiden. Over de papa van Jos heb ik geen informatie. Jos vertelt niets over hem. De mama en stiefpapa van Jos zijn wel erg betrokken bij de sportieve gebeurtenissen van Jos. Jef vertelde erg veel over zijn thuisituatie, dit is bij Jos veel minder het geval. Hij vertelde er niet echt iets over. Jos vertelde dat hij wel steun voelt van zijn familie, maar meer wilde hij er niet echt over kwijt.

Jos werd vroeger gepest op school. Misschien dat hij hierdoor wat timide overkomt.

Tijdens het interview vertelde hij enkel over de basketbal. Hij vertelde erg spontaan over basketbal en de overstap, maar daarbuiten vond hij minder belangrijk waardoor hij er ook minder over vertelde.

Trainer

Ik heb 3 trainers van Jos geïnterviewd. Kris Ballet, Gert Put en Kris Cuppens. Kris Ballet is een enthousiaste basketbaltrainer en momenteel zijn trainer bij de ploeg in 2de provinciale. Kris Cuppens is een enthousiast basketbaltrainer en bestuurslid. In zijn club zet vooral hij de lijnen uit. Daarnaast is hij een vertrouwenspersoon voor elke basketballer/basketbalster in de club. Hij heeft ook als één van de enigste een achtergrond in de psychologie. Gert Put was Jos zijn trainer in 3de provinciaal waar de overstap niet zo vlot verliep. Hij is ook een enthousiaste basketbaltrainer.

Extra

Tot slot weet ik via trainer Kris dat Jos bij een bakker werkt. Hij is één van de bekendste G-basketballers van de wereld. Hij nam deel aan een unified-toernooi in Amerika met oude NBA-sterren. Dit duel was live te bekijken in Amerika. Ook is hij al een aantal keer met een artikel in de Vlaamse kranten verschenen.

Sportclub

KBBC Zolder

Dekenstraat 22, 3550 Heusden-Zolder

011 53 68 03

sporthal@kbbczolder.be

<http://www.kbbczolder.be>

Gesprek Jos

Dit was het eerste gesprek met een G-sporter dat ik heb gevoerd. De sporter is ongeveer even oud als ik. Hij is autistisch en heeft een licht verstandelijke handicap. Hij is één van de bekendste G-basketballers in België. Het interview nam plaats op woensdag 14 december in de kantine van de sportclub. We spraken voor de training af zodat de sporter daarna nog kon trainen.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Jos'. Deze heeft de sporter zelf mogen kiezen. Ik verkies om de echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de G-sporter.

G-sportclub

Kan je wat vertellen over de G-sportclub? Over de eerste dag en de evolutie daarin.

(Denkt na) Pff, mijn eerste dag! Ik was een jongen die dik was en niet echt sportief. Via een leerkracht van school heb ik contact opgenomen met Kris (Cuppens) om te gaan trainen. Ik vond het fijn om te doen. Sindsdien ben ik afgevallen. Ik ben beter geworden en heb een betere conditie, dat was heel fijn. Ik had van bij de start heel leuke ploeggenoten dus van de eerste keer voelde ik mij direct thuis. Dat was allemaal erg leuk.

Super! Eigenlijk ben je beginnen sporten door de leerkracht op school. Anders had je deze stap niet gezet?

(Zelfverzekerd) Nee, anders had ik deze stap niet gezet.

Je bent blijven sporten omdat je zo'n leuke groep om je heen had en omdat je het een leuke sport vond? Maar waarom deze sport?

Het is eens wat anders dan voetbal, want dat hoor je zo vaak. Ik heb vroeger gevoetbald, maar dat was niets voor mij. Deze sport zag ik meer zitten.

Waarom in deze club? Specifiek omdat die leerkracht zei 'Ik ken Kris' of was er een andere reden?

Ja, ook. Het was dicht bij huis. Mijn leerkracht kende Kris en vertelde er goede verhalen over. Dus de keuze voor deze club was ideaal. Mijn leerkracht is de eerste training meegegaan om me voor te stellen aan Kris. Zo hebben we verdere afspraken gemaakt.

Wat vond je leuk aan het sporten in de G-sportclub?

Vooraf de sfeer eigenlijk. Dat was zo ... (Denkt na) Bij de G heb je mensen die autist zijn of het syndroom van Down hebben. Daardoor voel je je ook direct thuis. Het was helemaal anders dan in de gewone sportclub. Als je iets niet kunt in de gewone club, wordt er raar naar je gekeken zo van "huh die kan dat niet!" In de G is dit heel anders: Ze zijn meer begrijpelijker en je krijgt meer tijd voor alle oefeningen. Dat vond ik heel fijn.

Dat is wel leuk, ja. Wat vond je niet zo leuk aan het sporten in de G-sportclub?

(Denkt lang na) Sinds een aantal jaar, heb ik wat meer ervaring in de sport. De trainingen en wedstrijden gingen allemaal te langzaam. Toen ben ik samen met Jef (zit ook in mijn onderzoek) gaan meetrainen met de G en met de kadetten. Dat was aanpassen, alles ging direct veel sneller. We kregen niet meer de tijd om vragen te stellen.

Dus alles ging veel sneller, veel vlotter, veel krachtiger, ...

(Uitbundig) Ja, ja!

Wat vond je van de trainingen in de G-sportclub?

Ik vond het fijn. Ik leerde eerst de basis kennen. De lay-up's, shot's ... Zo ben ik beter geworden. Ik vond het fijn dat ze echt de uitleg gaven. Alles traag en erg gedetailleerd. Als je bijvoorbeeld niet wist aan welke spot je moest gaan staan, op welke plek, dan legde ze

er iets visueel zodat dit direct duidelijk werd. En dan wist je meteen: "Ah daar stoppen, daar tussen de benen door, ..." En als je het niet begreep, mocht je gewoon vragen stellen. Ze legden het dan nogmaals uit.

Dus, Kris was dan erg rustig en gaf jullie veel vertrouwen zodat je vragen mocht stellen en fouten mocht maken?

(Denkt na) Ja, dat was wel erg belangrijk!

Waren er problemen toen je de G-sportclub verliet?

(Twijfelt) In het begin wel. Samen met Jef gingen we naar de B-ploeg. Dat zijn niet deze mannen, maar de oude mannen. (Dit waren de veteranen van de club). Zij zijn nu de C-ploeg. We voelden ons daar niet echt thuis. Ze pakten uit met hun tonnen ervaring en hun basketbalskills. Ze lieten ons aan de kant zitten. Toen we mochten meespelen lieten ze veel te duidelijk blijken dat we meer ons best moesten doen. We speelden onze eerste training mee en ze vertelde ons wat we allemaal al moesten kunnen. Daarna kwamen we naar de wedstrijden en mochten we niet spelen, moesten we de hele wedstrijd op de bank zitten. Dit dan elke wedstrijd tot aan de laatste wedstrijd. Toen mochten we allebei de laatste vijf seconden spelen. Dat was echt niet fijn. Dat hebben we toen gezegd tegen Kris. Hij zei dat we terug naar de G moesten komen. Het seizoen erna is er een nieuwe ploeg bijgekomen en daar spelen we nu bij.

Overgang

En de overstap is moeilijk gegaan omdat het niveau te hoog was of omdat de sfeer niet goed zat?

(Denkt lang na) Beide eigenlijk. Het niveau was hoger dan bij de G. Alles ging veel sneller en veel harder, dat was aanpassen. Ook andere tactieken en andere motion's die we moesten aanleren. Van sommige hadden we zelfs nog nooit gehoord. En dat allemaal op een erg korte tijd. Het waren allemaal aspecten die we nog niet geleerd hadden bij de G.

Maar is het mogelijk om dit aan te leren bij de G?

(Denkt na) Nee.

We gaan even terug naar de ploeg waar je nu voor speelt. Hoe is deze opgesteld? Zijn dit enkel G-sporters of hoe?

Nee, deze zijn gemengd. Kris Ballet is onze trainer. Dit zijn jongens die van een andere club zijn gekomen en wij drie G-sporters. Kris heeft ons direct duidelijk gemaakt dat de verwachtingen van dit seizoen erg laag zijn. We gaan weinig winnen en soms zelfs ingemaakt worden. Het belangrijkste is dat de sfeer goed zit. Die was er vanaf de eerste dag.

En met deze ploeg, de B-ploeg, spelen jullie wekelijks een wedstrijd tegen een ploeg zonder G-sporters?

Ja, zo zit het in mekaar.

Waren er mensen niet zo gelukkig met de overstap naar de reguliere sportclub? Je ouders, je medespelers, de trainer?

Nee, het idee kwam van Kris uit, zodat we ons niveau konden verbeteren. Onze medespelers en ouders maakten er geen probleem van. Ze vertelde ons dat we er veel van konden leren. Het zou ons enkel goed doen.

Dus je werd wel enorm gesteund. Denk je dat dit belangrijk is als je de overstap gaat maken?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat dit heel belangrijk is! Die eerste training, ik durfde niet komen. Ik heb Kris gevraagd of hij mee wilde komen. Hij is toen meegekomen. Hij heeft me voorgesteld en verteld hoe ik ben aan de andere trainer. Hoe hij me moet behandelen.

Dat is mooi om te horen! Vertel over de overgang van de oude naar de nieuwe club. Hoe verliep die eerste training, de eerste kennismaking?

We werden gebeld door Kris (Cuppens). Hij vertelde ons (Jos en Jef) dat we niet meer mee mochten doen bij de G omdat we te goed waren geworden. Ze wilden ons overzetten naar een gewone ploeg. De eerste indruk bij de nieuwe ploeg was erg goed. We stelden ons even voor en daarna gingen we direct passen en spelen zoals we op een gewone training zouden doen. De sfeer zat direct goed. Na de training gingen we dan ene drinken in de kantine. De sfeer was te vergelijken met die van bij de G-ploeg.

Wat waren de verwachtingen bij de overstap? Waar keek je naar uit?

(Twijfelt) Toen ik hoorde dat we met de gewone ploeg gingen meedoen had ik eigenlijk een beetje schrik. Die mannen zullen veel harder zijn dan ons. Die kennen meer tactieken dan ons en hebben meer ervaring. Als ik misluk, zullen ze misschien lastig zijn op mij. Daar had ik wel schrik voor.

Hoe komt het dat je daar schrik voor had?

(Denkt lang na) Ik ben een heel gevoelige jongen. Ik ben erg kwetsbaar als ik een fout maak. Als er dan andere mensen zijn die meer ervaring hebben, vraag ik me direct af of ik het wel goed doe.

Maar dat viel dan wel goed mee tijdens deze overstap. Stel dat ze dat niet gedaan hadden, stel dat je een slechte pas geeft en je laat je hoofd hangen en ze zeggen er dan iets van, dan voel je dat aan als een bedreiging?

(Treurig) Ja, ja!

Het is erg belangrijk dat je ploeggenoten en trainers je daarin steunen. Stel dat ze dit niet gedaan hadden dan..

(Ontbreekt en antwoord snel) Dan had ik er minder plezier in. Maar dat heeft ook te maken met mijn autisme.

Ja, maar dat is zo voor iedereen hoor, geloof me. Wat dacht je dat geen probleem ging zijn toen je de overstap ging maken?

Ik mocht de overstap met Jef maken. Hij zou me altijd steunen, mocht het nodig zijn. Dat is belangrijk geweest voor me.

Je hebt deze overstap met twee gedaan. Stel dat je deze alleen zou moeten zetten, was het dan moeilijker geworden?

(Zelfverzekerd) Ja, voor mij wel. Ik zou direct schrik gehad hebben.

Dus het is echt wel een steun geweest dat Jef de overstap gelijktijdig maakten. Had je de overstap anders niet gemaakt?

(Twijfelt) Daar was dan heel veel twijfel mee gemoeid. Ik zou er langer over moeten doen. Ik zou zelf de sfeer en het niveau enz. moeten ervaren en als het me dan niet meevalt dan zou ik dit direct tegen Kris vertellen en misschien wel terug naar G-ploeg gegaan zijn.

Stel dat je het alleen moest doen, hoe zou je het dan aangepakt hebben?

Ik zou me even eerst voorstellen aan de trainer. Beide trainers kunnen misschien ook best met elkaar praten over mij. Daarna zou ik gewoon willen meetraineren en niet teveel woorden vuil maken aan de overstap.

Even samenvatten. Je had dus schrik van het sociale aspect. Maar van het sportieve aspect had je geen schrik?

(Denkt na) Nee, het niveau leer je wel naarmate je meer gaat trainen. Daar had ik geen schrik voor.

En het sportieve verschil, was dit groot?

(Zelfverzekerd) Ja! Bij de G was het rustig shotten en rustig een lay-up'ke leggen. In de nieuwe club was het sprinten tijdens de oefening. Alles ging direct veel sneller. Bij de opwarming waren we vaak al stik kapot (lacht uitbundig) We konden al niet meer.

Trainde je op jezelf nog? Buiten de trainingen?

Ja, samen met Jef speelden we geregeld eens op het pleintje.

Dit was niet echt nodig om de overstap te maken?

(Twijfelt) Nee, ik denk het niet.

Ervaar je verschillen tussen beide ploegen? Bijvoorbeeld qua mentaliteit?

Ja, de mentaliteit op training toch wel. In de nieuwe ploeg wordt er echt getraind op de zwakke punten. Bij de G traiden we de basisregels en competenties. De nadruk ligt meer op het presteren in de nieuwe ploeg.

Zijn er ook verschillen in de manier van omgaan tussen de spelers van beide ploegen?

Bij de G waren er wel wat verschillende groepjes. Sommige kunnen niet goed omgaan met elkaar, ook door hun handicappen. Bij de nieuwe ploeg zijn we een hechte ploeg. Bijvoorbeeld Sebastiaan is momenteel geblesseerd aan zijn voet en ik een beetje aan mijn schouder. We spreken vooraf af om samen naar de training te gaan kijken. We gaan samen naar de trainingen en wedstrijden kijken. Dat is fijn.

Er is dus wel degelijk een verschil tussen beide. Ervaar je gelijkenissen tussen beide ploegen?

(Denkt na) Ja, bij beide ploegen zitten er wel een aantal gekken tussen. (Lacht)

Had je problemen toen je in de nieuwe sportclub aankwam? Bijvoorbeeld met de trainer?

Nee, want ik kende Kris al van bij de kadetten. Hij wist al hoe hij met me moest omgaan. Dat is echt goed meegevallen.

Stel dat je hem niet kende, zou het dan moeilijker geweest zijn?

(Zelfverzekerd) Ja, voor mij wel want ik moet weten hoe de trainer gaat reageren als ik iets verkeerd doe.

Waren er problemen met medespelers?

Bij deze ploeg niet, bij de C-ploeg wel.

Stel dat de ploeg waar het een beetje fout liep, zich wel open stelde voor jullie, zou de overstap dan wel geslaagd kunnen zijn? Want we zitten natuurlijk wel met een groot niveauverschil?

(Denkt na en twijfelt) Ik denk het wel. Ik denk dat dat het belangrijkste is bij de overstap. De medespelers moeten weten hoe ze je moeten behandelen en hoe niet. Het niveauverschil krijg je gaande weg wel onder de knie.

Hoe keken je ouders naar de overstap? Wetende dat de vorige overstap niet zo goed was uitgedraaid?

Ze hebben me gesteund. Ze zeiden dat ik anders eens met Kris (Cuppens) moest praten. Hij wist het meest van de situatie.

Goed, en stel dat jij nu de trainer was, hoe zou je het organiseren zodat de overstap wel geslaagd zou geweest zijn?

Euhm, dat is een moeilijke vraag! Hoe zou ik het aanpakken.. (Denkt lang na) Ik zou iedereen bijeen roepen en hun kort voorstellen. Zeggen dat ze (de G-spelers) vandaag mee komen trainen. Ik neem de nieuwe spelers even apart en kijk naar wat ze al kunnen. Daarna gaan we ze samenbrengen. De nieuwe spelers gaan even langs de kant meekijken naar de oefening. Ze mogen vragen stellen over elke positie. Daarna laten ik ze meespelen op hun positie. Deze zijn ze gewoon van tijdens de wedstrijd en hier voelen ze zichzelf het best in. Naarmate ze meer ervaring hebben kunnen we ze andere posities laten spelen. Het is wel belangrijk dat ik op voorhand weet wie de nieuwe spelers zijn en hoe ik met ze moet omgaan.

Voelde je je ooit alleen in de nieuwe sportclub?

(Denkt na) Als Jef er niet was. Ik ging niet graag trainen zonder Jef bij de C-ploeg.

Als ik zo naar de training kijk, dan zie ik allemaal sporters die ongeveer even oud zijn als jullie.

(Zelfverzekerd) Ja, en dat is ook heel belangrijk! Want die andere sporters waren volwassen. We hadden niet echt iets om over te praten omdat de leeftijden te fel uiteen lagen.

Wat vind je leuk aan deze club?

Vooraf het hardere en snellere spel. Het spel gaat sneller dan bij de C-ploeg.

Het is opvallend dat de overstap nu wel lukt, want het spel gaat nog sneller dan bij de C-ploeg.

Ja, maar de sfeer is wel helemaal anders. (Glimlacht)

Jullie steken er bovendien in de G-ploeg. Is dat hier ook het geval?

(Zelfverzekerd) Nee, sommige zijn beter dan ons. Nu kunnen we onze voetjes op de grond houden.

Mis je de G-ploeg nog?

Ja, het was een hele leuke ploeg.

Welke club was het leukst als je moet kiezen?

(Denkt lang na) Goh dat is een moeilijke...

Want bij de G-ploeg zijn de karakters veel uitéénlopend. Je kan misschien niet iedereen op dezelfde manier behandelen terwijl je dat wel kan bij de nieuwe ploeg.

(Denkt na) Nja, misschien wel ja.

Dus, als ik het goed begrijp dan is eigenlijk bij de nieuwe club het moeilijkste het niveau terwijl dat bij de G-club de omgang met elkaar is?

Nee, we hadden geen problemen met elkaar. Maar we werden wel in groep gestraft als iemand iets niet juist deed. Zo iets is erg frustrerend, maar op de lange termijn creëert het wel een band.

Was alles, de stap waard?

(Zelfverzekerd en uitbundig) Jazeker! Ik zou het direct opnieuw doen!

Zou je achteraf iets anders doen?

Nee, ik zou hetzelfde doen. Gewoon mijn best en proberen vol te houden met de mannen.

Bij wie kan je terecht mocht je problemen hebben in de club?

Ik kan altijd bij Kris (Ballet) en Kris (Cuppens) terecht. En bij Jef kan ik ook terecht. We spelen al meer dan 10 jaar samen dus we beschouwen elkaar als broers en vertellen alles tegen elkaar.

Als we het nog even over je karakter hebben. Je bent wel een doorzetter. Is dit belangrijk tijdens de overstap?

(Denkt na) Ik ben ook iemand die andere wil helpen. Natuurlijk is het wel belangrijk dat je niet opgeeft, maar de groepssfeer in het team is toch wel het allerbelangrijkste.

Gesprek trainer Jef en Jos

Op 6 februari sprak ik met de trainer van Jef en Jos af, Kris Ballet. Het interview zou voor de training plaatsvinden. Als snel vond ik Kris in de sporthal. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 6 februari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkiez om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer.

Sportclub vooraf

De eerste vraag die ik aan de trainers vraag: "Hoe was de beginsituatie van de ploeg voordat de G-sporters er waren?" Via Jef en Jos heb ik vernomen dat deze ploeg een hele nieuwe ploeg vormt. De meeste spelers hadden nog niet samengespeeld met elkaar?

Ja, klopt! Het zijn eigenlijk een aantal spelers die van verschillende clubs en niveaus komen. We hebben ze dan samen in één ploeg gezet. We hadden vorig seizoen een goede kadettenploeg. Deze groep zou dit seizoen U21 gaan spelen. Tegenwoordig zit deze leeftijdscategorie een beetje in het slob in Limburg. Het is geen aantrekkelijke reeks, er zijn weinig ploegen en het niveau is erg verschillend. Ze zouden ofwel 4x tegen elkaar spelen want er zijn op regionaal niveau maar vijf clubs, ofwel zouden ze landelijk moeten gaan spelen. Zoek daar maar eens spelers voor die dat willen doen.

Daarom kozen we ervoor om een samengestelde ploeg uit te bouwen. Er komen een aantal spelers van Hasselt en Houthalen. Daarnaast zijn er de kadetten die gebleven zijn en de drie G-spelers die de overstap gemaakt hebben. Deze G-sporters zaten vorig seizoen al in een reguliere ploeg in 3de provinciale, maar die overstap is niet echt gelukt. Die ploeg bestaat uit spelers die al wat ouder zijn, maar nog op hoog niveau gespeeld hebben. Ze spelen en trainen om te winnen en zijn gewend aan hun speelminuten. Nieuwe spelers moeten hun tactieken en looplijnen onder de knie krijgen, anders wordt het een soep. Ik dacht vorig seizoen dat dit een goede ploeg was voor de drie G-spelers. Ze hebben immers al een G-sporter die met hen meespeelt. Die ene G-sporter is daar toen heel erg goed opgevangen. Daardoor probeerden we het met Jef, Jos en nog een andere G-speler. Het werd duidelijk dat dit wat veel was voor de ploeg. De drie nieuwe G-sporters pasten ook niet goed bij de ploeg. Zij wilden winnen en nog zoveel mogelijk spelen. Daardoor werden de G-spelers wat opzijgeschoven. Zij voelden zich dan geen deel van de ploeg meer. Niemand was eigenlijk gelukkig met de situatie.

Wat was de reden dat dit zo moeilijk verliep?

(Denkt na) In het G-circuit zijn er wedstrijden, maar daar staat het plezier op de eerste plaats. Dat was in deze ploeg anders. Ook was het niveau veel te hoog. De G-sporters konden er eigenlijk niet mee. De ploeg speelt al een paar jaar samen, hebben bepaalde tactieken en looplijnen die ze beheersen. Dat is iets wat de G-sporters nog nooit hebben meegemaakt. Ook hun rol in de ploeg was anders. In de G-ploeg waren ze de beste en steken ze er met kop en schouders bovenuit. Dit was in de nieuwe ploeg wel even anders.

Na dat seizoen zijn we opzoek gegaan naar spelers van hetzelfde niveau. De kadetten sluiten hier bij aan. Daarnaast hebben we een paar spelers van andere clubs overgehaald naar hier. Zij waren een beetje overbodig bij hun club.

Wat zie je als de belangrijkste reden dat het niet is gelukt bij de vorige ploeg?

Ze kregen geen kans om te spelen. Daarnaast was het aantal G-sporters in de ploeg te hoog geworden. De tactieken, looplijnen en het niveau zou op termijn nog wel goed gekomen zijn denk ik.

Nieuwe sportclub

Wat vertel je tegen zo'n jonge groep die elkaar nog niet kent?

(Uitbundig) Dat we dit seizoen geen resultaten gaan halen! (Lacht) We moesten immers in 2de provinciale beginnen. Het was vooraf al duidelijk dat het niveau veel te hoog zou zijn. Ik vertelde hen dat ze de meeste wedstrijden met 100 tegengoals zouden gaan verliezen. (Lacht) Expres legde ik de lat laag. Toch merk ik dat ze elke match progressie maken als ploeg. Dat was vooraf ook de doelstelling, proberen om een hoger niveau te behalen dan in het begin van het seizoen. Daarnaast was het doel om de G-sporters te integreren in deze ploeg.

Hoe gaat het er nu aan toe in de ploeg?

(Denkt na) Redelijk goed. De ploeg maakt progressie en de G-sporters worden geïntegreerd. Het is en blijft wel moeilijk om meer dan twee G-spelers tegelijkertijd op het veld te zetten. Dat proberen we te vermijden. De druk op de twee andere spelers is dan veel te groot. Eén of twee G-sporters op het veld, dan merk je geen niveauverlies. Hoe langer ze in een reguliere ploeg meespelen, hoe beter het ook gaat. Dat zie ik bij de 3de G-speler in de ploeg. Hij speelt al een tijdje in het reguliere mee. In het begin was dat ook met erg veel vallen en opstaan. Ik moest geregeld tegen hem zeggen: "Geef die bal af, speel samen!" Na een tijd beginnen ze te beseffen dat dit inderdaad beter is. Ze weten niet goed wanneer wel en wanneer niet een actie in te zetten. Dat zien we nu ook terug bij Jef.

Ondertussen gaat het eigenlijk goed met hun. (Trots) Het is eigenlijk een beetje ongelofelijk, maar op dit moment hebben we een probleem dat we vooraf niet voorzien hadden. De gewone spelers hebben de G-spelers te goed aanvaard. Ze zien hen niet meer als G-spelers. Ik moet altijd lachen als ik het zelf zeg! Ze gaan samen naar een fuif en blijven plakken na de training. Dat is allemaal erg goed. (Glimlacht)

Tijdens de training durven ze elkaar uit te dagen. De gewone spelers weten wat de grenzen zijn, maar voor de G-spelers ligt dit moeilijker. Zo gebeurt het wel eens dat er iemand een blauw oog heeft, een geschaafde lip of een open knie. (Lacht) Kris Cuppens werd wild van enthousiasme dat de integratie zo goed verliep, maar ik blijf toch iets meer op mijn hoede. Zo heb ik hen moeten aanspreken. Ik moest ze vertellen dat ze fantastische bezig waren met hen te integreren. Anderzijds moesten ze blijven onthouden dat het G-spelers blijven. Toch wel een moeilijk evenwicht.

Als ik de leeftijden vergelijk tussen de vorige ploeg en deze ploeg, zie ik wel een groot verschil. Deze ploeg bestaat uit spelers van dezelfde leeftijdscategorie, iets dat bij de vorige ploeg niet het geval was. Hoe zou je het de volgende keer aanpakken?

(Denkt na) Ik zou het altijd opnieuw met leeftijdsgenoten proberen. De kloof tussen beide was echt te groot bij de vorige ploeg. Ook merk ik dat drie G-spelers in één ploeg toch wel het maximum is. De G-sporters die in deze ploeg spelen, steken er met kop en schouders

bovenuit in het G-circuit. Ze behalen al een erg hoog niveau en hebben al ervaring in reguliere ploegen. Toch wel een erg belangrijk feit.

Ik denk dat ze misschien in de vorige ploeg ook teveel een stempel kregen van G-speler. Ik behandel hen op dezelfde manier als ik de andere spelers behandel. Ze doen evenveel oefeningen mee, ze trainen even hard als de rest en ze moeten zich aan dezelfde afspraken houden als de rest.

Zou je iets anders doen achteraf gezien? Want in het jaar bij de vorige ploeg hebben ze ook erg veel geleerd. Ze waren niet de beste van de ploeg, ze hebben ook leren falen. Zou je het anders aangepakt hebben?

(Denkt lang na) Ik zou ze niet opnieuw bij de vorige ploeg laten meespelen. Het klopt dat ze daar ook erg veel geleerd hebben, zeker waar, maar ik zou het niet meer zo doen.

Direct in een ploeg waar ze bij leeftijdgenoten terechtkomen lijkt me beter.

Ik ben ook benieuwd hoe we die andere stap gaan zetten. Mocht het niet meer lukken bij het reguliere, om dan de stap terug naar het G-circuit te zetten. Dat lijkt me ook een erg grote uitdaging. Sommige spelers gaan zich niet meer goed voelen in het reguliere circuit. De stap terug zetten, naar een lager niveau, gaat niet meer uitdagend zijn. Daardoor zou de sporter ermee kunnen stoppen. Dat kan niet de bedoeling zijn. Om hen dan opnieuw te motiveren om te blijven sporten. We moeten ze nog altijd een stok achter te deur blijven geven, zodat ze bij de club of de sport blijven. Normaal doen we dit door hen te verplichten om naar de G-trainingen te komen. Dan kunnen ze nog altijd terug, mocht het verhaal in het reguliere op zijn einde lopen. Dat hebben we dit jaar niet gedaan bij Jef en Jos. Het maakt wel duidelijk dat we er toch mee bezig zijn, dat we een soort van draaiboek hebben.

Daar begrijp ik het niet goed, is het nu nodig om een back-up plan te hebben, of niet?

(Zelfverzekerd) Een back-up plan is nodig als je het niet zeker weet. Bij Jef en Jos zijn we zeker dat de overstap zal gaan slagen, waardoor een back-up plan niet nodig is. Het is natuurlijk wel belangrijk om dicht bij hen te staan en hen te begeleiden, anders zal dit nooit lukken.

Via Jef en Jos heb ik gehoord dat de overstap heel erg regelmatig verliep. Ze trinden geregeld met de toenmalige kadetten en junioren mee alvorens ze de overstap naar een reguliere ploeg maakten. Zou u dit geleidelijke proces behouden in de toekomst?

Ja, dat blijven we behouden. Het belangrijkste blijft wel de screening vooraf. Wie maakt kans op zo'n overstap en wie niet. Daarna ga je kijken wanneer de overstap zou kunnen gaan plaatsvinden en op welke manier je dat gaat doen. Dat is iets dat individueel erg verschillend is. De andere G-sporters zien natuurlijk ook dat sommige de overstap mogen maken. Even later zijn ze dan daar. "Hé coach, wij komen volgende training ook meedoen hé!", dan antwoord ik dat ze bij de andere coach moeten zijn om dat te regelen. "Nee, nee, nee, wij dat regelen dat onder ons twee!" Zij willen die stap ook zetten, de kans krijgen. Helaas is dit gewoon niet mogelijk voor alle G-sporters. Voor veel G-sporters is de sport die ze uitoefenen hun leven.

Zou je de overstap vroeger zetten? Bijvoorbeeld rond de leeftijd van zes, zeven jaar?

(Zelfverzekerd) Nee, zes of zeven jaar niet. Op dat moment moeten de sporters graag sporten. Moeten ze op die leeftijd al gaan basketballen, voetballen, zwemmen? Ik vind van niet. Ik vind dat een beetje belachelijk. Ze moeten vooral graag sporten, daarna kunnen ze nog een sport kiezen. Laat ze op die leeftijd maar multimoven.

(Twijfelt) Om Jef en Jos te integreren is een goede leeftijd misschien wel twaalf jaar.

Daarnaast zou ik niet meer dan drie G-sporters in één ploeg laten spelen. Ik denk dat drie echt wel het maximum is.

Vertel over de eerste trainingsdag. Hoe hebt u deze aangepakt?

Ik heb alle spelers vertelt dat we met drie G-sporters zullen spelen. Ik heb ze niet vertelt wie G-sporter was en wie niet. Enkel over één speler heb ik vertelt over zijn beperking. Dit omdat deze erg zichtbaar is. Over de beperking van Jef en Jos heb ik niets gezegd. De andere speler heb ik laten aftasten wie het was en op welke manier de beperking zich zou kunnen uiten. Ik heb hen niet gezegd hoe ze Jef en Jos moeten aanspreken of behandelen. Ik heb ze eigenlijk erg los gelaten. Na een tijdje komen ze het wel te weten. Dan is er een band met respect gecreëerd. Dat vind ik erg belangrijk.

Zo gebeurt het ook vaak dat de tegenstrevers na een wedstrijd naar me toe komen en vragen: "Wie waren nu eigenlijk de G-spelers?". (Lacht) Vaak vertel ik het ook tegen de scheidsrechter. Niet om er voordeel uit te halen, maar om de G-spelers te beschermen. Eén van de G-sporters kan nogal explosief uit de hoek komen. Mocht dit gebeuren tijdens een wedstrijd, dan zou de scheidsrechter hem van het veld moeten sturen. Met deze sanctie is hij niet geholpen. Een andere sanctie, zoals een wissel of een oogje dicht knijpen bij een actie waarbij hij geen voordeel haalt, kan soms wel. Je moet ze toch een beetje beschermen.

Deze groep is een redelijk volwassen ploeg. Stel dat we de overstap op de leeftijd van twaalf jaar gaan zetten, brengt dit andere problemen met zich mee.

Ja, klopt. Ze zijn keihard voor elkaar op de jongere leeftijd. Toch zou ik het willen proberen. Hoe groter de uitdaging, hoe beter. Zo vragen sommige trainers waarom ik dit doe. Ik vertel hen dan dat ik geen succes hoeft te hebben. Ik wist voor het seizoen dat we elke wedstrijd gingen verliezen. Ikzelf zou dus geen succes boeken. Ik doe het voor de spelers, zij moeten succes boeken, dingen bijleren. Over het spelletje maar ook over de medespelers. Uiteindelijk als dat zal slagen, geeft me dat meer voldoening dan een succesvol seizoen draaien. Zo heb je trainers die vertellen welke eind ranking ze behaald hebben drie seizoenen geleden. Dat interesseert mij niet. Ik wil die sporters verbeteren en nog verder opvoeden. Een team uitbouwen dat, ondanks de slechte resultaten, er blijft in geloven en voor elkaar blijft vechten. Als we dan het einde van het seizoen kunnen halen, is dat een waar succes.

Reflectie

In het begin van het seizoen vertelde u tegen de ploeg dat jullie elke wedstrijd gingen verliezen. Stel dat u middenmoot wilden halen, wat voor impact had dat dan voor de ploeg en de G-sporters?

(Zelfverzekerd) Een ploeg zonder G-sporters. Ik ben gegaan voor de opvoedkundige doelstelling, niet voor het resultaatgerichte. Als ik dat gedaan zou hebben, zou het project zeker niet geslaagd kunnen zijn. Er zouden 2 kampen ontstaan en de ploeg zal uiteenvallen. De ontgoocheling zal in de ploeg sluipen. Momenteel hoor ik soms na de wedstrijd dat de scores al iets dicht bij elkaar liggen. In plaats van teleurgesteld te zijn in de nederlaag, kijken ze naar hun vooruitgang en ontstaat er hoop en vertrouwen. De druk van de wedstrijden is voor de G-sporters al moeilijk om mee om te gaan. Moeten ze dan ook nog eens boven zichzelf uit presteren, dan is dat teveel gevraagd.

Waren er aspecten waar ze nog niet op voorbereid waren?

(Denkt na) Op fysiek vlak konden ze direct mee. Dat was zeker geen probleem. Op mentaal vlak moesten ze nog ervaring opbouwen. Omgaan met de druk van de wedstrijden, daar hebben en moeten ze nog stappen in zetten.

Hoe zou de overstap gemakkelijker of vlotter gegaan zijn? De spelers haalden aan dat er eigenlijk geen sprake was van een degelijke voorbereiding.

Ja, klopt. Er was eigenlijk geen voorbereiding. De reden hiervoor is de leeftijd van de spelers. In de vakantiemaanden zijn zij met andere dingen bezig. Ze gaan naar festivals, op vakantie, ... Ik zou drie spelers op training hebben. Dat is nutteloos. Ik vind, een seizoen moet je in groep starten. De eerste trainingen maken we de doelstellingen, de regels, de aanpakken, de tactieken, ... Voor deze trainingen moet iedereen aanwezig zijn. Dat gaat nooit het geval zijn in de vakantieperiode. En om de spelers hun vakantieperiode af te nemen, zou het een averechts effect hebben. De spelers zeggen wel dat ze aanwezig zullen zijn, maar dan zijn ze niet eerlijk tegen zichzelf. Op dat moment moeten ze andere leuke dingen afzeggen, dat wil ik niet van ze afnemen.

Hoe zag de voorbereiding eruit als trainer? Op organisatorische valk, welke speler wel en welke speler niet in deze ploeg?

We organiseerden een trainingsdag in juni, voor het seizoen, waarbij alle spelers aanwezig waren die in deze ploeg zouden kunnen spelen. De drie G-sporters, de nieuwkomers, de U18 en de overgebleven junioren. Daar hebben we de spelers de keuze gegeven, ofwel in de ploeg met G-sporters ofwel in de ploeg zonder G-sporters. Op deze manier wisten we welke spelers ervoor open stonden en welke spelers niet. Zo waren de spelers in erg minieme mate voorbereid op het volgend seizoen. Ze hadden op deze manier een kennismaking en wij wisten wie zich wel of niet wilde engageren.

De spelers haalden ook aan dat ze nog iets buiten het sportveld wilden samendoen. Een keertje gaan bowlen bijvoorbeeld, dit is er nog niet van gekomen.

Daar hebben we nog geen tijd voor gehad! (Lacht) Nee, ik beseft dat de teamspirit er is en als we dan zo'n dingen erbij gaan doen, gaat dit alleen nog maar beter worden. De band wordt dan nog hechter. We zijn er zeker mee bezig!

Misschien is het wel een goed idee om hier zolang mee te wachten. Voor de G-sporters en hun beperking?

Ja, inderdaad. Een eerste kennismaking zonder de sport is een slecht idee. De G-sporters hadden op deze manier nog een soort van veilige haven. De accommodatie en de sport zijn hetzelfde, enkel de trainer en medespeler zijn nieuw. Teveel nieuwe elementen kunnen voor problemen zorgen. Nu, na een aantal maanden dat we samenspelen, zijn ze daar wel klaar voor. De sfeer zit goed, nu kan het alleen maar positief uitdraaien.

Toekomst

Zijn er nog problemen die je in de toekomst verwacht?

(Denkt na) Het fysieke niet. Na dit seizoen wordt het misschien wel weer moeilijk. Er komen een aantal spelers bij van de jeugd. Het totaal van spelers is dan teveel voor 1 ploeg. Dan moeten we weer gaan bekijken welke spelers we bij elkaar gaan zetten en welke niet. Ik wil iedereen op niveau laten basketten. De indeling gaat zeker niet gemaakt worden op het vlak van leeftijden of vriendschappen in de ploeg. Zo doe ik het ook bij de jeugd. Als er een goede pupil bij de pupillen speelt, dan wordt hij doorgeschoven naar de kadetten. Want hij verveelt zich kapot bij de pupillen. De andere spelers zien dat hij beter is, dus laten hem alles doen. Dat vind ik geen goede situatie. Maar in die indeling zijn nog erg veel zaken mogelijk en aspecten waar we rekening mee gaan moeten houden.

De ploeg waarbij Jef en Jos vorig seizoen niet slaagden (c-ploeg) spelen momenteel kampioen in 3de provinciaal. De kans dat zij gaan promoveren naar 2de is groot. De kans dat jullie zullen degraderen is ook erg groot. Dan zullen jullie naar 3de provinciale zakken. Misschien wel een ideale situatie voor beide ploegen.

(Twijfelt) Ja, misschien wel. Helaas wil de c-ploeg niet in 2de provinciaal spelen. Zij zullen voorstellen om in 3de te blijven spelen, anders willen ze niet meer spelen. De c-ploeg is een beetje een veteranenploeg. Spelers die op hoog niveau gespeeld hebben, maar nu op leeftijd zijn gekomen. Daar is het elk jaar afwachten. Wie speelt er nog een jaartje, wie stopt ermee? Daar hebben we op dit moment nog geen kijk op. We moeten al deze ploegen en spelers op een rij zetten en daar drie ploegen van maken die op een gelijkwaardig niveau spelen en met elkaar kunnen spelen. Geen gemakkelijke opgave.

Is het niet beter om met deze ploeg in 3de provinciale te gaan spelen. Het niveau ligt wat lager en er kan misschien al eens gewonnen worden? Dan komt er ook wat meer druk bij kijken?

Voor de G-sporters maakt het eigenlijk niet uit in welke ploeg en in welke reeks ze spelen. Daar hebben ze weinig weet van. Wel willen ze wedstrijden winnen, uiteraard. Soms zelfs meer dan andere spelers. Het is zeker zo dat, als er wedstrijden gewonnen moeten worden, de G-sporters dit persoonlijker gaan opvatten dan andere spelers. Dan zal wel een probleem kunnen vormen ja. Ze moeten ook evenveel minuten en wedstrijden meespelen als de andere spelers. Ze moeten zich een deel van de ploeg voelen.

Hoe belangrijk is de rol van de vertrouwenspersoon in eender welke ploeg?

(Zelfverzekerd) Enorm! Ze moeten iemand hebben waarbij ze terecht kunnen. Waar ze hun zeg kunnen doen als ze dit nodig hebben. Kris Cuppens is dit voor Jef en Jos. Ze kunnen altijd bij hem terecht. Het belangrijkste is dat deze persoon bereikbaar is. Kris Cuppens is erg vaak in de club, maar zeker niet altijd tijdens onze trainingen. Zolang de vertrouwenspersoon bereikbaar is voor de G-sporter, is dit voldoende.

Wilt u nog iets vertellen, dat u nog niet verteld heeft, dat belangrijk is voor de volgende G-sporter die de overstap naar een reguliere sportclub gaat zetten?

(Denkt na) Ze moeten hun voeten op de grond houden. (Lacht) Ze moeten niet denken dat ze beter zijn dan andere G-sporters die de overstap (nog) niet gezet hebben. Daar moet kort op gezeten worden.

Daarnaast moet je de trainers meer opleiden. Ze moeten weten hoe ze zo'n uitzonderlijke situatie moeten aanpakken. Ikzelf probeer wat ik denk dat goed is. Kris Cuppens weet hoe hij moet reageren in alle verschillende situaties, hij heeft de achtergrond. Ik heb dat niet. Ik zou graag via de bond bijscholingen volgen waarbij ik zulke zaken kan bijleren.

Bijvoorbeeld gegeven door een psychiater of psycholoog ofzo. Een soort van draaiboek zou ook al erg handig kunnen zijn. Wat moet ik doen als er dit of dit gebeurt. Op deze manier zou ikzelf ook meer feedback krijgen. Ik ben een basketbaltrainer. Ik kan het wel overbrengen naar de basketbaltraining, maar ik zou graag wat meer achtergrond vergaren.

Gesprek medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Vertel me over de situatie van dit seizoen. Wie speelt er allemaal in de ploeg en vanwaar komen ze?

Dit seizoen is een nieuwe ploeg. Met twee spelers heb ik vorig seizoen al samengespeeld in Heusden, maar met de rest heb ik nog nooit gespeeld. Jef, Jos en nog een andere speler komen van de G-werking van deze club. Ook zij hebben bijna nooit, of erg weinig, met de spelers van Zolder samengespeeld. Tot slot is er nog een speler van Hasselt overgekomen.

Was dat belangrijk voor de G-sporters, dat jullie elkaar niet kenden?

(Twijfelt) Dat weet ik niet. Ik denk dat ze hen erbij hebben genomen omdat ze te goed waren voor de G-ploeg. Het is een jonge ploeg waar zij goed in passen.

Waarom ben je in deze club komen sporten?

(Antwoord snel) Omdat er in mijn vorige club veel beloofd werd, maar dat ik niet zoveel gekregen heb. Ik kende Kris Ballet erg goed en via hem ben ik naar de ploeg gekomen. Het liep een beetje mis in de vorige club. Ik speelde er in de jeugd ploeg. Vorige week hebben we nog tegen hen gespeeld. Ik heb toch een stap vooruit gezet (lacht), want ik had nu ook in de jeugd kunnen spelen.

We spelen nog maar sinds dit seizoen bij elkaar. Dat is altijd een beetje zoeken. Qua resultaten is het nog geen succesrijk seizoen gebleken, maar we maken wel elke week vorderingen. Dat is erg belangrijk.

Nieuwe sportclub

Wat vind je leuk aan deze ploeg?

(Zelfverzekerd) De sfeer onder elkaar. Er zijn geen misverstanden, iedereen kan het goed met elkaar vinden. Ik heb het hier echt wel naar mijn zin.

Is er iets niet leuk?

(Denkt na en twijfelt) Goh ja, ik kom heel graag basketten dus ik denk dat alles wel goed zit. Ik kan niet direct op iets komen. Niets is perfect natuurlijk, maar ik voel me hier goed. Ik heb nog geen spijt gehad van de overstap. (Glimlacht)

Overstap

Hoe was de kennismaking met de G-sporters?

(Denkt na en glimlacht) Ik kende hen daarvoor helemaal niet. Ik had hen zelfs nog nooit gezien. Die dag was Jos niet aanwezig. Ik weet dat nog goed. Ik vroeg me af wie nog een G-sporter was (lacht). Bij de 3de G-sporter is de beperking iets zichtbaarder. Achteraf vertelde trainer Kris me dat Jef ook een beperking had. Dat had ik nooit gedacht! Ik was echt verschoten dat Jef een beperking had. Jef was erg sociaal. Hij kwam direct op me af en stelde zich voor. Achteraf hoor je dan over zijn beperking. Dat was echt schrikken (lacht).

(Denkt na) Voordat ik naar deze ploeg kwam, vertelde ze ons dat er drie G-sporters in de ploeg zouden meespelen. Ze vertelde ons dat ze erg goed konden basketten en dat we daar niet veel van zouden merken. We vergeten het erg vaak dat het G-basketters zijn.

Ze hebben dus niet verteld wie welke beperking heeft en hoe je hen moet behandelen?

(Zelfverzekerd) Nee, dat hebben ze niet gedaan. Ik vind dat niet nodig om te weten. Ik vind hen heel normale jongens. Ze hebben ons wel verteld dat we nooit mogen vergeten dat het G-sporters zijn. Zo is het er op training al eens hard aan toe gegaan, maar zij willen zich ook gewoon laten gelden. We moeten erop letten en het onthouden, maar eigenlijk hebben ze er niet veel over vertelt.

Welke plaats hebben Jos en Jef in de ploeg?

(Denkt na) Jos is een heel rustige jongen. Hij zal nooit de leiding nemen en willen nemen. Jef en de andere G-sporter zijn wel wat meer competitief. Zij strijden soms om de bovenhand bij elkaar. Zij zijn wel leidersfiguren. Het is niet zo dat ze zich boven de groep zetten. Het is eerder een 'gevecht' tussen beide.

Zijn er aspecten waar Jef en Jos niet op voorbereid waren?

(Denkt na en twijfelen) Hhmm, ik denk dat Jef meer moeite heeft met verliezen dan ons. Ik weet niet of hij dat op dezelfde manier kan plaatsen als ons. Op sociaal en relationeel vlak zijn ze erg goed voorbereid, dat bewijst die kennismaking wel. Ik denk dat Kris Cuppens daar erg sterk werk heeft geleverd.

Ze kunnen erg goed basketten en ze vliegen er echt in tijdens de wedstrijden. Qua kracht is Jef en de andere G-sporter erg sterk. Jos is dat niet, maar dat ligt aan zijn postuur. Jef heeft wat moeite met het tactische aspect. Soms weet hij niet goed hoe hij moet lopen tijdens de wedstrijden of loopt hij verkeerd. Dat zal ook met de ervaring te maken hebben. Als hij meer wedstrijden gaat spelen en er wordt geregeld op getraind, dan zal dit in de toekomst wel opgelost worden.

Reflectie

Is het mogelijk om deze tactiek te visualiseren? Zodat alle spelers thuis eens kunnen bekijken hoe en wat?

(Antwoord snel) Ik denk wel dat daar programma's voor bestaan. Kris legt het wel uit op het bord in de sporthal, maar niet op die manier. Het zou misschien wel gemakkelijker zijn om hen voor te bereiden of bij te sturen.

Hoe zou de overstap nog gemakkelijker gemaakt kunnen worden?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh! Euhm, het was voor ons allemaal wel wat wennen. Voor de G-sporters is het niveau in 2de provinciale te hoog, maar dat is voor de andere spelers ook zo. Ik weet niet of ze daar beter op konden voorbereid worden. Misschien had een degelijke voorbereiding of een aantal oefenwedstrijden kunnen helpen. Kris heeft er erg veel werk in gestoken, uiteindelijk waren ze wel goed voorbereid.

Jullie zijn dit seizoen niet erg goed bezig qua resultaten. Is dat belangrijk voor de G-sporters? Want voor hen is er natuurlijk geen druk.

(Twijfelt) Ja, maar het was ook wel goed dat het een volledig nieuwe ploeg was. Het zal dit jaar een beetje investeren worden om volgend seizoen de vruchten ervan te plukken. Stel dat we al een jaar samenspeelden en een goed seizoen draaien. Als daarna de G-sporters erbij zouden komen, dan was het wat moeilijker verlopen denk ik. Ze zullen misschien iets sneller als zondenbok gezien worden indien iets niet lukt.

Hoe zou jij het hebben aangepakt mocht jij de trainer zijn?

(Denkt na en twijfelt) Goh, euhm. Ik weet momenteel niet hoe Jef en Jos zich voelen en zich op het moment van de overstap voelden. Ik zou voor het seizoen meer samengekomen zijn. Ik zou een aantal keer meer gaan trainen en al eens een ploegactiviteit inplannen. Het is toch altijd even wennen tussen G-basketballers en andere basketballers. Dat zou ik wel fijner hebben gevonden.

Vind je de G-basketters een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) De andere G-basketter en Jef vliegen er altijd in. We kunnen hun enthousiasme niet missen op het veld. Ze gaan er volledig voor. Jos blijft wat meer op de achtergrond. Momenteel is hij ook geblesseerd en dat is spijtig. Ik weet zeker dat ook Jos zijn toegevoegde waarde op termijn zal gaan bewijzen. Ze passen echt in de groep. Naast het veld zorgen ze voor de sfeer. Het is altijd lachen geblazen met hun. Vooral Jef zorgt voor de ambiance in de kleedkamer. Hij is een heel plezante kerel. In het begin moesten we hen leren kennen, maar we hebben hen eigenlijk direct aanvaard. Dat was niet moeilijk want het zijn super leuke kerels! Het is erg ferm dat ze hebben leren leven met hun beperking. Soms maken ze er zelfs grapjes over. Dat is echt mooi.

Op welk vlak zijn de G-basketters het meest vooruitgegaan?

(Denkt na) Jef had in het begin echt veel moeite met de tactische oefeningen. Je merkt zijn vooruitgang, dat is wel goed. In het begin van het seizoen vroeg hij geregeld wat extra uitleg, maar dat is steeds minder nodig. Hoe meer hij speelt, hoe beter hij wordt. Ze zijn meer aangepast op de tegenstanders. In het begin waren ze erg fel. Dit omdat ze echt wilde winnen. Na een aantal wedstrijden en groeps gesprekken begrijpen ze steeds beter dat we dit seizoen geen schijn van kans maken. Ze geven zich nog altijd voor de volle 100%, maar het moeten is er vanaf.

Lange termijn

Voorzie je nog problemen voor hen in de toekomst?

(Denkt na) Misschien hun haantjesgedrag op training. De andere G-basketter en Jef durven echt fel in de clinch te gaan. Achteraf zie je dan blauwe ogen of een gescheurde

lip. Daar moeten we als ploeg misschien dichter opzitten. Hen duidelijk maken dat zoiets niet gepast is. Jos mag wat meer zelfvertrouwen krijgen en zelf eens een actie proberen te maken. Dat zou hem echt helpen.

Hebben de G-basketters het gevoel dat het aan hen ligt als ze verliezen?

(Denkt na en overtuigend) De coach zal nooit, als we een wedstrijd kunnen winnen, alle mindere spelers uit de ploeg nemen. Als iemand niet goed genoeg is, speelt hij gewoon niet. Ze spelen niet het meeste, maar ik denk niet dat ze veel minder spelen dan de rest van de ploeg.

Wil je over de hele overstap nog iets vertellen tegen de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Denkt na en overweegt) ... (Antwoord overtuigend) Dat het echt tijd nodig heeft. Ik denk dat dat het belangrijkste is. Alles veel herhalen. Goed praten met de coach en de medespelers. Als je als medespeler in het begin niet weet van hun beperking, ga je ze verkeerd behandelen. Als je weet van hun beperking, kan je daar naar handelen. Dan heb je begrip als ze iets voor de tweede, derde keer vragen. Ze moeten durven fouten maken.

Is Kris Ballet een vertrouwenspersoon voor de G-basketters?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat wel, ja. Ze spelen ook al zo'n vijf jaar in Zolder. Mochten ze problemen hebben met iets, dan zal Kris voor hen klaar staan.

In jullie ploeg is de teamgeest het belangrijkste.

(Reageert snel) Ja, op dit moment. Kris heeft ons in het begin van het seizoen vertelt dat we veel gaan verliezen dit seizoen, maar dat hij er klaar voor is. We maken nu erg veel vooruitgang en kunnen daar later de vruchten van plukken. Momenteel is de teamgeest het belangrijkste. Als de kwaliteit er niet is, moet je met karakter spelen. Dat is ook wat we doen. Vorige week hebben we met 20 punten verschil verloren tegen Beringen. Toch wel een goed resultaat want Beringen speelt al heel hun leven samen en wij nog geen jaar.

Gesprek 2de medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training. Tijdens het bekijken van de training begon ik te praten met een andere medespeler van Jef en Jos. Hij kon niet meedoen omdat hij geblesseerd was. Hij wilde ook graag een interview geven. Dat hebben we dan ook gedaan.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in een kleedkamer van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Hoe is deze ploeg tot stand gekomen?

(Denkt na) Deze ploeg is ontstaan uit een aantal spelers van Heusden en een aantal van Zolder. Dat komt omdat er al een aantal jaar weinig tot geen doorgroeimogelijkheden zijn voor de jeugd van Zolder. We hadden niet echt een ploeg waar we terecht konden. De andere ploegen in de buurt spelen op een hoger niveau. Ze spelen al jaren bij elkaar en hebben een hogere leeftijd. Dat probleem hadden ze in Heusden ook. Zo zijn we eens samengekomen en hebben we besloten om samen een ploeg op te starten. Een beetje om elkaars noden op te vangen.

Het zijn grotendeels spelers die nog erg jong zijn en de overstap naar een eerste ploeg nog niet kunnen maken. Via deze tussenstap spelen ze op een hoger niveau, maken ze meer minuten en kunnen ze in de buurt van hun thuis blijven spelen.

Kenden je de G-sporters?

(Denkt na) Met de andere G-sporter heb ik vier jaar samengespeeld. We kennen elkaar dus redelijk goed. (Denkt lang na) Met Jef ben ik eens naar de Special Olympics gegaan en Jos ken ik van vakantiewerk (lacht). (Twijfelt) Ik heb een aantal jaar met verschillende ploegen meegespeeld. Ik denk dat ik al eens met Jef en Jos heb gespeeld, maar daar herinner ik me niet meer veel van.

Ik speel al heel mijn leven in deze club, daar heb ik de drie G-sporters al meermaals gezien. Het zijn dus geen vreemden voor mij.

Vorig seizoen speelden ik samen met Jef en Jos in de C-ploeg. Dat was geen leuke periode. Jef en Jos kregen erg weinig minuten, maar ik ook. De spelers die er speelden, zijn al wat ouder. Zij hebben vroeger op hoog niveau gespeeld en zijn nu wat aan het uitbollen. Je kon niet aan hun speelminuten komen. Ik heb toen overwogen om te stoppen. Kris kwam op het juiste moment naar me toe met het voorstel voor volgend seizoen.

Ik kende de coach van de C-ploeg redelijk goed. We zijn vroeger nog samen op vakantie geweest met onze families. Ik keek er naar uit om bij hem te spelen. Dan kom je aan in de ploeg en merk je dat de coach niet veel inspraak heeft in de wedstrijdopstelling. Dan loopt het snel verkeerd af en geraak je de motivatie kwijt. Vanuit zijn standpunt doet hij het

goed. Hij speelt elk jaar kampioen, dus dan kan je niets zeggen als bankzitter. Voor de jeugd is dat geen ideale situatie.

Nieuwe sportclub

Wat vind je leuk aan deze club?

(Denkt na) Goh! Het leuke is dat er hier niet gepusht wordt. De grote talenten gaan hier meestal weg. Iedereen kan hier erg veel minuten maken. Momenteel is onze jeugdwerking erg sterk. Bij de microben, waar ik training geef, zijn er enorm veel spelertjes. Ze komen van andere clubs naar hier. Ze vinden het hier leuker. Ik weet niet wat de reden van het succes is, maar ze blijven komen. Het is een erg familiere club, dat lijkt me wel belangrijk.

Is er iets niet leuk aan deze club?

(Twijfelt) Goh, ja. In onze B-ploeg staat het winnen van wedstrijden niet bovenaan. Momenteel denk ik dat we de capaciteiten hebben om geregeld eens te winnen. Helaas hoor ik in de ploeg dat er bepaalde spelers zijn die mijn visie niet delen. Dat is wel vermoeiend.

Zijn dit de G-sporters?

(Twijfelt) Goh, misschien sommige. Jos is wat terughoudender op veel vlakken. Ik denk dat hij de kleinste speler van onze reeks is. Momenteel is hij geblesseerd. Dat zijn natuurlijk allemaal aspecten die meetellen, maar ik denk dat hij die drive niet heeft. Ik denk dat het voor hem beter zou zijn als hij in de Z-reeks zou meespelen. Dat is 100% plezier maken. Ik zeg niet dat hij naar die ploeg moet gaan, maar momenteel is hij niet sterk genoeg voor 2de provinciale.

Overstap

Hoe was de kennismaking met de G-sporters, die eerste training?

(Denkt lang na en twijfelt) Goh, dat is al lang geleden. Ik heb vroeger eens met hen meegespeeld.

Maar ik bedoel dit seizoen, hoe verliep dat?

(Zelfverzekerd) We wisten vooraf dat er drie G-sporters in de ploeg zouden meespelen. Ik wist dus wat er op me af zou kunnen komen. Ik kende hen al een beetje en wist hoe ik met hen moest omgaan. Dat was eigenlijk niets speciaals. Niet anders dan bij andere spelers. Volgens mij heeft Kris het niet over de G-sporters gehad de eerste training. Hij vertelde wat zijn doelstellingen waren dit seizoen. We zouden niets gaan winnen, maar we gingen er wel voor knokken. Daarnaast was het bij elkaar houden van de ploeg en de sfeer in de ploeg ook een erg belangrijke doelstelling. Kris vertelde niet wie wel en wie geen beperking had. Hij stelde ook geen individuele doelen op. Het waren allemaal teamdoelstellingen. Ze zijn niet anders als ons. Ze moeten evenveel hun best doen als ons.

Welke plaats hebben de G-sporters in de ploeg?

(Denkt lang na) Jos is een beetje aan de kant geschoven. Hij is momenteel geblesseerd en komt niet zo heel vaak kijken. Enkel als de nicht van Jef komt kijken, dan is hij er ook (lacht). Het is jammer dat hij geblesseerd is, hij heeft zijn plaats in de ploeg. Hij zal niet de

zondebok zijn. Hij werkt hard en doet zijn best. Jef werkt ook hard en durft wel eens de show te stelen (lacht), maar zo zijn er nog een aantal in de ploeg. Hij is de man die voor de ambiance in de kleedkamer zorgt. De andere G-sporter is een stuk rustiger geworden dit seizoen, volwassen geworden. Ze draaien goed mee in de ploeg en ze vallen niet op. Er zijn andere in de ploeg die wel opvallen (lacht).

Zijn er aspecten waar de G-sporters niet op voorbereid waren?

(Denkt na) Goh! Jef heeft soms wat moeite als we stevig verliezen. Dan heeft hij even een dipje. De andere G-sporter had dat vroeger ook. Hij heeft meer ervaring en kan dat nu beter plaatsen. Dat is vergelijkbaar met elkaar. Hoe langer Jef meespeelt, hoe beter hij daar mee om zal kunnen gaan denk ik. Stel dat we met 200 punten verschil zouden verliezen, dan blijft Jos lachen. Hij heeft daar geen moeite mee. Ze zijn er goed op voorbereid, het is vooral een verschil in karakter.

Op het relationele vlak verloopt het erg goed. Er zijn geen problemen tussen spelers. Stel dat ik een probleem heb, dan zal ik dat niet delen met iemand van de ploeg. Stel dat ik het zou overwegen, dan zou ik het niet met een G-sporter delen. Ik weet niet wat hun reactie zal zijn. Ik weet ook niet of ze daarmee om kunnen.

Tijdens wedstrijden zijn ze erg goed voorbereid. Jos is wat licht, maar daar kan hij niets aan doen. Jef is fysiek enorm vooruitgegaan, daar heeft hij zich goed op voorbereid. Misschien zelfs te goed (lacht).

Reflectie

Stel dat jij de trainer bent. Hoe zou jij het aangepakt hebben?

(Denkt na en twijfelt) Goh! Het was goed dat we elkaar niet kenden. In het begin was iedereen naar zijn eigen plaats aan het zoeken. Stel dat we de ploeg al hadden gevormd en dat dan de G-sporters erbij kwamen, was het moeilijker geweest. Iedereen had zijn plaats al verworven en dan komen er drie spelers bij die ook een plaats in de ploeg willen. Dat lijkt me veel moeilijker.

Mocht Kris Cuppens de trainer geworden zijn, dan was dat ook goed gegaan. Soms vind ik dat hij hen nog teveel beschermd. Er had misschien wel een leidersfiguur bij mogen zitten. Iemand die iedereen op zijn plaats kan zetten. Momenteel hebben we zo niemand.

Stel jullie spelen twee jaar samen en dan komen de drie G-sporters erbij. Hoe pak je dat aan?

(Reageert snel) Dat is een moeilijke. Het lijkt op de situatie van vorig jaar van bij de C-ploeg, maar het leeftijdsverschil is nu veel kleiner. Dat is echt een moeilijke vraag.

(Twijfelt) Ik zou de spelers al een beetje voorbereiden. De kennismaking met de G-sporters zou ik op dezelfde manier aanpakken. Niet teveel woorden aan vuil maken en de andere spelers laten aftasten. Het eerste waar je voor moet zorgen is de kameraadschap. Iedereen moet zich goed voelen bij de situatie en de sfeer moet goed zijn. Tijdens de voorbereiden al een aantal keer samenkomen en samenspelen. Activiteiten organiseren buiten het basketbalveld om de groepssfeer er in te krijgen. Dan lukt het wel denk ik. Daarna komt het basketbal.

Zijn er momenteel problemen met de G-sporters?

(Denkt na) We hebben momenteel een systeem waarbij er best veel vrijheid wordt gegeven. Het is wel belangrijk dat de spelers niet helemaal vrij gaan lopen. Sommige weten niet goed waar ze wel en niet mogen lopen. Dat is omdat het iets te weinig wordt geoefend. Sommige missen het inzicht om iemand anders vrij te lopen. Dat lukt bij de G-sporters vaak niet, maar ik denk dat het ook met het systeem te maken heeft. Het is een

goed systeem volgens mij, maar we hebben er de spelers niet voor. Het wordt dan geregeld verkeerd uitgevoerd. Volgens mij is het systeem niet ideaal voor onze ploeg. De G-sporters en de andere sporters.

Denk je dat dat nog gaat lukken? Want jullie spelen nog maar één jaar samen.

(Overtuigend) Ik hoop dat we volgend jaar naar 3de provinciale kunnen gaan. Anders wordt het zwaar, twee jaar achter elkaar alles verliezen.

Zoals het er nu voorligt, gaan jullie afzakken.

(Lacht) Ja, dat klopt. Het is een raar systeem. Wij zullen degraderen naar 3de, maar de C-ploeg zal promoveren naar 2de. Zij willen niet in 2de spelen want daar hebben ze geen zin meer in. Dan wisselen ze gewoon de spelers van ploeg. Op die manier spelen we volgend seizoen opnieuw in 2de. Dan zal het weer moeilijk worden.

Op welk vlak zijn de G-sporters het meest vooruit gegaan?

(Denkt na en twijfelt) We hebben nog niet het gevoel gehad dat we een wedstrijd konden winnen, behalve tegen Heusden. Tijdens die wedstrijd zag je wel dat ze zich nog meer inzetten.

(Overtuigend) Het praten met elkaar gaat wel een stuk vlotter. Dat is deels normaal omdat we elkaar daarvoor nog niet kenden, maar daar zijn ze wel vlotter in geworden. Ze begrijpen sneller wat we bedoelen en ze durven sneller naar ons toe te gaan. In het begin hielden ze wat afstand, wat normaal is, maar nu komen ze sneller naar ons toe. Ze stellen zich ook meer open voor ons. Ik denk wel dat ze zich goed voelen in de groep.

Op het vlak van basketbal zijn we erg vooruit gegaan. Dat is normaal. We speelden nog nooit samen. Nu vinden we elkaar beter, de tactiek wordt beter begrepen en de manier van communiceren verloopt duidelijker. Iedereen is op alle vlakken in stijgende lijn.

Lange termijn

Voorzie je nog problemen voor hen?

(Denkt na) Goh, ik denk het niet. Het zijn geen G-basketters, ze horen bij ons in de ploeg. In het begin was dat even wennen, maar nu zie je geen verschil meer tussen de G-basketters en de andere spelers.

Op welk vlak gaan ze nog vooruit gaan denk je?

(Denkt lang na en twijfelt) Ze gaan, net zoals de rest, beter worden in ploegverband. Hier worden ze meer uitgedaagd dan in de G-werking. Ik denk dat, als we op ons niveau spelen, we nog meer en sneller kunnen verbeteren. Zeker qua niveau en snelheid. Dit jaar is meer een overgangsjaar. Hopelijk kunnen we daar volgend seizoen de vruchten van plukken.

Wat wil je, de volgende G-sporter die de overstap gaat maken, als raad meegeven?

(Denkt na) Probeer je te integreren. Wees jezelf en probeer in het geheel te passen. Als je de overstap mag maken, dan hebben daar voldoende mensen over nagedacht. Ze moeten weten dat ze het kunnen. Probeer zoveel mogelijk aanwezig te zijn en laat op die manier zien dat je een deel van de ploeg wilt zijn.

Gesprek 3de medespeler Jef en Jos

Op 16 januari sprak ik met een medespeler van Jef en Jos af. Via Jos kwam ik in contact met hem. Het interview zou voor de training plaatsvinden, rond 18u. We namen plaats in een kleedkamer waar het interview plaatsvond. Na het interview maakten ik nog snel een praatje met Jef en Jos en bekeek ik een gedeelte van hun training. Tijdens het bekijken van de training begon ik te praten met een andere medespeler van Jef en Jos. Hij kon niet meedoen omdat hij geblesseerd was. Hij wilde ook graag een interview geven. Dat hebben we dan ook gedaan. Daarna ging ik terug naar de training kijken. Deze was net gedaan. Een derde medespeler kwam op me af en vertelde dat hij ook graag een interview wilde geven. Hij nam een douche en kwam naar de kantine. Daar vond mijn 3de interview met een medespeler van Jef en Jos plaats.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op maandag 16 januari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef en Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler van Jef en Jos.

Vooraf

Vertel over de eerste training in de nieuwe ploeg.

(Zelfverzekerd) Ik kom sinds dit seizoen van Hasselt. Vroeger had ik hier wel al als kind gespeeld. Vooraf werd er verteld dat er drie G-sporters in onze ploeg zouden zitten. Ik weet dat er een G-werking in deze club is, maar heb er eigenlijk geen ervaring mee. Die eerste training ging erg goed. We hebben hen in de groep aanvaard en dat gaat eigenlijk nog altijd goed. We houden een beetje rekening met hun beperking, maar meestal is dat niet nodig. De coach zit er kort op. Hij vertelt ons geregeld dat we ze niet mogen uitdagen, maar dat gebeurt af en toe wel eens. Tot nu toe heeft dat nog geen gevolgen gehad.

Waarom ben je in deze club gaan sporten?

(Denkt na) Ik heb hier altijd al gebasket. Ik woon ook in Zolder. Ik ben naar Hasselt gegaan en heb er landelijk gespeeld. Het was een hoger niveau. Vorig seizoen moest ik weg in Hasselt. Ik ben opzoek gegaan naar een nieuwe club en al snel kwam ik in Zolder uit. Ik ken één van de G-sporters nog van vroeger. Jef kende ik nog niet en Jos had ik al een paar keer gezien hier op de club. Hij speelde toen nog in de G-werking.

Wat vind je leuk in deze club?

(Denkt na en antwoord rustig)) De verschillende spelers in deze ploeg. We hebben de G-sporters, maar ook de spelers van de verschillende dorpen in de buurt. De sfeer is er echt goed. Zeker in onze ploeg.

Vind je iets niet leuk in deze ploeg?

(Denkt lang na en twijfelt) Hhmm ja, het niveau. Ik zou nog iets hoger willen spelen, 1ste provinciale of zo. De trainingen en medespelers zijn echt top. De ploegactiviteiten... Het is hier erg leuk en de G-sporters doen alles mee.

Overstap

Vind je dat belangrijk dat ze overal bij zijn?

(Antwoord snel en overtuigend) Ja, zeker. Anders is de ploeg niet volledig en kan je niet werken aan de teamgeest.

Wat vind je van de trainingen?

(Denkt na) Het niveau is iets lager. Het gaat wat trager. Dat is niet omdat er G-sporters bijspelen, maar omdat iedereen een lager niveau haalt. Ik weet wel dat we minder systemen spelen omdat Jef en Jos die niet kunnen onthouden. Dan is het beter om één systeem erg goed te kennen, dan meerdere systemen niet te kennen.

Wat vind je van de wedstrijden?

(Denkt na en twijfelt) Je merkt wel dat de G-sporters iets meer mogen. Ze mogen meer fouten maken. De scheidsrechter weet meestal dat we met G-sporters spelen. Dan zijn ze minder streng met fluiten.

We verliezen erg hard dit seizoen. Je zou het op de G-sporters kunnen steken, maar dat is niet eerlijk. De rest is niet beter. Jef en Jos hebben soms moeite met zich langdurig te concentreren. Onze tegenstanders weten meestal niet dat we met G-sporters spelen.

Hoe verliep de kennismaking met de G-sporters?

(Zelfverzekerd) Ik wist de naam en de leeftijd van de G-sporters, maar meer niet. Ik weet nog dat ik Jef die dag zag. Ik had er een praatje mee en vond hem een heel erg normale jongen. Achteraf hoorde ik dat hij één van de drie G-sporters was. Dan schrik je wel.

Momenteel zie je het soms, maar de eerste trainingen zag ik het niet.

Kris heeft me tijdens de training apart genomen. Hij vertelde me dat er drie G-sporters in de ploeg speelden. Hij vertelde me dat ik hen niet mocht uitdagen. Ze durven er stevig in te vliegen, zonder na te denken over de gevolgen.

Nieuwe sportclub

Welke plaats hebben de G-sporters in de ploeg?

(Denkt na en zelfverzekerd) Ik vind dat iedereen zowat dezelfde plaats heeft in de groep. We hebben een kapitein die op papier de leider is. In praktijk is dat eigenlijk niet zo. Jos dreigt er een beetje langs te vallen. Hij is momenteel geblesseerd en zal nog een tijdje niet mogen komen. Spijtig. Jef is een beetje de pleziermaker in de ploeg.

Zijn er aspecten waar de G-sporters beter op voorbereid konden zijn?

(Twijfelt) Jef vertelde zelf dat het soms wat te snel ging voor hem. Ik denk niet dat je je daar echt op kan voorbereiden. Hoe meer matches je speelt, hoe sneller je kan volgen. Ze komen wel van een ander niveau. Misschien was een tussenstap wel goed geweest. Op mentaal en sociaal vlak zijn ze goed voorbereid. Ik denk niet dat dat beter kan.

Zie je de G-sporters als een toegevoegde waarde in de ploeg?

(Zelfverzekerd) Ja, eigenlijk wel. Het zijn leuke jongens en ze zorgen voor ambiance in de kleedkamer. Soms wordt er wel eens met hun gelachen, maar ze weten dat het niet persoonlijk is. Ze kunnen daar ook erg goed mee om. We hebben ze echt aanvaard in de ploeg.

Reflectie

Bij jullie is de sfeer het belangrijkste in de ploeg. Is dat belangrijk voor de G-sporters denk je?

(Twijfelt) Ik denk het wel. Ze wilden iets hogers proberen dan het G-niveau. Dat is voor hen gelukt denk ik. Ze doen ook mee met de groepsactiviteiten. Vorige week zijn we met de ploeg naar een fuif geweest. Dat was erg leuk.

Vielen ze op de fuif een beetje uit de boot?

(Antwoord snel en overtuigend) Nee, helemaal niet. Ze waren zelfs de gangmakers. Ze denken niet na over wat andere mensen van hun denken. Zij maakten de ambiance.

Op andere vlakken? In de groep?

(Denkt na) Nee, helemaal niet. Ze zijn altijd positief. Ik heb ze nog niet boos of triest gezien. Er wordt ook niet slecht over hen gepraat.

Hoe zou de overstap nog vlotter kunnen verlopen, mocht jij de trainer zijn?

(Denkt na en twijfelt) Het verliep al erg goed. Ik zou hetzelfde doen denk ik. Misschien een langere voorbereiding. Ik was op het moment van de voorbereiding op vakantie dus kan er niet veel over zeggen. We zouden wel wat meer oefenwedstrijden kunnen spelen denk ik.

Tegen welke tegenstanders? Betere of mindere tegenstanders? Of misschien tegen een G-ploeg, of gemengd?

(Denkt na) Ja, dat zou wel leuk kunnen zijn. Dat mag en kan ook een amusante wedstrijd zijn waarbij we elkaar beter leren kennen. Toch is het belangrijk dat het tempo de hoogte in gaat om hen daar wat op voor te bereiden. Zo kunnen ze het fysieke contact ervaren en de tactiek uitproberen.

Daarnaast zou ik wat teambuildingsactiviteiten inplannen. Dat is altijd leuk en misschien wel nodig voor het seizoen.

Op welk vlak zijn ze het meest vooruit gegaan?

(Zelfverzekerd) Jef is erg sterk geworden. Hij is veel krachtiger geworden. Ook op het vlak van basketbal is hij sterk verbeterd. Jos is een ander verhaal. Door zijn blessure hebben we nog niet alles van hem kunnen zien. Dat is jammer, want tijdens de trainingen kon je wel positieve dingen zien. Ik denk dat we volgend seizoen een goede ploeg zullen hebben. Er komen wel wat kadetten bij, daar ben ik wel benieuwd naar.

Hoe zullen, de G-sporters, hun nieuwe ploeggenoten ervaren? Zouden ze de ploeg, zoals die nu is, niet bijhouden?

(Denkt na en twijfelt) Ik weet niet hoe ze het volgend seizoen zullen doen. Ik heb een beetje schrik hoe ze gaan reageren, mochten ze naast de ploeg vallen. Ze zullen er door gekwetst worden. We hebben ze echt aanvaard. Stel dat ze eruit worden gegooid, dan gaan ze dat niet leuk vinden. Ik zou het spijtig vinden mochten ze er volgend seizoen niet meer bij zijn.

Gesprek trainer Leen, Jef en Jos

Het gesprek met Kris Cuppens vond plaats na de vrijdagavond training in de kantine van de sportclub. Dit op 17 februari. Via Kris Cuppens ben ik in contact gekomen met de G-sport. Vanuit hem is mijn interesse in de G-sport gegroeid.

Kris traint verschillende ploegen van verschillend niveau. Hij is onder andere trainer van Jef, Jos en Leen die ik in mijn onderzoek opgevolgd heb. Het interview nam plaats op vrijdagavond 17 februari in de kantine van de sportclub. We spraken na de training af zodat ik deze nog een stuk kon bekijken.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de naam 'Jef, Jos en Leen'. Deze hebben de sporters zelf gekozen of heb ik voor hen gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Kris, en de sporters zelf, hebben hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Kris Cuppens.

Algemeen

Wanneer zie je dat een G-sporter klaar zou kunnen zijn voor een overstap?

(Denkt lang na) Ja, hoe zie je dat? Door met hen te trainen, met hen bezig te zijn. Je voelt aan hen dat ze een bepaalde nood hebben aan meer. Iets dat het G-verhaal hen niet meer kan bieden.

Zijn ze lichamelijk en mentaal klaar om die overstap te zetten? Zijn er parameters voor om dit te bewijzen? Nee! Als trainer moet je dit aanvoelen. Soms zie je het ook dat de sporters klaar zijn voor een volgende stap. Soms zijn het jongeren, soms zijn het kinderen,... Ze hadden iets meer tijd nodig om bepaalde dingen aan te leren. Er zijn geen parameters voor, het is aanvoelen. Welke signalen krijg je terug van de sporters en hun omgeving.

Als je één van de drie aspecten moet kiezen (mentaal, sociaal en fysiek), welke is het belangrijkste om te kunnen slagen in een reguliere club?

Ik denk dat je op alle drie aspecten klaar moet zijn. Mis je er één, dan ga je niet klaar zijn. Je zal op andere aspecten door de mand vallen. Je gaat je speciaal voelen in de groep, dat moet vermeden worden.

Jef en Jos

Wat is de reden dat de overstap van Jef en Jos naar de C-ploeg niet slaagden?

(Denkt lang na) Goh! Is dat fout gelopen? De ploeg wilde elke training en wedstrijd hun speelminuten behouden. Ik denk niet dat iedereen er op dat moment klaar voor was om die mannen in te passen. Als je G-spelers in je ploeg opneemt, vertraagd je training en wedstrijd. Je moet niet bij nul beginnen, je moet nog een stapje terug gaan. Die ploeg was niet klaar voor Jef en Jos.

Voor ons, de begeleiders, was het wel een heel interessante ervaring. Jef en Jos zijn rond de twintig jaar. De spelers van die ploeg waren dubbel zo oud. Het leeftijdsverschil was te hoog. In de toekomst hebben we hier op ingespeeld.

Ze spelen momenteel in de B-ploeg. Jongens van dezelfde leeftijd en dezelfde interesses. Ze kunnen in de kleedkamer met elkaar praten over auto's, meisjes, playstation,... Er moeten raakvlakken zijn waarover ze kunnen praten. Dat is wel erg belangrijk gebleken. **Jef en Jos haalden aan dat er in de C-ploeg een bepaalde prestatiedruk was. De C-ploeg wilt zoveel mogelijk wedstrijden winnen, de sfeer is er iets minder belangrijk. Bij de B-ploeg was er eigenlijk geen druk en stond de sfeer centraal. Is het belangrijk dat er geen druk is?**

(Denkt lang na) Ik denk dat je eerst doelen moet opstellen die realistische zijn. De B-ploeg is niet goed genoeg voor 2de provinciaal. Ook zonder de G-sporters. Ze hebben een ploeg voor 3de provinciale. We werden door de bond ingeschreven in 2de provinciale. In 3de provinciale hebben die jongens wel het gevoel dat ze wedstrijden kunnen winnen. Ze zijn competitief genoeg die druk te ervaren. Ik zeg niet dat ze die druk aankunnen, maar wel dat ze ervan mogen proeven. Dat ze mogen proberen om ermee om te gaan.

Misschien is dit ideaal voor hen? Het niveau is te hoog voor hen, de duels te krachtig,... De sfeer in de ploeg zit nog steeds goed. Ze hebben meer wedstrijdervaring. Misschien is dit jaar een overgangsjaar waardoor ze volgend seizoen in 3de provinciale wel kunnen meespelen.

(Zelfverzekerd) Ik denk dat ze wel stappen vooruit hebben gezet op het vlak van de wedstrijden. Het belangrijkste is dat de sfeer goed is gebleven. Daar heeft Kris Ballet een fantastische job in uitgevoerd. Het is niet evident om elke wedstrijd kansloos ten onder te gaan met 50 punten. Als sporter denk je na een aantal wedstrijden: "Kust men ..., ik stop ermee!" Ik vind het knap hoe ze daar mee om zijn gegaan. Volgend jaar gaan die mannen ook wel eens willen winnen. Je sport om te winnen. Sfeer is één, deelnemen is twee, maar winnen hoort daar ook bij. Dan maakt het niet uit of je G-sporter bent of niet.

Stel dat je in 3de provinciale gestart was, dan waren er wedstrijden geweest die je gaat moeten winnen. Dat is misschien geen ideaal eerste seizoen voor de G-sporters?

Moeten is een gevaarlijk woord als je het over inclusie hebt. Dan wordt het een moeilijk verhaal. Door de juiste sfeer te creëren zijn ze erin geslaagd om een heel jaar lang samen te basketballen. Dat is een groot succes! (Trots) Uiteindelijk moeten ze in 3de provinciale geen wedstrijden winnen.

Ik zag deze week een foto op Facebook passeren. Een groepsfoto, waarschijnlijk om 2u s'nachts gemaakt, waarbij Jef en Jos tussen de andere ploegmaats stonden. Armen rond elkaars nek met een pint in de hand. Daar doe je het voor. Ze zijn geïntegreerd. (Trots)

Reflectie

Stel je kan het opnieuw doen. Zou je iets anders aangepakt hebben?

(Denkt lang na) Goh! Ik zou misschien het gedeelte C-ploeg overslaan. Daarnaast is dat wel een goede les geweest voor ons, de begeleiders. Het leeftijdsverschil mag niet vergeten worden. Ze hebben daar natuurlijk ook dingen geleerd.

Er speelt daar al jaren een G-speler in de ploeg. Het karakter is niet te vergelijken met de karakters van Jef en Jos. Jef en Jos waren jonger, maar zijn ook een beetje speelvogels. Helemaal anders als de sporter die er al speelden. Dat is ook een belangrijke les geweest. Het karakter van de G-sporter en het karakter van de nieuwe ploeg. Dat moet passen.

De nieuwe ploeg moet er ook klaar voor zijn. Zien zij het zitten om de training te vertragen. Hun training wat op te offeren voor de G-sporters.

Hoe hebben jij en Kris Ballet dit seizoen voorbereid?

(Denkt lang na) Kris Ballet is een heel geëngageerde mens die geregeld naar een G-basketbaltraining kwam kijken. Hij toonde interesse in hen. Hij stond open voor de G-sporters. Daarnaast durft hij zich smijten in iets nieuws. Hij trekt zijn plan wel, dat komt wel goed.

Ik ben een beetje zijn back-up vertelde hij me. Als hij vragen heeft probeer ik er op te antwoorden. Ik kom geregeld naar een wedstrijd of training kijken, maar laat ze meer en meer los. Toch vertel ik hem geregeld dat hij het gewoon moet proberen. Het durven. Die G-sporters zijn ook maar gewone spelers. Het is altijd een beetje aftasten hoe en wat. Andere coaches vragen aan me: "Hey Kris, zo G-sport, wat is dat? Hoe moet dat?", dan kan ik ze enkel vertellen dat ze het moeten proberen, het moeten doen. Die mannen willen ook alleen maar sporten en normaal zijn. Doe er ook normaal tegen. Aanvaard ze zoals ze zijn, maar probeer ze niet anders te behandelen. Die andere spelers weten ook wel dat ze een beperking hebben. Zij gaan er ook positief en negatief op reageren. Je moet het gewoon proberen. Je kan op sommige technische fouten eens iets door de vingers zien, maar niet op het gedrag. Het is aanvoelen, durven en leren uit de fouten die je gemaakt hebt. Ik maak ook nog fouten.

Wat heb je tegen de nieuwe ploeg gezegd? Hoe heb je hen voorbereid?

We hebben die mannen uitgenodigd in mei of juni. (Denkt na) We hebben ze gewoon laten sporten. Ik weet niet meer of we tegen hen gezegd hebben dat er G-spelers tussen zaten.

Is het belangrijk dat je dat vertelt tegen een nieuwe groep?

Dat ligt van de groep en de G-sporters af. Als je Jef en Jos tussen sporters zonder beperking van hetzelfde niveau zet, ga je niet merken dat ze een beperking hebben. Achteraf als je met hen praat ga je wel af en toe denken: "Hhmm, gekke opmerking!".

Is hen vertelt hoe ze moeten behandeld worden, een soort van infomoment?

(Zelfverzekerd) Nee, dat is bij hen niet nodig. Bij sommige andere G-sporters kan dat wel nuttig zijn. Infomomenten kunnen ook nuttig zijn, als je rond de leeftijd van twaalf of veertien jaar gaat integreren.

Jef en Jos waren rond de zestien jaar toen ze de overstap hebben gezet. Welke leeftijd is ideaal?

(Denkt na) Heel veel. (Denkt na) Zes tot achtjarige sporten nog samen. Tot een leeftijd van negen, tien jaar. Sommige kunnen daarna de overstap opnieuw zetten, sommige niet. Als ze jong zijn, tot elf jaar, sporten ze samen. Daarna komt er een splitsing.

Wat is de reden hiervoor? Is dat het niveau van de G-sporter of omwille van zijn anders zijn?

Bij licht verstandelijke beperkingen en autisme worden die beperkingen in het begin niet opgemerkt. Nadat ze onderzocht worden, komt er pas een stempel op. Dan worden ze in bijzondere scholen gestopt. Vanaf dan wordt er van alle kanten anders naar het kind gekeken.

Leen

Hoe is de overstap van Leen verlopen?

(Denkt na) Ze komt van een erg hoog niveau in een andere sporttak. Ze heeft daar deelgenomen aan de Paralympische Spelen, maar is moeten stoppen omwille van een blessure. Volgens mij zaten daar ook andere oorzaken tussen, maar dat weet ik niet zeker. Ze wilden van een individuele sport naar een ploegsport komen. Toen is ze hier eens komen meetrainen.

Ze is topsporter geweest en neemt dus ook erg snel dingen op. Ook in de hogere groep. Ze heeft ook bij de mannen meegespeeld. Soms ging ze naar de dames kijken die in 1ste provinciale spelen. Tijdens trainingen hadden ze een speler te weinig en mocht ze meetraineren. Sinds dit seizoen hebben we een vrouwenploeg opgestart. Ze spelen op het laagste provinciale niveau. We hebben haar vertelt dat we denken dat ze daar klaar voor was. Zo heeft ze de overstap gemaakt.

Is deze overstap te vergelijken met die van Jef en Jos? Hebben jullie dezelfde principes toegepast?

(Zelfverzekerd) Ja, de dames die in deze ploeg kwamen spelen wisten dat er twee G-sporters tussen zouden zitten. Ze zijn ermee akkoord gegaan. Zij kenden de werking en wisten dat ze beide goed begeleid werden door mij en Valerie. (Kris zijn vriendin die in de ploeg van Leen meespeelt en ook G-trainingen geeft)

Voor Leen was het niveau absoluut geen probleem. Ze had het mentaal moeilijk. Ze is erg onzeker en de G-werking is een beetje familie geworden voor haar. Leen heeft er het plezier in sporten teruggevonden en geeft al een tijdje training aan de jongste G-spelers. Ze heeft het er moeilijk mee gehad, maar heeft die overstap ongelofelijk goed verteert. Leuke anekdote daarbij is dat Leen het allereerste doelpunt van de vrouwenploeg heeft gemaakt met een driepunter. (Glimlacht en is trots)

Ze moeten ook beseffen dat ze op een hoger niveau zijn terechtgekomen en dat dat een stuk leergeld inhoudt. Geregeld vertel ik mijn eigen voorbeeld aan hen en aan hun ouders. Ik was op 19 jaar professioneel basketballer in eerste klasse. Het eerste jaar heb ik alleen maar getraind. Ik mocht soms op de bank zitten en een minuut invallen als de wedstrijd al gespeeld was. Daarna kreeg ik meer minuten. Zo moeten ze het ook zien. Verwacht niet dat je direct 25 minuten gaat spelen. Verwacht niet dat je direct de man zal zijn zoals je dat was bij de G-ploeg. Daar hebben sommige zich wel aan vergist denk ik. Uiteindelijk was dit bij Leen wel het geval, mits de nodige ondersteuning.

Zou je bij Leen iets anders aangepakt hebben achteraf?

(Denkt na) Goh nee. Het voordeel bij Leen was dat we er erg dichtbij stonden, ik als trainer en Valerie als medespeler. Valerie is de persoon waar ze naartoe trekt, maar waar het ook mee botst. Dat heb je net alweer kunnen zien. (Lacht)

Reflectie

Is het belangrijk dat er een vertrouwenspersoon in de ploeg zit?

(Zelfverzekerd) Voor Leen is dat erg belangrijk. Ik en Valerie zijn een beetje een veilige haven voor haar. We grommen op elkaar, maar als puntje bij paaltje komt, dan zijn we er voor elkaar. Voor Jos en Jef was het anders. Zij waren er nonchalanter in. Als ik af en toe over de schouder van Kris Ballet meekeek, dan was het goed. Leen was daar gevoeliger aan.

Wat is het belangrijkste, een vertrouwenspersoon in de nieuwe ploeg, of een nieuwe ploeg die er voor openstaat?

(Denkt lang na) Ik denk dat er een vertrouwenspersoon regelmatig aanwezig moet zijn tijdens deze overstap. Op deze manier creëer je een buffer tijdens beide ploegen. De G-sporter durft ook te vertellen wat en hoe tegen de vertrouwenspersoon. Dat is wel belangrijk. De vertrouwenspersoon kan een speler, een trainer, maar ook de ouders zijn.

(Denkt lang na) Beide factoren moeten aanwezig zijn natuurlijk. Als je naar een andere ploeg gaat, is het belangrijk dat je er met iemand over kan praten. Bij G-sporters is dat net

hetzelfde. Dit totdat je bent geïntegreerd. Het is een 'en-en'-verhaal denk ik. Bij verschillende karakters zal dit evenwicht wel weer anders liggen.

Als je aan een G-sporter ziet dat ze er klaar voor zijn, hoe benader je hen dan? Wat vertel je tegen hen?

(Denkt lang na) Bij Jef en Jos was dat gemakkelijk. Zij droomden ervan om in een reguliere ploeg mee te spelen. Ze konden de overstap dan ook nog samen maken. Bij Leen... (Denkt na) Lag dat wat moeilijker. We zijn heel eerlijk geweest tegen haar. We hebben haar vertelt dat ze klaar was voor de overstap.

In het G-basketbal spelen we met niveaus. In het hoogste niveau zaten we met dertien spelers. (onder andere Jef, Jos en Leen) Het niveau daaronder zaten een aantal spelers die aan de deur aan het kloppen waren om naar het hoogste niveau door te groeien. Ik heb tegen Leen vertelt dat, als zij de overstap naar het reguliere zet, ze plaats maakt voor een andere G-speler om op een hoger niveau te spelen. Net zoals ze het zelf gedaan heeft. Ze begreep dat en was fier dat ze iemand anders kansen kon geven. Kansen die zij ook gekregen heeft.

Zijn er aspecten waar ze niet op voorbereid waren? Het lichamenlijk, mentale, sociale?

(Denkt na) Pff, vooral hun plaats in de groep. Op de ladder. Van de belangrijkste speler die het verschil moet maken, naar de speler die fouten mag maken en nog moet leren. Van veel speelminuten naar weinig minuten. Zij ervaren dat als: "Ik kan niet meer basketten!". Dat beseffen ze pas als ze opnieuw een unified-wedstrijd spelen. Dan zijn ze verbaast, ze beseffen niet wat er is veranderd. Daar worden ze met de feiten op de neus gedrukt, daar komt hun progressie echt bovendrijven. Daar beseffen waarom ze die tien keer de tegenstander niet hebben kunnen stoppen, maar de elfde keer wel. Het telkens opnieuw gaan trainen en het telkens opnieuw op de bank zitten. Dat vonden ze moeilijk.

Is het belangrijk dat ze de stap terug kunnen zetten?

(Denkt na en twijfelt) Er is een vangnet, maar ze moeten beseffen dat het een vangnet is. Als ze bij de minste tegenslag terug naar de G-ploeg mogen, is het geen vangnet. Tijdens de moeilijke momenten moeten ze leren doorbijten. We vertellen hen dat ze niet terug kunnen keren naar de G-ploeg. Uiteraard weten we wel dat, als het echt niet lukt, een stap terug gezet kan worden. Als we het hen zouden vertellen, zouden ze te snel afhaken.

Langere termijn

Denk je dat G-sporters dezelfde status kunnen bereiken als in de G-ploeg? Bij de betere van de ploeg behoren?

Ik denk dat wel. Er zijn wel G-sporters die dat zouden kunnen bereiken. Daarom niet een heel seizoen, maar wel een periode. Uiteindelijk is een integratie in een reguliere club al een enorm succes. Ik zie bij een andere G-sporter, die al een jaar of vier in het reguliere meespeelt, dat hij er nu pas echt doorkomt. Ik denk wel dat het kan, maar je moet het wel wat tijd geven. Volgens mij is Leen bij de beste van haar ploeg.

Wil je nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap zal gaan maken, wat je nog niet verteld hebt?

(Denkt lang na) Dat, als hij de kans krijgt, deze met beide handen moet nemen. De coach moet geëngageerd zijn om het te laten slagen, net zoals de nieuwe ploeg. Dat ze de hele inclusie gedachte een kans moeten geven.

Daar ben ik deze club erg dankbaar voor. De G-werking is in de club opgenomen, er worden doorstromingsmogelijkheden opengesteld voor hen en ze worden betrokken bij de

activiteiten van de club. Nu zondag komen er een aantal G-sporters helpen tijdens de eetdag. Op deze manier maak je als club al erg veel duidelijk naar je leden en spelers. Het vergemakkelijkt toekomstige overstappen omdat ze al eens contact met elkaar hebben gemaakt. Wij zijn één club. De volwassengroepen, de jeugdgroepen en de G-groepen. Als er activiteiten zijn, moet iedereen daarbij betrokken worden.

Gesprek trainer Jos en Jef, niet-geslaagde overstap

Op 23 maart sprak ik met de vorige trainer van Jef en Jos af, Gert Put. Gert is de trainer van de ploeg die in 3de provinciale speelt. Voor Jef en Jos verliep deze overstap niet zoals gehoopt. Om deze reden vond ik het erg interessant om hem te interviewen. We namen het interview af na de training van de zijn ploeg. Dit gebeurde in de kantine van de sporthal.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op donderdag 23 maart in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef' en 'Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer.

Vooraf

Via Kris Cuppens hoorden ik dat er al jaren een G-sporter in jullie ploeg speelt. Kan u me daar meer over vertellen?

Ja, een erg gemakkelijke jongen. Hij houdt zich op de achtergrond en weet perfect wat hij wel en niet kan. Hij heeft een makkelijk karakter. Ik moest mijn trainingen niet aanpassen. Ik wist op voorhand welke oefeningen hij het wel en niet ging kunnen. Het was toen een samengestelde ploeg. Ze kende elkaar op voorhand niet. Jos en vooral Jef hadden een ander karakter. Ze waren moeilijker om in te passen.

Jos was teruggetrokken. Hij wilde liefst zo weinig mogelijk deelnemen. Hij legde zichzelf teveel druk op, was bang om fouten te maken. Jef was een ander verhaal. Hij wilde enkel doen wat hij wou, luisterde soms niet. Ik kon er ergens wel mee leven, maar tijdens de wedstrijden lukte het dan niet. Ik moest er iets van zeggen om hem te beschermen.

Hoe verliep de kennismaking en eerste training met de eerste G-sporter? Die momenteel nog steeds bij jullie meespeelt?

De papa van die G-sporter, is afgevaardigde van de ploeg. Hij was elke training aanwezig. Zo kon hij zijn zoon van dichtbij begeleiden. Op deze manier kon de zoon, rustig, de regels in de ploeg leren kennen. Eigenlijk hebben we daar geen problemen mee gehad. Hij deed wat hij kon en hetgeen hij niet kon, deed hij niet. Voor een G-basketballer haalde hij een erg hoog niveau. Aan dat niveau zaten Jef en Jos niet.

De leeftijd van de andere spelers, was die ongeveer die van de G-sporter?

(Denkt na) De oudste speler is 57 en de jongste zijn rond de 23 jaar. (Denkt na) De meeste spelers hangen rond de leeftijd van 35 – 40 jaar.

Overstap

Hoe verliep de kennismaking met Jef en Jos? Was dit op dezelfde manier als bij de eerste G-speler?

Nee, daar was Kris Cuppens bij. Hij stelde de spelers voor. Daarbij vertelde hij ook wat de moeilijkheden van beide waren. Van Jos dacht hij wel dat de overstap zou slagen. Van Jef

was hij benieuwd hoe hij zou functioneren. Jef loopt geregeld uit positie en in deze ploeg is, in positie lopen, belangrijk. Kris wilde zien hoe Jef daarop ging reageren. Daarnaast legden ze allebei erg veel druk op zichzelf. Dat was bij de eerste G-speler anders, hij deed niets opvallend. Als hij een paar slechte passen gaf, speelde hij de volgende pas op safe. Dat deed Jef bijvoorbeeld niet.

Als je beide kennismakingsgesprekken langs elkaar legt, merk je een verschil.

(Zelfverzekerd) Ja, maar Jos en Jef waren veel jonger dan de andere G-speler. Het waren eigenlijk kinderen. We hebben daar wel moeilijkheden mee ondervonden. Jef wilde niks aanvaarden en deed, hoe langer hoe meer, zijn eigen zin.

We oefenden heel erg veel hetzelfde systeem. Deze gebruiken we ook in de wedstrijden. Als Jef een klein gaatje vond om uit dit systeem te lopen, dan was hij weg. Hij zette geen stappen vooruit. Het was telkens opnieuw beginnen. Op een duur merkte hij dat we de hele tijd op hem aan het focussen waren. Toen lukten het niet meer. Achteraf gezien hadden we dat anders moeten aanpakken, maar je wilt hem toch wat bijleren. Bij de minste reden kwam hij niet meer trainen. Zo zette hij zichzelf meer en meer achteruit in de ploeg. We waren hem een beetje kwijt op dat moment. Dan wordt het heel erg moeilijk om hem terug te krijgen. Tijdens wedstrijden kon je ook niets tegen Jef zeggen, op het veld was hij weg.

(Denkt na) Dat was bij Jos anders. Jef kreeg alle wind en Jos stond in zijn schaduw. Jos deed eigenlijk niet veel. Hij had schrik om iets mis te doen. Als er ploegen gekozen moesten worden, ging hij achter iemand staan. Als er een oefening gespeeld werd, liet hij andere spelers voor. Hij liep wel in de lijn. Je kon hem wel sturen en hij luisterde naar wat er verteld werd. Helaas legde hij veel teveel druk op zijn schouders.

Toch was het niveau te hoog voor die jongens. Het ideale is een tussenstap tussen beide ploegen. Ze kwamen van het G-niveau. Daar hadden ze geen tegenstand, maar speelden ze ook zonder tactiek en looplijnen. In deze ploeg moet iedereen zich aan de looplijnen houden want anders klopt de tactiek niet. Daarnaast ging het tempo te snel voor hen. Op termijn zou dit zeker geen probleem zijn, maar bij de overstap, kon je daar niet omheen.

Nieuwe club

Hoe belangrijk is het karakter van de G-sporter in de overstap?

(Denkt na) Toch wel belangrijk ja. Bij Jos zou het op termijn wel gelukt kunnen zijn, als hij zou openbloeien. Bij Jef was zijn karakter wel doorslaggevend. Als hij het allemaal even bestudeerde en daarna zou proberen na te bootsen, dan was het wel gelukt.

Hoe belangrijk is de rol van de vertrouwensfiguur in de ploeg? Want die was er niet.

Ook wel belangrijk. Eigenlijk kende niemand Jos of Jef. Niemand had op voorhand een band met hen. Anderzijds hadden zij niemand bij wie ze terecht konden in de ploeg.

(Denkt lang na) Er sloop wat concurrentie in de ploeg. De G-speler die er al speelde en Jef daagden elkaar voortdurend uit. Ze wilden niets liever dan één tegen één spelen. De G-speler die er al speelde herkende we niet meer. Hij veranderde helemaal als Jef in de buurt was. Op deze manier was er geen evenwicht in de ploeg. Na een aantal trainingen merkte ik dat ze niet tegen elkaar konden spelen. Dan ontstonden er erg hevige situaties en dat konden we al helemaal missen.

Is het nuttig om op voorhand een soort van mentor aan te duiden? Deze speler houdt zich dan bezig met de G-speler en geeft hem tips?

(Denkt lang na en twijfelt) Dat zou kunnen. Ik denk wel dat dat niet gemakkelijk is. Op voorhand zeggen, kijk deze persoon,... Het zou kunnen dat ze goed met elkaar kunnen

opschieten, maar wat als dit niet zo is? Dan sta je daar en moet je van mentor gaan veranderen. Dat is een moeilijke opgave. In onze ploeg spelen erg veel spelers die soortgelijk hebben meegemaakt in hun carrière. Dit was wel op een ander niveau, maar eigenlijk heeft het wel raakpunten.

Als de G-speler de raad opneemt, is dit geen probleem. Wat als de G-speler de raad niet opneemt? Dan gaat de mentor stoppen met feedback geven. De relatie tussen beide kan erdoor verzuren. Dan heb je er niets aan gehad.

Deze ploeg speelt op niveau en wil nog zoveel mogelijk winnen. Jullie staan met voorsprong op kop in het klassement. Is dat een reden waarom de overstap niet lukte?

(Denkt na en antwoordt zelfverzekerd) De tactiek en de looplijnen waren al jaren ingebouwd. Voor degene die er al speelden was dit een erg duidelijke tactiek, waarmee je ook wedstrijden wint. Uiteraard is het voor nieuwe spelers dan moeilijk. We hebben eerst geprobeerd om Jef en Jos in het systeem te passen.

Stel dat ik bij jullie in de ploeg kom spelen. Dan zal ik het ook moeilijk hebben om bij jullie te spelen?

(Denkt na) Ja, ik denk het wel. Puur tactische wordt het niveau erg hoog gelegd. Klopt. Het zijn allemaal spelers die vroeger nationaal hebben gespeeld. Dan is het moeilijk om in de ploeg te komen. Ja, daar ben ik mee akkoord.

Ik heb nu een aantal redenen gehoord waarom de overstap niet is geslaagd, wat is het belangrijkste verschil?

(Twijfelt, denkt lang na en overloopt) Bij Jos was het allerbelangrijkste de leeftijd. Hij was veel jonger dan de rest van de ploeg. Dat is zeker waar. Je hebt op beide leeftijden verschillende interesses. Daarnaast is het initiatief erg belangrijk. Hij wilde precies niet meedoen. Dat heeft dan wat met zijn karakter te maken.

Bij Jef was het ook de leeftijd, maar ook zijn karakter. Hij luisterde niet en deed wat hijzelf wou.

Achteraf

Stel we doen de overstap opnieuw. Hoe zou je het aanpakken? De G-speler die er al speelde, speelt nog altijd bij jullie.

(Zelfverzekerd) Ik zou niet meer alle drie de G-spelers er in één keer bijnemen. Dat was veel. Ik zou ze één voor één proberen te integreren. Ik zou ook niet meer naar de resultaten kijken. Daardoor verlaag je de druk voor de nieuwe G-spelers. Ik zou vanuit hen beginnen kijken. Wat zijn hun sterke punten en deze dan gebruiken. Bij de vorige overstap moesten zij zich aanpassen aan ons systeem. Nu gaan wij ons aanpassen aan hun kwaliteiten.

Daarnaast is een tussenstop nog altijd een goed idee lijkt me. Het niveau was toch wat hoog. Stappen overslaan met G-spelers lijkt me geen goed idee. Ze moeten niet lang in die ploegen spelen, maar ik zou het toch zo doen. Bijvoorbeeld 2 maanden bij de kadetten, 3 maanden bij de junioren en dan de overstap naar onze ploeg. Op deze manier verlagen we de druk op de G-spelers en op de nieuwe ploeg. Uiteindelijk zijn het een aantal redenen waarom het niet geslaagd is.

Het kan ook aan mij gelegen hebben. Heb ik teveel druk gelegd bij de G-spelers, heb ik teveel van hen verwacht, heb ik het verkeerd aangepakt? Het zou allemaal kunnen.

Hoe zou je die eerste trainingen dan aangepakt hebben?

(Zelfverzekerd) Ik zou ze heel vrij laten. Ik zou de eerste 5 trainingen niks tegen hun zeggen qua technische of tactische aard. Zich goed laten voelen, elkaar leren kennen en de regels duidelijk maken. Ik heb ook veel te leren op dat gebied. Ik wil echt weten wat hun niveau is. Tactische en technische. Het is spijtig dat het niet is gelukt.

Is het nuttig om de G-spelers eerst te bekijken in de G-club? Dan heeft u direct een idee van het niveau. Daarna kan u hen binnen de G-club bij sturen, zodat hij iets beter is voorbereid op het reguliere?

Ja, maar dat heb ik aan hem gevraagd. Ik heb hem verteld dat hij dezelfde acties moet proberen te doen als in de G-club. Uiteindelijk zou dit wel een goed idee kunnen zijn, binnen de trainingen. Op een wedstrijd is elke situatie anders, je moet reageren op alle verschillende handelingen en acties. Tijdens een training zou dit wel gaan, maar dan moet je de oefenstof van een andere trainer aanpassen. Dat lijkt me moeilijk.

Zij zoeken naar een vaste structuur, maar deze valt bijna volledig weg tijdens een wedstrijd. Elke tegenstander speelt op een andere manier, in aanval en in verdediging. De dingen die je moet doen tijdens de wedstrijd, moet je aanvoelen. Zoiets is erg moeilijk voor elke G-speler. Veel oefenen, laten zien, vertragen,... is het enige dat je kan doen.

Is er iets dat je de volgende G-speler wilt meegeven, die de overstap gaat maken?

(Uitbundig) Geef ze de kans! Ze aan de kant duwen is het gemakkelijkst. Als je ze een kans geeft, moet je er voluit voor gaan. (Denkt na) Je mag ook het evenwicht in de ploeg niet vergeten. Zij moeten er eerst al voor openstaan. Daarna moet je dit blijven evolueren. Wij waren op een punt gekomen dat het niet meer lukte. We zijn er mee moeten stoppen. Als we dat niet hadden gedaan, was de ploeg uit elkaar gevallen en speelden we misschien niet meer. Dat moet altijd vermeden worden.

(Denkt na) Daarnaast is het zeker nuttig om met twee trainers, de trainingen te geven. Dit moet niet elke training zijn, maar af en toe is dit nuttig. Ik heb geen opleiding in het werken met mensen met een beperking. Op deze manier zou ik feedback kunnen krijgen en mezelf bijsturen. Dat is voor iedereen nuttig. Ik had Kris misschien iets meer verwacht tijdens de overstap.

Tot slot is het nodig dat alles erg geleidelijk gebeurt. Niet te bruusk de overstap maken. Dat is eigenlijk op alle aspecten het geval. Zorg ervoor dat er geen druk is, dat alles rustig verloopt, de leeftijden en het niveau niet te verschillend zijn,... Dan heeft de overstap het meest kans op slagen.

Gesprek medespeler Jef en Jos, niet-geslaagde overstap

Op 23 februari sprak ik met twee medespelers van Jef en Jos van de C-ploeg af. Ze spelen momenteel nog steeds in de ploeg die in 3de provinciale speelt. Voor Jef en Jos verliep deze overstap niet zoals gehoopt. Om deze reden vond ik het erg interessant om hen te interviewen. We namen het interview af na de training. Dit gebeurde in de kantine van de sporthal.

Jef en Jos zijn ongeveer even oud als ik. Het interview nam plaats op donderdag 23 februari in de kantine van de sportclub.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de namen 'Jef' en 'Jos'. Deze hebben de sporters zelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De medespelers van Jef en Jos hadden hier geen probleem mee. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de voormalige medespelers.

Vooraf

Wat wist je vooraf van Jef en Jos?

(Vraagt aan andere medespeler, "Ik kan het beter eerst over (naam medespeler) hebben?". "Ja, best wel.", antwoorden de andere medespeler.) We zijn eigenlijk gestart als provinciaal ploegje met een G-sporter. We wilden dat het van beide kanten kon slagen, dus besloten we het te proberen. Kris Cuppens had ons dat toen al gevraagd. De G-speler haalden een erg hoog niveau en was een gemakkelijke jongen. Hij was echt te goed om in de G-ploeg te spelen. Hij heeft die overstap erg gemakkelijk gemaakt. Het is een stille jongen die hard werkt.

Hij speelt nu al een jaar of vijf bij ons. Onze kapitein heeft zich daar in het begin een beetje over ontfermd.

Wisten jullie op voorhand hoe jullie de G-sporter moesten behandelen?

(Denkt na) Bwa ja, dat is toen een beetje gezegd. We hebben toen aan Kris gevraagd, wat en hoe we de overstap moesten aanpakken. Ze vertelde ons dat hij alles heel serieus nam. Ik probeerde dat dan af te toetsen tijdens een wedstrijdje op training. Hij moest tegen mij spelen. Ik vertelde hem dat hij niet mocht winnen, want ik speelde tegen hem. Hij antwoorde: "Euhm, euhm, dat, dat kan ik u niet beloven hoor!" (Ze lachen samen) Hij nam dat serieus op. Ondertussen weet hij dat dat om te lachen is. Als hij iets verkeerd doet, kan hij zich terugtrekken. Hij is daar echt mee bezig en heeft er echt spijt van. De leeftijd van de groep lag rond de 40 jaar. De meeste hadden al kinderen en wisten hoe ze daarmee om moesten gaan. Als we een wedstrijd stevig voor stonden, lieten we hem scoren. Het was heel fijn om hem in de ploeg te hebben.

We doen het allemaal nog voor ons plezier, maar niet tijdens de wedstrijden. Dan willen we nog steeds winnen. Met de eerste G-sporter lukten dit nog erg goed.

Jef en Jos

Heeft de leeftijd van Jef en Jos ermee te maken? Ze waren jonger dan de G-sporter die er al speelden?

(Zelfverzekerd) Ik denk het wel. Jef en Jos zaten zelfs nog op school. Dat was achteraf gezien een hele andere situatie als bij de G-sporter die er al speelden. De karakters lagen ook ver uit elkaar. Jos was eigenlijk nog wel te vergelijken met de speler die er al speelden. Jos was een lieve jongen, hij deed zijn best. Bij Jos zag je het ook als er iets scheelde. Jef was een ander verhaal. Hij was eigenwijzer. Hij luisterde niet en was erg ongeduldig. Jef nam ook niks van ons aan.

Daarnaast was die overstap niet zo goed geregeld. Ze kwamen in het midden van het seizoen. Met de bedoeling om gewoon mee te trainen. We merkten direct dat ze iets konden, maar het niveau was nog wat hoog. Ze wilden direct mee kunnen en ze waren erg ongeduldig.

Ik had het gevoel dat we een beetje in een kleutertuin terecht waren gekomen. Er speelden toen ook een aantal andere jongeren zonder beperking mee. Ze werden er ook bij gedropt. De structuur was helemaal weg. Dat heeft natuurlijk niet geholpen voor Jef en Jos.

Dat begrijp ik niet zo goed. Wie speelde er allemaal in de ploeg?

(Denkt na en twijfelt) We waren toen met twaalf man. Veel te veel. Er waren twee verschillende niveaus in de ploeg. Eén deel waren de meer ervaren spelers die nog op hoog niveau gespeeld hadden. Het andere gedeelte waren Jef en Jos en een aantal leeftijdsgenoten die geen ploeg hadden. Jef en Jos haalden een lager niveau, maar die andere jongens ook hoor. Tijdens wedstrijden moest je hen ook laten spelen. Op het moment dat zij op het veld kwamen, zakten het niveau enorm. Maar wij spelen wel om te winnen natuurlijk. Dat was een moeilijk evenwicht.

(Kijkt vragend naar een andere medespeler) De G-sporter die al bij ons speelden en nog een andere G-sporter zou nog wel gelukt kunnen zijn. (Medespeler knikt) Drie G-sporters tegelijkertijd erbij was gewoon teveel. Daarnaast zagen we ook aan de G-sporter die er al speelden, dat hij er onder leed. We herkende hem niet meer. Hij zegt nooit een woord teveel, maar toen begon hij te vloeken. Dat hadden wij nog nooit gezien van hem. Die jongen was helemaal ontregeld door de aanwezigheid van nog een andere G-sporter.

Reflectie

Ik hoor al een aantal aspecten die jullie anders hebben aangepakt dan bij de kennismaking met de G-sporter die er al speelt. Stel, volgend seizoen komen Jef en Jos terug bij jullie meespelen, hoe pak je dat aan?

(Denkt lang na) Ze moeten de hele voorbereiding meemaken. Niet meer in het midden van het seizoen erbij komen. Dat is geen goed idee. De trainer moet ook met een goede structuur tijdens de trainingen werken. Daarnaast vind ik het nog altijd belangrijk dat ze willen luisteren. Ze moeten willen bijleren.

Ze spelen nu in 2de provinciale, wij spelen in 3de provinciale. Als ze naar onze ploeg komen, moeten ze niet denken dat het een stap terug is. Dan gaat het zeker niet lukken.

(Andere medespeler) Ik zou maar één G-sporter erbij nemen. Dan kan het lukken. Niet met twee tegelijkertijd. Als je één speler per keer gaat integreren, kan je ze beter kneden. Als je met twee bent, trekken ze naar elkaar. Het heeft voor –en nadelen natuurlijk, maar ik zou ze toch apart integreren.

Is het nuttig om met hen vooraf een gesprek te hebben?

(Zelfverzekerd) Ja, heel zeker! Daar kunnen we al een gedeelte van de structuur laten zien. Duidelijk maken wat wel en wat niet. Een beetje de voorwaarden en afspraken overbrengen. Jef heeft dat echt nodig. Zo deed ik eens een beetje flauw tegen hem en hij begon gewoon mee te doen. Geen probleem, maar het was zoals een ballon, we kregen hem niet meer naar beneden. De rest van de training deed hij dan flauw. Als het niet meer gepast was, bleef hij doorgaan.

(Andere medespeler) Ik denk dat als we Jef willen integreren, dan moeten wij ons gaan aanpassen. Het speelse doen onder elkaar, moet er dan uit. Op het vlak van zijn balvaardigheid en zijn energie paste hij zeker wel in de ploeg. Als je tegen Jef zei: "Hey Jef, goed gedaan!", dan wist je dat hij dat de volgende drie, vier keer opnieuw ging doen. Dan denk je, zo goed was het nu ook weer niet. (Lachen samen)

De trainer van de B-ploeg vertelde tegen zijn ploeg dat ze dit seizoen geen enkele wedstrijd gingen winnen. Daardoor was er geen druk. Een erg groot verschil met jullie mentaliteit.

(Reageert overtuigend) Wij willen nog winnen. Wij lopen in systemen en hebben verschillende tactieken die we al jaren gebruiken. (Andere medespeler) Los van het integratieproject en van Jef en Jos, ik denk niet dat wij zouden aarden in de B-ploeg. Ik heb altijd gespeeld om te winnen, ook al ben ik 45 jaar. Als je er niet meer van wakker ligt en elke week met twintig of dertig punten verliest, dat nooit of jamais hoor. Dan stop ik ermee. Je kan dan een seizoen uitmaken, maar daar heb je eigenlijk niet veel aan gehad. Het blijft nog altijd sport.

(Zelfverzekerd) Voor hen is dat een beter klimaat om in het reguliere te spelen. Dat denk ik wel, ja.

Wilt u nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken, dat u nog niet verteld hebt?

(Denkt lang na) Euhm,... Dat de G-sporter niet teveel moet meegegeven worden. Ze moeten zichzelf zijn en er rustig onder blijven. Daarnaast is de luistervaardigheid toch wel belangrijk. Zowel van de medespelers als de trainer. Als er iets gezegd wordt, luisteren. Niet met de bal bezig zijn, een beetje rondkijken,... Even focussen naar wat ze te vertellen hebben.

Als ze iets niet begrijpen, dan moeten ze durven uitleg vragen. Zo gebeurden het geregeld dat de uitleg gegeven werd, ze niets vroegen. De oefening gestart werd en ze niet wisten wat ze moesten doen. De ploeg moet beseffen dat dat wat trager gaat bij hun en dat ze herhaling nodig hebben, maar de G-sporters moeten het ook durven vragen.

Het is niet zo dat je elke G-sporter op dezelfde manier kan aanpakken. Dat is iets dat de toekomstige medespelers of trainers in het oog moeten houden.

8.5.6 Leen

Achtergrondinformatie Leen

Deze informatie heb ik bekomen van trainer Kris Cuppens en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid in de club. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met hun trainer. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem. Ze prefereren om gesprekken over hun handicap met de trainer te bespreken. Het liefst spreken ze er niet teveel over.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Gedragsprobleem

Doorheen mijn aanwezigheid in de sportclub werd duidelijk dat Leen moeite heeft in de omgang. In mijn eerste indruk kwam ze terughoudend over. Naarmate ik meer met Leen sprak, kwam ze meer los. Uiteindelijk bleek Leen erg goed te kunnen praten. Het interview ging erg vlot. Ze kan nogal emotioneel reageren op gebeurtenissen. Soms is Leen haar gedrag problematische, maar dit is enkel bij medespelers of trainers die ze echt vertrouwd. Bijvoorbeeld bij Kris Cuppens of een medespeler die erg dicht betrokken was bij de overstap van Leen. Net voordat ik de medespeler ging interviewen was er een discussie tussen haar en Leen. De rest van de ploeg keek hier niet meer van op. Tot slot heeft Leen als kind een zware jeugd gehad.

Licht verstandelijke handicap

Leen heeft een licht verstandelijke handicap. Leen kan hier goed mee om. Geregeld vind ze het spijtig dat ze na de training niet kan meepraten met de rest van de ploeg. Ze bevat minder algemene kennis en heeft moeite met de actualiteit te volgen. Tijdens het interview viel dit niet op. We hadden een leuk en vlot gesprek. Leen moest in het begin van de overstap een beetje wennen aan de nieuwe situatie. Momenteel heeft ze de overstap erg goed verteerd. Volgens trainer Kris Cuppens is ze bij de betere van de ploeg. Daarnaast heeft ze meer groeimarge dan de andere spelers.

Thuisituatie

Over Leen haar thuisituatie ben ik niet veel te weten gekomen. Leen wilde ook liever niet dat ik haar ouders interviewde. Dit heb ik dan ook niet gedaan. De ouders van Leen zijn ook niet echt betrokken bij haar sport. Haar oudere zus zou wel dichter bij haar staan.

Trainer

Ik heb Kris Cuppens geïnterviewd en meermaals gesproken doorheen het onderzoek. Kris Cuppens is een enthousiast basketbaltrainer en bestuurslid. In zijn club zet vooral hij de lijnen uit. Daarnaast is hij een vertrouwenspersoon voor elke sporter in de club. Hij heeft ook als één van de enigste een achtergrond in de psychologie.

Extra

Tot slot weet ik via trainer Kris dat Leen een c-cursus tot coach heeft afgelegd samen met de medespeler die erg betrokken was bij de overstap. Momenteel geeft ze ook training aan de G-jeugd in haar club.

Sportclub
KBBC Zolder
Dekenstraat 22, 3550 Heusden-Zolder
011 53 68 03
sporthal@kbbczolder.be
<http://www.kbbczolder.be>

Gesprek Leen

Ik sprak met Leen af in de kantine van haar sportclub. Dit voor de tweede keer. Omwille van technische problemen met mijn laptop, ben ik het eerste interview kwijt geraakt. Gelukkig wilde Leen nogmaals afspreken voor het interview. Deze vond plaats op donderdag 27 april voor haar training. Hierdoor kon ik nog een stuk van haar training bekijken.

Leen is ongeveer even oud als ik. Ze heeft een licht verstandelijke beperking en een gedragsprobleem. Ze is, net zoals Valerie en Kris, trainster van een G-ploeg.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Leen'. Deze heb ik zelf gekozen. Ik verkies om de echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Daar had Leen geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Leen.

Vooraf

Waarom ben je gaan sporten?

(Zelfverzekerd) Omdat mijn broers en zussen zwommen. Ik zat aan het venster te kijken en wilde graag meedoen. Daarna vroeg ik aan mama of ik dat ook mocht doen. Zo ben ik beginnen zwemmen.

Je bent beginnen zwemmen omdat je broers en zussen het deden?

(Knikt) Ja, klopt. Ik was toen zes jaar en mijn broers en zussen zijn ouder dan mij. Zij zwommen op vrij hoog niveau. Dat is leuk om te zien.

Hoe ben je in deze club terecht gekomen?

(Denkt na) Ik moest mijn zwemcarrière stoppen. Ik wilde graag gaan volleyballen, maar dat mocht niet van de dokter. Mijn schouder gaat snel uit de kom. Daardoor dat ik moest stoppen met zwemmen. Van de dokter mocht ik enkel voetballen en basketballen. Dan was de keuze snel gemaakt.

In de LO-les heb ik dat laten vallen dat ik graag baskette. Zij heeft direct contact opgenomen met Kris Cuppens en zo ben ik in de G-ploeg terecht gekomen. Als ik het niet tegen de leerkracht LO had verteld, had ik langer gewacht om de stap te zetten. Misschien had ik wel besloten om het niet te doen.

G-sportclub

Wat vind je leuk aan het sporten in de G-ploeg?

(Overtuigend) Het team. De sfeer zit er echt goed. De G-ploeg voelt een beetje aan als familie. We hebben echt een band. Als iemand iets fout doet, wordt dat erg snel aanvaard. Iedereen is op zijn eigen manier speciaal.

Wat vind je niet leuk aan het sporten in de G-ploeg?

(Denkt na) Nee, ik vond eigenlijk alles wel leuk in de G-ploeg. Soms train ik nog eens met hen mee. Het is daar echt lachen, maar het niveau is wel een stuk lager. Ik merk dat ik de oefenstof al lopend kan uitvoeren. Dat kunnen ze niet allemaal.

Waren er problemen toen je de G-sportclub verliet?

(Twijfelt en lacht) Ja, ik had daar problemen mee. Ik vond het heel erg dat ik hen moest achterlaten. Het niveau was toen hoog genoeg voor mij, momenteel is dat wel wat laag, maar toen niet. De sfeer miste ik. Het was moeilijk om hen los te laten. Ik dacht dat de vriendschap voorbij zou zijn. Dat bleek gelukkig niet zo. Vroeger was het een groepje in de G-ploeg die ik echt heel leuk vond. Nu is dat eigenlijk bij iedereen van de ploeg het geval. We zijn echt vrienden geworden. We praten ook naast het basketbalveld met elkaar. Het is leuk dat dat zo is uitgedraaid. Het had ook anders kunnen lopen.

Overstap

Hoe verliep de overstap?

(Twijfelt) Dat was in het begin heel moeilijk. Ik vond het niet fijn in de ploeg. Ik had erg veel schrik voor dingen die zouden kunnen gebeuren. Gaan ze mij wel aanvaarden? Gaan ze mij niet uitsluiten? ... Achteraf gezien heb ik daar te veel over nagedacht.

Hoe kwam de overstap ter sprake? Wie vertelde jou dat je de overstap zou gaan maken?

(Denkt lang na) Hoho, wacht hé. Dat was tijdens een stage bij Nike via de unified. We waren daar met de ploeg op uitstap denk ik. Kris (Cuppens) was met iemand aan het praten over de G-basketbal. Op een gegeven moment vertelde hij: "Ja, en wat de dames nog niet weten, is dat ze vanaf volgend seizoen met de reguliere damesploeg gaan meespelen.", wij kijken elkaar zo aan van 'Wat?!' (lacht). Een totale verrassing. Ik had wel een aantal keer met hen meegetraind, maar een heel seizoen natuurlijk niet. Dat hadden we niet verwacht.

Ik herkende wel een aantal spelers van gezicht. Sommige kende ik nog niet, maar dat is uiteindelijk normaal. Ik moest hen nog leren kennen want ze kwamen van een andere ploeg.

Hebben ze jou gedwongen om de overstap te maken?

Gedwongen?! Ze hebben me de kans gegeven om de overstap te maken. Ik was heel lang aan het twijfelen. Mijn ouders hebben me daarna overtuigd. Ik heb het gedaan zodat ik achteraf geen spijt kon hebben. Ik kende het niveau al een beetje en een andere G-sporter zou de overstap ook maken.

Jullie hadden dan steun aan elkaar.

(Overtuigend) Ja! (Twijfelt) Op sommige momenten toch. Op andere momenten dan weer helemaal niet. Dat weten we ook van elkaar.

Stel dat de andere G-sporter er niet bij was, had je de overstap dan ook gemaakt?

(Overtuigend) Ja, dat denk ik wel. Zeker omdat ik de kans kreeg. Ik heb er ook goed over nagedacht. Mocht het echt niet lukken, dan kan de stap terug nog steeds gezet worden. Uiteindelijk wist ik dat ik er sterker uit zou komen.

Als je mag kiezen, de overstap maken met of zonder de andere G-sporter?

(Twijfelt en denkt lang na) Dat is moeilijk. In het begin vond ik het erg leuk omdat het iets was dat we samen deden. Na een tijdje kwam ze minder en minder trainen. Daardoor hadden we meer ruzietjes. Ik voelde me een beetje in de steek gelaten. Als er dan een probleem was, was ze kwaad op mij. Omdat ik haar steun was.

Ik heb nog altijd het gevoel dat we het samen hebben gedaan. Daar ben ik wel blij om. Ik zou toch liever niet kiezen. Toch te moeilijk (lacht).

Nieuwe sportclub

Wat dacht je dat geen probleem ging zijn?

(Antwoord snel) Mijn conditie. Ik dacht dat dat geen probleem zou zijn. Ik was gemiddeld. Ik was niet de snelste, maar ook niet de traagste. Zolang ik niet als laatste eindig bij de suicide, maak ik me nog niet zo druk (lacht).

Ervaar je gelijkenissen tussen beide ploegen?

(Zelfverzekerd) Er is niet veel hetzelfde. Enkel de coach en de zaal is hetzelfde. Het tempo is anders, de bal, de tactieken, ... Dat laatste is echt niet hetzelfde. Het is allemaal veel uitgebreider in de damesploeg. Ik moest er even inkomen, maar uiteindelijk lukte dat wel.

Had je al iets van tactiek aangeleerd in de G-ploeg?

(Denkt na) Enkel de basic. Dat was toen al moeilijk genoeg (lacht).

Waren er problemen toen je in deze ploeg aankwam?

(Denkt na) Met spelers en trainers niet. Ik heb mijn best gedaan om erbij te horen. In de G-ploeg kom ik basketten en daarna ben ik weg. Hier drink ik nog ene na de training en praat ik met de medespelers. Deze week heb ik te horen gekregen dat ze dat erg appreciëren. Daardoor dat ze mij zo gemakkelijk hebben kunnen opvangen. De andere G-sporter gaat na de training altijd direct naar huis. De medespelers weten daardoor veel minder over haar.

Je besepte dat jij je moest aanpassen om in de nieuwe ploeg te kunnen spelen?

(Zelfverzekerd) Ja, op sommige vlakken moest ik me aanpassen. Eigenlijk waren dat geen grote aanpassingen. In het begin hebben we elkaar een beetje moeten leren kennen. Ik bleef na de training om ene te drinken. De eerste keren kon ik geregeld niet volgen over hetgeen zij aan het praten waren. Daar hebben we elkaar een beetje in moeten vinden, maar dat is gelukt (glimlacht).

Mochten ze dat niet gedaan hebben, dan zou ik me niet thuis gevoeld hebben. Dan zou het verhaal sneller afgelopen zijn denk ik.

Hoe verliep de eerste training?

(Denkt na) Er was eerst een voorstelling. Kris stelde ons bij naam voor. Daarna zijn we beginnen basketten. Er kwamen erg veel oefeningen van de G-trainingen terug. Voor mij waren die gemakkelijk, maar voor de andere spelers was dat een stuk moeilijker. Ik was die oefeningen natuurlijk gewoon geworden. Op dat vlak had ik een voorsprong. Daardoor voelde ik mij al snel erg goed.

In het begin hebben zij zich meer moeten aanpassen. Naarmate de trainingen vorderde moest jij je meer aanpassen.

(Zelfverzekerd) Ja, klopt. Dat was richting de wedstrijden. We moesten systemen inspelen. Deze moesten we kennen om tijdens de wedstrijden mee te kunnen. Daar had ik moeite mee, maar de andere spelers ook. Momenteel ken ik het systeem. Ik heb het erg veel opgeschreven. Ik ken het beter dan sommige andere medespelers.

De ploeg van volgend seizoen zal er anders uitzien. Waarschijnlijk gaan Kris en Valerie, jou vertrouwenspersonen, naar een andere ploeg. De nieuwe trainer zal waarschijnlijk Kris Ballet worden. Gaat dat lukken denk je?

(Denkt na) Ik heb erg vaak ruzie gemaakt met Valerie, maar anderzijds besef ik dat ik heel veel aan haar heb. Het is fijn dat ze dat allemaal vergeeft. Kris heeft ons er in meegetrokken en nu stapt hij het zelf af (lacht). Dat vind ik een beetje vreemd.

Het zal een hele uitdaging worden om hen achter te laten. De medespelers van dit seizoen vertelde al tegen me dat ze mij zullen steunen. Dat is erg fijn en geeft een goed gevoel. Anderzijds moet dat opgebouwd worden. Dat is wel spannend, maar ik sta er voor open. Na dit jaar heb ik meer het gevoel, dat het wel kan. Niet alles is negatief.

Wat vind je leuk aan deze ploeg?

(Denkt lang na) Dat het allemaal meisjes zijn, maar vooral dat ze me hebben opgevangen.

Denk je dat de sfeer van in de G-ploeg, ook in deze ploeg mogelijk is?

(Twijfelt) Als de spelers blijven (lacht). Bij de G-ploeg blijven ze meestal voor lange tijd. Af en toe komt er een speler bij. Bij de dames wordt er geregeld van ploeg verandert. Dan is het telkens opnieuw beginnen.

Vind je iets niet leuk in deze ploeg?

Als ik het niet begrijp en het stil ligt door mij. Soms denk ik: "Ach Leen, trek je het niet aan en laat het maar zo!", maar dan moet ik een tijd later terug extra uitleg vragen. Dan schiet het niet op. Als ik andere na gaan doen, zal ik het nooit begrijpen. Het is wel fijn om de vordering op te merken. In het begin van het seizoen moest ik erg veel uitleg vragen. Nu is dat al veel minder en begrijp ik het soms sneller dan andere spelers. (Glimlacht)

Reflectie

Zou je achteraf iets anders gedaan hebben tijdens de overstap?

(Denkt na) Misschien wat rustiger reageren, maar (lacht) dat is altijd op het moment hé (lacht). Uiteindelijk zijn er niet zoveel problemen geweest. Ik neem alles zoals het komt.

Stel dat je trainer bent, hoe pak je dat dan aan?

(Zelfverzekerd) Ik zou de kennismaking meer in een spelvorm steken. Ik ben coach van de microben, daar doen we dat erg geregeld want er komen vaak nieuwe sportertjes bij. Ik zou ook wat uitgebreider kennismaken. Wij komen van de G-basket. Vooraf duidelijk maken wat ons gedrag kan zijn, lijkt me wel nuttig.

Gaan ze je dan niet anders, verkeerd, behandelen?

(Twijfelt en denk na) Hmm ja, dat kunnen. Dan is dat niet de juiste oplossing. Ik denk wel dat ik het uiteindelijk zo zou aanpakken. Als het niet lukt, leer je daar weer uit. Hmm, ik vind deze vraag echt moeilijk!

Wat wil je de volgende G-sporter, die de overstap gaat maken, als raad meegeven?

(Overtuigend) Dat hij het moet proberen! Dat hij zichzelf moet zijn en niet over zijn grenzen moet gaan. Proberen er van te genieten. Op tijd aangeven als het niet gaat, voldoende praten eigenlijk. Heel belangrijk! Niet iedereen direct in vertrouwen nemen, beter één medespeler.

Stel dat Kris en Valerie vertrekken volgend seizoen, naar wie ga je dan met je problemen?

(Zelfverzekerd) Naar één van de ploegmaten. Ik heb nu een band met hun. Ze zullen mij wel ondersteunen. Ik kan ook bij mijn ouders terecht. Daarnaast kan ik nog altijd bij Kris en Valerie terecht, mocht het echt nodig zijn.

Gesprek medespelers Leen

Ik sprak met twee medespelers van Leen af in de kantine van hun sportclub. Het interview vond plaats op vrijdag 27 januari voor haar training. Hierdoor kon ik nog een stuk van haar training bekijken.

Leen is ongeveer even oud als ik. Ze heeft een licht verstandelijke beperking en een gedragsprobleem. Ze is, net zoals Valerie en Kris, trainster van een G-ploeg.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Leen'. Deze heb ik zelf gekozen. Ik verkies om de echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Daar hadden de medespelers van Leen geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de medespelers.

Vooraf

Vertel over de sportclub voordat Leen de overstap maakte.

We zijn de B-ploeg. We komen voor ons plezier basketten. We zijn niet zo competitief. Als we winnen zijn we heel erg blij, uiteraard, maar dat is niet noodzakelijk. De sfeer was eigenlijk belangrijker dan het winnen.

Wat was de gemiddelde leeftijd van de ploeg?

(Denkt na) Ik ben de jongste en ik ben 22. De oudste is ongeveer 38. Een erg volwassen groep eigenlijk.

Overstap

Hoe is de overstap van Leen voorbereid?

(Overtuigend) Leen was al een aantal keren komen meetrainen. We kende ze dus al een beetje. Vorig seizoen waren er twee ploegen in de damesclub. De damesclub stopte ermee dus moesten we ergens anders gaan spelen. Er was sprake van Hades. Ze spelen een reeks hoger en we zouden met veel meer spelers zijn. Daardoor zou het voor de meeste een stuk verder van huis zijn en zouden we minder kunnen spelen. De herenclub besloot daarom om een damesploeg op te starten.

De ploeg is een mix van een aantal speelsters die gebleven zijn en een aantal spelers van andere clubs die niet zoveel speelden in hun club. Daardoor hadden we eigenlijk niet voldoende speelsters. Trainer Kris wilden de G-sporters mee laten integreren in onze ploeg. We besloten om het een kans te geven. Kris is al jaren trainer van de G-ploeg, hij weet dus of ze er klaar voor zijn of niet. Een hele nieuwe ploeg dus.

Hebben ze jullie vooraf vertelt hoe en wat ivm de G-sporters? Hoe je ze wel of niet moet behandelen?

(Denkt na en twijfelt) Ze hebben dat wel vertelt, maar we hebben Valerie en Kris vooral laten doen. Ze hebben immers de achtergrond en de ervaring. Naarmate het seizoen bezig is, weten wij meer wat wel en wat niet.

In het begin hebben we afgewacht. Na een tijdje weten we beter hoe we het moeten aanpakken. Eigenlijk is dit erg goed verlopen. We hebben al wel wat gezien (lacht), maar

nog niet een echte uitbarsting. Uiteindelijk is het gewoon elkaar leren kennen en uitzoeken hoe je met elkaar moet omgaan.

Hoe verliep de eerste training met de overstap?

(Denkt lang na en twijfelt) Ik kan me de eerste training al niet meer herinneren. Ik denk dat we onszelf toen hebben voorgesteld.

Werden de G-sporters op een andere manier voorgesteld dan de andere sporters?

(Zelfverzekerd) Nee. Iedereen op dezelfde manier. Op het einde van de eerste trainingen, als Leen al was gaan douchen, informeerde Kris ons soms. Dan vertelt hij waarom Leen dit of dat gedaan had. Hij vertelde ook al een paar dingen vooraf. Ik denk niet dat dat nodig is.

Ik vind dat je dat beter kunt ondervinden, dan dat het vooraf gezegd wordt. Zo worden we soms gewaarschuwd over iets dat we, tot noch toe, nog niet hebben meegemaakt. Je verwacht grootse dingen op dat moment, uiteindelijk zijn deze nooit gebeurt. Iedereen is af en toe koppig of teleurgesteld. Uiteindelijk zijn we allemaal een beetje special! (Lachen samen)

Valt ze op tijdens de trainingen of in de kleedkamer?

(Denken na) Goh nee. Leen vertelde ons wel dat ze, zeker in het begin, niet mee kon praten met sommige onderwerpen. Dit omdat ze het niet kon volgen of niet kon begrijpen. Zo kan ze moeilijk volgen tijdens groeps gesprekken na de training.

Is dat omdat het een nieuwe situatie voor haar is?

(Denken na) Ja, dat zou kunnen. We organiseren geregeld een ploegactiviteit. Normaal is dit eens gaan schaatsen of naar de kermis gaan. Dit zijn activiteiten die te druk zijn voor Leen. We proberen dit seizoen rustige activiteiten te organiseren waarbij er voor Leen niet al te veel veranderd.

In het begin nam ze dingen letterlijk. Je zag dan dat ze er moeite mee had. Momenteel gaat dat stukken beter. Ze kijkt er minder van op als we eens gekke dingen tegen elkaar zeggen. (Glimlacht)

Veranderde er iets in de groep toen Leen erbij kwam?

(Denken lang na) Het was voor iedereen een nieuwe start, een nieuwe ploeg. We proberen nu meer moeite te doen om iedereen in de groep, overal bij te betrekken. Vorig seizoen gingen we meer spontaan na een training nog iets doen. Nu bespreken we zo'n dingen vooraf zodat iedereen aanwezig kan zijn. Zo zijn we eens naar een kaas en wijn avond gegaan. Iedereen was aanwezig en het was erg fijn geweest. We moeten iets meer structuur aanbrengen, maar dat lukt.

Zijn de trainingen anders?

(Zelfverzekerd) Ja! Ze zijn veel gestructureerde. Vorig seizoen was het een beetje een warboel. Kris heeft onze eerste match gezien en beseftte dat er echt veel werk was.

(Lacht) We zijn opnieuw met de basics begonnen. Trainingen die voor ons nuttig waren en voor hen vertrouwt. De uitleg duurt soms langer, maar dat valt nog wel mee.

Soms trainen we op tactiek. Dan spelen we fictief 5 tegen 5, maar dan zonder tegenstanders. Daar had Leen moeite mee. Zich voorstellen dat er een verdediger op haar aan het verdedigen was. Ze had moeite om dat in te beelden. De looplijnen zijn moeilijk voor haar, maar ook voor ons. In het begin dacht ze dat wij deze vanbuiten kende, maar dat was niet zo. Dat heeft ze geleerd. Dat wij ook fouten maken. Daardoor wordt het soms een warboel.

Hebben jullie dat haar ook vertelt? Dat jullie fouten maken?

(Antwoorden snel) Ja, dat hebben we haar vertelt. We hebben dan wel het inzicht om de situatie op te lossen. Leen begint dat nu ook te hebben. Daar is ze erg volwassen in geworden.

Werd je voorbereid op de komst van de G-sporter?

(Zelfverzekerd) We wisten dat er twee G-sporters in de ploeg kwamen. Niemand had daar problemen mee. We hebben allemaal een sociale achtergrond. De meeste werken in hun

job met mensen. Dat helpt. Er zijn een paar leerkrachten, sociale medewerkers en een studente kinesitherapie. Sommige spelers hebben kinderen. We weten hoe we met mensen om moeten gaan.

(Denken lang na) Kris en Valerie hebben ons niet echt geïnformeerd over hen. Zij ontfermen zich toch wel over de twee G-sporters. Als er problemen zijn dan trekken ze naar Kris of Valerie. Dat is normaal denk ik. Ze kennen elkaar al langer.

Zo is er eens een situatie geweest waarbij Leen echt boos was. Niemand wist waarom. Na de training lagen haar kleren verspreid over de kleedkamer. We besloten om niets te doen. De volgende training was alles opgelost. Soms moet je niet ingrijpen.

Zijn er aspecten waar Leen niet op voorbereid was?

(Denkt na en twijfelt) Het tempo zal wat hoger liggen dan dat ze gewoon was, maar dat is nooit een probleem geweest. Zo hoog niveau spelen wij ook niet (lachen samen). Qua sociale vaardigheden lukt alles erg goed. Iedereen praat met elkaar. In het begin moet je elkaar leren kennen, maar daarna is dat lossier gelopen. Het enige waar ze in het begin moeite mee had, was de tactiek. Deze was helemaal nieuw waardoor ze soms niet wist waar ze moest lopen. Dat kunnen we haar niet kwalijk nemen, want wij weten het soms ook niet. Het is voor iedereen een beetje aftasten en kennismaken. Die tactiek aanleren is het moeilijkste. Voor de G-sporter, maar ook voor de andere spelers (glimlacht).

Hoe zouden jullie de overstap hebben aangepakt? Hoe zou het nog vlotter kunnen gaan?

(Antwoorden snel en overtuigd) Op dezelfde manier. Kris en Valerie hebben er erg veel kennis van en hebben er over nagedacht. Er zat een planning in, dat is belangrijk. We zouden niets veranderd hebben. Het vooraf aanleren van de tactiek zouden we niet doen. Dan kunnen de andere sporters de G-sporter niet volgen! (Lachen samen)

Nieuwe sportclub

Zijn er momenteel nog problemen?

(Twijfelt) Niet echt. Toch niet met de medespelers. Leen en Valerie hebben geregeld een discussie. De rest van de ploeg weet dan dat ze zich niet moet moeien. De opstootjes zijn bijna altijd van korte duur. Daarna is het opgelost.

Leen speelt beter en beter, ze is minstens een volwaardig speelster van de ploeg. We hebben haar er graag bij.

Op welk vlak is Leen het meest vooruitgegaan?

Ze was al redelijk compleet toen we het seizoen begonnen. Leen is wel beter gaan spelen. Ze heeft minder tijd nodig om te spelen en weet sneller waar ze moet staan en lopen. Het is opvallend hoe snel ze alles opneemt en eigen maakt.

Willen jullie de volgende G-sporter, die de overstap zal maken, raad meegeven? Iets dat jullie nog niet vertelt hebben?

(Denken na) Het belangrijkste is dat ze zichzelf blijven. Als je de overstap mag maken, ben je echt goed in de sport die je uitoefent. Als je dan jezelf blijft en blijft doorzetten, dan zal de overstap slagen.

Gesprek trainer Leen, Jef en Jos

Het gesprek met Kris Cuppens vond plaats na de vrijdagavond training in de kantine van de sportclub. Dit op 17 februari. Via Kris Cuppens ben ik in contact gekomen met de G-sport. Vanuit hem is mijn interesse in de G-sport gegroeid.

Kris traint verschillende ploegen van verschillend niveau. Hij is onder andere trainer van Jef, Jos en Leen die ik in mijn onderzoek opgevolgd heb. Het interview nam plaats op vrijdagavond 17 februari in de kantine van de sportclub. We spraken na de training af zodat ik deze nog een stuk kon bekijken.

Doorheen dit interview krijgen de sporters de naam 'Jef, Jos en Leen'. Deze hebben de sporters zelf gekozen of heb ik voor hen gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Kris, en de sporters zelf, hebben hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is Kris Cuppens.

Algemeen

Wanneer zie je dat een G-sporter klaar zou kunnen zijn voor een overstap?

(Denkt lang na) Ja, hoe zie je dat? Door met hen te trainen, met hen bezig te zijn. Je voelt aan hen dat ze een bepaalde nood hebben aan meer. Iets dat het G-verhaal hen niet meer kan bieden.

Zijn ze lichamelijk en mentaal klaar om die overstap te zetten? Zijn er parameters voor om dit te bewijzen? Nee! Als trainer moet je dit aanvoelen. Soms zie je het ook dat de sporters klaar zijn voor een volgende stap. Soms zijn het jongeren, soms zijn het kinderen,... Ze hadden iets meer tijd nodig om bepaalde dingen aan te leren. Er zijn geen parameters voor, het is aanvoelen. Welke signalen krijg je terug van de sporters en hun omgeving.

Als je één van de drie aspecten moet kiezen (mentaal, sociaal en fysiek), welke is het belangrijkste om te kunnen slagen in een reguliere club?

Ik denk dat je op alle drie aspecten klaar moet zijn. Mis je er één, dan ga je niet klaar zijn. Je zal op andere aspecten door de mand vallen. Je gaat je speciaal voelen in de groep, dat moet vermeden worden.

Jef en Jos

Wat is de reden dat de overstap van Jef en Jos naar de C-ploeg niet slaagden?

(Denkt lang na) Goh! Is dat fout gelopen? De ploeg wilde elke training en wedstrijd hun speelminuten behouden. Ik denk niet dat iedereen er op dat moment klaar voor was om die mannen in te passen. Als je G-spelers in je ploeg opneemt, vertraagd je training en wedstrijd. Je moet niet bij nul beginnen, je moet nog een stapje terug gaan. Die ploeg was niet klaar voor Jef en Jos.

Voor ons, de begeleiders, was het wel een heel interessante ervaring. Jef en Jos zijn rond de twintig jaar. De spelers van die ploeg waren dubbel zo oud. Het leeftijdsverschil was te hoog. In de toekomst hebben we hier op ingespeeld.

Ze spelen momenteel in de B-ploeg. Jongens van dezelfde leeftijd en dezelfde interesses. Ze kunnen in de kleedkamer met elkaar praten over auto's, meisjes, playstation,... Er moeten raakvlakken zijn waarover ze kunnen praten. Dat is wel erg belangrijk gebleken. **Jef en Jos haalden aan dat er in de C-ploeg een bepaalde prestatiedruk was. De C-ploeg wilt zoveel mogelijk wedstrijden winnen, de sfeer is er iets minder belangrijk. Bij de B-ploeg was er eigenlijk geen druk en stond de sfeer centraal. Is het belangrijk dat er geen druk is?**

(Denkt lang na) Ik denk dat je eerst doelen moet opstellen die realistische zijn. De B-ploeg is niet goed genoeg voor 2de provinciaal. Ook zonder de G-sporters. Ze hebben een ploeg voor 3de provinciale. We werden door de bond ingeschreven in 2de provinciale. In 3de provinciale hebben die jongens wel het gevoel dat ze wedstrijden kunnen winnen. Ze zijn competitief genoeg die druk te ervaren. Ik zeg niet dat ze die druk aankunnen, maar wel dat ze ervan mogen proeven. Dat ze mogen proberen om ermee om te gaan.

Misschien is dit ideaal voor hen? Het niveau is te hoog voor hen, de duels te krachtig,... De sfeer in de ploeg zit nog steeds goed. Ze hebben meer wedstrijdervaring. Misschien is dit jaar een overgangsjaar waardoor ze volgend seizoen in 3de provinciale wel kunnen meespelen.

(Zelfverzekerd) Ik denk dat ze wel stappen vooruit hebben gezet op het vlak van de wedstrijden. Het belangrijkste is dat de sfeer goed is gebleven. Daar heeft Kris Ballet een fantastische job in uitgevoerd. Het is niet evident om elke wedstrijd kansloos ten onder te gaan met 50 punten. Als sporter denk je na een aantal wedstrijden: "Kust men ..., ik stop ermee!" Ik vind het knap hoe ze daar mee om zijn gegaan. Volgend jaar gaan die mannen ook wel eens willen winnen. Je sport om te winnen. Sfeer is één, deelnemen is twee, maar winnen hoort daar ook bij. Dan maakt het niet uit of je G-sporter bent of niet.

Stel dat je in 3de provinciale gestart was, dan waren er wedstrijden geweest die je gaat moeten winnen. Dat is misschien geen ideaal eerste seizoen voor de G-sporters?

Moeten is een gevaarlijk woord als je het over inclusie hebt. Dan wordt het een moeilijk verhaal. Door de juiste sfeer te creëren zijn ze erin geslaagd om een heel jaar lang samen te basketballen. Dat is een groot succes! (Trots) Uiteindelijk moeten ze in 3de provinciale geen wedstrijden winnen.

Ik zag deze week een foto op Facebook passeren. Een groepsfoto, waarschijnlijk om 2u s'nachts gemaakt, waarbij Jef en Jos tussen de andere ploegmaats stonden. Armen rond elkaars nek met een pint in de hand. Daar doe je het voor. Ze zijn geïntegreerd. (Trots)

Reflectie

Stel je kan het opnieuw doen. Zou je iets anders aangepakt hebben?

(Denkt lang na) Goh! Ik zou misschien het gedeelte C-ploeg overslaan. Daarnaast is dat wel een goede les geweest voor ons, de begeleiders. Het leeftijdsverschil mag niet vergeten worden. Ze hebben daar natuurlijk ook dingen geleerd.

Er speelt daar al jaren een G-speler in de ploeg. Het karakter is niet te vergelijken met de karakters van Jef en Jos. Jef en Jos waren jonger, maar zijn ook een beetje speelvogels. Helemaal anders als de sporter die er al speelden. Dat is ook een belangrijke les geweest. Het karakter van de G-sporter en het karakter van de nieuwe ploeg. Dat moet passen.

De nieuwe ploeg moet er ook klaar voor zijn. Zien zij het zitten om de training te vertragen. Hun training wat op te offeren voor de G-sporters.

Hoe hebben jij en Kris Ballet dit seizoen voorbereid?

(Denkt lang na) Kris Ballet is een heel geëngageerde mens die geregeld naar een G-basketbaltraining kwam kijken. Hij toonde interesse in hen. Hij stond open voor de G-sporters. Daarnaast durft hij zich smijten in iets nieuws. Hij trekt zijn plan wel, dat komt wel goed.

Ik ben een beetje zijn back-up vertelde hij me. Als hij vragen heeft probeer ik er op te antwoorden. Ik kom geregeld naar een wedstrijd of training kijken, maar laat ze meer en meer los. Toch vertel ik hem geregeld dat hij het gewoon moet proberen. Het durven. Die G-sporters zijn ook maar gewone spelers. Het is altijd een beetje aftasten hoe en wat. Andere coaches vragen aan me: "Hey Kris, zo G-sport, wat is dat? Hoe moet dat?", dan kan ik ze enkel vertellen dat ze het moeten proberen, het moeten doen. Die mannen willen ook alleen maar sporten en normaal zijn. Doe er ook normaal tegen. Aanvaard ze zoals ze zijn, maar probeer ze niet anders te behandelen. Die andere spelers weten ook wel dat ze een beperking hebben. Zij gaan er ook positief en negatief op reageren. Je moet het gewoon proberen. Je kan op sommige technische fouten eens iets door de vingers zien, maar niet op het gedrag. Het is aanvoelen, durven en leren uit de fouten die je gemaakt hebt. Ik maak ook nog fouten.

Wat heb je tegen de nieuwe ploeg gezegd? Hoe heb je hen voorbereid?

We hebben die mannen uitgenodigd in mei of juni. (Denkt na) We hebben ze gewoon laten sporten. Ik weet niet meer of we tegen hen gezegd hebben dat er G-spelers tussen zaten.

Is het belangrijk dat je dat vertelt tegen een nieuwe groep?

Dat ligt van de groep en de G-sporters af. Als je Jef en Jos tussen sporters zonder beperking van hetzelfde niveau zet, ga je niet merken dat ze een beperking hebben. Achteraf als je met hen praat ga je wel af en toe denken: "Hhmm, gekke opmerking!".

Is hen vertelt hoe ze moeten behandeld worden, een soort van infomoment?

(Zelfverzekerd) Nee, dat is bij hen niet nodig. Bij sommige andere G-sporters kan dat wel nuttig zijn. Infomomenten kunnen ook nuttig zijn, als je rond de leeftijd van twaalf of veertien jaar gaat integreren.

Jef en Jos waren rond de zestien jaar toen ze de overstap hebben gezet. Welke leeftijd is ideaal?

(Denkt na) Heel veel. (Denkt na) Zes tot achtjarige sporten nog samen. Tot een leeftijd van negen, tien jaar. Sommige kunnen daarna de overstap opnieuw zetten, sommige niet. Als ze jong zijn, tot elf jaar, sporten ze samen. Daarna komt er een splitsing.

Wat is de reden hiervoor? Is dat het niveau van de G-sporter of omwille van zijn anders zijn?

Bij licht verstandelijke beperkingen en autisme worden die beperkingen in het begin niet opgemerkt. Nadat ze onderzocht worden, komt er pas een stempel op. Dan worden ze in bijzondere scholen gestopt. Vanaf dan wordt er van alle kanten anders naar het kind gekeken.

Leen

Hoe is de overstap van Leen verlopen?

(Denkt na) Ze komt van een erg hoog niveau in een andere sporttak. Ze heeft daar deelgenomen aan de Paralympische Spelen, maar is moeten stoppen omwille van een blessure. Volgens mij zaten daar ook andere oorzaken tussen, maar dat weet ik niet zeker. Ze wilde van een individuele sport naar een ploegsport komen. Toen is ze hier eens komen meetrainen.

Ze is topsporter geweest en neemt erg snel dingen op. Ook in de hogere groep. Ze heeft ook bij de mannen meegespeeld. Soms ging ze naar de dames kijken die in 1ste provinciale spelen. Tijdens trainingen hadden ze een speler te weinig en mocht ze meetrainen. Sinds dit seizoen hebben we een vrouwenploeg opgestart. Ze spelen op het laagste provinciale niveau. We hebben haar vertelt dat we denken dat ze daar klaar voor was. Zo heeft ze de overstap gemaakt.

Is deze overstap te vergelijken met die van Jef en Jos? Hebben jullie dezelfde principes toegepast?

(Zelfverzekerd) Ja, de dames die in deze ploeg kwamen spelen wisten dat er twee G-sporters tussen zouden zitten. Ze zijn ermee akkoord gegaan. Zij kenden de werking en wisten dat ze beide goed begeleid werden door mij en Valerie. (Kris zijn vriendin die in de ploeg van Leen meespeelt en ook G-trainingen geeft)

Voor Leen was het niveau absoluut geen probleem. Ze had het mentaal moeilijk. Ze is erg onzeker en de G-werking is een beetje familie geworden voor haar. Leen heeft er het plezier in sporten teruggevonden en geeft al een tijdje training aan de jongste G-spelers. Ze heeft het er moeilijk mee gehad, maar heeft die overstap ongelofelijk goed verteert. Leuke anekdote daarbij is dat Leen het allereerste doelpunt van de vrouwenploeg heeft gemaakt met een driepunter. (Glimlacht en is trots)

Ze moeten ook beseffen dat ze op een hoger niveau zijn terechtgekomen en dat dat een stuk leergeld inhoud. Geregeld vertel ik mijn eigen voorbeeld aan hen en aan hun ouders. Ik was op 19 jaar professioneel basketballer in eerste klasse. Het eerste jaar heb ik alleen maar getraind. Ik mocht soms op de bank zitten en een minuut invallen als de wedstrijd al gespeeld was. Daarna kreeg ik meer minuten. Zo moeten ze het ook zien. Verwacht niet dat je direct 25 minuten gaat spelen. Verwacht niet dat je direct de man zal zijn zoals je dat was bij de G-ploeg. Daar hebben sommige zich wel aan vergist denk ik. Uiteindelijk was dit bij Leen wel het geval, mits de nodige ondersteuning.

Zou je bij Leen iets anders aangepakt hebben achteraf?

(Denkt na) Goh nee. Het voordeel bij Leen was dat we er erg dichtbij stonden, ik als trainer en Valerie als medespeler. Valerie is de persoon waar ze naartoe trekt, maar waar het ook mee botst. Dat heb je net alweer kunnen zien. (Lacht)

Reflectie

Is het belangrijk dat er een vertrouwenspersoon in de ploeg zit?

(Zelfverzekerd) Voor Leen is dat erg belangrijk. Ik en Valerie zijn een beetje een veilige haven voor haar. We grommen op elkaar, maar als puntje bij paaltje komt, dan zijn we er voor elkaar. Voor Jos en Jef was het anders. Zij waren er nonchalanter in. Als ik af en toe over de schouder van Kris Ballet meekeek, dan was het goed. Leen was daar gevoeliger aan.

Wat is het belangrijkste, een vertrouwenspersoon in de nieuwe ploeg, of een nieuwe ploeg die er voor openstaat?

(Denkt lang na) Ik denk dat er een vertrouwenspersoon regelmatig aanwezig moet zijn tijdens deze overstap. Op deze manier creëer je een buffer tijdens beide ploegen. De G-sporter durft ook te vertellen wat en hoe tegen de vertrouwenspersoon. Dat is wel belangrijk. De vertrouwenspersoon kan een speler, een trainer, maar ook de ouders zijn.

(Denkt lang na) Beide factoren moeten aanwezig zijn natuurlijk. Als je naar een andere ploeg gaat, is het belangrijk dat je er met iemand over kan praten. Bij G-sporters is dat net

hetzelfde. Dit totdat je bent geïntegreerd. Het is een 'en-en'-verhaal denk ik. Bij verschillende karakters zal dit evenwicht wel weer anders liggen.

Als je aan een G-sporter ziet dat ze er klaar voor zijn, hoe benader je hen dan? Wat vertel je tegen hen?

(Denkt lang na) Bij Jef en Jos was dat gemakkelijk. Zij droomden ervan om in een reguliere ploeg mee te spelen. Ze konden de overstap dan ook nog samen maken. Bij Leen... (Denkt na) Lag dat wat moeilijker. We zijn heel eerlijk geweest tegen haar. We hebben haar vertelt dat ze klaar was voor de overstap.

In het G-basketbal spelen we met niveaus. In het hoogste niveau zaten we met dertien spelers. (onder andere Jef, Jos en Leen) Het niveau daaronder zaten een aantal spelers die aan de deur aan het kloppen waren om naar het hoogste niveau door te groeien. Ik heb tegen Leen vertelt dat, als zij de overstap naar het reguliere zet, ze plaats maakt voor een andere G-speler om op een hoger niveau te spelen. Net zoals ze het zelf gedaan heeft. Ze begreep dat en was fier dat ze iemand anders kansen kon geven. Kansen die zij ook gekregen heeft.

Zijn er aspecten waar ze niet op voorbereid waren? Het lichamenlijk, mentale, sociale?

(Denkt na) Pff, vooral hun plaats in de groep. Op de ladder. Van de belangrijkste speler die het verschil moet maken, naar de speler die fouten mag maken en nog moet leren. Van veel speelminuten naar weinig minuten. Zij ervaren dat als: "Ik kan niet meer basketten!". Dat beseffen ze pas als ze opnieuw een unified-wedstrijd spelen. Dan zijn ze verbaast, ze beseffen niet wat er is veranderd. Daar worden ze met de feiten op de neus gedrukt, daar komt hun progressie echt bovendrijven. Daar beseffen waarom ze die tien keer de tegenstander niet hebben kunnen stoppen, maar de elfde keer wel. Het telkens opnieuw gaan trainen en het telkens opnieuw op de bank zitten. Dat vonden ze moeilijk.

Is het belangrijk dat ze de stap terug kunnen zetten?

(Denkt na en twijfelt) Er is een vangnet, maar ze moeten beseffen dat het een vangnet is. Als ze bij de minste tegenslag terug naar de G-ploeg mogen, is het geen vangnet. Tijdens de moeilijke momenten moeten ze leren doorbijten. We vertellen hen dat ze niet terug kunnen keren naar de G-ploeg. Uiteraard weten we wel dat, als het echt niet lukt, een stap terug gezet kan worden. Als we het hen zouden vertellen, zouden ze te snel afhaken.

Langere termijn

Denk je dat G-sporters dezelfde status kunnen bereiken als in de G-ploeg? Bij de betere van de ploeg behoren?

Ik denk dat wel. Er zijn wel G-sporters die dat zouden kunnen bereiken. Daarom niet een heel seizoen, maar wel een periode. Uiteindelijk is een integratie in een reguliere club al een enorm succes. Ik zie bij een andere G-sporter, die al een jaar of vier in het reguliere meespeelt, dat hij er nu pas echt doorkomt. Ik denk wel dat het kan, maar je moet het wel wat tijd geven. Volgens mij is Leen bij de beste van haar ploeg.

Wil je nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap zal gaan maken, wat je nog niet verteld hebt?

(Denkt lang na) Dat, als hij de kans krijgt, deze met beide handen moet nemen. De coach moet geëngageerd zijn om het te laten slagen, net zoals de nieuwe ploeg. Dat ze de hele inclusie gedachte een kans moeten geven.

Daar ben ik deze club erg dankbaar voor. De G-werking is in de club opgenomen, er worden doorstromingsmogelijkheden opengesteld voor hen en ze worden betrokken bij de

activiteiten van de club. Nu zondag komen er een aantal G-sporters helpen tijdens de eetdag. Op deze manier maak je als club al erg veel duidelijk naar je leden en spelers. Het vergemakkelijkt toekomstige overstappen omdat ze al eens contact met elkaar hebben gemaakt. Wij zijn één club. De volwassengroepen, de jeugdgroepen en de G-groepen. Als er activiteiten zijn, moet iedereen daarbij betrokken worden.

Gesprek medespeler en mentor Leen

Ik sprak met Valerie Geluykens af in de kantine van haar sportclub. Het interview vond plaats op vrijdag 3 maart na haar basketbaltraining. Hierdoor kon ik nog een stuk van haar training bekijken. Op het einde van de training had Valerie en Leen een discussie. Leen is ongeveer even oud als ik. Ze heeft een licht verstandelijke beperking en een gedragsprobleem. Ze is, net zoals Valerie en Kris, trainster van een G-ploeg. Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Leen'. Deze heb ik zelf gekozen. Ik verkies om de echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Daar had Valerie geen probleem mee. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de medespeler.

Vooraf

Waarom ben je in deze club gaan sporten? Hoe ben je hier terecht gekomen?

Ik gaf hier al G-trainingen. Vroeger speelde ik in Mechelen. Ik ben daar gestopt en ben naar hier verhuist. Uiteindelijk begon het terug te kriebelen om te basketten. Ik speelden bij de damesploeg in eerste provinciale. Sinds vorig jaar is deze gesplitst. De helft is naar Hades vertrokken en het andere deel is onder de herenclub gaan spelen. De ploeg waar ik nu bij speel is een samenstelling van, het gedeelte dat onder de herenclub was gaan spelen en de twee G-sporters die doorgeschoven werden uit de G-werking. Het idee was om de speelsters van deze club (die niet landelijk konden/wilden spelen) samen te brengen met de twee G-sporters, zodat iedereen op niveau kon spelen.

Dus de G-sporters kenden hun nieuwe ploeg nog niet?

(Denkt na en twijfelt) De andere G-sporter kende de nieuwe ploeg niet. Leen had al een paar keer meegetraind, zo'n drie à vier keer denk ik, maar haakte redelijk snel af indertijd. De andere G-sporter en Leen speelden wel al samen in de G-werking. Daar kenden ze mij want ik was hun coach. Ze hebben ook al meermaals training gehad van Kris. Hij is momenteel onze coach. De rest van de ploeg kenden ze niet.

Wist je wat het niveau van de ploeg was?

(Zelfverzekerd) Ik wist wel dat het lager was dan dat ik gewoon was, maar ik wist niet dat het zo laag was. Dat was voor mij wel een aanpassing.

(Twijfelt) We wisten dat het niveau van 2de provinciale, waar we nu spelen, wel een aardig niveau was. We wisten dat de G-sporters deze stap aankonden, mits begeleiding. Eén G-sporter op het veld met vier reguliere sporters, zou moeten lukken.

(Zelfverzekerd) Mochten we in eerste provinciale gespeeld hebben, dan was dit niet gelukt met twee G-sporters. Eén G-sporter kon nog wel lukken, maar dan zou ze tijdens de wedstrijden geregeld door de mand vallen. Momenteel worden de G-sporters gepusht om sneller bij te leren dan bij de G-ploeg, maar niet te fel zodat ze het niet aankunnen. In eerste provinciale zou dit niet mogelijk zijn.

Wat vind je leuk aan deze club?

(Denkt na) Goh! Vooral het project. Ik wist op voorhand dat het niveau voor mij te laag zou zijn. Het inpassen van de G-sporters gaf voor mij de doorslag om toch in deze ploeg te willen spelen. Ik speelde al een tijdje als partner mee in de unified-wedstrijden. Het is fijn om met hun te spelen. Waarom hen dan niet proberen te integreren?

Het sociale project gaf dus meer de doorslag dan het op niveau spelen?

Ja, ja. Ik heb wel verschillende keren nagedacht over die omschakeling van unified naar het reguliere. Vroeger moest ik mij aanpassen aan hun in het unified-circuit. Momenteel is dit mijn ontspanning, mijn sport, hoe moet ik mij daar in gedragen? Moet ik mij wel aanpassen? Dat was wel wat moeilijk. Toen moest ik mij aanpassen, nu moeten zij zich aanpassen. Ik wil nog wel een beetje tegemoetkomen, maar niet meer zoals in de unified-wedstrijden.

Overstap

Zou de overstap makkelijker geweest zijn voor de G-sporters als jij niet bij hun speelden? De G-sporters denken in het begin dat de omgeving zich moet aanpassen aan hen, omdat jij dat ook deed in het unified-circuit?

(Denkt lang na) Ik merk wel dat ze, als ze iets niet begrijpen, naar mij kijken voor extra uitleg. Ik ben een beetje hun vertrouwenspersoon waar ze naartoe gaan als ze het niet weten.

Dat is de positieve kant van het verhaal. En langs de negatieve kant? Ze denken misschien dat zij zich niet moeten aanpassen. De rest moet zich aanpassen aan hun.

In het begin verwachten ze dat ook een beetje. De eerste trainingen hebben we erg veel gehoord: "Ja, maar ik ben een G-sporter. Dat gaat zo snel niet." Ik ben daar dan wat fel in en reageer: "Dit is de G-ploeg niet, nu is het aan jullie om je aan te passen." Dat stapje zetten en er volledig voor gaan, hoe moeilijk het ook is.

We komen af en toe wel tegemoet aan bepaalde noden van hen, maar we houden de hand ook niet boven het hoofd. Leen heeft me voor dit seizoen gezegd: "Valerie, wij gaan echt veel ruzie hebben, hé?", ze beseffen goed genoeg waar ze aan begonnen zijn. Ze weten ook dat het niet gemakkelijk zal worden. De andere G-sporter heeft het er even moeilijk mee gehad. Leen heeft dat eigenlijk redelijk snel opgepakt. Leen had daarvoor al wel wat stappen gezet. Ze heeft de trainingscursus samen met mij gehaald en coacht al een tijdje, daar heeft ze die push al gehad. Ze had een voorsprong op de andere G-sporter.

Voor hen is de rol van mij telkens anders. In de ploeg ben ik een medespeler. In de unified-wedstrijden ben ik meer een partner. In de G-werking ben ik een collega trainster en tijdens de Special Olympics ben ik haar trainster. Dat zijn vier verschillende rollen en overkoepelend ben ik de vertrouwenspersoon. Daarnaast was ik de tussenpersoon tussen de G-sporters en de rest van de ploeg. Ik denk dat het nog meer een meerwaarde kan zijn om een medespeler als vertrouwenspersoon te hebben dan een trainer. Je staat toch net iets dichterbij. Een trainer moet meer boven de groep staan.

(Denkt na) Dat kan tot ingewikkelde situaties leiden. Een aantal weken geleden was de andere G-sporter even niet komen trainen. Ze verwachtte dat ze tijdens de wedstrijden mocht spelen. Ik vond dat ik er iets van moest zeggen als trainster van haar in de G-ploeg. Kris heeft me toen terecht teruggeroepen. Het is niet mijn taak om er iets van te zeggen, want dit is de reguliere ploeg. Kris is de trainer, hij moet er iets van zeggen. Je moet de vertrouwensband proberen te behouden. Op deze manier is het telkens overleggen wie gaat reageren op verschillende situaties.

Hoe verliep de kennismaking met de nieuwe ploeg?

(Zelfverzekerd) De medespelers wisten dat er twee G-sporters in de ploeg zouden zitten. We hebben hen nooit meegedeeld wat hun beperkingen inhouden. Als er zich situaties

voordeden waarbij we moesten ingrijpen, vertelde we dat op het moment zelf of achteraf. Niet vooraf.

We kregen als reactie: "Ocharme, dat zijn G-sporters.", dat is niet de bedoeling. Dan reageer je: "Niks ocharme! Het zijn medespelers!". Langs de andere kant moet je soms eens iets door de vingers zien. Een moeilijk evenwicht. De medespelers moeten zich niet anders gedragen. Er moet niet telkens iemand achter haar aanlopen, mocht ze wegllopen. Uiteindelijk moeten ze beseffen dat zij de stap naar de ploeg moeten zetten. Niet andersom. Wij hebben er achtergrond in. Ik begrijp dat andere trainers of medespelers daar geen fouten in durven te maken. Uiteindelijk kunnen de G-sporters gewoon aan het puberen zijn. Dan moet je ze geen privilèges geven.

Hoe zit het met de mentaliteit van de ploeg? Moet er gewonnen worden of is de sfeer belangrijker?

(Voorzichtig) Voor mij is het winnen nog erg belangrijk. Bij de andere spelers is dat gevoel veel minder. Het niveauverschil tussen de G-sporters en de rest van de ploeg is erg klein. Zij kunnen moeilijk iets van de G-sporters zeggen, want ze halen zelf geen hoog niveau. Ik weet niet of dat belangrijk is voor de overstap. (Twijfelt) Volgens mij kan de overstap dan ook lukken, maar dan gaan de G-sporters minder speelkansen krijgen.

Reflectie

Hoe belangrijk is de achtergrond van de trainer in de overstap? Kris Cuppens heeft jaren ervaring in het trainen van G-sporters.

(Overtuigend) Dat helpt wel, ja. Hij kan situaties met G-sporters sneller inschatten en ontmijnen, indien nodig. Het betekent niet dat het noodzakelijk is. Kris Ballet slaagt daar ook in. Hij heeft geen achtergrond met G-sporters, maar staat er wel voor open. Dat is erg belangrijk.

Welke plaats heeft Leen in de ploeg?

(Twijfelt) Ze is niet de leider van de ploeg. Ook niet de beste van de ploeg. Toch zal Leen bij de betere spelers behoren. Ze heeft in de G-ploeg al erg veel opgestoken van de sport. Als trainster en als speelster. Die achtergrond hebben de andere spelers niet. Als er activiteiten zijn buiten de sport, zal ze meegaan en deelnemen. Dat lukt meestal wel goed. (Denkt na) We zijn eens als ploeg naar een fuif gegaan. Ik en Kris konden niet meegaan, dus is zij ook niet meegegaan. Omdat wij niet mee gingen. Als je ze uit hun veilige omgeving haalt zonder hun vertrouwenspersoon, zal het moeilijk worden.

Zal dat veranderen op termijn? Als ze de andere medespelers beter kent?

(Reageert snel en twijfelt) Ik weet het niet. Volgend seizoen ga ik niet meer meespelen in deze ploeg. Ik speel en win nog te graag op niveau. Ze weet dat ondertussen. Ze heeft al een paar keer gezegd dat ze dan terug naar de G-ploeg wil.

Jij gaat volgend seizoen weg. Blijft Kris trainer?

(Reageert snel) Nee, hij zal waarschijnlijk ook vertrekken. Dat zijn twee veilige havens die zullen wegvallen voor Leen. De nieuwe trainer is nog niet bekend. Dat zal een grote stap worden voor hen.

Hoe zouden we die overstap volgend seizoen het gemakkelijkste kunnen maken?

(Twijfelt) Ik denk dat, als we haar van in het begin begeleiden, ze dat redelijk snel een plaats gaat kunnen geven. Dat was bij het coachen ook. Ik heb met Leen twee jaar de G-jeugd getraind. Dit totdat dit niet meer lukte ivm werk. Toen heeft ze eerst met Kris Ballet, trainer Bjorn en trainer Nick de trainingen gegeven. We hebben dat altijd geleidelijk aangepakt en dan vormde het geen probleem meer.

Misschien een nieuwe vertrouwenspersoon zoeken?

(Overtuigend) Ja, ja. Leen houdt zich erg hard vast aan één persoon. De vraag is of iemand van de ploeg dat wel wil. Leen klampt erg hard aan, dat kan verstikkend zijn. Ik hou ze nog altijd een beetje op afstand, maar zo is niet iedereen. Sommige zetten zich helemaal open, willen/kunnen het dan niet meer en dan is de klap nog wat groter voor Leen. Ik vraag me af wie dat zou kunnen zijn en of ze het kunnen volhouden.

Stel dat er geen nieuwe vertrouwenspersoon komt en een nieuwe trainer?

(Denkt na en twijfelt) Ik denk dat het dan moeilijk wordt. Ik denk dat ze zich dan stilletjes terug trekt en zich niet goed zal voelen in de omgeving.

Zou de andere G-sporter de rol van vertrouwenspersoon kunnen opnemen?

(Zelfverzekerd) Hmm, nee dat werkt niet. Ik denk dat ze elkaar hard nodig hebben, maar dat ze ook weten dat ze niet op elkaar kunnen steunen. Ze kunnen niet met, maar ook niet zonder elkaar.

Zijn er aspecten waar Leen niet op voorbereid was?

(Denk na) Ze had moeite met de snelheid van aanleren. Bijvoorbeeld de tactiek. Na een paar weken verwachten we dat ze die onder de knie heeft. Daar heeft ze toch wel een paar nachten niet van geslapen denk ik.

Op het sociale vlak moest ze even aftasten. Wie zijn de nieuwe medespelers en hoe behandelen zij mij. (Denkt na) Ik denk dat dit normaal is voor elke nieuwe speler in een ploeg. Dit verliep eigenlijk erg goed.

(Denkt na en twijfelt) In het begin komt ze erg onzeker over. Na een tijdje liep dat beter. Dat lijkt me ook normaal.

Kunnen we haar er beter op voorbereiden? Op die snelheid van aanleren?

(Denkt na en twijfelt) Hhmm, ik denk het niet. Stel dat we haar een wedstrijd lieten zien, dan was ze gepanikeerd en zou ze het niet eens willen proberen. Ze heeft wel de tactiek opgeschreven voor één positie. Ik heb ze nagekeken en deze heeft ze ingestudeerd. Zij moet enkel die ene positie kennen. Dan lukt het nog wel. De andere spelers moeten zich hier dan misschien wel op aanpassen.

Zou je, achteraf gezien, iets anders aangepakt hebben aan de overstap?

(Denkt lang na) Misschien vooraf de info geven aan de medespelers. Zeggen dat ze sneller het evenwicht moeten zoeken tussen wanneer pampieren, wanneer pushen en wanneer loslaten.

Indien er problemen voorkomen, waarop gereageerd moet worden, kan dit best door de leider/trainer van de ploeg gebeuren. Dit gesprek moet rustig aangepakt worden. De G-sporter moet duidelijk begrijpen wat, hoe en waarom. Dit gesprek mag niet in groep gedaan worden. De G-sporter zal zich dan bedreigd voelen. Op dat moment kan er ook aan de vertrouwensband gewerkt worden.

Lange termijn

Stel dat de nieuwe trainer geen leidersfiguur is. Hoe kan het volgend jaar dan toch slagen voor de G-sporters in de ploeg?

(Zelfverzekerd) Dan gaat er een medespeler moeten rechtstaan die de vertrouwenspersoon zal worden. Er moet toch een sturende kracht in de ploeg zitten. Deze is ook afhankelijk van het karakter van de G-sporter. Deze karakters moeten toch een beetje samengaan.

Wilt u nog iets vertellen, dat u nog niet verteld heeft, dat belangrijk is voor de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Denkt na) Ooh, dat weet ik niet. Ik denk vooral dat het belangrijk is dat de G-sporter op niveau speelt en of de ploeg er voor open staat. Als er dan een vertrouwenspersoon in de ploeg speelt, zal hij/zij de brug moeten vormen tussen de G-sporter en de nieuwe ploeg. Uiteindelijk moet het klikken, dat kan je vooraf niet weten.

8.5.7 Ralf

Achtergrondinformatie Ralf

Deze informatie heb ik bekomen van Ralf zijn trainer, ouders, een medespeler en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid in de club. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk. De sporters weten dat ik geregeld een gesprek heb met hun trainer. Ook beseffen ze dat er over hun handicap gepraat werd. Dit vonden ze geen probleem. Ze prefereren om gesprekken over hun handicap met de trainer te bespreken. Het liefst spreken ze er niet teveel over.

Tijdens de interviews kwamen de sporters geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Licht verstandelijke handicap

Ralf heeft een licht verstandelijke handicap. Hij beseft dit heel goed. Hij gaat er erg goed mee om. Tijdens het interview viel dit nauwelijks op. Hij volgde het hele gesprek en antwoorde soms. De verstandelijke handicap van Ralf is erg licht. Hij maakt een erg goede indruk.

Autisme

Ralf is een autist. Dit is niet duidelijk merkbaar. Ik trainde al een aantal maanden bij hem in de club. Toevallig hoorde ik dat hij een beperking had. Hadden ze mij dit niet vertelt, dan was me dat nooit opgevallen. Zelfs als ik er op let, valt hij niet door de mand. Hij voelt zich helemaal thuis in de club, dat heeft er toch iets mee te maken.

Thuisituatie

De ouders van Ralf zijn erg betrokken bij de activiteiten van Ralf. Ze steunen Ralf in alle mogelijk facetten van zijn ontwikkeling. De papa staat op het gebied van sport nog iets dichter bij Ralf. Hij zal hem altijd begeleiden. De mama is dat ook, maar iets minder op het gebied van sport.

Trainer

Ik heb zijn trainer Jos Maes geïnterviewd. Jos is een enthousiaste trainer die hem begeleidt heeft tijdens zijn overstap naar de club. Door de jaren heen is hij een vertrouwenspersoon geworden voor Ralf.

Extra

Ralf heeft al een aantal sportclubs gehad, maar voelde zich nergens 100% op zijn plaats. Momenteel wel. Hij is momenteel bezig met zijn rijbewijs.

Sportclub

AVT Houthalen-Helchteren

Oudstrijderslaan 3530 Houthalen-Helchteren

Tel.: 011 60 38 56

<http://www.avtoekomst.be/houthalen.php>

Gesprek ouders Ralf

Ik sprak met Ralf af bij zijn thuis. Het interview vond plaats op donderdag 6 april. Tijdens het interview waren beide ouders aanwezig. Ook was Ralf zelf aanwezig tijdens het interview. Hij luisterde voortdurend en af en toe vertelde hij ook wat.

Ralf is ongeveer vier jaar jonger dan mij. Hij heeft een lichte verstandelijke handicap en is autistische. Het interview nam plaats op donderdag 6 april bij zijn thuis.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Ralf'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De ouders van Ralf en Ralf zelf hadden hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de ouders van Ralf.

Vooraf

Vertel over de ontwikkelingen van Ralf op sportief niveau.

(Denkt na) Ralf begon te sporten in de kleuter turnclub. Dat gaat hijzelf niet meer weten denk ik. Dat hebben we gedaan omdat hij erg actief was en om hem wat aan het sporten te krijgen. Dat ging maar een aantal jaar. Ralf had moeite met alles te coördineren. Daarom zijn we ermee gestopt. Een rondat lukte nog net, maar moeilijkere oefeningen niet (lacht).

Ralf is een echte waterrat. Hij is toen in de zwemclub van Zolder begonnen. Hij heeft dat lang gedaan, totdat hij opnieuw niet verder kon. Hij staat motorische en geestelijk twee jaar achter. Zijn schoolslag ging erg goed, zijn borstcrawl was al een stuk minder en de andere slagen waren enorm moeilijk. Hij heeft er gezwommen van zijn zeven tot zestien jaar. Het was een klein zwembad en het was er erg druk. Dat is al niet ideaal voor hem. Qua begeleiding kwamen ze toch een beetje tekort. Daardoor werd het moeilijk. Sommige deden het beter dan andere, maar het bleef toch te weinig. Hij voelt dat na een periode zelf aan. Daardoor wilde hij stoppen.

We hoorden dat er in Hasselt een G-werking was, dus besloten we om het daar te gaan proberen. Omwille van het wegvallen van subsidies waren ze genoodzaakt om ermee te stoppen. Hij is er toch mogen gaan testen en werd er aangenomen. Het waren veel kleinere groepen en de trainers hadden meer ervaring in het lesgeven aan G-sporters. Dat was al veel beter. Helaas stuiten we daar opnieuw op dezelfde problemen als in Zolder. Het aanleren van nieuwe technieken duurt langer dan bij de andere zwemmers. Voor competitie te gaan zwemmen moest dit sneller aangeleerd kunnen worden. Hij kwam richting de leeftijd dat iedereen moest competitie zwemmen in Hasselt. Daar was hij nog niet klaar voor. Er was ook geen middenweg. Het was stoppen of Ralf elke training pushen. Dat wilden we niet. Daarnaast maakten hij telkens vriendjes. Zij werden sneller dan hem doorgeschoven. Na een tijdje werd dat erg teleurstellend. Om doorgeschoven te worden moest je goed zijn in alle slagen. Ralf was dat enkel in de schoolslag, dus mocht hij niet doorschuiven. Jammer. Hij is gestopt door de meerdere teleurstellingen.

Daarna zijn we in Heusden begonnen met atletiek. Dat heeft hij bijna twee jaar gedaan. Als we voor de eerste keer in een sportclub kwamen, vertelde we meteen over de beperking. Daardoor moest Ralf in een lagere groep beginnen om alles te kunnen opbouwen. Dat was eigenlijk een goede start. Na een tijdje stopte zijn trainer ermee. De weken erna kwamen er steeds nieuwe trainers. Zij hadden telkens hun accenten, hun

aandachtspunten. De structuur was weg voor Ralf. Daarnaast had hij twee uur getraind, maar was hij nog niet moe.

Dan zijn we gaan winkelen en kwamen we Jos Maes tegen. Ik kende hem een beetje en we zijn aan de praat geraakt. Ik wist dat hij een lange afstand looper was. We hebben hem weer vertelt over zijn beperking. We zijn de eerste keren gaan proberen en merkte dat het goed zat. Vooral vanwege het engelengeduld van Jos, de trainer. Ralf zag het ook direct zitten om over te stappen. Dit omdat er in Heusden telkens nieuwe trainers aan de slag gingen. Daarnaast waren er erg veel andere sporters. Het is een erg grote club, maar de sporters worden er niet allemaal goed begeleid. Dit terwijl ze wel van onze problemen afwisten.

Hij voelde zich direct ongelofelijk goed in de nieuwe club. De trainer is blij met elke kleine vooruitgang. Hij wordt niet gepusht. Er wordt wel achter gezeten, maar met elke kleine verbetering zijn we blij. Het is eigenlijk een heel geleidelijk proces gebleken. De reden waarom we niet naar een G-werking gegaan zijn is omdat die er bijna niet zijn. Wel in het turnen, het voetbal en het basketbal, maar niet in de atletiek. Niet in de sport die Ralf leuk vind. Daarnaast is het ook een complexe jongen.

Als ik naar de G-ploegen luister, dan hoor ik vaak dat het bewegen erg belangrijk is. Als ik naar het profiel van Ralf kijk, kan ik enkel besluiten dat hij niet op zijn plaats zit in een G-sportclub. Hij gaat er zijn energie niet kwijt kunnen.

(Denken lang na) Ja, dat klopt! Nu heeft hij trainingen van een uur en een half en is hij bek af als hij thuis komt (lachen). We hebben eens deelgenomen aan een wedstrijd in Gent. We hebben daar gepraat met iemand van de federatie. Hij vertelde ons dat er geen G-atletiekclubs zijn in Limburg. Mochten we naar Antwerpen of Nederlands gaan, dan zouden we er wel een paar vinden.

We proberen hem zoveel mogelijk in het reguliere circuit te laten meesporten. Later gaan ze in de maatschappij moeten leven. Dan kunnen ze er maar beter klaar voor zijn.

Nieuwe sportclub

Om eerlijk te zijn wist ik niet van de beperking van Ralf. Het is via Jos dat ik het te horen heb gekregen. Ik sport al een aantal maanden op vrijdagavond met Ralf en had niet eens een vermoeden van een beperking. Dat zegt veel.

(Glimlachen) Dat komt omdat je niets aan Ralf ziet. Je ziet het wel aan zijn manier van doen en aan zijn denkwijzen. Daar merk je het wel aan. Nieuwe situaties zijn bijvoorbeeld erg moeilijk voor hem.

Jos vertelde dat Ralf zich erg goed voelt op de club, daardoor merk je niets.

(Zelfverzekerd) Het is een echte familieclub. Het is dag en nacht verschil met Heusden.

Daar wil ik het meer over hebben, over het verschil tussen beide clubs. Hoe is het eerste gesprek gelopen?

(Twijfelt) Ik kende Jos van vroeger. Ik wist dat hij een lange afstand looper was. Ik vroeg aan hem of hij nog training gaf want Ralf voelde zich niet meer op zijn plaats in Heusden. Ze wilden er een sprinter of een kampnummer van maken. We wisten dat hij motorische en technische nog veel moest leren. Hij ging meetrainen, dat verliep erg goed en hij vond het erg leuk. Zo zijn we telkens teruggekeerd. Momenteel is hij sterk verbeterd. Zijn techniek is nog altijd niet goed, maar er wordt aan gewerkt.

We merken dat de kennis van de trainer erg belangrijk is. Ik kende een aantal trainers van in Heusden, het waren zeker geen slechte trainers. Toch merk je een verschil in ervaring. Trainers die hun hele leven in de atletiek hebben gezeten hebben toch dat beetje extra.

De andere trainers hebben een stevige basis via hun leerkrachten lichamelijke opvoeding opleiding, maar niet de jarenlange ervaring van het meedraaien in de sport. Er waren trainers bij die vroeger gedanst of basketbal hebben gespeeld. Dat verschil zie je toch. Ze kunnen wel een initiatie geven, maar niet dieper.

Ralf heeft zich direct goed gevoelt in de club. Dat is erg belangrijk geweest.

Waarin verschillen beide clubs?

(Denken na) Het was een hele koele sfeer. De sporters zijn er nummers. Dat gevoel heb je toch. Er zijn twee groepen in Heusden. Een groep waar ze iets in zien en een groep waar ze niets in zien. Er was geen middenweg. De ene groep wordt beter begeleid dan de andere. Er werd niet echt gewerkt aan de technische problemen. Dan gaat het niet vooruit. Nu verloopt alles meer geleidelijk. Eerst mocht hij zich goed voelen en daarna wordt er loop technische gewerkt. Eerst de voeten recht zetten, daarna de juiste armbeweging, ... Er wordt stelselmatig gewerkt met een duidelijk planning. Er werd ook gevraagd om direct deel te nemen aan de wedstrijden. Voor Ralf is dat motiverend. Wij wisten niet dat je punten kreeg als je aan wedstrijden meedeed. Dat was weer iets nieuws voor Ralf, maar je kan de ervaring maar hebben. Iedereen is erg betrokken bij elkaar. Soms geven ouders van andere sporters complimenten over de vorderingen van Ralf. Er wordt oprecht interesse in elkaar getoond. (Glimlacht)

Wisten de andere sporters over Ralf zijn beperking?

(Denken lang na en twijfelen) Ik ben een aantal keer mee geweest. Ik heb tegen de oudere sporters vertelt over zijn beperking. De manier van aanpakken in verschillende situaties heb ik niet uitgelegd. Dat gaat ook niet. Er is geen handleiding of juiste aanpak. Het is telkens uitproberen en leren. Dat gaat erg goed in de club. Bij de jongere sporters heb ik de ouders geïnformeerd. Zij hebben het dan wel of niet doorvertelt aan hun kinderen. Dat is goed gegaan. Je merkt dat direct aan Ralf. Het is ofwel goed, ofwel slecht. Normaal gaat de papa altijd mee naar de wedstrijden. Eén keer is de mama mee gegaan en het was een ramp (lachen samen). Dat is toch een stuk structuur. Als mama iets op die dag zegt, is het niet goed genoeg (lachen samen).

Reflectie

Stel dat de club ermee stopt. Ralf wil niet stoppen met atletiek, dus gaan jullie naar een andere club, hoe pak je dat aan?

(Denken na) We zouden de andere clubleden volgen. Een beetje om de familieband te blijven behouden. Het zijn bekende gezichten geworden voor Ralf. Daar hebben ze een houvast. Hij is ook ouder geworden en gaat er beter mee leren omgaan. Hij begint meer zelfstandig te worden. Als hij iets nodig heeft of wilt weten, dan vraagt hij dat zelf.

Is dat binnen de club of ook daarbuiten.

Binnen de club en daarbuiten (glimlachen). We hebben dat moeten aanleren, soms wat dwangmatig, maar zo moet het gewoon. In het begin gaan we samen mee zodat we er nog steeds zijn. Daarna laten we steeds meer vrijheid.

Stel dat alle leden ermee stoppen, het is puur fictief hoor, hoe zou je het dan aanpakken?

(Denken lang na en twijfelen) Dan gaan we het moeten uitzoeken. Naar verschillende clubs gaan, trainingen bekijken en trainers spreken lijkt me dan erg belangrijk. Dat merkt je direct aan hem. Als hij iemand moet of niet.

Als ik hetgeen van hierboven er nog eens bijneem, dan zal de papa...

(Onderbreekt en overtuigend) Absoluut moeten meegaan.

Die vertrouwensband is toch iets intenser.

De papa weet meer van atletiek af. Dat voelt Ralf ook. Dat geeft toch een extra surplus.

Wat vertel je bij aankomst tegen de nieuwe club?

(Overtuigend) Hetzelfde als bij de andere clubs. Het probleem met Ralf voorstellen.

Daarnaast weten wij al beter wat een club moet bieden zodat Ralf zich beter of sneller zal thuis voelen. Tot slot moet er voor Ralf een klik zijn. We beseffen dat Ralf zich ook zal moeten aanpassen. We denken niet dat er veel clubs bestaan zoals de club waar we nu zitten.

De sfeer die jullie in Houthalen voelen, is dat gecreëerd door de club zelf of de leden die er momenteel zijn?

(Denken na) Dat creëert de club zelf denk ik. Als iedereen meegaat in het verhaal, dan kan je dat creëren. Er komen nieuwe sporters bij en zij passen zich daar aan.

Dus als er nieuwe sporters bijkomen, dan verandert er eigenlijk niets.

(Zelfverzekerd) Nee. Zij passen zich aan en blijven of ze passen zich niet aan en gaan weer weg. Dat gebeurt geregeld. Niet iedereen kan zich overal goed voelen.

Zou je, achteraf, iets anders gedaan hebben tijdens zijn sportieve carrière?

(Twijfelen) Hhmm, nee. Misschien in Zolder een snellere reactie naar de trainers die het een beetje verkeerd aanpakte. In Hasselt hebben ze het allemaal heel erg goed aangepakt. Uiteindelijk leer je daar veel uit als trainer en als ouder. We hebben nu gezien hoe het kan. In het vervolg zullen we sneller ingrijpen als we het gevoel hebben dat het beter kan.

De subsidies voor G-werkingen zijn tijdelijk of bijna onbestaande. Daardoor zijn er niet zo veel G-clubs. Dat maakt het moeilijk om ergens iets op te bouwen voor Ralf en andere G-sporters. Ze hebben nood aan een structuur, maar deze valt geregeld volledig of deels weg.

Wat zouden jullie de volgende G-sporter als raad willen meegeven, dat jullie nog niet hebben vertelt?

(Denken lang na) Zichzelf blijven en zich niet laten ontmoedigen. Ze moeten zich niet meten met andere sporters, maar zijn eigen vorderingen blijven bekijken. Zolang het plezier er is, komt het wel goed.

Bij wie kan Ralf terecht mocht hij een probleem hebben?

(Denkt na) Euhm, in clubverband zal hij naar Jos gaan. Buiten de club komt hij naar de papa. Hij zal altijd voor die vertrouwenspersonen blijven kiezen. Hij zal hen altijd opzoeken. Mochten wij er niet zijn, dan gaat hij naar een papa van een medesporter. Mocht ook hij er niet zijn, dan kan de mama thuis beginnen peuteren. (Lachen samen)

Dat is misschien het belangrijkste voor een toekomstige overstap, dat die vertrouwenspersoon erbij is?

(Zelfverzekerd en samen) Ja! Dat is erg belangrijk. Anders gaat hij dichtklappen denk ik.

Heeft het misschien iets te maken met het gevoel van de vertrouwenspersoon? Als de vertrouwenspersoon zich goed voelt in de club, zal Ralf dat ook zijn?

(Denkt na) Nee, dat is niet altijd zo. Meestal voelt hij zich sneller thuis als ik iemand in de club ken, maar dat is niet altijd zo. Het kan wel helpen, maar het is geen vaste regel.

Gesprek trainer Ralf

Via mijn papa, Jos Maes, kwam ik in contact met Ralf. Ik sportte al een aantal maanden bij hem mee in de atletiekclub op vrijdagavond. Ik was compleet verrast toen ik hoorde dat hij een beperking had. Ik heb besloten om hem ook in mijn Bachelorproef te betrekken. Ik sprak met de trainer van Ralf af bij zijn thuis. Het interview vond plaats op woensdag 19 april.

Ralf is ongeveer vier jaar jonger dan mij. Hij heeft een lichte verstandelijke handicap en is autistische. Het interview nam plaats op woensdag 19 april in de woonkamer van de trainer.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Ralf'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De trainer van Ralf en Ralf zelf hebben hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer van Ralf.

Vooraf

Hoe was de sfeer toen Ralf er nog niet was?

(Denkt lang na) Ik merk eigenlijk weinig verschil tussen zijn komst en daarvoor. De kameraadschap in de groep is niet veranderd. Bij ons in de groep is iedereen oud en volwassen genoeg om zo iemand op te vangen. Hij valt eigenlijk niet op. De sfeer is ongeveer hetzelfde gebleven. Soms is het iets ludieker, maar hij wordt zeker niet uitgelachen.

En het niveau, is dat verandert?

(Twijfelt) Zijn niveau is een stuk lager als dat van de andere atleten. We bekijken het op een andere manier bij Ralf. Als we kijken naar zijn leeftijd zien we hem groeien, net zoals de andere sporters van zijn leeftijd. Daar zie je dus geen verschil in. Het is wel zo dat je rekening moet houden met bepaalde aspecten in een training. Die verlopen niet zo snel als bij andere sporters. We hebben een aantal andere atleten die dat mee helpen opvangen.

Overstap

En op welke aspecten wordt er dan aangepast? Minder oefeningen, minder snel,...

(Onderbreekt en antwoord snel) Nee, hij doet dezelfde oefeningen mee. Ralf moet soms, meermaals, een extra uitleg krijgen over bepaalde bewegingen. Dat heeft te maken met zijn beperking, dat weten we vooraf. Daar maakt niemand een probleem van. Meestal zetten we hem dan bij een andere atleet. Ik leg dan de oefening in groep uit. De andere atleet, die de oefening al kent, gaat deze dan overbrengen naar Ralf. De oefeningen komen regelmatig terug. Daardoor kent hij ze na een tijdje.

Er wordt dan een beetje een tijdelijke mentorrol gegeven?

(Zelfverzekerd) Ja, inderdaad. Hij brengt die oefening voor de eerste keer aan voor Ralf.

Is dat altijd dezelfde persoon?

(Twijfelt) Niet altijd. Meestal dezelfde persoon, maar als deze er niet is doet iemand anders dat. Soms geef ik Ralf de mentorrol. Hij moet de training dan uitleggen aan de andere atleet. Op die manier weet ik of Ralf de oefening begrijpt. De eerste keer is dat bij een atleet die de oefening al kent, op termijn is dat ook aan atleten die de oefeningen nog niet kennen.

Is daar vooraf over nagedacht, wie wel of wie niet de mentorrol kan vervullen?

Meestal weet ik wel wie die rol op zich kan nemen. Dat is een beetje aanvoelen. Soms zelfs op het moment zelf. Er zijn atleten bij die hun training willen doen in functie van iemand anders. Dat is dan de aangewezen persoon. Als die er niet is, moet iemand anders dat opvangen.

Sommige atleten komen naar de training voor hun eigen training uit te voeren. Dat is dan niet de ideale persoon.

Inderdaad. Iemand die naar de training komt om 'zijn' (overdrijft) training uit te voeren, is niet de juiste persoon. Er zijn atleten voor wie het niet uitmaakt of ze 1:10 of 1:20 lopen, maar die wel plezier vinden in het overgeven hun ervaring. Dat zijn de betere mentoren.

Eerste training

Hoe verliep de overstap van Ralf naar deze atletiekclub?

(Denkt na) Hij trainde al in een andere club. Daar liep hij verloren. Hij kreeg geen aandacht van de trainers, ze wilde geen tijd voor hem vrijmaken. De groep was minder groot als die van ons, maar die waren wel rond zijn leeftijd. Daardoor valt hij op want hij staat achter op zijn leeftijd, qua ontwikkeling. Dat draaide niet. Hij ging met tegenzin trainen. Hij is toen toevallig bij mij terecht gekomen en heeft een paar trainingen meegetraind. Als hij niet komt, stuurt hij een berichtje. Hij is volledig mee met de groep.

Is er vooraf een soort van infomoment geweest naar de ouders van Ralf toe? Zo en zo en zo werken we?

(Overtuigend) Nee, ik wil niet dat ze een beeld krijgen, maar dat ze zelf één scheppen. Na een tijdje spreek ik dan met de ouders of komen zij zelf naar me toe met hun bevindingen. Meestal is dat dan positief. Ze komen met plezier trainen en voelen de overstap als vanzelfsprekend aan. Ze voelen zich niet anders dan de rest. Misschien wel minder getalenteerd, maar op hun plaats.

Spreek je vooraf met de G-sporter, voor een training?

(Antwoord snel) Ja, ik vertel hen dat ze altijd vragen mogen stellen als ze iets niet begrijpen. Vraag het desnoods tien keer. Ik vertel hen niet hoe ik dat oplos, dat voelen ze zelf wel aan. Uiteindelijk is het een beetje bij het handje houden, dat horen ze niet graag. Uiteindelijk kan dat wel helpen. Het is eigenlijk vlot verlopen. De tweede training ging Ralf al direct bij die atleet staan. Zo werd hij een beetje tussenschakel tussen Ralf en mij. Momenteel moet hij niet meer naar die persoon gaan, maar staat hij daar autonoom en heb ik er eigenlijk heel weinig werk mee.

Je hebt dus eerst een helpende hand uitgestoken, een oplossing aangereikt, waardoor hij bijna onmiddellijk is geïntegreerd.

(Overtuigend) Vanaf de tweede training was hij eigenlijk geïntegreerd. Het probleem bij Ralf was eerder om hem uit zijn isolement te krijgen, uit zijn eigen leefwereld. Er zijn een aantal meisjes in de ploeg, die wat jonger zijn als hem, die zich direct aangesproken voelde bij hem. Dat klikte direct. Het is een beetje een speelse manier van plagerij die positief overkomt. Daar houd ik de touwtjes erg kort in handen zodat dat niet escaleert, maar hij is erg vlot geïntegreerd.

De medespeler is uiteindelijk een vertrouwenspersoon geworden. Is het mogelijk dat de trainer de vertrouwenspersoon wordt en blijft?

(Denkt lang na en twijfelt) Dat zou kunnen, maar na een tijdje zal hij niet meer komen volgens mij. Als hij zich niet goed voelt in de groep, dan blijft hij weg. Ik denk niet dat de trainer het belangrijkste aspect is in de overstap, maar de groep. Je kan als trainer zoveel moeite doen als je wil, maar als de groep je niet accepteert zal het niet lukken denk ik. In het begin staat hij daar met tegenzin, na een paar weken blijft hij weg.

Het is dus een wisselwerking tussen beide?

(Antwoord snel en zelfverzekerd) Ja, er moet wel een wisselwerking zijn. Tussen trainer, bestuur en de groep. Het is een erg grote groep, maar het zijn allemaal volwassenen. Er lopen ook twee psychologen tussen die een oogje in het zeil houden. Ze hebben nog niet moeten ingrijpen, dan ben je goed bezig (glimlacht).

Nieuwe sportclub

Heb je de sporters voorbereid op de komst van Ralf?

Ik heb ze niet voorbereid. Ik heb hen geconfronteerd met de feiten. Ik heb hen vertelt dat er een nieuwe atleet komt, die niet zo oud is als hij eruitziet. Ze moeten hen helpen en op zijn vragen antwoorden. Het is een beetje een open beleid dat er gevoerd wordt. De andere sporters moeten weten met wie ze aan het sporten zijn en wat er kan gebeuren. Daarnaast moeten ze, als groep, weten hoe er op te reageren. Er lopen, naast de twee psychologen, ook enkele verpleegsters in de groep. Op die manier sta ik er niet alleen voor mocht er iets gebeuren.

Er is dus niet duidelijk vertelt wat zijn beperking is?

(Denkt na) Ik heb hen vertelt dat hij sommige dingen niet zo snel opneemt als andere. Als je de beperking een beetje beschrijft weten de oudere sporters al hoe laat het is. Ik vertel hen dus niet wat Ralf zijn beperking is, maar uiteindelijk weten ze dit zelf wel.

Dan is er nog een kleiner gedeelte van de groep die nog niet zo oud zijn. Tegen hen hebben we niet vertelt over zijn beperking. Zij weten ten slotte toch niet wat het inhoud. Ik vertel hen dat Ralf meer tijd nodig heeft om de uitleg te begrijpen. Na een paar weken kan het woord autist wel eens gevallen zijn, maar dan hebben ze al een beeld van Ralf. Dan beseffen ze dat er veel autisten rondlopen. Daardoor stellen ze niet Ralf in vraag, maar eerder de term autist.

Het kennismakingsgesprek over Ralf gebeurde voor de training?

(Antwoord snel) Nee, tijdens de training. Ik geef ze niet teveel tijd om daarover na te denken. De atleten moeten in eerste plaats met hun eigen training bezig zijn. De atleet, die in mijn ogen, de mentorrol zal opnemen heb ik vooraf wel al geïnformeerd. Die mentor vertelt de eerste training hoe er gewerkt wordt.

Tijdens die eerste training waren er 25 atleten aanwezig. Dan ga je niet iedereen voorstellen aan Ralf, dat duurt te lang. Na die eerste training kende hij al zo'n vijf à zes atleten bij naam en herkende hij ze van gezicht. Al een hele prestatie vond ik. Na een maand kende hij nagenoeg iedereen en iedereen kende hem. We maakte er niet teveel woorden aan vuil en zijn er gewoon ingevlogen zoals altijd. Anders verlies je teveel tijd. Die tijd kan je beter gebruiken om achteraf te corrigeren. Uiteindelijk is dat niet nodig gebleken.

Reflectie

Zijn er aspecten waar Ralf niet klaar voor was?

(Overtuigend) Ja, op technische vlak was dat moeilijk. Je moet eraan denken dat hij bijna elke training volledig opnieuw moet beginnen. Momenteel is hij enorm gegroeid en kan ik hem een gedeelte van de training laten geven. Soms laat ik hem starten met de oefening zodat hij het moet voordoen voor de rest.

In het begin wordt de G-sporter een beetje beschermd. Naarmate hij meer ervaring heeft, wordt hij daar ook bewust van gemaakt. Zodat hij zelf zijn vooruitgang ziet en voelt.

(Knikt) En hem soms wat verantwoordelijkheid geven. Als hij wat afgeleid wordt tijdens de training, is het moeilijk om hem er terug bij te krijgen. Op dat moment zet ik hem vooraan. Dan wordt hij terug naar de realiteit gebracht en moet hij zich wel focussen. Hij moet beseffen dat hij voor en na de training mag en kan spelen. Tijdens de training moeten er duidelijk lijnen zijn wanneer wel en wanneer niet. Dat kan in het begin wel botsen mocht Ralf een andere karakter hebben.

Ligt hij op relationeel of sociaal vlak goed in de groep?

(Zelfverzekerd) Ja, dat lukt erg goed. De rest weet wat ze aan hem hebben. Als iemand een probleem heeft met zijn gsm, dan weten ze dat ze bij Ralf moeten zijn. Ralf kan het niet goed uitleggen, maar hij brengt het wel in orde. Hij kent er alles van. Daar wordt ook gebruikt van gemaakt.

En het mentale aspect?

(Antwoord snel) Als hij nu eerste of laatste wordt, dat is voor hem absoluut geen probleem. Ik heb hem eens meegenomen naar een wedstrijd en hij kwam een heel stuk na de voorlaatste binnen. Net voor de finish kreeg hij een staande ovatie van de tribune. "Hé, die klappen voor mij?!", was Ralf zijn reactie. Dat vind hij even leuk als bij de eerste te lopen. Het interesseert hem niet als hij eerste of laatste eindigt. Als hij dan toch een medaille zou winnen, dan is hij minstens zo fier als een andere.

Hij heeft zijn beperking geaccepteerd.

(Overtuigend) Ja, ja, ja.

Daardoor is de overstap een stuk gemakkelijker. Hij weet waar hij goed in is en waar hij niet goed in is.

(Knikt) Ja, absoluut.

Heb je iets extra gedaan voor Ralf?

(Denkt na) Ik werk via mail met hem. Dit omdat zijn ouders niet veel op de club zijn. Zij werken op de uren van de training. De communicatie naar hen verloopt via mail. Daar moest ik in het begin aan wennen. Als ik iets wilde afspreken met hem, moet dat via zijn ouders. Stel dat ik het met Ralf zou regelen, dan vergeet hij het bijna altijd. Dat is het enigste.

Dat is meer organisatorische. Heb je hem vooraf extra training gegeven ofzo?

(Antwoord snel) Nee, ik heb hem verteld dat hij maar eens moest komen trainen en dat hij zoveel vragen mocht stellen als hij nodig had. Op dat gebied heb ik hem een beetje vrij gelaten.

Vergelijk de kennismaking tussen Ralf en een reguliere sporter.

(Antwoord snel) Daar zal weinig verschil in zitten. Andere sporters gooi ik direct voor de leeuwen. Op die manier kunnen ze het best een beeld scheppen van de werkwijze. Bij Ralf en andere G-sporters verloopt het een beetje anders. Ze worden iets meer beschermd. Ik informeer de mentor vooraf over zijn beperking. Daarna stel ik hem kort voor. Op die manier weten de oudere sporters wie de nieuwe atleet is en zet ik ze uit de wind van de jongere sporters. Het is dus een klein verschil. We bekijken in de praktijk hoe

het zit met de beperking van de sporter en gaan er daarna naar handelen. Dat verliep vrij gemakkelijk bij Ralf.

Zijn er momenteel nog zaken waar hij problemen mee heeft?

(Denkt na) Ralf sport nu al meer dan een jaar in de groep. Qua afspraken maken moet dat altijd via de ouders. Dat is niet veranderd.

Hij beheerst de structuur van de trainingen. Hij weet dat er eerst wordt opgewarmd en daarna de rest van de training volgt. Hij weet dat de finish altijd op dezelfde plaats ligt en dat de startplaats en start volgorde kan variëren. Als hij zijn naam hoort, luistert hij. Ik zal hem nooit alleen zetten. Ik zet hem in een groep. Zo kan de rest nog steeds bijsturen indien nodig. Meestal check ik na de uitleg of hij het begrijpt. Dan vraag ik aan hem: "Ralf, waar moet jij starten?", zo weet ik of hij het begrijpt.

Langere termijn

Hoe zou de overstap nog gemakkelijker verlopen kunnen zijn?

(Zelfverzekerd) Ik denk dat dat moeilijk is. Het verliep al erg vlot. Ik heb geen problemen ondervonden. Hij heeft geen problemen ondervonden. Ik zou het op dezelfde manier doen. Ondertussen zijn er twee nieuwe G-sporters. Ik ga dat hetzelfde aanpakken als bij Ralf. Bij deze atleten is die beperking wel zichtbaar, maar dat gaat goed verlopen. Ik heb daar vertrouwen in.

Stel dat er een teambuildingsactiviteit wordt georganiseerd. Hoe reageert hij daar op?

Dat is al eens gebeurt. Ik heb hem ingeschakeld tijdens de jeugddag. Hij was volledig verantwoordelijk voor het spel dat hij begeleidde. Ralf moest zelf de uitleg geven, de prestaties noteren en de groep in het oog houden. Hij heeft dat heel erg goed gedaan. Zoiets is niet gemakkelijk voor hem. Je haalt hem uit zijn comfortzone en geeft hem verantwoordelijkheden. Het spel erlangs had ik wel iemand gezet die een oogje in het zeil kon houden. Hij is de hele tijd met zijn spel bezig kunnen zijn. Ralf had hem niet nodig. Het was een volksspel. Vooraf heb ik hem, zoals bij de rest, gebriefd over het spel. Ralf mocht ook als eerste een spel kiezen zodat hij iets kon kiezen dat hij zelf begreep en leuk vond. Als we een werk hebben is hij de eerste die er zal zijn. Hij werkt hard en helpt iedereen die hij kan.

Heeft hij zich ooit aangepast, zich anders voorgedaan dan dat hij echt is?

(Twijfelt en denkt na) Hij heeft zich meer opengesteld, maar dat is moeilijk na te gaan. Ik zie hem enkel op de atletiek. Na een tijdje heeft hij zich opgesteld voor de groep. Hij moest voor school appels en peren verkopen. Hij vroeg aan mij of ik er wilde kopen. Ik stelde voor om dat in de groep te gooien. De volgende training deed ik het groepsgesprek in het begin van de training. Na mijn uitleg heb ik hem aan het woord gelaten. Uiteindelijk zijn daar twintig atleten op ingesprongen en mocht zijn papa met de kisten naar de atletiekclub komen (lacht). Op school waren ze natuurlijk ook tevreden.

Zie je nog problemen op termijn?

Nee, ik denk het niet. In de groep worden problemen direct in de kiem gesmoord.

De ouders hebben wel aangehaald dat de loop technische oefeningen een probleem blijven.

(Knikt) Ja, maar dat zal een probleem blijven. Zijn voetplaatsing is en blijft een probleem. Hij weet dat ook. Ik hamer op techniek, maar hij kan het nog maar moeilijk aanpassen. Het is al bijna zo gevormd. Hijzelf heeft er geen problemen mee. Als iemand anders hem er

aan doet denken, weet hij het ook weer. Dan let hij er op, maar lukt het meestal slechts tijdelijk goed. Dat heeft met zijn leeftijd te maken.

Over die leeftijd. Welke leeftijd is voor Ralf ideaal om de overstap te maken?

(Denkt na) In mijn groep is de minimum leeftijd dertien jaar. Dan lijkt me dertien jaar de ideale leeftijd. Zo snel mogelijk die overstap maken. Bij mij in de groep moeten ze die leeftijd halen, anders komen ze in de jeugdgroep terecht. Daar trainen ze samen met andere kinderen. In onze groep is het eerder een luxesituatie. Er zijn voldoende atleten die kunnen helpen ondersteunen. Dat heb je in een jeugdgroep niet.

Op welk vlak denk je dat Ralf nog gaat verbeteren?

(Antwoord snel) Ooh, een aantal aspecten. De coördinatie. Hoe meer hij de oefeningen doet, hoe beter hij zal worden. Daarnaast moet hij zijn groeispuurt nog krijgen. Hij gaat dus nog toenemen in kracht. Zijn prestaties zijn merkwaardig verbeterd, maar na de groeispuurt gaat dat nog meer verbeteren. Als je hem ziet staan schat je hem veertien jaar, terwijl hij er achttien is. Niemand gelooft dat.

Misschien is de overstap op deze leeftijd dan wel perfect? Als hij dertien jaar was, was hij nog een kind?

(Zelfverzekerd) Ja, maar dat was hij in het begin ook hoor. Hij was erg speels. Momenteel is hij nog speels, maar zijn de kantjes er vanaf. Hij neemt de laatste tijd meer verantwoordelijkheid.

Wil je nog iets meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Antwoord snel) Ik denk niet dat ik veel zal veranderen. De aanpak is de juiste gebleken. Ik denk dat we goed bezig zijn.

Vooraf vertel ik tegen hen dat ze hun ogen en oren open moeten doen. Alles opnemen. Als er vragen zijn, moet hij die stellen. Daarna weer stukje voor stukje blijven werken. Op termijn komt dat dan wel in orde.

Gesprek Medespelers Ralf

Ik sprak met de medespelers van Ralf af in Leuven. Beide studeren en wonen door de week op kot. Ze zijn één en twee jaar jonger dan mij. Het interview vond plaats op dinsdag 25 april. We spraken af in een eetcafé in de buurt van de oude markt van Leuven rond 18u.

Ralf is ongeveer vier jaar jonger dan mij. Hij heeft een lichte verstandelijke handicap en is autistische. Het interview nam plaats op dinsdag 25 april.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Ralf'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om hun echte namen niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporters. De medespelers van Ralf en Ralf zelf hebben hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de medespelers van Ralf.

Vooraf

Waarom zijn jullie in de AVT van Houthalen gaan sporten?

(Denkt na) Mijn broer speelde bij jou in de voetbalploeg van jullie school. Tijdens een wedstrijd raakten mijn papa en jou papa aan de praat. Mijn papa vertelde dat we samen in Bree bij de AVT waren aangesloten, maar dat we er ons niet zo goed voelde.

(Lacht) Echt?! Dat wist ik helemaal niet!

(Lacht) Ja, je papa vroeg of we eens naar een training wilde komen. Dat hebben we gedaan. Nu zo'n vijf jaar geleden. We waren kadetten ofzo.

Wat vinden jullie leuk aan de AVT in Houthalen?

De sfeer zit er goed en je hebt een verschil in de leeftijden van de groep. Ondanks dat leeftijdsverschil kunnen we het allemaal goed met elkaar vinden. In het begin waren we niet zo'n grote groep, maar dat is steeds blijven groeien. Eerst waren we met maximum tien atleten op training, nu is dat het minimum. Iedereen kent en praat met elkaar.

Dat was misschien niet het geval in Bree?

(Lacht) Nee, daar waren we meer opgedeeld in leeftijden. We zaten met ons tweetjes in de oudste groep.

Wat vinden jullie minder leuk in Houthalen?

(Reageert snel) Soms is het wel ver. Dat is wel een nadeel. De laatste tijd zijn er soms teveel atleten op de training. Dan wordt het moeilijk voor Jos ... (discuteren onder elkaar)

... Het gezellige is er een beetje uit?

(Zelfverzekerd) Ja, dan zijn er bijvoorbeeld nieuwe atleten bijgekomen, maar kan je hen niet meer leren kennen want je moet met iedereen contact blijven houden (lacht). Zo gebeurt het dat we eens een blokperiode niet komen trainen. Op de eerstvolgende training zie je dan vijf nieuwe gezichten (lacht). Dat is wat veel.

Hoe zat het met de sfeer voordat Ralf bij jullie trainde?

(Voorzichtig) Euhm, goed. Ik weet niet meer juist wanneer hij is toegekomen. Ik denk zo'n drie jaar geleden. Ik denk niet dat het geen invloed heeft gehad op de sfeer in de groep. Hij praat wel met ons, maar toch iets meer met de jongere atleten. In het begin praatte hij meer met ons. Ik denk dat wij iets opener zijn dan de andere atleten ofzo. Ralf moest in het begin vaak met ons meelopen. Dat heeft er ook wat mee te maken. Ik kan het niet meer zo goed herinneren eigenlijk. Ik denk dat hij bij de jongere atleten iets meer aan het afwachten was.

En het niveau? Hoe was dat voordat Ralf er was?

(Denkt na) Goh, ik denk dat het niveau zowat hetzelfde is gebleven. Volgens mij is er niets veranderd nadat Ralf erbij is komen sporten.

Overstap

Hoe verliep de overstap van Ralf?

(Denkt na en twijfelt) Goh, dat is al zolang geleden! (Overtuigend) Ik herinner me daar niet meer zoveel van. Het was niet zo speciaal dat hij erbij kwam, anders herinner ik het me wel.

Dat zegt wel al iets.

(Knikt) Ja, inderdaad. Daar is mij niks van opgevallen ofzo.

Weet je nog hoe hij werd voorgesteld?

(Reageert snel en zelfverzekerd) Zoals een andere atleet. Niets anders eigenlijk. Niemand heeft tegen ons verteld dat hij een beperking had. Na een tijdje heeft hij dat zelf tegen ons verteld. Hij vertelde dat hij autisme had. Dat kwam eigenlijk uit het niets.

De overstap is dan redelijk vlot verlopen als ik het zo hoor.

Voor ons wel. Ik weet niet hoe dat voor hem is verlopen, natuurlijk. Er was geen verschil tussen zijn komst of die van een andere atleet.

Vooraf wisten jullie niet dat hij een beperking had?

(Denkt na) Hhmm, nee. Je merkt wel een beetje dat ... die manier hoe hij praat... Ik weet het niet, ik ben er soms wel wat kinderlijker tegen.

Doe je dat nu of deed je dat in het begin ook?

Nu ook nog, teveel misschien. Soms beseft je niet hoe oud hij is. Ik praat tegen hem alsof hij veertien, vijftien jaar is en in mijn hoofd is hij dat ook.

Kennismaking

Stel dat jullie de trainers zijn. Hoe zou je Ralf integreren?

(Zelfverzekerd) Ik zou het vooraf vertellen dat er iemand bijkomt, maar daar moeten ze niet teveel aandacht aan geven. Hij mag niet op de verkeerde manier aandacht krijgen. Ik zou hem hetzelfde behandelen als de rest.

Papa vertelde dat hij de oudere atleten informeerde over zijn vertragingen, niet over zijn beperkingen. Tegen de jongere atleten vertelde hij niets speciaals. Wat denken jullie daarvan?

(Reageert snel) Ik denk zelfs dat de jongere atleten het niet weten. Soms zijn ze er echt gemeen tegen. Dan denk ik in mezelf: "Dat moet toch ook niet?!"

Uiteindelijk moet je hem zo toch behandelen, als hij het ook terug doet...

(Lacht) Ja, hij doet dat ook wel terug. Al spelend, maar toch. Het zou goed kunnen dat we er niet waren toen hij op training werd voorgesteld. Een nieuwe atleet wordt één keer voorgesteld. Dat is logische. Daarna maak je er kennis mee tijdens de trainingen. Dat kan ook wel.

Jullie zullen het dus kort vertellen, maar niet meer dan dat?

(Zelfverzekerd) Ja, ik zou aanhalen dat ze hem niet speciaal moeten behandelen, maar dat ze wel rekening met hem moeten houden. Het in het achterhoofd houden eigenlijk.

Merk je iets van de werkwijze van papa?

(Denkt lang na) Ik heb daar nooit echt bij stil gestaan en het is me nooit opgevallen. Ralf begrijpt volgens mij erg veel. Hij zal misschien af en toe wat extra uitleg vragen, maar ik denk niet dat Jos hem een aparte uitleg moet geven. Na een tijdje kent hij de oefeningen en weet hij wat hij wel en niet moet doen.

Mentorrol

Papa heeft in het begin een soort van mentorrol gegeven aan één van de ouders atleten.

Ahja, dat kan. Moest de oudere atleet dan bij hem blijven lopen?

Ja, hij deed dezelfde oefeningen en afstanden op dezelfde tijd als Ralf.

(Denkt na) Ja, dat kan wel! Dat zegt me wel iets. Die oudere atleet liep normaal even snel of sneller dan mij, maar toen liep hij samen met Ralf.

Dan is het niet echt opgevallen? Misschien dat je dan dacht dat de ouders atleet...

(Onderbreekt en zelfverzekerd) Nee, dat is niet opgevallen. Nu je het zegt heeft hij, in het begin zeker, erg vaak met Ralf gelopen...

(Onderbreekt) Je dacht misschien dat de oudere atleet slecht geslapen had of een mindere dag had? (Lacht)

(Lacht) Ja, of dat hij dacht: "Ik ga vandaag eens met hem meelopen" (lachen samen). Hij loopt geregeld met iemand anders mee. Dat viel eigenlijk niet op.

Zouden jullie de mentorrol toepassen als jullie trainer zijn?

(Zelfverzekerd) Ja, dan zou ik het in het begin wel doen. Als die persoon zich niet zo goed voelt, of iets niet durft te zeggen, kan hij het tegen zijn mentor vertellen.

Reflectie

Ralf voelde zich eigenlijk direct erg goed in de atletiekclub.

(Reageert snel) Ja, dat denk ik ook wel. Hij is altijd heel erg vrolijk. Hij is altijd aan het lachen.

Ralf vertelde tegen me dat hij moeite heeft met de loop technische oefeningen, valt dat op?

(Denkt na) Hij heeft er moeite mee. Ik weet niet of het opvalt. In het begin moest hij die oefeningen een aantal keer opnieuw doen. Niet dat hij het alleen opnieuw moest doen, hoor. Als je er op let zie je dat hij moeite heeft. Soms lacht hij er zelf mee dus ik weet niet of hij het erg vindt.

Papa vertelde me dat andere atleten hem er geregeld attent op maken. Niet belachelijk maken, maar meer even om terug op te letten. Op dat moment beseft hij dat en let hij er op. Dat gaat dan beter, maar niet voor lang. Zie je vorderingen bij Ralf qua niveau?

(Overtuigend) Qua tempo wel. Hij loopt een stuk sneller als in het begin. Daar is hij echt op vooruitgegaan. In het begin waren wij sneller dan hem. Nu moeten we echt moeite doen

om hem bij te houden. Die technische oefeningen blijven moeilijk voor hem. Hij maakt misschien wel vooruitgang, maar niet zo snel als de andere atleten.

Merk je vorderingen in de omgang? Kan je gemakkelijker met hem praten?

(Overtuigend) Ik vind het makkelijk om met hem om te gaan. Hij praat heel gemakkelijk en is altijd heel vriendelijk. Tegen de jongere meisjes is hij wat meer speels, maar als hij binnenkomt begroet hij iedereen.

Hij voelt zich thuis in de club?

(Zelfverzekerd en samen) Ja, dat denk ik wel. Ik denk dat hij zich heel snel thuis voelde. Hij begon al vlot met ons te praten. Je moest het niet uit hem sleuren.

Hij is in die periode een stuk gegroeid qua lengte, maar ik denk niet dat hij volwassener is geworden. Ik zie hem eigenlijk nog altijd rond de leeftijd toen hij hier aankwam.

Hebben jullie activiteiten gedaan buiten de atletiek?

(Denkt na) Goh, nee. Ik denk het niet. Of jawel, vorig jaar heeft hij meegeholpen in Bocholt tijdens de Beach Party. (Dan ruimen ze de site terug op voor de volgende dag zodat deze terug proper is).

Merk je dan iets anders aan hem?

(Twijfelt) Goh, nee. Niet echt. Iedereen is dan aan het opruimen. Je bent wel wat aan het praten met elkaar, maar toch vooral aan het opruimen. Hij werkte wel goed.

Was hij toen moeilijker in de omgang? Zag je dat hij zich niet veilig voelde ofzo?

(Denkt na en twijfelt) Nee, hij voelde zich nog altijd goed volgens mij. Dat opruimen was met degene waarmee hij traint. Dat was dus hetzelfde voor hem.

Het is natuurlijk wel een omgeving waar hij nooit is geweest?

(Zelfverzekerd) Ja, dat kan. Ik denk dat de mensen die zich omringen belangrijker zijn dan de plaats waar hij, op dat moment, is. Als hij er met mensen was die hij niet goed kent, was hij waarschijnlijk wel meer teruggetrokken.

Langere termijn

Hoe belangrijk vind je het karakter van de G-sporter in de overstap?

(Zelfverzekerd) Dat is wel belangrijk. Ik denk dat hij ook open moet staan. Het is niet de bedoeling dat wij alleen naar hem toe gaan en met hem praten. Als hij gesloten is, wordt het een stuk moeilijker. Ralf heeft een gemakkelijk karakter, sporters met zijn karakter zullen wel slagen in een sportclub.

Als je meer verlegen bent, ga je de overstap minder makkelijk maken. Als je meer in je eigen veilige haven blijft, is dat een stuk moeilijker. Je moet uiteindelijk wel doorzetten om te kunnen slagen, het kan altijd wel eens moeilijk worden.

Hoe belangrijk vind je de rol van de trainer in de overstap?

(Zelfverzekerd) Hij moet een soort van vertrouwenspersoon zijn. Zeker in het begin. De G-sporter moet er iets tegen kunnen zeggen. De trainer kent hem het best. Het is wel belangrijk dat je een goede band hebt en je goed voelt bij hem. Sommige trainers willen dat misschien niet omdat het teveel aandacht vergt.

Stel dat de trainer de vertrouwenspersoon van de G-sport is, hoe reageer je daar dan op als medespeler? Jullie weten wat de beperking van de G-sporter inhoud. Stel dat hij drie keer iets vraagt aan de trainer, dan vertraagt dat wel de training.

(Denken lang na) Ik zou dat niet zo erg vinden. Als je zelf vragen hebt, dan wil je dat andere mensen dat ook voor jou doen. Dat is niet echt een probleem vind ik.

Wat verkiezen jullie, de trainer als vertrouwenspersoon of een oudere atleet?

(Overtuigend) De oudere atleet is handiger. Hij loopt met de G-sporter mee. De trainer moet ook rekening houden met de andere atleten. Als de oudere atleet de vertrouwenspersoon is, wordt hij door twee personen ondersteund. De oudere atleet heeft ook een andere kijk als de trainer. De trainer bekijkt het van bovenaf, de vertrouwenspersoon staat er tussen. Dat is toch een verschil.

Hoe belangrijk vind je de sfeer van jullie groep in de overstap?

(Reageert snel en overtuigend) Ik denk dat dat het belangrijkste is. Als de sfeer niet goed is, gaat hij zich niet thuis voelen in de groep. Ik denk dat het voor de G-sporter het belangrijkste is dat hij zich goed voelt en het leuk vindt. Hij moet zich geaccepteerd voelen door de groep. Als iedereen voor zichzelf zijn training komt uitvoeren, zal hij zich niet thuis voelen.

Wat willen jullie de volgende G-sporter, die de overstap gaat maken, als raad meegeven?

(Denken lang na) Dat de nieuwe groep een beetje beter voorbereid moet zijn. Daarnaast meegeven dat ze er niet teveel aandacht aan mogen geven. Niet dat je op een moment denkt: "Waarom vraagt hij dat nu voor de derde keer?!".

Als je zijn eerste training er niet bent, wordt hij eigenlijk niet voorgesteld. Dat is niet ideaal. Je moet het uiteraard niet elke training opnieuw vertellen. Als de trainer iemand ziet op training die er de vorige keer niet was, kan de trainer hem wel even kort apart nemen.

8.5.8 Rik

Achtergrondinformatie Rik

Deze informatie heb ik bekomen van trainer Eric Bortels, de ouders van Rik en mijn eigen bevindingen doorheen mijn aanwezigheid. De informatie die ik bekomen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk.

Omwille van Rik zijn jonge leeftijd (9 jaar) heb ik besloten om hem niet te interviewen. De ouders en trainer van Rik hebben de overstap erg soepel en bedachtzaam aangepakt. Het interview zou Rik enkel kunnen verwarren. Hij heeft de overstap niet of nauwelijks ervaren. Ik ben niet de persoon die hier verandering in zou moeten brengen.

Autisme

Via de ouders en trainer van Rik kreeg ik te horen dat hij autisme heeft. Tijdens de training die ik ben gaan observeren, viel hij niet op in de groep. Hij deed de oefening mee en viel op geen enkel gebied uit de boot. Via de ouders van Rik heb ik te horen gekregen dat Rik het stilletjes aan moeilijk begint te krijgen met zijn broer. Deze is 2 jaar jonger. Vroeger was hij in fysieke opzichten sterker dan zijn broer. Dit voordeel begint af te nemen. Hijzelf weet niet wat de reden kan zijn.

Thuisituatie

De ouders van Rik steunen hem in al zijn sportactiviteiten. De papa van Rik rijkt hem verschillende sporten aan. Daarnaast brengt hij Rik naar de training, bekijkt de training en moedigt hem aan indien nodig. Rik heeft ook een broer. Rik is erg competitief met hem. Ze motiveren elkaar om net iets verder te kunnen trappen, iets hoger te springen of iets sneller te lopen. De mama van Rik is minder sportief ingesteld, maar ondersteund beide in hun sportcarrière.

Trainer

Ik heb Eric Bortels geïnterviewd en een aantal keer gesproken doorheen het onderzoek. Eric Bortels is een enthousiast karatetrainer en bestuurslid. Hij regelt, samen met andere, zowat alles in de sportclub. De eerste training van een nieuwe sporter zal altijd bij hem zijn. Hij is dus ook een vertrouwenspersoon voor elke sporter in de club. Hij heeft erg veel ervaring met karatetraining in de G-sport.

Sportclub

Go No Sen Karate Kuringen
Slangbeekstraat 21 Kuringen 3511
Gsm: 0477 51 94 48
Eric@JKSbenelux.com
<http://www.gonosen.be/index.html>

Gesprek trainer Rik

Ik sprak af met de trainer van Rik op 25 februari in de kantine van zijn karatezaal bij zijn thuis. Daar vond het interview met Eric Bortels ook plaats. Voor en na het interview was het een komen en gaan van G-sporters, reguliere sporters, ouders en trainers die kwamen trainen. Eric Bortels had het erg druk waardoor ik even moest wachten voordat hij er klaar voor was. Dat vond ik uiteraard geen probleem want ondertussen kon ik naar de training van meerdere sporters kijken.

De sporter is nog erg jong, hij is nog geen tien jaar. Rik is een autist en komt nogal afwachtend over. Het interview nam plaats op zaterdag 25 februari in de kantine van de karatezaal van Eric Bortels.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Rik'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De trainer van 'Rik' had hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is de trainer van Rik.

G-sportclub

Vertel over de eerste trainingsdag van Rik in de G-sportclub.

(Zelfverzekerd) Het is erg belangrijk bij kinderen met autisme spectrum stoornis dat je hun vertrouwen wint. Deze band moet klikken en dat lukte eigenlijk onmiddellijk. Vanaf dan kan je beginnen met trainen. We hebben een aantal hulptrainers, maar de eerste training gebeurt altijd bij mij. Ik kijk naar wat en hoe van de sporter. Daarna heb ik een gesprek met de ouders en de sporter zelf. Wat willen ze op termijn bereiken. Daarna bekijk ik welke trainer en groep het meest geschikt is voor deze sporter.

Voor hen is de omgeving erg belangrijk. Het is bij mijn thuis achter wat van het begin al een huiselijke sfeer creëert. Komen deze sporters in een sporthal, dan voelt dat voor hen akelig aan. Het is een erg grote ruimte, typische geluiden en geur. Dat is hier niet het geval. Hier voelen ze zich direct op hun gemak.

Daarnaast is het geen basiskarate. Eigenlijk is het een speciale aanpak die je moet aanbieden voor hen. Deze is individueel verschillend voor elke G-sporter. Er zijn bepaalde regels waar je je aan moet houden bij kinderen met autisme. Altijd dezelfde omgeving, dezelfde trainer, de sporter niet aanraken, niet teveel aankijken, niet onder druk zetten, niet laten demonstreren, als trainer altijd op dezelfde plaats gaan staan, erg veel structuur aanbieden,... Want als ze in crisis gaan, ben je ze helemaal kwijt. Combinatieoefeningen zijn ook geen goed idee. Tot slot is het belangrijk, zoals elke sporter, dat ze succeservaring beleven. Anders zullen ze het niet graag doen en gaan ze niet terugkomen.

Veranderde er iets in de groep toen Rik erbij kwam?

Nee, eigenlijk niet. Wij zijn pioniers op het vlak van integratie. Onze trainers weten dat er sporters met een beperking in de reguliere groepen kunnen zitten.

Beschrijf het niveau van Rik toen hij hier aankwam.

In het begin was hij aan het aftasten. We werken dan met kleuren, hele simpele en herkenbare tekens en signalen. Daar doen we dan heel eenvoudige oefeningen met blauw en rood. Deze hangen altijd op dezelfde plaats. Een erg duidelijke structuur aanbieden.

Overstap

Hoe heb je de overstap aangepakt?

Ik merkte dat hij snel vooruitgang maakten en wilde proberen hem in een reguliere groep te integreren. Ik heb toen een gesprek gehad met de ouders, zij zagen dat zitten. We hebben het toen gewoon eens geprobeerd. Dat verliep heel erg vlot. We geven les in kleine groepjes. Als het nodig is kan je individueel lesgeven. Dat is erg nuttig.

Wat heb je tegen Rik vertelt?

Ik heb hem vertelt dat we de overstap gingen maken. (Zelfverzekerd) Ik heb hem niet verplicht de overstap te maken, maar ik heb hem ook niet laten kiezen. Mocht hij na een tijdje vragen om terug naar de G-groep te mogen, dan maken we de overstap terug. Dat moet uiteraard van hen komen. Ik vertel hen dat het zo is en zo gaat het ook zijn. Bij problemen kunnen we het nog bekijken.

Was het niveau van Rik gelijk met het niveau van de nieuwe groep?

Nee, het niveau was hoger. Coördinatieoefeningen zijn erg moeilijk voor kinderen met autisme. In het begin moet je de lessen van de nieuwe groep aanpassen zodat hij mee kan. Daarna kunnen we dat al eens proberen. Vanaf dan is het een beetje aftasten. (Denkt na) Vorige maandag hadden we een probleempje met Rik. Maarten, een andere trainer, ging de opwarming geven. Ik was met iets bezig en vergat dat Maarten nog geen training had gegeven aan Rik. Rik kende Maarten niet. Hij klaagden de hele tijd dat hij buikpijn had en ermee wilde stoppen. Rik had geen buikpijn, het was een uitvlucht om van de nieuwe situatie te ontsnappen. Dat was mijn fout. Ik ging even later de zaal terug binnen en na een tijdje kwam Rik ook terug binnen. Ik moet veel onthouden haha. Binnenkort is het ook Belgische kampioenschap. Rik gaat ook deelnemen, net zoals erg veel andere sporters van de club. Ik ga bij elke sporter moeten langsgaan en even steunen. De wedstrijd neemt plaats in een sporthal, een hele andere situatie dan de trainingen hier in de karatezaal. We helpen ze wel door de structuur van kleuren en simpele symbolen aan te reiken, maar het is toch een heel avontuur voor de sporters.

Stel dat we die maandag training opnieuw kunnen doen, hoe had je het dan aangepakt zodat Maarten op termijn de training kan gaan geven?

Dan had ik drie à vier keer samen met Maarten de training gegeven. Op de manier gaat hij Maarten leren kennen. Na een aantal trainingen kan ik dan even de zaal verlaten. Dit dan telkens uitrekken totdat Maarten de hele training geeft. Zo hebben we het ook met de overstap gedaan, geleidelijk aan de overstap een beetje meer zetten.

Mochten we de overstap op één dag gedaan hebben, dan werd dit een moeilijker verhaal.

Nieuwe sportclub

Veranderde er iets in de reguliere groep met de komst van Rik?

Nee, kinderen zijn erg toegankelijk. Mochten we dit bij volwassenen gaan doen, dan wordt dit een moeilijker verhaal. Kinderen staan open voor elkaar, ze kijken niet naar de beperking.

Dus, als je kan kiezen dan zetten we de overstap op acht, negen jaar. 15-16 jaar is wat laat?

Dat is van meer aspecten afhankelijk. Op welke leeftijd komt de sporter binnen? Dat is al belangrijk. (Zelfverzekerd) Ik denk dat ze het zo snel mogelijk moeten proberen. Je mag

ze niet laten stigmatiseren. Je weet niet wat er in hun hoofd omgaat. Hoe langer ze in een G-omgeving zitten, hoe meer ze gaan denken dat ze een beperking hebben. Dan wordt het steeds moeilijker. Toch hangt alles af van de trainer, leerkracht,... die voor hen staat.

Dus, zo snel mogelijk op een zo hoog mogelijk niveau laten sporten?

Ja, maar je moet het ook opvolgen. Je kan ze niet aan hun lot overlaten. Bij sommige vlakt hun beperking uit na de jaren, bij sommige niet. Ik denk dat we allemaal een vorm van ASS hebben, niet? Er zijn natuurlijk verschillen in de mate van de uiting hiervan.

Op welk vlak is Rik het meest vooruitgegaan? Op lichamenlijk of sociaal vlak?

(Denkt na) Het belangrijkste is op sociaal vlak. Karate komt voor mij op de 2de plaats. De integratie in het reguliere is voor mij het belangrijkste. Dat hij andere mensen kan leren ontmoeten en veranderingen aankan. In de toekomst gaan we trips naar het buitenland maken. Daar nemen we deel aan een toernooi. Als dat lukt, gaat het de volgende keren beter en beter. Zo proberen we ze een beetje uit hun veilige omgeving te halen.

Zou je achteraf iets veranderen aan de overstap?

(Zelfverzekerd) Nee, het is erg vlot gegaan. (Trots) Vlotter dan bij andere. Sommige kunnen de druk niet aan. Ze leggen teveel druk op zichzelf. Dan wordt het moeilijk. Hoe langer het duurt, hoe moeilijker het wordt. De ouders hebben daar ook een belangrijke rol in. Zij moeten blijven volhouden. Bij Rik ging dat erg vlot. Voor de sporters mag het eigenlijk niet als een overstap aanvoelen, dan lukt het. De trainingen blijven hetzelfde, maar er zijn nieuwe medesporters.

(Denkt na) Het karakter van de sporter is erg belangrijk. Als de sporter echt niet naar het reguliere wil, wordt het moeilijk. Op een jongere leeftijd hebben ze geen vooroordelen. Ze zijn niet bezig met: "Wie is die nieuwe sporter? Is hij wel normaal?". Ze vragen zich niet af waarom wel of niet in een bepaalde groep of niveau sporten. Dan kan je er makkelijker een richting aan geven.

Wat zou u, dat u nog niet verteld hebt, willen meegeven aan de volgende G-sporter die de overstap naar het reguliere gaat maken?

(Denkt lang na) Dat ze geen beperking hebben! (Lacht) Dat, als ze het echt willen, het geen enkel probleem is. Het is te vergelijken met iets nieuws, tijdens de trainingen doen we ook geregeld iets nieuws.

Gaat de overstap vlotter als je iemand individueel voorbereid voor de overstap?

(Twijfelt) Dat zou kunnen, maar daar heb ik geen tijd voor. Dat is een erg intensief project. Ik denk niet dat het nodig is, maar het zou wel kunnen helpen. Langs de andere kant is het dan een dubbele overstap. Van de groepslessen naar individuele lessen en daarna terug naar groepslessen, dat is volgens mij ook niet ideaal.

De eerste trainingsdag en kennismaking met de sporter is daar dan weer erg belangrijk. Dan weet je vaak wat wel en niet kan op termijn.

Gesprek ouders Rik

Ik sprak af met de ouders van Rik op 25 januari bij zijn thuis. Het interview vond plaats in de woonkamer van de familie. We spraken af rond 20u30. Rik (en zijn broer) waren al gaan slapen.

De sporter is nog erg jong, hij is nog geen tien jaar. Rik is een autist en komt nogal afwachtend over. Het interview nam plaats op woensdag 25 januari in de woonkamer van zijn ouders.

Doorheen dit interview krijgt de sporter de naam 'Rik'. Deze heb ikzelf gekozen. Ik verkies om zijn echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. De ouders van 'Rik' hadden hier geen probleem mee.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de ouders van Rik.

G-sportclub

Wisten jullie vooraf iets van de G-sportclub?

(Zelfverzekerd) Nee, ik wist er niets van.

Hoe heeft u de club gevonden?

(Denkt na) Op het internet, meen ik. Rik heeft een heel laag zelfbeeld. Mensen die een gevechtssport uitvoeren komen erg rustig en zelfverzekerd over. Net hetgeen waar Rik moeite mee heeft. Ik kwam het tegen op internet en toevallig in het boekje van de voorzorg. Zo is het eigenlijk begonnen.

Toen heb ik gebeld met Eric. Hij vertelde me dat we eens langs mochten komen. We gingen op zaterdag trainen van 12u tot 13u. Dit was in een kleine groep met verschillende andere sporters met een beperking. Zo zijn we terug blijven komen. Na een maand of drie merkte ik vooruitgang. Ik vroeg aan Eric of een overstap naar de reguliere groep mogelijk was. Eric zag dat zitten en zo hebben we het geprobeerd. Dit lukte erg goed en momenteel traint hij nog altijd met hen mee. Rik trainde niet lang in de G-groep mee. Hij had nog niet echt een band met de andere sporters.

In de nieuwe groep was er minder structuur, maar hij heeft dat erg goed verteerd.

Overstap

Dus als jij niet achter een overstap had gevraagd, dan was Rik nog in de G-groep aan het sporten?

(Antwoord snel) Nee, Eric had het ook al een aantal keer aangehaald. Hij heeft erg veel ervaring met karate-trainingen voor reguliere en G-sporters. Zo zag hij redelijk snel dat een overstap mogelijk zou kunnen zijn. We wisten dus wel dat Rik het zou aankunnen. Voor sommige lukt dat niet, bij sommige duurt het wat langer en bij andere gaat het wat sneller. Dat is bij iedereen anders.

Wat wist u van de sport?

(Overtuigend) Ik heb vroeger een aantal vechtsporten gedaan. Ik wist dus wel wat en hoe.

Wat vindt u goed en niet goed aan de G-werking bij Eric Bortels?

(Twijfelen) De G-werking was veel drukker. Ik weet nog dat je vertelde dat Rik meer bezig was met de andere sporters, dan met de les. (Tegen elkaar) Het was een drukke bedoeling en het was wat hevig. Momenteel is het ook erg druk. Je merkt aan Rik dat hij dan niet echt deelneemt. Eerder observeren wat er allemaal gebeurt. Ik denk niet dat het slecht is voor hem. Dat is in het echt leven ook zo.

De laatste tijd heeft hij vorderingen gemaakt zie ik. In het begin kwam hij erg onzeker over. Het was erg traag, had weinig kracht,... Nu komt hij anders over. Hij kent en kan zijn oefeningen. Hij voert ze mooier en beter uit en durft al wat krachtiger te slaan.

Waarom is hij gaan sporten?

(Zelfverzekerd en trots) Hij komt niet zelf met dat idee. Ik heb hem warm gemaakt om het te proberen. Een beetje in de juiste richting geduwd. Hij had al een aantal sporten gedaan, maar dat lukte niet zo goed. Ik maakte hem thuis een beetje enthousiast door naar wat filmpjes op YouTube te kijken. Zo ontstond de interesse. We gingen naar de training en daar kreeg hij zo'n wit pak. Hij werd meer en meer betrokken bij de sport. Hij begrijpt nu ook de betekenissen van de verschillende kleuren van gordels. Daar is hij nu echt naartoe aan het werken. Dat motiveert hem momenteel, maar ik moet hem soms een beetje pushen. Dan zegt hij achteraf: "Papa, ik wilde liever niet gaan. Achteraf ben ik wel blij dat we toch gegaan zijn." Hij vertrouwt mij in de hele situatie.

Hij vertrouwt jou echt op dat vlak. Vertrouwt hij Eric ook?

(Zelfverzekerd) Ja! Eric straalt erg veel rust en zelfzekerheid uit. Dat slaat wel aan bij hem. Hij zegt vaak: "Ik wil het nu op deze en op deze manier.", dat is erg belangrijk voor Rik. Eric doet de oefeningen voor. Dan zien de sporters wat ze zouden kunnen bereiken als ze goed hun best doen. Dat is erg motiverend.

Was het niveau in de G-groep lager dan in de reguliere groep?

Ja, dat is wel een niveauverschil. Je merkt het aan de manier waarop alles evolueert. Ze gaan veel sneller vooruit. De oefeningen gaan sneller en er wordt harder geslagen. In de G-ploeg was er erg veel structuur. Ze werken met pictogrammen die ze telkens opnieuw benoemen. Nu hangen die pictogrammen er nog altijd, maar worden ze niet meer benoemt. Ik merk dat hij nu sneller evolueert.

Reguliere sportclub

Hoe verliep die eerste dag in de nieuwe club?

(Denkt na) Ik ben zoals altijd samen met hem naar de club gegaan en heb de hele training bekeken.

De aanwezigheid van de papa is erg belangrijk voor hem.

(Antwoord snel en zelfverzekerd) Ja, inderdaad. Als ik hem zou afzetten en even ga winkelen bijvoorbeeld, zal hij de training niet afmaken. Onze zonen zijn erg oudergericht. Bij onze andere zoon is dat ook zo en hij heeft geen beperking. Is dat goed, ik weet dat niet. Sommige ouders zetten hun kinderen af en komen ze een uur later terug ophalen. Dat werkt niet bij onze zonen.

Hoe werd die eerste training aangepakt?

(Denkt na) Ik had hem verteld dat het uur van de training veranderd was. Voor de rest heb ik hem niets verteld. Voor de training vroeg hij wel waar een andere sporter, zijn maatje, was. Ik heb hem toen verteld dat wij een uurtje later gaan trainen. Een beetje een verhaaltje rond gemaakt en gewoon meegetraind.

Wat heeft de trainer verteld de eerste training? Hoe werd hij voorgesteld?

(Denkt na) Gewoon gelijk de andere sporters. Hij vertelde niets over zijn beperking. Ik denk dat kinderen dat een beetje aanvoelen. Sommige andere kinderen zijn erg lief voor hem.

Hebben ze het later wel vertelt?

(Twijfelt) De trainer heeft hen dat niet vertelt. Ik heb het wel vertelt tegen de andere ouders. Als je daar zit, dan praat je daarover. Volgens mij zit er nog een G-sporter in de groep. Daar wordt niet raar naar gekeken.

Waarom wilde je de overstap maken?

(Denkt na en twijfelt) Ja, omdat hij zo contact maakt met normale kinderen. Hij zit in het bijzonder onderwijs en is daar omringt met andere kinderen met een beperking. Ik wilde hem ook een beetje uit die omgeving nemen. Later gaan ze zich ook moeten aanpassen in het dagelijkse leven. Dan kunnen ze maar beter voorbereid zijn.

Had je schrik voor bepaalde dingen?

(Antwoord snel en overtuigend) Nee, helemaal niet. Ik heb dat ook niet zo snel (lacht). Het lukt soms ook niet hoor (lacht), maar dan heb je het toch geprobeerd.

Wat dacht je dat geen probleem ging zijn?

De sport zelf. Vroeger was hij erg lenig en snel, maar dat is een beetje afgezwakt. Ik vind dat hij er wel wat aanleg voor heeft. We zijn een aantal jaar geleden naar een sportdag geweest waar je alle sporten kon beoefenen. Daar was ook een taekwondo stand. Een trainer vertelde me daar dat hij toch wel aanleg voor de sport had. Ik vertelde hem dat hij dat zegt om leden te ronselen. "Nee, nee!", vertelde hij: "Als het niet zo is, zeg ik niets. Ik vind dat echt!". Dat is in mijn achterhoofd blijven meespelen. Ik denk dat hij tijdens zijn puberteit er nog meer voor uit gaat komen, dat hij de sport echt leuk vind.

Zijn er verschillen tussen de trainingen van de G-groep en de reguliere groep?

(Denkt na en twijfelt) Bij de G-groep zijn de handelingen meer gecoördineerd. Ze geven meer uitleg bij elke handeling. In de reguliere groep moeten ze zelf denken en weten naar welke richting ze moeten draaien en met welke arm ze moeten stoten. Dat is niet slecht voor Rik denk ik. Bij de G is het eigenlijk uitvoeren wat ze zeggen. In het reguliere is het nadenken en uitvoeren.

Die overstap verliep erg goed hoorde ik.

(Twijfelt) Ja, het was natuurlijk wel wat moeilijker. Hij moet nu zelf nadenken en langer geconcentreerd blijven.

Trinden jullie extra na de trainingen?

(Zelfverzekerd) Ja, dat doen we wel eens. Op die manier laat je je interesse blijken in hem.

Dus niet om hem voor te bereiden voor de volgende training?

Nee, dat zijn meestal maar 5 minuutjes. Dan moet hij zijn pak aandoen (glimlacht). Hij heeft het dan weer even gedaan, heeft er weer aan gedacht en je hebt belangstelling getoond. Dan is dat weer goed voor hem.

Reflectie

Waarom hebben jullie de overstap zo bruusk gedaan? Bij de andere sporters die ik onderzoek is het erg belangrijk dat alles geleidelijk aan gebeurt.

(Twijfelt) Dat zal bij iedereen anders zijn, denk ik. Voor Rik zou het verwarrend zijn als we de overstap geleidelijk aan hadden aangepakt. Van hier naar daar en dan weer terug en terug. Dan wordt het moeilijk voor hem. Als je het in één keer doet, is het even moeilijk. Je moet even op de tanden bijten, maar daarna lukt dat wel.

Zou je, achteraf, iets anders gedaan hebben tijdens de overstap?

(Zelfverzekerd) Ik zou niets anders doen.

Zou je een andere sport proberen?

(Twijfelt) Mmhh, hij trekt daar niet aan. Voor hemzelf moet dat niet. Ik probeer hem voor zoveel mogelijk sporten warm te maken. In de zomer zijn we gaan tennissen. Hij vond dat wel fijn. Na een aantal lessen vond hij het niet meer fijn en wilde hij niet meer gaan. Rik kon het wel redelijk goed, maar hij wilde niet meer. Hij kan niet zo goed tegen hitte, dat heeft misschien meegespeeld.

Maar het is niet zo dat hij verliefd is op karate?

(Antwoord snel) Nee, nee! Dat heeft hij bij geen enkele sport. Zo hebben we deelgenomen aan de 3km tijdens Dwars Door Hasselt. Ik heb hem toen warm gemaakt om volgend jaar deel te nemen aan de 5km. Dat zag hij zitten. We zijn er toen voor gaan trainen en hij ging mee. Drie dagen later vroeg ik hem dit opnieuw, maar hij wilde niet meer. Ik moet proberen het lopen interessanter te maken. Iets meer spelgericht. We hebben het geprobeerd met PokémonGo. Dat lukte best goed, maar dan wordt het winter. Het wordt sneller donker en kouder buiten...

Is Rik gelukkiger in de nieuwe groep?

(Denkt lang na en twijfelt) Dat vind ik moeilijk. Ik denk het wel. Sinds hij in de reguliere groep meetraint, kan hij ook wedstrijden spelen. Dan komen we allemaal naar hem kijken. Hij vindt het leuk om dan in de belangstelling te staan. Dat was er nog niet toen hij in de G-groep meetrainde.

We pushen hem om aan sport te doen, maar niet om in een sport uit te blinken. Dat vinden we niet belangrijk. Momenteel heeft Rik wel wat problemen met zijn jongere broer. Hij is overal goed in. Rik ziet dat en wil dat dan ook. Dat lukt dan natuurlijk niet. Daar heeft hij wel moeite mee. Het broertje is twee jaar jonger, maar qua competenties komen ze nu dicht bij elkaar. Rik kon vorig jaar nog zeggen: "Ik kan al lezen en schrijven!", dat kan zijn broer nu ook. Hij is niet meer beter in iets, behalve het karate. Rik heeft erg veel balgevoel, maar die sporten zeggen hem niets.

Merk je vorderingen bij Rik naast de karate? Dat hij zelfverzekerder is, meer contact maakt met andere mensen?

(Denken lang na en twijfelen) Nee, eigenlijk niet. Hmmm, dat is moeilijk. Hij maakt makkelijker contact met andere mensen, maar hij wordt ook ouder. Rik was toevallig zaterdag aan het voetballen en praten met iemand die hij niet kenden. Dat ging erg goed. Vooraf weet je niet of dat goed gaat of dat hij er ruzie mee zal krijgen. Bij Rik kan dat van het ene op het andere moment helemaal omslaan.

Toen ik een training kwam bekijken, was het een erg kleine groep. Is dit belangrijk voor Rik?

(Overtuigend) Ja! De G-groep was een erg kleine groep. Toen hij de overstap maakte, kwam hij ook in een kleine groep terecht. Dat maakte de overstap gemakkelijker. Het uur na zijn training is er een andere gevechtssport. Er zijn meer prikkels, meer kinderen en alles gaat veel sneller. Rik heeft een training meegedaan, maar ik zag direct dat het niets ging worden. Daar was hij niet klaar voor. De sport zelf ging veel sneller, maar de groep was ook veel groter. Dan zie je toch dat hij een beetje verloren loopt.

Was er druk tijdens de overstap?

(Denkt na) Nee, ik probeer alles zonder druk aan te pakken. Ik heb er zo weinig mogelijk over vertelt.

Bij wie kan Rik terecht mochten er problemen zijn?

(Zelfverzekerd) In de club kan hij altijd bij Eric terecht. Buiten de club bij zijn ouders. De papa is meer de tussenpersoon tussen de club en Rik.

Wat wil je de volgende G-sporter, die de overstap gaat maken, meegeven?

(Denken lang na) Ik denk dat het individueel verschillend is. De leeftijd is daar ook belangrijk bij. Op deze leeftijd (tien jaar) beseft hij nog niet goed wat zijn beperking inhoudt. Als je wat ouder bent, zal je zeker nood hebben aan een geleidelijke overstap. Ik denk dat

het voor hem, op zijn leeftijd, belangrijk is dat het zo bruusk verlopen is. Hij kan zoiets nog niet plaatsen, waarom er dan mee wachten. Ik vermoed dat hoe ouder hij wordt, hoe moeilijker de overstap gemaakt kan worden.

8.5.9 Tom

Achtergrondinformatie Tom

De informatie heb ik bekomen van verschijnende internetpagina's, Yannick zelf en zijn ouders. De informatie van de internetpagina's is voor iedereen toegankelijk. De sporter weet dit zelf ook. De informatie die ik van Yannick en zijn ouders ontvangen heb is erg persoonlijk. Sereen omgaan met deze informatie is, vanzelfsprekend, noodzakelijk.

Tijdens de interviews kwamen ze geregeld in contact/conflict met hun handicap. Ze schuwden het onderwerp niet, maar wilden er niet teveel woorden aan vuil maken. De sporters hebben met hun handicap leren leven en kunnen er erg goed mee omgaan. Doorheen het interview werd ook duidelijk dat ze goed beseffen wat hun handicap inhoud.

Topsporter

Tom is topsporter. Doorheen de week traint hij in Oostende, in het weekend is hij bij zijn gezin. Tom is dagelijks met zijn sport bezig en dat blijkt ook uit zijn prestaties. Op zijn jonge leeftijd heeft hij toch al een aardig palmares opgebouwd:

- Paralympische Spelen van 2012 op 3 disciplines top 15.
- Europees Kampioenschap van 2014 op 2 disciplines top 5.
- Wereldkampioenschap van 2015 op 1 discipline top 15.
- Paralympische Spelen van 2016 op 2 disciplines top 15.
- Europees Kampioenschap van 2016 op 2 disciplines top 5.

Verstandelijke handicap

Tom heeft een verstandelijke handicap. De oefenstof van de trainingen vormen voor Tom geen moeilijkheden. De momenten tussen de verschillende oefeningen vormt dit soms wel. Er wordt dan gepraat over gebeurtenissen in de wereld of er worden grapjes vertelt aan elkaar. Tom kan meestal niet meepraten over deze gebeurtenissen en begrijpt vaak de grapjes niet. Hijzelf vind dit spijtig, maar heeft er mee leren leven. Doorheen het interview maakte Tom een erg sterke indruk. Soms kon hij het juiste woord niet vinden, maar dit was zeker niet storend tijdens het interview.

ADHD

Tom heeft ADHD. De ouders van Tom vertelde me dit doorheen het interview. Hij had erg veel moeite met stil zitten, moest altijd bezig zijn. Tom sliep 4u per nacht en was weer opgeladen om er een hele dag tegenaan te gaan. Tot zijn puberteit beoefende Tom meerdere sporten. Hij ging van de ene sporttraining rechtstreeks door naar de andere. Naarmate Tom ouder werd, besliste zijn trainers dat hij moest gaan kiezen. Voor zijn sportieve carrière was dit een goede stap, zo bleek.

Autisme

Ook is er bij Tom autisme vastgesteld. De ouders van Tom vertelde over een incident in de kleuterschool waarbij Tom en zijn klasgenoten een opdracht in het thema herfst kregen. De leerkracht vertelde dat ze een aantal blaadjes van de bomen moesten plukken en deze daarna mee naar de klas moesten nemen. De volgende dag werden de ouders wakker en zagen ze de 5-jarige Tom bovenop de schommel staan om een blaadje van de boom te plukken. Tom had de leerkracht te letterlijk begrepen.

Tom heeft ook moeite met klassieke feedback en instructies. De individuele aanpak werkt doeltreffender.

Thuisituatie

Tom wordt enorm gesteund door zijn thuisituatie. Beide ouders hebben de sportieve gebeurtenissen van hun zoon van dichtbij gevolgd. Tom werd van de ene naar de andere sportclub gebracht terwijl zijn mama doorheen elke training aanwezig was. Mocht de trainer Tom verkeerd aangesproken dan kon de mama de situatie alsnog rechtzetten. Dit was erg belangrijk voor de trainer, maar zeker ook voor Tom. Doorheen zijn carrière zijn de ouders echte vertrouwenspersonen geworden.

Pionier

Tijdens het gesprek met de ouders van Tom leerde ik erg veel over de beginjaren van de G-sport in Limburg. Eigenlijk hebben de ouders van Tom de weg vrij gemaakt voor alle talentvolle G-sporters met een mentale handicap die een overstap naar een reguliere sportclub gezet hebben of in de toekomst zullen ze zetten.

Dit begon ongeveer 10 jaar geleden. Samen met een andere G-sporter, die ook betrokken is bij mijn onderzoek, kwamen ze aan hun sportieve plafond binnen het G-circuit. Ze stoken er met kop en schouders bovenuit. Tijdens een wedstrijd had iemand, van de federatie van die sport, de ouders van Tom aangesproken. Hij vertelde dat Tom talent had en hier verder mee moest gaan. Deze persoon gaf de contactgegevens van de reguliere sportclub door. De ouders van Tom hadden erg veel vragen over deze overstap. Het lid van de federatie kon hier geen antwoord op geven. Dit omdat Tom de eerste sporter, met een mentale beperking, is die een overstap naar een reguliere club maakt.

Ook op zijn toenmalige school was Tom de eerste leerling met autisme. Dit bleek een enorm leermoment voor de school.

Gesprek Tom

De sporter is ongeveer even oud als ik. Hij is autistisch en heeft een licht verstandelijke handicap. Hij was vorige zomer actief in Brazilië tijdens de Paralympische Spelen. Het interview nam plaats op zaterdag 7 januari bij Tom zijn thuis. Op een zaterdag omdat hij door de week niet bereikbaar is. Dit omwille van zijn trainingen met het oog op toekomstige wedstrijden en toernooien. Na het interview met Tom had ik ook nog een interview met zijn ouders.

De G-sporter weet dat ik hem een andere naam geef in mijn Bachelorproef. Ik verkies om de echte naam niet te gebruiken vanwege de privacy van de sporter. Hier heeft de G-sporter alle begrip voor.

Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de ouders.

G-sportclub

Vertel over de G-sportclub. De dag dat je er aankwam en hoe je die hebt meegemaakt.

(Denkt na) We kenden iemand van die G-sportclub die er al een tijdje speelden. We hadden al van deze club gehoord, maar wilden eerst wat informatie over de club inwinnen. Op een gegeven moment mocht ik niet meer in de club sporten waar ik toen sporten. Dit omdat ze me te individueel moesten begeleiden. Op dat moment had ik geen club en ben ik overgestapt naar de club in Lummen. De trainers waren erg persoonlijk en konden ons individueel begeleiden. Dat was voor mij erg belangrijk. Als de trainers iets in groep vertelden, lette ik meestal niet op. Ze spraken me echt aan voordat ze me iets gingen uitleggen. Dat deden ze erg goed. Zo ben ik beginnen groeien in de sport.

Dus je bent naar de G-club in Lummen gegaan omdat je er al iemand kenden?

(Zelfverzekerd) Ja, maar ook omdat we al van de club gehoord hadden.

Waarom ben je eigenlijk gaan sporten?

Sport heeft altijd in mijn bloed gezeten. Mijn ouders hebben allebei op hoog niveau gebasketbald en waren erg sportief. Ik heb een aantal sporten uitgeprobeerd omdat ik sporten erg leuk vond en vind. Sport is gewoon mijn ding.

Wie heeft je vooral gemotiveerd om te sporten?

Vooral mijn ouders. Ik deed graag aan sport dus het was niet erg moeilijk om me te motiveren, maar zij zetten wel altijd de eerste stap om me aan het sporten te zetten. Als je op een jonge leeftijd in de sport gedropt wordt, dan heb je een goede basis voor een actieve levensstijl.

Wie heeft je geholpen met het zoeken naar de sportclubs, je ouders vooral?

Ja, vooral de ouders. Van kleins af aan hebben ze voor mij geregeld waar ik ging sporten en hoe ik naar de trainingen geraakten.

Wat vond je leuk aan het sporten in de G-sportclub?

(Uitbundig) De sfeer! Er hangt een gemoedelijke sfeer. Ik merk het verschil tussen de valide sporten en de G-clubs. In de G gaat het vooral om de ambiance. Er zijn zoveel beperkingen in de groep, maar uiteindelijk voel je je wel gelijk met de andere. Het plezier stond er altijd centraal. Er werd gelachen tussen de trainingen en wedstrijden door. Het verschil met de valide club is wel groot. Het is er veel killer. Er moet gepresteerd en

gefocusd worden op trainingen en wedstrijden. Het is nog altijd een aangename en gemoedelijke sfeer, maar toch veel minder dan bij de G.

Wat vond je niet leuk aan het sporten in de G-sportclub?

(Denkt na) Ik had moeite met het niveau. Sommige medespelers waren té los. Ze waren bijna niet serieus doorheen trainingen en wedstrijden. Daarnaast waren er ook spelers die de ploegsport liever niet in ploegverband wilden spelen. Ze hielden de bal enkel voor zichzelf en speelden hem niet af.

Zo'n gevoel heb je enkel als je bij de betere van de ploeg behoort.

(Bescheiden) Ik had niet het gevoel dat ik de beste van de ploeg was. Na verloop van tijd werd ik wel beter en begon me het lagere niveau meer en meer te irriteren. Het was nog altijd leuk, maar ik wilden meer bereiken, beter worden.

Wat vond je van de trainingen?

Heel aangenaam. (Glimlacht) Ik vond het erg leuke trainingen, maar het is ook al lang geleden. Het was een erg aangename sfeer. Na een tijdje mocht het allemaal wel wat sneller en moeilijker worden had ik de indruk.

Trainde je ook op jezelf?

Soms speelden ik wat in de tuin, voor de lol. Het is niet zo dat ik na de training nog een half uurtje bleef verder trainen.

Waren er problemen toen je de G-sport verliet? Personen die er niet zo blij mee waren dat je hen ging verlaten?

De trainers niet. Zij wisten ook dat ik veel meer progressie zou kunnen maken in het valide circuit. De medespelers wisten dat ik hun minder ging zien, maar ze beseften dat dit nodig was om me beter te laten ontwikkelen. Toch vonden de medespelers en ik het spijtig, maar ik moest een keuze maken.

Was de overstap een keuze van jezelf?

Dat was een stuk de keuze van mij, ja. Dit omdat ik op een hoog niveau sportte in de G-sport. Daarna zijn mijn ouders gaan aankloppen bij verschillende sportclubs. Mijn ouders stonden ook achter de overstap. Na een tijdje besepte ze dat het een erg tijdrovende bedoeling werd. Het was moeilijk om alles geregeld te krijgen. Mijn mama zat elke training in de tribune mocht het verkeerd lopen tijdens een training.

Was de overstap moeilijk voor je?

(Denkt na) In het begin wel. Ik kwam aan in de sportclub en moest bij veel jongere kinderen meesporten. Ik deed alles veel sneller dan hun, maar mijn techniek was niet goed. Achteraf gezien was het de juiste keuze om in de jongere groep mee te sporten, maar op dat moment en op mijn leeftijd was dat niet zo'n aangename ervaring. Daar heb ik het wel een tijdje moeilijk mee gehad. Ik kon er moeilijk aarden want ik kon niet zo goed praten met de andere sporters. Ze waren veel jonger dan mij. Daarnaast moest ik me meer focussen tijdens de trainingen en ging het ook om het presteren. Daardoor vond ik de eerste maanden niet echt leuk.

En toch ben je blijven verder sporten?

(Zelfverzekerd) Ik was ergens aan begonnen en om dan al bij de eerste tegenslagen ermee te stoppen, dat zit niet in mij.

Ik merk dat je een sterk karakter hebt. Is dit belangrijk als je de overstap wil maken?

Ja, toch wel. Ik was waarschijnlijk snel terug naar de G teruggekeerd mocht ik geen doorzetter zijn en het zelf niet echt gewild hebben. Als je iets van je sport wilt maken, moet je altijd een beetje doorzetten.

Overstap

Vertel over de overstap van de G-sportclub naar de reguliere sportclub.

(Denkt lang na) Daar zijn wel wat voorbereidingsdagen over gegaan. We zijn eerst met de trainers gaan praten. Wat moesten ze zeker wel en niet tegen me zeggen. De trainers hebben met elkaar gepraat en daarna mocht ik een proef dag komen trainen. Op deze manier konden ze zien wat ik al kon. Daarna hebben we nogmaals een gesprek met de trainer gehad en toen zijn we overgestapt naar het valide circuit. Toen hebben ze ons een datum gegeven wanneer ik kon komen trainen.

En hoe verliep die dag?

(Denkt na) De dag dat ik mocht starten, was een erg spannende dag. Ik kwam terecht in een groep waar ik niemand kenden. Ik had een kennismakingsgesprek met de trainer gehad, maar echt goed kenden ik hem niet. De trainer stelde me kort voor. Hij stelde me als gewone sporter voor, dus niet als G-sporter. Niemand wist dat ik een beperking had. Het is ook niet zichtbaar bij me. Na een tijdje hebben ze het wel verteld omdat ze wel dingen merkten. Mij maakte het niet uit, het heeft ook geen zin om het te verbergen.

Denk je dat dat belangrijk was, dat ze er niks over vertelden?

Ik denk dat er nu wel minder taboe rond is. Voor mij maakte het niet uit. Misschien dat de andere sporters me dan anders behandeld zouden hebben, dat weet ik niet. Ik denk dat dit voor iedereen individueel anders is. Dit kunnen de G-sporters beter met de trainers op voorhand bespreken.

Wanneer kwam een overstap ter sprake en door wie?

(Zelfverzekerd) Toen het niveau wat te laag werd. De organisatie Parantee drong hier op aan. Zij zijn naar me toe gekomen en hebben mijn ouders aangesproken. Ze vertelden dat het voor mij beter zou zijn als ik meer zou gaan trainen in een valide club. Dan zou ik veel meer progressie maken.

Dat was één van de leden van die organisatie, dat was geen trainer?

Nee, dat was op dat moment een soort van sportcoördinator in die federatie.

Heb je nog contact met hem/haar gehad?

Ja, hij houdt nog contact maar dat is redelijk miniem. Hij heeft ons ook niet gezegd naar welke club we best konden gaan. Ik was één van de eerste sporters die in hun federatie die een overstap naar een reguliere sportclub kon gaan zetten. Ze hadden dus nog geen ervaring met een gelijkaardige overstap. We wisten niet wat er op ons af zou komen.

De belangrijkste reden dat je overstapte was om je niveau te verbeteren?

Ja, met het oog op nationale en internationale wedstrijden.

Je voelde dat je op je plafond zat bij de G-sportclub?

(Zelfverzekerd) Vooral tijdens internationale wedstrijden. Ik wilden bij de beste zijn, maar was het op dat moment niet. Ik wilde me verbeteren en voelde dat dit in een andere omgeving moest gebeuren. Vandaar de overstap naar de reguliere sportclub. Op dat moment ervaarde ik het niveauverschil tussen beide sportclubs. Ik moest leren leven met verliezen want dat was iets dat ik niet gewoon was.

Waar keek je naar uit toen je naar de nieuwe club ging?

Het aantal trainingen. (Glimlacht) Het was direct heel leuk en veel meer. Daar keek ik echt naar uit.

Wat dacht je dat geen probleem ging worden?

(Zelfverzekerd) Het sociale aspect. Ik dacht dat ik wel snel in de groep zou opgenomen worden en dat ik ook snel vrienden zou gaan maken. Dit bleek niet zo simpel.

Wat was hier de reden voor? Was het leeftijdsverschil een obstakel?

(Twijfelt) Vooral met mijn beperking. Ik had het echt moeilijk met contacten leggen, nog steeds eigenlijk.

Had je ergens schrik voor?

(Twijfelt) Ja, dat de overstap heel moeilijk zou gaan verlopen. Dat ik uit de boot ging vallen. Eigenlijk de normale angsten als je in een nieuwe situatie terecht komt.

Wat dacht je dat er mis kon gaan?

Dat ik een crash ging krijgen. Bijvoorbeeld in tranen uitbreken omdat er iets niet lukt of heel kwaad worden. Vooral omdat iets niet direct lukt. Ik was een perfectionist en wilde alles vanaf de eerste keer kunnen. Nu kan ik dit beter plaatsen en heb ik meer geduld.

Wat zou je gedaan hebben na een crash? Wist je bij wie je terecht kon?

(Denkt na) Ik denk bij de trainer. Hij was wel een vertrouwenspersoon voor mij. Hij wist hoe hij mij moest aanpakken en aanspreken. Daarnaast zat mijn mama ook altijd in de tribune en daar kon ik ook altijd naartoe.

Stel dat je mama niet in de tribune zat en...

(Onderbreekt en antwoord) Dan zou het veel moeilijker geweest zijn!

Zou je gestopt zijn als je ouders niet zo betrokken waren?

(Denkt lang na) Dan was ik waarschijnlijk gestopt, ja. Na een aantal trainingen zou ik het voor bekeken houden.

Ervaar je gelijkenissen tussen de G-sportclub en de reguliere sportclub?

De wedstrijden verlopen hetzelfde. De organisatie rond de wedstrijden blijft dezelfde. De trainingen duren ook ongeveer even lang. De intensiteit is natuurlijk wel anders.

Waren er problemen toen je bij de nieuwe club aankwam?

Ja, zoals ik al had vertelt was het contact met de medespelers moeilijk. Ik heb altijd wat moeite met contact maken met andere mensen. Daarbij kwam dan ook het leeftijdsverschil. Dat was een minder leuke periode. Na een jaar ben ik doorgeschoven naar mijn leeftijdscategorie.

Stel dat we de overstap opnieuw gaan doen en je gaat direct naar de groep van jou leeftijdscategorie. Zou je je dan beter gevoeld hebben?

(Denkt lang na) Misschien wel, maar dan ging ik waarschijnlijk op andere aspecten problemen ervaren. Mijn techniek was niet goed. Op termijn zou ik uit de boot vallen. Ik denk dat ik me, op termijn, slechter zou voelen mocht ik dit gedaan hebben. Het opbouwen van de techniek was eerst het belangrijkste. Tijdens deze periode leerden ik ook de clubwerking en hun trainers kennen. Toch wel een nuttige periode.

Hoe zou je je sneller welkom gevoeld hebben?

(Zelfverzekerd) Ik kende niemand in de club. Mocht ik iemand gekend hebben, dan zou de overstap vlotter verlopen zijn. Ik werd wel in de groep opgenomen, maar met een kennis erbij zou het nog vlotter verlopen zijn.

Je hebt heel wat meegemaakt met deze overstap. Stel dat we de overstap opnieuw gaan maken, wat zou je anders hebben aangepakt?

(Denkt lang na) Euhm, voor mij is de overstap redelijk goed verlopen. Allereerst zou ik alle trainers en de ouders van de medespelers laten kennismaken met mezelf. Zij mogen weten welke beperking ik heb en hoe ze hiermee om moeten gaan. Na een jaar ben ik doorgeschoven naar een andere groep en heb ik een nieuwe trainer gekregen. Hij moet dan al weten wie ik ben en hoe hij mij moet aanpakken. Een uitgebreid kennismakingsgesprek met alle trainers is zeker nodig. Het was goed dat ze me in een lagere groep hadden geplaatst waardoor ik zeer specifiek op mijn techniek kon verbeteren. Ik zou er extra bij vermelden dat ze erg veel geduld moeten hebben en soms de uitleg tweemaal of driemaal moeten herhalen.

Is het beter om jou in de G-sportclub te laten trainen terwijl de trainer van de reguliere sportclub je werkpunten meegeeft. Dan kan je aan je techniek werken, binnen de G-sportclub?

Dat is een mogelijkheid. (Twijfelt) Als beide trainers dit duidelijk overleggen en overeenkomen kan dat wel werken. Daarnaast communiceerde ik enkel via mijn trainer van de G-sportclub. Als ik iets tegen de trainer van de nieuwe sportclub wilden vertellen, gebeurden dit via de trainer van de G-sportclub. Omdat dit gemakkelijker voor me was. Zeker in het begin van de overstap.

Hoe ziet de ideale kennismaking met de nieuwe medesporters er voor jou uit?

Een korte voorstelling van iedereen. Bv. Dit is Tom, hij is zoveel jaar en woont in... Daarna zou ik gewoon gaan trainen.

Wat zou je ervan vinden als je nieuwe medespelers zouden deelnemen aan een training in de G-sportclub? Zodat ze weten van welke situatie jij komt.

(Denkt na) Dat zou interessant zijn, maar ik zou het toch niet proberen. Het is een heel geregeld om iedereen op dat moment daar te krijgen. Voor sommige G-sporters zou dit geen goed idee zijn. Sommige hebben nood aan structuur en rust. De aanwezigheid van de nieuwe medespelers zou een druk op hen leggen. De normale gang van zaken in de club, zou niet uitgebeeld kunnen worden.

Vind je het belangrijk dat de nieuwe medespelers minstens 16-jaar zijn, jongeren?

Ik denk het wel. Als ze jonger zijn, gaan ze niet begrijpen wat G-sport in het algemeen inhoud.

Werd je direct bij het hele gebeuren betrokken?

Ik kwam er een beetje als buitenstaander binnen. In het begin moest ik mijn strepen verdienen. Van in het begin deed ik alle oefeningen mee, ook al was ik erg vermoeid. Als medesporters even echt moe waren, vertelden ze dit tegen de trainer en mochten ze het even rustiger doen. Ik ben niet iemand die tegen de trainer gaat zeggen dat ik moe ben. Daar heb ik wel wat respect mee verdient. De start in een lagere groep was wel handig. De andere medesporters waren wat naïefer en dachten niet zo na over mij. Ze hadden ook geen vooroordelen over mij. Daarnaast was ik groter dan hen. Ze keken nog een beetje naar me op. De sfeer die de trainer schept tijdens de training is natuurlijk ook erg belangrijk.

Sport je liever in de reguliere sportclub dan in de G-sportclub?

(Denkt na) Momenteel liever in de reguliere sportclub. Ik ben er ondertussen ingeburgerd. Mijn niveau hoort beter thuis bij de reguliere sportclub.

Was dit in het begin ook zo? Sportte je vanaf de eerste dag liever in de reguliere sportclub?

(Zelfverzekerd) Nee. Ik kwam uit een soort van warm nest. De sfeer in de G-sportclub was erg gemoedelijk. Toen ik de overstap naar de reguliere sportclub zette, voelde de sfeer anders aan. Het was een koelere sfeer. De sporters waren meer gefocust tijdens de trainingen en tussen de oefeningen. In het begin was dat wel vervelend. Uiteindelijk moet je je daar overzetten en even doorbijten. Mijn ouders hebben me daar ook een beetje in moeten pushen.

Waren de ervaringen die je meemaakten, tijdens de overstap naar de reguliere sportclub, de moeite waard? Zou je het direct opnieuw doen?

(Uitbundig) Ik zou het direct opnieuw doen! Ik heb een enorme progressie gemaakt op het vlak van mijn sport. Daarnaast ben ik buiten mijn sport ook enorm geëvolueerd. De overstap heeft me laten openbloeien tot wie ik nu ben. Nieuwe contacten leggen, vlotter in de omgang, meer zelfvertrouwen,... Het zijn maar een paar voorbeelden van aspecten waarin ik ben gegroeid. Door de overstap in de sport, ben ik een sterker persoon geworden naast de sport.

Voelde je druk tijdens de overstap?

(Twijfelt) Druk niet, wel stress. Het was een stap in het onbekende. Niemand wist wat me te wachten stond. Ik kende niemand. Het was precies een andere wereld die openging.

Maar die stress kwam vooral van jezelf?

Ja, ja.

Weet je bij wie je terecht kan in de club? Mocht je problemen hebben.

Ja, bij de trainers. Uiteindelijk ook bij het bestuur, maar hier heb je toch minder contact mee. Ik wist perfect bij wie ik moest aankloppen bij welk probleem.

Heb je de trainers veel nodig gehad?

Ja, in het begin zeker. Ik kon bij hun terecht. Nu, zonder mijn mama was de overstap nooit gelukt. Zonder haar was ik er niet aan begonnen. Zij was mijn eerste aanspraakpunt en

tussenpersoon in de communicatie. Het communiceren en voorkomen van problemen tussen de trainers en mij verliep altijd via mama.

Zijn er momenteel nog problemen in de reguliere sportclub?

Ja, het verschil in basiskennis. (Denkt na) Ik heb altijd in het buitengewoon onderwijs gezeten en heb een mindere basis meegekregen dan de medesporters. Tussen oefeningen door gaat het over gespreksonderwerpen waar ik nog nooit van gehoord had of mijn kennis een heel stuk minder is dan die van de medesporters. Dit zijn eigenlijk enkel problemen naast de sport. Tijdens de trainingen kan ik erg goed mee en zit ik op mijn niveau.

Wil je nog iets vertellen aan de volgende G-sporter die de overstap gaat maken?

(Denkt lang na) Ja, maak op voorhand afspraken rond de werking. Leer elkaar vooraf wat beter kennen zodat de drempel lager is voor beide.

Gesprek ouders Tom

De sporter is ongeveer even oud als ik, 22 jaar. Hij is autistisch en heeft een licht verstandelijke handicap. Hij was vorige zomer actief in Brazilië tijdens de Paralympische Spelen. Het interview vond plaats op zaterdag 7 januari bij Tom zijn thuis. Op een zaterdag, omwille van trainingen met het oog op toekomstige wedstrijden en toernooien, is hij in de week niet bereikbaar.

Ik kies ervoor om, omwille van de privacy van de sporter, zijn echte naam niet te gebruiken. Ik gebruik een andere naam. De ouders hebben hier alle begrip voor. Het **vetgedrukte gedeelte** ben ik, het andere gedeelte zijn de ouders.

G-sportclub

Kan u iets vertellen over de sportieve geschiedenis van Tom? Welke was zijn eerste sportclub?

(Denkt lang na) Hij is begonnen met sporten in Zolder in een zwemclub. Wij kozen voor een zwemclub omdat hij een echte waterrat was. Als we gingen wandelen en hij zag een plas, zat hij er even later in. Dat was eigenlijk heel gevaarlijk omdat hij niet kon zwemmen. In de kleuterklas belde ze me op en vertelde ze dat Tom in een plas op de speelplaats lag en er niet meer uit wilde komen. Hij was iedereen aan het nat spetteren terwijl het winter was. We probeerden eerst bij een zwemclub of gingen polsen bij een aantal zwembonden. Na een paar weken kregen we ons geld terug. Tom deed gewoon wat hij wilde, hij luisterden niet en deed geen enkele oefening mee. Op die manier veranderde het gedrag van de groep en werd ons verteld dat groepslessen met Tom niet mogelijk waren.

Was hij toen nog jong?

(Twijfelt) Ja, 6 jaar ongeveer. Maar ik kreeg mijn geld altijd terug, tot wanhoop toe eigenlijk. Daarna hebben we 1 op 1 zwemlessen geprobeerd met privé leerkrachten, maar dit lukte ook niet. Er was geen klik en ik kreeg mijn geld weer terug. Totdat we in de zwemclub in Zolder terecht kwamen. Ik stelde Tom voor en vertelde dat hij geen fysieke maar een mentale beperking had. Ik vroeg hen of ze de uitdaging aan durfden gaan want wij zaten met een gevaarlijke situatie. Ze zijn de uitdaging aangegaan en zo maakte Tom voor de eerste keer echt kennis met een sportclub. Hij kreeg er zwemles van de mama van Sabrina Bellavia. Dit lukte uiteindelijk redelijk goed en na een tijdje kon Tom zwemmen.

Dus onder leiding van de mama van Sabrina Bellavia, zette Tom zijn eerste stappen in een sportclub?

Ja, klopt. Daarna zijn we verschillende sporten en sportclubs afgegaan. Tom was toen erg beweeglijk en hij moest echt zijn energie kwijt geraken. Hierdoor sloten we ons bij verschillende sportclubs aan. Na een training kwam de trainer naar me toe en vertelde me dat Tom talent heeft. We zagen thuis dat Tom te weinig activiteit had aan één uur sport per week. We gingen op zoek naar een G-sportclub in de buurt, maar dat was toen nog niet zo bekend. (Dit was in 2003.) In Lummen starten er net een G-club, dus gingen we naar daar. We zagen dat hij er verbeterde en al redelijk snel gepromoveerd werd naar de wedstrijd ploeg. Hoe meer sporten, hoe beter voor Tom dus hij nam al snel deel aan de wedstrijden. Een van de eerste wedstrijden was het Belgische Kampioenschap. Hier behaalden hij direct 3 top 3-plaatsen en met de G-club in Lummen werden ze Belgische Kampioen in het basketbal.

Hij had dus wel wat talent?

(Glimlacht) Ja, blijkbaar wel ja, maar we hadden ook wel geluk met de club in Lummen waar we wel gesteund werden. Bij elke wedstrijd zag je dat Tom sterk verbeterde. In deze club zat ook Leen. (Andere G-sporter in mijn Bachelorproef) Zij speelden op dat moment al internationale wedstrijden. Zoals wereldkampioenschappen en Paralympisch Spelen. Na een aantal wedstrijden sprak iemand van de sportfederatie ons aan. Hij vertelde ons dat Tom echt wel talent had en er meer mee moest gaan doen. Langs de andere kant vertelde ze dat ze verbaasd waren dat sporters, met een mentale beperking, zoveel 1 op 1 begeleiding nodig hadden. Dit waren ze met Leen al aan het uitproberen en eigenlijk hadden ze geen ruimte en middelen om dit voor Tom ook te doen. Hun jonge leeftijd had hier ook wat mee te maken, maar vooral het feit dat ze een mentale beperking hadden. Al de subsidies gingen naar G-sporters met een lichamelijke beperking. De sporters met een mentale beperking zijn nog maar vijf jaar opgenomen bij de Paralympische Spelen en waren daarvoor helemaal uit de picture. Hierdoor ging er ook geen geld naar deze groep.

Maar nu even terug naar de overstap. Hij sportte in de club in Lummen.

Ja, daar werden we aangesproken door een lid van de sportfederatie. Hij vertelde ons dat Tom er niet ging geraken met zijn 2 trainingen per week. We moesten proberen om hem in een reguliere sportclub binnen te krijgen. We vroegen advies aan hem. Hij antwoordde: 'Advies kan ik niet geven. Zo'n overstap is in de regio nog niet voorgekomen, maar we zullen eens nagaan welke club op nationaal en internationaal niveau goede resultaten behaald.'

Dus eigenlijk was er toen nog geen begeleiding voor G-sporters die zich in jullie situatie bevonden?

Wel voor sporters met een fysieke beperking. Niet voor sporters met een mentale beperking. We waren, samen met Leen, de eerste sporters die deze stap maakten. Momenteel is het wel anders. Parentee heeft een uitgebreid sportaanbod en er is een vorm van scouting uitgewerkt. Bijvoorbeeld elke maand organiseren ze een gewestelijke training waarbij alle talentvolle sporters aanwezig zijn. Ze kunnen nu korter op de bal spelen en de vorderingen van kortbij opvolgen. Op deze manier blijven de sporters gemotiveerd. Maar eigenlijk waren Tom en Leen een beetje de proefkonijnen voor alle G-sporters met een mentale beperking.

Overstap

Toen hebben jullie de overstap gemaakt.

Ja, naar de sportclub in Lummen. Daar hadden ze ervaring met training geven aan G-sporters met een lichamelijke beperking. Maar voor hen moesten de trainers hun trainingen niet aanpassen. Zij konden dezelfde oefenstof uitvoeren als de rest van de club. Dit was wel even anders met Tom en Leen. De oefenstof en de aanbiedingsvorm moesten aangepast worden. Het was een heuse klus voor de trainers. Het was nagenoeg één op één begeleiding. De manier van communiceren was vaak een struikelblok. Het moest veel gedetailleerder gebracht worden met erg veel geduld en structuur.

Vertel eens over de voorbereidingen voordat Tom de overstap ging maken.

(Denkt na) Daar waren eerst beide trainers bij betrokken. De trainer van de G-club vertelde over de manier van communiceren met Tom. Op deze manier wist de nieuwe trainer op welke manier hij wel en niet met hem moest omgaan. Daarna hebben wij een gesprek met Louis (de nieuwe trainer) gehad. Hij vroeg aan me hoe hij Tom het best toesprak en wat te doen bij probleemsituaties.

Dit was een erg uitgebreid gesprek?

Ja, dat was best diepgaand. Na het gesprek besepte hij dat hij een aparte training voor Tom moest gaan opstellen en deze dan moest combineren. Het vergde wel wat inspanning voor Louis. Ook omdat de manier van aanspreken tussen Tom en Leen erg verschillend is. We hadden thuis al een aantal dingen uitgewerkt, dingen die hij zeker wel en zeker niet moest doen. Louis besloot het een kans te geven. Daarna zijn we op gesprek geweest met de andere trainers en mochten we een proefdag komen trainen. Dit om in te schatten wat Tom zijn capaciteiten zijn en hem zo in te delen in een groep waar hij kon meetrainen. De techniek was redelijk slecht. Louis moest erg veel energie in Tom en Leen gaan steken. Daarnaast had hij een beetje schrik voor de groepssfeer. De hele groep had de leeftijd van 14 – 15 jaar. Een leeftijd waarin de meeste jongeren puberen. Toch werden ze toegelaten. Eerst in de C-groep waar de leeftijd wat jonger lag. Tom en Leen waren eigenlijk te oud voor deze groep. Toch was dit nodig omdat de techniek van beide erg zwak was. In de C-groep hebben ze erg veel aan de techniek gewerkt totdat die degelijk was. Toen mochten ze naar de B-groep.

Hebben ze zich zo verder ontwikkeld om door te schuiven naar de A-club?

Ja, Leen werd wel telkens sneller doorgeschoven omdat ze ook al wat meer ervaring had in de sport. Zo zag je hun prestaties mooi verbeteren. In het begin mochten ze enkel trainen, even later mochten ze dan aan hun eerste wedstrijd deelnemen. Dit was een erg spannend moment omdat dit weer helemaal anders was als een training. De eerste twee wedstrijden waren ook erg moeizaam. Tom had heel erg veel stress en wilden zelfs een keer niet starten.

Werd dit beter na verloop van tijd?

(Zelfverzekerd) Ja, het was telkens hetzelfde. Dat is iets waar Tom een beetje nood aan heeft. Op het moment dat hij de hele routine gewoon was, had hij nog nauwelijks stress. Hier was trainer Dominic erg belangrijk. Hij was een vertrouwenspersoon voor beiden. Daarna kwam trainer Bjorn. Hij was een goede trainer, maar Tom had er niet zo'n sterke band mee.

Welke afspraken werden er gemaakt?

(Denkt na) Van hun kant was er één afspraak. Als de trainers het niet meer zagen zitten, dan stopte het. Van onze kant hadden we twee afspraken. De eerste afspraak was dat ik (de mama van Tom) elke training aanwezig mocht zijn. Dit om hem een veiliger gevoel te geven en om hem uit de eventuele crisissen te halen. De tweede afspraak was dat ik een begeleidscursus zou gaan volgen waardoor ik aanwezig kon zijn tijdens de wedstrijden. Op deze manier zou ik ook korter bij Tom kunnen komen tijdens wedstrijden, mocht dit nodig zijn. Op deze manier was er ook altijd een vertrouwenspersoon aanwezig. Dat heeft zijn nut bewezen. Een aantal keer stond hij op de verkeerde startplaats. In het begin werd hij begeleid, maar dit moest stap na stap losgelaten worden. Soms was hij zelfs niet aanwezig op het moment dat de wedstrijd ging starten.

Stel dat er nog een sporter aan de wedstrijd deelneemt met hetzelfde profiel als Tom. Wordt hij dan ook zo intensief gesteund en gestuurd?

(Denkt lang na) In de meeste gevallen zullen de trainers en de begeleiders dit wel doen. Tijdens de nationale of regionale wedstrijden was de steun van de trainers en begeleiders wel voldoende. Na een tijdje wisten zowat alle trainers dat Tom en Leen een beperking hadden. Toen kregen ze ondersteuning van alle trainers en begeleiders als het nodig was. Ze waren erg begrijpend. Dit was ook zo voor de andere sporters. Zij vroegen net voor de wedstrijd de belangrijkste aandachtspunten voor die wedstrijd. Iedereen in de sport wilde hen helpen. Wedstrijden op internationaal niveau waren anders. Hier valt de ondersteuning helemaal weg. Maar op het moment dat hij begon deel te nemen aan internationale wedstrijden, had hij al heel wat ervaring en was dit steeds minder nodig.

Het was dus een heel gemoedelijk milieu?

Heel zeker, maar dat betekent niet dat er niets verkeerd liep. Soms was hij weg op het moment dat de wedstrijd begon, zowel mentaal als fysiek. We beseften dat dit leergeld was voor Tom.

Zijn er momenteel nog dingen die moeilijk lopen?

Als de trainer boos is op Tom, dan loopt het nog wel eens fout. Tom neemt alles heel letterlijk. Zo schreeuwde de trainer eens: "Vertrek maar! Mijn training uit!" Dit omdat Tom een oefening niet juist uitvoerde of dergelijke. Maar wat de trainer niet besepte was dat Tom echt weg was. Hij ging naar de kleedkamers, kleedde zich snel om en was weg.

(Lacht) Even later belde de trainer mij (de mama) en vertellen wat er gebeurd was. Toen ik Tom belde vertelde hij mij dat hij op de bus naar huis zat. We maakten een erg belangrijke en nuttige regel. Hoe boos Tom ook is, hij zal altijd de telefoon opnemen als één van de ouders hem belt. Zo hebben we hem vaak erg verdrietig of boos aan de telefoon gekregen. Meestal vertrok hij dan terug naar school. Op dat moment moest de school en de trainer ingelicht worden over de hele situatie zodat iedereen wist wat hen te verwachten stond. Dit was dan een heel heen en weer getelefoneer. Toch is de overstap goed verlopen. Tom blijft nog steeds uit de boot vallen, maar hij kan op niveau sporten en zich ontwikkelen.

Op welk vlak valt hij dan uit de boot?

(Zelfverzekerd) Tussen de trainingen door. De andere sporters maken grapjes, maar Tom begrijpt die dan niet. Op dat vlak heeft hij nog altijd een achterstand. Hij kan heel moeilijk meeleven met andere personen, hen begrijpen.

Maar puur op het sportieve gebied, kan en kon hij wel mee begrijp ik?

Ja, maar dat is ook omdat de trainer erg gestructureerd te werk ging in de trainingen. Het bestuur werd ook groter en beter gevormd ter ondersteuning van de club en zijn leden. Eigenlijk werd hij door iedereen wel geholpen. Dit was bij Leen anders omdat zij een erg verschillend karakter had.

Nieuwe sportclub

Zou de overstap nog gemakkelijker gemaakt kunnen worden, achteraf bekeken?

(Denkt lang na) Het zou leuk zijn mochten de ouders wat ontlast worden. De overstap is enorm belastend voor de ouders. De druk op het gezin werd erg groot. Eén jaar en een half heb ik elke training van Tom bijgewoond. Op het einde waren dat vijf trainingen per week.

Indien u er niet bij was geweest, dan was de overstap veel moeilijker gegaan.

(Zelfverzekerd) Ooh ja! Wie ging Tom en de trainer ondersteunen? Wie ging Tom uit zijn crisis halen? Anderzijds kan je dit ook niet verlangen van een club. (Discussie tussen beide ouders) De clubs krijgen subsidies voor elke G-sporter in hun club, dit geld zou voor de jongeren gebruikt moeten worden. Momenteel kopen de clubs nieuw trainingsmateriaal aan met deze subsidies. Materiaal dat voor iedere sporter gebruikt wordt, niet specifiek voor de G-sporter. Deze subsidie wordt gezien als een inkomst dat in de inkomstenpot gestoken wordt. Uitgaves voor de G-sporter specifiek te helpen, worden bijna niet gedaan.

Dus eigenlijk worden de subsidies niet voor Tom gebruikt. Hoe zou deze subsidie wel nuttig gebruikt kunnen worden?

(Denkt na) Een soort van privétrainer zou ideaal zijn, maar niet haalbaar. Dat beseffen we zelf ook wel. Maar zeker het eerste half jaar kan het proces verbeterd worden.

Bijvoorbeeld studenten die dit proces helpen begeleiden als stageproject. Langs de

andere kant, kunnen we zoiets verlangen? We waren al blij dat Tom mocht meedoen met de trainingen en wedstrijden.

Ergens kan ik dit wel begrijpen langs de kant van de club, maar dan komt de druk wel op anderen hun schouder.

Ja, want we hebben ook nog een dochter die ook 10u per week danste. Zij moest ook naar de trainingen gebracht worden. Nu Tom zelf kan autorijden, begrijpt hij dat we voor onszelf nooit iets gehad hebben. Het heen en weer rijden, de trainingen bekijken, de extra bezoeken aan de kinesist, ... Het was altijd een heel geregeld om iedereen tijdig op de trainingsplaatsen te krijgen. De dochter kreeg soms de overschotjes van tijd die we hadden. We kunnen nu meer tijd in onze dochter steken omdat Tom veel meer voor zichzelf kan zorgen. Op de meeste momenten had ik echt niets van vrije tijd. **Als ze me vroegen naar wat ik deed zei ik: "Ik doe van alles: Ik ben taxichauffeur, psycholoog, verzorger, privétrainer, onderhandelaar, ..." ik was alles.** Helaas wel allemaal onbetaald. (Lacht) Dat was niet gemakkelijk om het allemaal te combineren met een fulltime job. Het zou fijn geweest zijn mocht daar iemand even overgepakt kunnen hebben. Dat ze daar de subsidie gedeeltelijk voor gebruikt hadden. Want er wordt van alle kanten wat extra verwacht van ouders.

Hoe zou dit het best georganiseerd kunnen worden? Want u haalde iets aan van een stagiair?

Ja, bijvoorbeeld iemand zoals jij. Iemand die een eindwerk maakt en die de sporter kan begeleiden. Hij zou dan een vrijwilligersvergoeding krijgen voor het werk dat hij er in steekt en de verplaatsingen die hij maakt.

Ja, ok. Stel dat ik Tom ga begeleiden met de overstap. Ik kom hem thuis ophalen, breng hem naar de training en ben aanwezig tijdens de training. Maar op een training wordt Tom boos op de training of raakt hij in een crisis.

(Twijfelt) Ja, dan heb jij minder ervaring...

Ik kan wel eens bellen en navragen wat ik moet doen, maar ik heb hier weinig achtergrond in.

(Denkt na) Ik begrijp dat dit moeilijk voor jou zou zijn. Ik ken Tom al van toen hij klein was en ik weet hoe ik op hem moet reageren. Maar dit zou bij jou ook mogelijk kunnen zijn. Je neemt op voorhand contact met iedereen op en leert Tom beter kennen. Op deze manier weet je al beter hoe je kan reageren op Tom en zijn handelingen. Het zou erg veel druk van de trainer en de ouders af kunnen nemen. Je zou als een soort tussenpersoon kunnen werken tussen de trainer, Tom en ons (de ouders).

Dus eigenlijk de overstap organiseren. Bijvoorbeeld de contacten leggen tussen de G-sportclub naar de nieuwe sportclub en deze samenbrengen. Dat ik op voorhand weet hoe ik Tom moet aanpakken in verschillende situaties.

(Zelfverzekerd) Ja, inderdaad.

Ik vrees dat, student lichamelijke opvoeding, te weinig psychologische achtergrond heb.

(Knikt) Ja, dat sluit er dicht bij aan. Maar er zijn ook studenten lichamelijke opvoeding die zich later in de psychologische richting bijscholen. Voor degene die in beiden geïnteresseerd zijn, zou dit een ideale stageplaats vormen. Toch is een degelijke voorbereiding op Tom het belangrijkste onderdeel in het hele proces. Weten hoe Tom zich op verschillende situaties gedraagt en hoe hij kan reageren.

Een andere richting die we kunnen ingaan is een vertrouwenspersoon zoeken binnen de club. Een medesporter die als mentor optreedt in de hele overstap. Deze sporter moet zelf ook naar de training rijden, hij sport zelf mee tijdens de trainingen en staat ook erg dicht bij Tom?

Het probleem dat zich daar gaat vormen is dat de medespeler een beetje zijn training moet gaan opofferen. Telkens zal zijn training verstoort worden omwille van de begeleiding van Tom. Daarnaast is het zo dat er verschillende leeftijdsgroepen in de clubs

zijn. De sporters worden georganiseerd op leeftijd, niet op niveau. Op deze manier zou iemand van dezelfde leeftijd als Tom, de rol van mentor moeten opnemen. Op dat moment was Tom zo'n 13-14 jaar. Dat is echt onmogelijk.

Nee, natuurlijk niet. Dit moet iemand zijn die ouder is, meer levenservaring heeft en de club en zijn leden degelijk kent. Daarnaast zou je de trainer extra kunnen bijscholen?

Ja, maar de trainer heeft al erg veel last van de hele overstap. Dit er nog extra laten bijkomen, zorgt voor een te grote druk.

Reflectie

Is er iets dat je anders zou doen, mocht je nu de overstap maken?

(Denkt lang na) Ja, ik zou niet meer zo intensief aanwezig zijn tijdens de trainingen. Deze druk was erg hoog op het gezin. Daarnaast zouden we de overstap wat rustiger aanpakken. We zijn op nog geen maand overgestapt. Dit gebeurde erg bruusk. In het begin bijvoorbeeld één training in het reguliere en één in de G. Naarmate de ervaring van Tom, meer en meer met de reguliere club gaan meetraineren. Ook nog wat meer kennismakingsgesprekken met trainers en besturen. De druk op ons was erg groot, dus hier zou ik ook wat meer begeleiding in zoeken. Want dit heb ik als niet aangenaam ervaren. Ik ga niet meer naar wedstrijden kijken omdat ik er echt een degout van gekregen heb. Als ik de geur van de sporthal nog maar ruik, dan hoeft het voor mij al niet meer. In een sporthal kon ik nooit ontspannen zijn. Het was altijd Tom in het oog houden, zijn gedrag evalueren en er tijdig op inspelen. Daardoor ben ik niet naar zijn wedstrijd gaan kijken in Brazilië tijdens de Paralympische Spelen. Ik heb er echt genoeg van!

Toen hij op een hoog niveau kwam, moesten we ook andere extra's gaan volmaken. We gingen naar de sportkinesist want zijn spieren waren nogal stijf. Ik moest hem van school gaan halen, direct doorrijden naar de training, dan naar de sportkinesist en dan terug naar school want hij zat op internaat. Maar ik was wel overal aanwezig want die personen wisten vaak niet hoe ze met Tom moesten omgaan. Ik vertrok thuis om 17u en kwam ten vroegste om 21u30 terug thuis. Het zijn allemaal redenen waarom topsporters afhaken in het reguliere topsportniveau, maar zeker ook op G-topsportniveau.

Mocht je de overstap nogmaals zetten? Nu je weet wat er allemaal op je af zal komen?

(Denkt lang na) Goh! Dat is een moeilijke! Ik denk het niet. We waren echt pioniers. We moesten de weg vrijmaken voor alle andere G-sporters die de overstap in de toekomst wilden gaan zetten. De clubs, federaties en iedereen rond de sport waren zo'n verandering nog niet gewoon. Niemand wist hoe ze de hele overstap moesten aanpakken, niemand kon ons vertellen of we goed bezig waren of niet. Het was steeds aftasten en de gevolgen afwachten. Uiteindelijk hebben we veel van andere mensen en van onszelf verwacht. We zijn ze allemaal erg dankbaar, maar ik denk niet dat we het nogmaals zouden doen.

Ook niet als de weg al vrij was? Als iedereen wat meer ervaring had in de hele situatie?

(Denkt lang na) Die vraag is nog moeilijker! Euhm dat is onmogelijk om te zeggen, maar als ik toch moet antwoorden denk ik van wel. De druk zal al een stuk lager zijn en we weten zouden van de eerste dag weten bij wie we allemaal terecht kunnen.

Als ik dit zo hoor, wil ik even terug gaan naar het begin. Waarom heeft u toch volhard om de overstap te zetten? Want jullie konden er vroeger mee gestopt zijn.

(Zelfverzekerd) Omdat we iets gevonden hadden waar Tom in kon uitblinken! Langs alle kanten kregen we te horen dat Tom uit de boot viel, dat hij achterstand met dit en met dat had. Dat hij moest bijtrekken of dat het moeilijk zou gaan worden,... We waren het zo beu om negatieve commentaar te krijgen. We merkten dat hoe langer hoe meer aan Tom, hij was niet meer zo enthousiast en vrolijk zoals hij was toen hij kleiner was. Toen hij aan de sport begon zagen we dat hij zijn energie terug vond en zich vrolijker door het leven bewoog. Eindelijk vonden we iets waar Tom goed en was. Na verloop van tijd kregen we te horen van andere mensen dat ze onder de indruk waren van Tom zijn ontwikkelingen. Voor het eerst in zijn leven kregen we positief nieuws over de activiteiten van onze zoon. Dit was onbetaalbaar! (Ze straalt)

Gesprek trainer Tom

Via de ouders van Tom kreeg ik te horen dat trainer Louis een erg belangrijke schakel in de overstap was. Via Tom heb ik zijn gegevens doorgekregen. Ik heb contact met hem opgenomen en afgesproken voor het interview. Donderdag 19 januari om 8u30 in een lokaal in Hasselt. Hij had net gedaan met het geven van zijn eerste training die dag. Het **vetgedeelte** ben ik, het andere gedeelte is trainer Louis.

Voor de overstap

Hoe was de sfeer in de groep voordat Tom in de club arriveerden?

(Denkt na) Redelijk goed. Pas op, er zijn altijd wel een aantal strubbelingen tussen bepaalde personen. Er zit altijd wel een bepaalde jaloezie in de groep. Die kan dit heel goed en ik niet,... Sommige denken dat ik meer tijd steek in sommige sporters dan in hun,... Uiteindelijk geef ik iedereen evenveel aandacht en feedback. De ouders bekijken het enkel op hun eigen kinderen. Toch was het voor het algemeen rustig in de groep, hing er een aangename sfeer en werd er hard gewerkt. Met Leen (ook in mijn onderzoek) was het soms moeilijk. Na een tijdje begin je te beseffen dat de beperking van Leen hier mee te maken had. Dat hielp om ermee te leren leven en het een plaats te geven. Toen Tom hier aankwam moest hij in een jongere leeftijdscategorie meespelen. Daar had hij het, in het begin, moeilijk mee. Toch was het noodzakelijk. Zijn techniek was ondermaats. Hij stond daar tussen de andere sporters en was drie à vier jaar ouder, een kop groter dan de rest en lichamelijk al een serieuze man. Daar wilde je geen klop van krijgen! (Lacht) In het begin was dat wennen voor Tom. Hij moest zijn bewegingen leren controleren. De andere sporters merkte direct dat Tom een lieve jongen was met een goed karakter. Mocht Tom hen, per ongeluk, een stoot geven tijdens het sporten, konden ze dit direct plaatsen. Dat betekent uiteraard niet dat het plezant was om een stoot te krijgen! (Glimlacht)

Maar onder de zwemmers zijn er nooit echt problemen geweest. Dat zat wel goed.

Wisten de medesporters vanaf de eerste training over zijn beperking?

Ja, dat wisten ze. Ik heb eerst een gesprek gehad met de medespelers. Daar heb ik naar hun meningen gevraagd. Voor de groep maakten het niet uit. Ze wisten weinig over personen met autisme. Daarna hebben we het een proefperiode gegeven. Om te bekijken of het mogelijk was. De training, en de andere sporters, mocht er niet onder lijden. Ik heb goede contacten met de mensen van de sportfederatie. Ze kennen me en weten dat ik ervaring heb met deze doelgroep. Uiteindelijk wil je iedereen een gelijke kans geven. Die hebben we Tom gegeven. In het begin had hij moeite. Fysiek en lichamelijk. Om de trainingen aan te kunnen. Zijn lichaam en gewrichten waren stijf. Toch zagen we dat hij snel vooruitgang boekte. We merkten dat er echt iets in zat, mochten we er verder mee gaan.

We gaven onze informatie door aan de sportfederatie. Zij maakten geld vrij om zijn lichaam te laten onderzoeken in Leuven bij professor Staes. Zijn lichaamsbouw werd helemaal gescreend en bekeken. Ze keken naar zijn lenigheid en zijn houding. Een jaar opnieuw. Zo konden we zijn evolutie in beeld brengen. De zwakke punten kwamen naar boven. Het doorsturen naar een kinesist was noodzakelijk om deze weg te werken.

Na een jaar of drie bleef de evolutie stagneren. Volgens professor Staes was het noodzakelijk om de bezoeken aan de kinesist te behouden. Anders zou hij hervallen. Zijn niveau zou nooit meer verbeteren. Ondertussen zit hij in dat stramien. We zien dat zijn techniek niet perfect is, maar hij komt in de buurt. In die periode is hij enorm verbeterd. Qua karakter had hij geen moeite met de andere sporters. Hij viel niet op tijdens de trainingen.

Overstap

Via Tom en zijn ouders hoorden ik dat de overstap erg vlot verliep, wat vond u daarvan?

Ja, het is allemaal erg goed gegaan. (Trots) Je moet er uiteraard wat geduld bij hebben. Ze krijgen iets meer tijd om zich te settelen. Daarnaast is het moeilijker om hen te verbeteren, al moet ik daar niet in overdrijven. In het valide circuit zitten ook probleemgevallen.

Zou je iets aanpassen aan de overstap achteraf gezien? Zou je iets anders gedaan hebben?

(Denkt lang na) Ik denk het niet. We hebben dat goed gedaan. We hebben er goed over nagedacht en hem eerst leren kennen. De proefperiode was erg nuttig. Achteraf gezien was het een intensief proces, maar wel iets waar we trots op zijn.

Nieuwe sportclub

Tom vertelde me dat hij moeite had tussen de oefeningen. Dan werd er een mopje verteld en hij begreep deze niet. Op het vlak van algemene kennis, vond hij, viel hij een beetje door de mand. Wist je dit?

(Twijfelt) Nee, dat is me nooit opgevallen. Ik begin nu wel wat ouder te worden. Mijn geheugen is zo goed niet meer haha! Er is nooit sprake geweest van pesten, dat kan ik wel bevestigen. Toch heb ikzelf erg duidelijk gemerkt dat hij, op het vlak van communicatie, wel wat moeite had.

Hij was op training de hele tijd aan het spelen. Hij trok zich verder aan de koord. Ik liet hem dan gewoon opnieuw zwemmen. Hij bleef dit doen. Ik was erg boos op hem geworden en vertelde hem dat hij zich moest omkleden vertrekken. Ik wist dat hij toch niet uit het zwembad kon. Dit omdat de ingang niet open was op het moment van de training. We gingen via een buitendeur naar binnen, ik sloot deze daarna af. Om terug buiten te gaan, moest hij mij passeren. Om de een of andere reden was de grote ingangsdur niet gesloten. Hij bleef maar achter en ik begon me zorgen te maken. Uiteindelijk ging ik hem zoeken en vond ik hem niet meer! Ik belde de mama en vertelde wat er gebeurt was. Een aantal minuten later belde de mama terug. Ze vertelde dat Tom via de hoofdingang naar buiten was gegaan en momenteel op de bus naar school zat. Op dat moment besef je dat hij niet alleen in zijn sport vooruit is gegaan. Hij kon al aardig zijn plan trekken. (Glimlacht) Op sommige vlakken zijn autisten enorm slim. Ik ging eens naar een sportstage van Tom aan de kust. We sliepen in het BLOSO-centrum en gingen met de auto om te trainen. Tom zat naast mij. We volgde de trainer die voor ons reed. De volgende dag deden we dit

opnieuw, maar de andere trainer ging die dag niet mee. Ik kreeg het adres en we reden er naartoe. Die dag waren er wegenwerken. Ik zei: "Verdorie! Hoe geraken we er nu?!", Tom zei: " Geen probleem, ik ken de weg. " Ik dacht dat hij aan het bluffen was, maar besloot hem te vertrouwen. Uiteindelijk had hij gelijk en waren we tijdig aan het sportcomplex. In zijn hoofd had hij georiënteerd waar het sportcomplex was. Op die manier zijn we er geraakt. Zonder Tom was me dat niet gelukt! In sommige zaken zijn ze beter dan ons.

Wilt u nog iets vertellen over de overstap dat u nog niet verteld heeft?

(Denkt na) Het is individueel erg verschillend. Elke G-sporter die de overstap zal maken, moet goed omringt zijn. Dit in een team dat voorbereid is op zijn of haar komst. Een trainer die geduld heeft en weet hoe hij met de sporter om moet gaan. Als dat allemaal nagekomen wordt, is de kans op slagen het grootst.

De leeftijd van de zwemmers vind ik ook erg belangrijk. Er zijn heel erg veel sporters en ouders die op de top-plaatsen staan voor de leeftijd van 12 jaar. Zij worden gepusht en trainen zich kapot. Op de leeftijd dat ze gepusht moeten worden, vinden ze het niet meer leuk. Dan ben je kampioen geweest op elf jarige leeftijd. Daar heb je niets aan.

8.6 Sfeerfoto's Speciale Olympics Lommel

8.7 Matrixtabellen:

Matrix tabel Ralf

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Ralf				
Karakter	/	Speels, wordt verantwoordelijker	/	Doorzetter
Wedstrijdstijl	/	Serieus, trots met vooruitgang	Erg actief	/
Trainstijl	/	Speels, ludiek	Erg actief	Speels
Sociale relaties	/	Isolement → erg gelukkig	Uitproberen, klikt wel/niet	Vlot in de omgang
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	/	Vertrouwenspersoon aanduiden	Info over trainer	/
Kennismaking voor medespelers	/	Oudere wel, jongere niet voorbereid	Oudere persoonlijk, jongere via oude	Onopvallend, niet speciaal
Niveau	/	Idem voor integratie	/	Idem voor integratie
Sfeer	/	Idem voor integratie, iets ludieker	Oprechte interesse in elkaar	Idem voor integratie
Communicatie	/	Extra uitleg	Klikte direct	Vriendelijk, makkelijk
Vertrouwenspersoon	/	Papa of oudere atleet	Papa	Onopvallend
Vorderingen	/	Tempo wel, technische weinig	Trainingen → wedstrijden	Tempo ↑, technische =
Evaluatie	/	Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie
Toekomst	/	Groeispurt, prestaties ↑	/	/
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	/	Andere sporters → familieclub	/
Waarom	/	/	Vertrouwelijke band	/
Aandachtspunten	/	/	Correct voorstellen van Ralf	/
Raad voor volgende G-sporter	/	Alles opnemen en vragen stellen	Plezier en zichzelf evalueren	Nieuwe ploeg beetje voorbereiden
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Rik

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Rik				
Karakter	/	Nood aan structuur en geleidelijkheid	Laag zelfbeeld	/
Wedstrijdstijl	/	/	/	/
Trainstijl	/	Lager niveau, moeite met coördinatie	Passiever dan de rest, maar verbetert	/
Sociale relaties	/	Erg gelukkig	Wordt socialer, aanspreekbaarder	/
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	/	Verandering aanduiden	Verhaaltje rond vertelt	/
Kennismaking voor medespelers		/	Idem als andere spelers	/
Niveau	/	Idem voor integratie	Hoger, maar hij verbetert	/
Sfeer	/	Idem voor integratie	idem voor integratie	/
Communicatie	/	Duidelijke structuur	Duidelijke structuur	/
Vertrouwenspersoon	/	Ouders of trainer	Ouders of trainer	/
Vorderingen	/	Sociaal relationele	Sociaal relationeel en niveau ↑	/
Evaluatie		Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie	/
Toekomst	/	/	/	/
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	/	/	/
Waarom	/	/	/	/
Aandachtspunten	/	/	/	/
Raad voor volgende G-sporter	/	Geen beperking	Plezier en zichzelf evalueren	/
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				
Bij 2 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				

Matrix tabel Tom

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Tom				
Karakter	Doorzetter en bescheiden	Goede jongen, werkt hard	Erg sportief, teruggetrokken	/
Wedstrijdstijl	Passievol	/	Erg moeizaam, nu routine	/
Trainstijl	Altijd verbeteren, hoe meer hoe beter	Zoals de andere (top)sporters	Altijd verbeteren	/
Sociale relaties	Eerst erg moeizaam, nu vlotter	Niet opvallend in de ploeg	Eerst erg moeizaam, nu vlotter	/
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Gesprek, testdag en proefperiode	Intensief kennismakingsproces	Intensief kennismakingsproces	/
Kennismaking voor medespelers	Idem als andere spelers	Medezeggingschap en proefperiode	/	/
Niveau	Techniek ↑, tempo ↑	Idem voor integratie	Techniek -, tempo + = jongere groep	/
Sfeer	/	Idem voor integratie	/	/
Communicatie	Via G-trainer	Leerproces, niet letterlijk	Leerproces, niet letterlijk	/
Vertrouwenpersoon	Mama	Mama	Mama of trainer Dominic	/
Vorderingen	Techniek ↑, sociaal ↑	Techniek en tempo ↑, sociaal ↑	Laag → gemiddeld → hoog	/
Evaluatie	Redelijk vlotte integratie	Erg vlotte integratie	Enorm moeizaam proces, maar geslaagd	/
Toekomst	Carrière uitbouwen	/	/	/
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	/	/	/
Waarom	/	/	/	/
Aandachtspunten	/	/	/	/
Raad voor volgende G-sporter	Vooraf afspraken en kennis maken	Goed omringen en alles voorbereiden	Probeer! Doorprik vicieuze cirkel (- fb)	/
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Leen

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Leen				
Karakter	Onzeker	Onzeker	/	Hard werkend, onzeker
Wedstrijdstijl	Passievol	1ste punt van de damesclub	/	Wilt bijleren
Trainstijl	Enthousiast, denkt mee en werkt hard	Hard werkend	/	Wilt bijleren
Sociale relaties	Investeren en beloofd worden	/	/	Toffe en volwaardig medespeelster
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Verrassing van trainer Kris	Eigen voorbeeld, lange weg	/	/
Kennismaking voor medespelers	Idem als andere spelers	Acceptatie door groep	/	Infomoment → aftoetsen/ervaren. Idem als andere
Niveau	Speltempo en tactiek ↑	Haalbaar niveau	/	Nieuwe ploeg, elkaar leren kennen
Sfeer	Vergelijkbaar als voor integratie	Elkaar leren kennen, Leen ↔/= Valer	/	Nieuwe ploeg, elkaar leren kennen
Communicatie	Meerdere keren uitleg	Leerproces, letterlijk	/	Letterlijk. Aanpassen, begrijpt niet altijd alles
Vertrouwenspersoon	Valerie (medespeler,...)	Valerie	/	Kris en Valerie
Vorderingen	Sneller speltempo, tactische verbetering	Technische en tactische ↑	/	Leert enorm snel
Evaluatie	Gedacht: moeilijk, realiteit: vrij vlot	Erg vlotte integratie	/	Erg vlotte integratie
Toekomst	/	Clubs met integrerende G-werkingen	/	Rustige ploegactiviteiten plannen
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	/	/	Dezelfde club, dezelfde spelers
Waarom	/	/	/	Band is voor een stuk opgebouwd
Aandachtspunten	/	/	/	Trainer met structuur en vertrouwenspersoon
Raad voor volgende G-sporter	Probeer, praat, geniet en blijf jezelf	Kansen nemen!	/	Op niveau in een steunende ploeg jezelf blijven
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Jos

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Jos				
Karakter	Onzeker, gevoelig	Onzeker en speelvogel	/	Rustige jongen, geen leider
Wedstrijdstijl	Achtergrond	Achtergrond	/	Achtergrond
Trainstijl	Moet uitgedaagd worden	Achtergrond	/	Achtergrond
Sociale relaties	Goedlachs, wil iedereen helpen	Dreigt uit de boot te vallen → blessu	/	Past in de ploeg, mag wat meer zijn kans gaan
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Met G-trainer	Eigen voorbeeld Kris Cuppens	/	/
Kennismaking voor medespelers	Idem als andere spelers	Trainingsdag, laten aftasten	/	Idem als andere spelers
Niveau	Speltempo en tactiek veel ↑	Hoger maar haalbaar	/	Nieuwe ploeg, te hoog niveau voor iedereen
Sfeer	≈ met G-ploeg, veel serieuzer	Geweldige sfeer, soms zelfs té	/	Nieuwe ploeg, schitterende sfeer
Communicatie	/	Opnieuw, opnieuw en opnieuw	/	Meermaals uitleg geven
Vertrouwenspersoon	Trainer G, trainer regulier en Jef	Kris Cuppens, trainer G-ploeg	/	Kris Ballet en Kris Cuppens
Vorderingen	Sneller speltempo	Technische en tactische ↑	/	Zijn naar elkaar toe gegroeid
Evaluatie	Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie	/	Erg vlotte integratie
Toekomst	Blessurevrij geraken	Screening voor toekomstige integrati	/	Hopelijk volgend seizoen in dezelfde ploeg
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	Wie bij de G-sporters indelen	/	/
Waarom	/	Jongere spelers die erbij komen	/	/
Aandachtspunten	/	Hetzelfde niveau + wie kan samensp	/	/
Raad voor volgende G-sporter	/	Voeten op de grond, trainers bijschol	/	Tijd geven, praten en herhalen, fouten durven maken
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Jef

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Jef				
Karakter	Impulsief, passievol	Winnaar, gaat ervoor	Onzeker, sportman, winnaar	Winnaar, gaat ervoor
Wedstrijdstijl	Structuurloos, verbeterd wel	Impulsief, erg actief	Chaotische, teveel druk	Moeite met langdurig concentreren en tactiek
Trainstijl	Passie, hoe meer hoe beter	Plezier en werkkraft	Wil verbeteren	Positieve en actieve speler, opletten met uitdagen
Sociale relaties	Goedlachs, vriendelijk, leidersfiguur	Gelukkig	Moet aanvaard worden, voelt het aar	Erg sociale en vlotte jongen
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	/	Eigen voorbeeld Kris Cuppens	/	/
Kennismaking voor medespelers	Idem als andere spelers	Trainingsdag, laten aftasten	Infomoment, manier van behandeler	Idem als andere spelers
Niveau	Speltempo en tactiek veel ↑	Hoger maar haalbaar	Hoger, maar haalbaar	Nieuwe ploeg, te hoog niveau voor iedereen
Sfeer	Goed, voelt zich beter bij de G-ploeg	Geweldige sfeer, soms zelfs té	Voelt zich goed, met medicatie	Nieuwe ploeg, schitterende sfeer
Communicatie	Rustig, niet roepen, individueel	Opnieuw, opnieuw en opnieuw	Meermaals, speciaal hulpteken	Meermaals uitleg geven
Vertrouwenspersoon	Mama en Kris Cuppens	Kris Cuppens, trainer G-ploeg	Kris Cuppens	Kris Ballet en Kris Cuppens
Vorderingen	Speltempo ↑ en tactische vermogen ↑	Technische en tactische ↑	Tactische, technische en sociaal ↑	Zijn naar elkaar toe gegroeid
Evaluatie	Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie	Moeilijke integratie	Erg vlotte integratie
Toekomst	/	Screening voor toekomstige integrati	Ploegen waar hij geaccepteerd wordt	Hopelijk volgend seizoen in dezelfde ploeg
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	Wie bij de G-sporters indelen	/	/
Waarom	/	Jongere spelers die erbij komen	/	/
Aandachtspunten	/	Hetzelfde niveau + wie kan samensp	/	/
Raad voor volgende G-sporter	/	Voeten op de grond, trainers bijschol	Probeer als je de kans krijgt	Tijd geven, praten en herhalen, fouten durven maken
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Joeri

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Joeri				
Karakter	Sportief, teruggetrokken	Winnaar, gaat ervoor	Veilige omgeving, daarbuiten moeilij	Ze zijn er nog, wilt wel wat zeggen
Wedstrijdstijl	Beheerst, volwassen, passievol	Leidersfiguur	/	Kunnen goed voetballen
Trainstijl	Actief en goedlachs	Wil verbeteren	/	Leergierig
Sociale relaties	Vriendelijk, leidersfiguur	Gelukkig	Voelt zich goed op FC Berg	Op de achtergrond, je moet eerste stap zetten
Over integratie				
Kennis making voor G-sporter	Idem als andere spelers	/	/	Geen vreemde voor ons
Kennis making voor medespelers	Idem als andere spelers	Klein infomoment	/	Korte voorstelling beperking, eigenlijk niet nodig
Niveau	Speltempo en duels veel feller	Haalbaar	Hoger niveau, maar ze konden dat a	Idem of hoger als voor integratie
Sfeer	Idem als in G-ploeg, iets leuker in de	Idem als voor integratie	Idem als in de G-ploeg	Idem als voor integratie
Communicatie	/	Voorbeeld geven, daarna G-sporter	Via Jos Steven of Joeri en Hans	Persoon zonder beperking eerste stap zetten
Vertrouwenspersoon	Jos Steven, iedereen van FC Berg	Mama en trainers	Jos Steven	Jos Steven
Vorderingen	Speltempo ↑ en fysieke paraatheid ↑	Technische en fysiek ↑	Meer sport → fysiek sterker	Fysiek en technische ↑
Evaluatie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie
Toekomst	/	Meer geïntegreerde sportclubs	FC Berg	Meer kansen durven geven
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	Vergelijkbare grote of iets groter	Geen andere club	Een ploeg die er voor open staat
Waarom	/	Opbouwen, G-werking = valide-werki	Inspanningen FC Berg	Welbevinden G-sporter
Aandachtspunten	/	Sfeer, spontaan, vakkennis	/	Gelijke behandeling, G-sporter kennen
Raad voor volgende G-sporter	Specialist, praten vertrouwenspersoc/		Contact met G-ploeg =, neem de kans Specialist, begeleid worden en aanvaard door ploeg	
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Hans

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Hans				
Karakter	Sportief, teruggetrokken	Gaat ervoor	Veilige omgeving, daarbuiten moeilij	Ze zijn er nog, wilt wel wat zeggen
Wedstrijdstijl	Kijkt uit naar wedstrijden, passievol	Zelfvertrouwen	/	Kunnen goed voetballen
Trainstijl	Hoe meer, hoe beter	Wil verbeteren	/	Leergierig
Sociale relaties	Vriendelijk, leidersfiguur	Gelukkig, vriendelijk	Voelt zich goed op FC Berg	Op de achtergrond, je moet eerste stap zetten
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Direct speelminuten → goed gevoel	/	/	Geen vreemde voor ons
Kennismaking voor medespelers	Behandeld als medespelers	Klein infomoment	/	Korte voorstelling beperking, eigenlijk niet nodig
Niveau	Spel gaat sneller en duels zijn feller	Haalbaar	Hoger niveau, maar ze konden dat aa	Idem of hoger als voor integratie
Sfeer	Idem als voor integratie	Idem als voor integratie	Idem als in de G-ploeg	Idem als voor integratie
Communicatie	/	Voorbeeld geven, daarna G-sporter	Via Jos Steven of Joeri en Hans	Persoon zonder beperking eerste stap zetten
Vertrouwenspersoon	Jos Steven, iedereen van FC Berg	Mama en trainers	Jos Steven	Jos Steven
Vorderingen	Speltempo ↑ en fysieke paraatheid ↑	Technische en fysiek ↑	Meer sport → fysiek sterker	Fysiek en technische ↑
Evaluatie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie	Erg vlotte en geleidelijke integratie
Toekomst	/	Meer geïntegreerde sportclubs	FC Berg	Meer kansen durven geven
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	Vergelijkbare grote of iets groter	Geen andere club	Een ploeg die er voor open staat
Waarom	/	Opbouwen, G-werking = valide-werki	Inspanningen FC Berg	Welbevinden G-sporter
Aandachtspunten	/	Sfeer, spontaan, vakkennis	/	Gelijke behandeling, G-sporter kennen
Raad voor volgende G-sporter	Zichzelf zijn, praten vertrouwenspers /		Contact met G-ploeg =, neem de kans	Specialist, begeleid worden en aanvaard door ploeg
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel Gert

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over Gert				
Karakter	Winnaar, doorzetter	Gemotiveerd en aandachtig, vechter	Veilige omgeving anders koppig, veel	Winnaar, vechter
Wedstrijdstijl	Erg geconcentreerd, passievol	Echte sportman	Liever verliezen dan gemakkelijk win /	
Trainstijl	Hoe meer en zwaarder, hoe beter	Kon niet zwaar genoeg zijn	Wil verbeteren	Hoe meer en zwaarder, hoe beter
Sociale relaties	Teruggetrokken → Opeengebloeid	Moeilijker → opeengebloeid	Gelukkig, moet uitgedaagd worden	Liever met Gert, dan zonder Gert
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Tegen papa verteld → bestuur → tra	Eerst ouders, daarna Gert zelf	Erg goed omringd	Daagde me uit voor een wedstrijdje
Kennismaking voor medespelers	/	Idem als andere spelers	/	Idem als andere speler
Niveau	Veel hoger dan in de G-ploeg	Hoger, erg gedreven groep	Hoger, maar haalbaar	Kon erg snel mee
Sfeer	Idem als voor integratie	Idem als voor integratie	/	Idem als voor integratie
Communicatie	Begrijpt niet elk gesprek, doet zijn be	2x uitleg, maar niets ongewoon	Papa 2 jaar in tribune → ondersteun	Eerst leren kennen → toffe medespeler
Vertrouwenspersoon	Ouders of trainers	Ouders en trainers	Papa en trainers	Trainers
Vorderingen	Heeft leren leven met beperking	Technische ↑	Technische, fysiek en sociaal ↑	Leren leven met beperking, bron van inspiratie
Evaluatie	Erg vlotte en bruuske integratie	Erg vlotte integratie, klaargestoomd	Erg vlotte integratie	Erg vlotte integratie
Toekomst	/	/	Meer G-sporter integreren	/
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	/	/	/
Waarom	/	/	/	/
Aandachtspunten	/	/	/	/
Raad voor volgende G-sporter	Zichzelf blijven	Probeer! Reik vertrouwenspersoon a	Specialist in zijn sport worden	Doorzetten, kans nemen, juiste club/ploeg zoeken
Bij 4 geïnterviewde personen:				
0 of 1 overeenkomsten				
2 overeenkomsten				
3 overeenkomsten				
Bij 3 geïnterviewde personen:				
0 overeenkomsten				
1 overeenkomst				
2 overeenkomsten				

Matrix tabel totaal

	G-sporter	Trainer	Ouders	Medespeler
Over sporters				
Karakter	2x, 2x en 2x	5x gaat ervoor, 2x, 2x	3x veilige omgeving, 3x onzeker/ingetogen	6x hard werken, vechters
Wedstrijdstijl	5x passievol	Erg verschillend	Erg verschillend	Erg verschillend
Trainstijl	4x hoe meer, hoe beter	5x willen verbeteren en werken hard	3x wil verbeteren	Erg verschillend
Sociale relaties	3x evolutie, 4x vriendelijk, 3x leider	6x gelukkig	3x gelukkig, 2x vooruitgang, 2x klinkt wel/niet	2x past in de ploeg, 2x vlotte sporter
Over integratie				
Kennismaking voor G-sporter	Erg verschillend	3x op planning duiden, 2x kennis ma	Erg verschillend	Vershillend
Kennismaking voor medespelers	6x idem als andere spelers	6x laten aftasten, 2x klein infomome	Vershillend	5x idem als andere spelers, 3x klein infomoment
Niveau	7x spelniveau en technische/tactisch	9x hoger maar haalbaar	5x hoger maar haalbaar	4x idem als andere spelers, 3x nieuwe ploeg
Sfeer	6x vergelijkbaar als voor integratie	9x dezelfde sfeer gebleven	4x gelukkig/vergelijkbaar met G-ploeg	4x idem als andere spelers, 2x nieuwe ploeg
Communicatie	Erg verschillend	6x extra uitleg, 2x niet letterlijk	Erg verschillend	Erg verschillend
Vertrouwenspersoon	5x trainer, 3x ouders	8x trainer, 5x ouders, 2x medespeler	6x trainer, 4x ouders	6x trainer
Vorderingen	6x spelniveau ↑, 2X sociaal ↑	8x spelniveau ↑, 2x sociaal ↑	5x ↑ spelniveau, 3x ↑ sociaal	3x spelniveau ↑, 2x naar elkaar toe gegroeid
Evaluatie	5x erg vlotte, 2x redelijk vlotte integra	9x erg vlotte integratie	5x erg vlotte integratie, 2x moeilijke integratie	7x erg vlotte integratie
Toekomst	Vershillend	3x > geïntegreerde clubs, 2x ↑ screeni /		Vershillend
Over volgende nieuwe club				
Welke	/	Vershillend	Andere sporters volgen → familieclub	Vershillend
Waarom	/	Vershillend	Vertrouwelijke band	Vershillend
Aandachtspunten	/	Vershillend	Familieclub die hen aanvaard	Vershillend
Raad voor volgende G-sporter				
	3x vertrouwenspersoon, 3x jezelf blijv	Erg verschillend	3x probeer, 2x plezier, 2x evalueren	Erg verschillend, 3x juiste ploeg zoeken
Bij 4 geïnterviewde personen:				
	0 of 1 overeenkomsten			
	2 overeenkomsten			
	3 overeenkomsten			
Bij 3 geïnterviewde personen:				
	0 overeenkomsten			
	1 overeenkomst			
	2 overeenkomsten			

8.8 Stappenplannen

Integratieproces groepssporten

Stap 1: Specialist

**Stap 2: Zoektocht
geschikte reguliere ploeg**

**Stap 3: Kennismaking G-
trainer en reguliere trainer**

**Stap 4: Mentale
voorbereiding G-sporter**

**Stap 5: Mentale
voorbereiding reguliere ploeg**

Stap 6: Aan de slag!

Stap 7: Evaluatie

**Stap 8: Trek buiten
de sporttak**